PSD-UL SE SCUFUNDĂ

Andrei BĂDIN

După semi eşecul dela alegerile locale, analiştii prognozau că PSD nu va mai pierde multe procente. Iată însă că un sondaj IMAS realizat pentru uzul partidului de guvernământ indică faptul că PSD a pierdut deja circa zece procente. Într'un cuvânt, este în cădere liberă şi nici pseudo-reforma internă nu pare a mai avea un răspuns la electorat.

Iliescu aruncă în aer PSD

Întâmplător sau nu, picătura care a umplut paharul a fost un alt sondaj de opinie, realizat de data aceasta la comanda Preşedinţiei. Sondajul avea drept ţinte: aflarea percepţiei populaţiei despre PSD şi despre viitorul rol politic al lui Ion Ilici Iliescu. Cifrele au fost ferme: PSD este un partid corupt şi continuator al fostului Partid Comunist. Tot în mod *"absolut întâmplător"*, sondajul a ajuns la presă care l-a publicat, iar mai apoi, cu o grabă suspectă, Cotrocenii au confirmat autenticitatea sondajului.

Nu vom insista foarte mult pe încălcarea flagrantă a legii de către Preşedintele Iliescu. A mai făcut-o şi încă o va mai face în lunile care i-au rămas din cel de-al treilea mandat ilegal de preşedinte. Rămâne numai faptul care ar trebui cercetat de Curtea de Conturi, că Preşedinţia a folosit bani publici pentru realizarea unui sondaj, spre uzul politic al şefului statului.

Singurul lucru care rămâne în suspans este de unde a ieşit dosarul în presă. În mod evident, el nu putea să fie dat de preşedinte sau de apropiaţii săi. Dacă presupunerea noastră este corectă, atunci mai rămâne o întrebare de rezolvat: de ce a vrut Ion Ilici Iliescu să dea o lovitură atât de năpraznică partidului său. Să ne explicăm. Pe fondul pierderii localelor şi al luptelor intestine, PSD a fost practic crucificat de Iliescu iar imaginea de partid corupt a primit prin acest sondaj chiar girul Preşedinţiei. Astfel, ajungem la un nou episod din cearta dintre Iliescu şi Năstase care pare, astfel, mult mai serioasă decât credeau analiştii politici dâmboviţeni care mai degrabă se grăbesc să dea diagnostice în funcţie de partidul care îi plăteşte.

Pe de altă parte, analiştii serioşi ştiau încă dinainte de locale, din surse apropiate *staff*-ului de campanie american al PSD că aceştia prognozaseră până în toamnă un recul electoral de circa 15 procente adică, mai pe românește, că PSD ar putea ajunge în jur de 25-28% din sufragiile electoratului. Probabil că acest lucru îl ştia şi Ion Iliescu. După ce cearta dintre el şi Adrian Năstase a devenit publică, preşedintele ar fi trebuit să ţină murdăria sub covor. Nu a preferat această soluţie, care ar fi dat o gură de aer partidului, ci a ales soluţia să arunce pe piaţă un sondaj care, la rândul său, aruncă în aer construcţia politică a PSD. Care ar fi rolul unui astfel de gest? În primul rând, este pus sub semnul întrebării felul în care partidul a fost condus, adică trimitere directă la Adrian Năstase. În al doilea rând, ca Pilat din Pont, Iliescu aruncă pisica corupţiei tot în curtea aceluiaşi Adrian Năstase, de parcă nici usturoi nu ar fi mâncat, uitând că a fost şi este cel care îi protejează pe corupţi, tot la fel de mult ca Adrian Năstase.

Analiza mai indică şi că Iliescu ar lua în calcul chiar posibilitatea să nu se bazeze foarte mult pe PSD pentru viitorul său

Continuare în pag. 4

ISSN 0705-8365

Preţul unui abonament anual: 40 $ / 50 EURO

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE

THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 30 Nr. 327 - IULIE - AUGUST 2004 PUBLICAŢIE LUNARĂ EDITOR: GEORGE BĂLAŞU

CIRCULAŢIE ÎN AFARA CANADEI: AFRICA, ARGENTINA, ANGLIA, AUSTRIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, DANEMARCA, GERMANIA, GRECIA, FRANŢA, ISRAEL, ITALIA, IUGOSLAVIA, OLANDA, ROMÂNIA, SPANIA, S.U.A., SUEDIA, TURCIA, UNGARIA, NOUA ZELANDĂ

AFACEREA NUMITĂ "ROMÂNIA"

Eugen BÂRSAN

Un mare rău, pe care ni-l facem, este să ne gândim că România, în cele bune şi în cele rele, ar fi o ţară ca toate celelalte ţări. Pe de altă parte, cel mai mare bine pe care ni l-am putea face, ar fi să fim lucizi.

Luciditatea ne arată că România nu este o ţară (stat) de comparat cu alte ţări. De ce nu?! Pentrucă puterea guvernamentală (PSD) a făcut din ţară marea Afacere numită *"ROMÂNIA"*. Cea mai bună şi mai grandioasă afacere. Ceva mai bun, nu poate exista. Afacerea *"ROMÂNIA"* a pus şi pune în pită, de averi şi mari averi, pe toţi grangurii PSD. Mai este de luat în seamă că în ea nu există riscuri, ci numai câştig. Când se întâmplă ca o întreprindere din Afacerea *"România"* să ajungă la faliment, acest faliment nu este un lucru întâmplător. El este preconceput şi fabricat ca să fie o sursă de plus afacerist. În Afacerea *"România"* singurul pierzător nu poate fi decât poporul ţării, pe spatele căruia se fac toate cele necurate.

Poporul a dat şi dă tot ce poate. Numai că, din păcate, tot acest dat se scurge în Afacerea *"România"*, unde nici afaceriştii nu se lasă mai prejos. Iau şi ei tot ce pot. Un lucru care constituie un scandal. Scandaluri de zile mici şi de zile mari. Din cele care primează, amintim doar de trei. Unde-i FLOTA ROMÂNIEI?! În care buzunare a intrat BANCA ROMÂNĂ DE COMERŢ EXTERIOR?! Unde-i FONDUL NAŢIONAL DE INVESTIŢII?! Au umflat buzunarele afaceriştilor din AFACEREA *"ROMÂNIA"*. În ansamblul lor, Afacerile *"România"* ţin ţara în blocaj. Ori, în cel mai bun caz, în ritm de melc.

Trist, dar adevărat. Poporul român e un popor uşor de păcălit. Şi poate că tocmai de aceea, el a devenit apatic faţă de excrocheriile piramidale care se petrec în Afacerea *"România"*. În ciuda faptului că, mai mult de jumătate din populaţia României a băgat bani la cel puţin un joc piramidal, care a sfârşit în excrocherie. În pierderea totală a agonisirei investite. Performanţele excrocheriilor au luat locul mult aşteptatelor performanţe economice. Asta este ca şi cum ai pune sare pe rană.

Continuare în pagina 3

A 34-A EDIŢIE A

SĂPTĂMÂNII CÂMPULUI ROMÂNESC

Ca de obicei, de 34 de ani, în luna Iulie are loc tradiţionala *"Săptămână a Câmpului Românesc"*, care adună la Hamilton Români din toate colţurile lumii. Câmpul Românesc, această *"Mică Românie"* cum mai este numit, este gazdă perfectă a celor ce cu dragoste l-au construit, pentru cei ce cu dragoste de neam şi ţară se adună timp de o săptămână, să schimbe idei, să se bucure şi să plângă împreună pe fraţii de departe.

Şi anul acesta, Asociaţia Culturală Română din Hamilton a avut oaspeţi din Statele Unite, Canada, Franţa şi bineînţeles România, printre care şi reprezentanţi ai Asociaţiei *"Munţii Apuseni"*, cu care există o colaborare mai veche şi care sperăm că va continua. De altfel, tulnicul Marianei Gligor i-a încântat nu numai pe prezenţi la Câmpul Românesc, dar şi pe cei dela Cascada Niagara, unde timp de câteva minute a răsunat sunetul minunatului instrument.

"Săptămâna Câmpului Românesc" de anul acesta a fost coordonată ca şi celelalte ediţii de George Bălaşu, directorul acestei manifestări şi de Mihaela Moisin, preşedintele Asociaţiei Culturale Române din Hamilton. Tema simpozionului cara a avut loc în sala centrului cultural *"Nae Ionescu"* a fost *"România 2004. Aşteptări şi limite"*, având ca moderator pe publicistul Alexandru Tomescu din Toronto.

Simpozionul acesta este cea mai importantă şi semnificativă manifestare a Exilului românesc din lume.

Continuare în pag. 14 şi 15

pag. 2
Greu la Casa Albă şi mai greu la Cotroceni
Mihai CREANGĂ

Pag. 6
Gafele diplomaţiei româneşti în relaţia cu Ucraina
Dan BITU

Ronald Reagan, "Amazing Grace"
Roxana IORDACHE
Pag. 9

pag.12
Providenţial medic uman
Mihai S.DERDENA

Săptămâna Câmpului Românesc
Pag. 14 & 15

Pag.17 & 18
Adormirea Maicii Domnului
Nedi GAVRILIU

editorial

AGONIA PSEUDODEMOCRAŢIEI

După alegerile locale din ţară s'au consumat multă cerneală şi hârtie, argumentându-se pro şi contra cine a câştigat aceste alegeri. Aspectul trist este că, după terminarea scrutinelor, se continua un circ politic infectat de interese particulare, prin care PSD menţine că a câştigat alegerile, bazat pe numărul total de primari aleşi şi afiliaţi la PSD.

Această jonglerie statistică arată că democraţia în România e confuză şi încă în stadiul infantil. Datorită neocomunismului promovat de către PSD, aparenţa democraţie afişată după 1989 agonizează să-şi menţină existenţa, susţinută de o opoziţie oprimată cu inversiunare de către guvernarea centrală.

De aceea statistica - deşi corectă ca număr absolut, aşa cum e prezentată de către Biroul Electoral Central - reflectă starea de fapt, esenţială, că PSD a pierdut poziţiile cheie în administraţiile locale ale ţării. Datorită presiunii opoziţiei din ce în ce mai organizată şi mai puţin dezmembrată, PSD şi-a pierdut statutul de *"colos politic"* cum se autonumeau nomenclaturiştii.

Acest statut efemer şi fals a dispărut deoarece PSD NU s'a născut şi NU a crescut din realităţile naţionale, ci a fost impus prin înşelătorie şi prin jocurile de culise ale lui Iliescu, antrenat din vremea comunismului în acest mod, contrar intereselor naţionale.

Dacă până la aceste alegeri, Iliescu şi camarila lui au putut înşela electoratul, folosind metodele obţinute la şcoala politică sovietica, pierderea masivă a puterii electorale în Capitală, în folosul opoziţiei, aduce un semnal de învigorare şi speranţă, acela că pentru PSD a început sfârşitul.

Să nu se uite că nu numai Capitala a votat contra PSD, ci şi alte centre importante ale ţării, cum ar fi Timişoara, Cluj, Bacău, Braila, Valea Jiului, chiar şi Oltenita, locul de baştină al lui Iliescu. Afirmaţia unor fruntaşi PSD cum că *"psd a fost invins, dar nu înfrânt"*, mirosae a disperare politică.

Din nefericire, trebue să admitem că PSD a avut succes electoral în zonele de factura rurală, unde sloganele ieftine neocomuniste, care promiteau *"o societate a fericirii"* ca pe vremea comunismului, au prins - total inexplicabil - mai uşor.

În zonele urbane, cu o educaţie politica mai elevată, acest snobism politic nu a avut succes şi falsa platforma a PSD a fost respinsă. S'a menţionat, foarte corect, şi altă dată în presa ţării, despre structura PSD bazată pe *"clientelism politic"* şi oportunism. Cei care s'au urcat în caruţa cu paiaţe a PSD au făcut-o pentruca au primit favoruri şi pentruca au fost obişnuiţi să *"urmeze linia"* ca pe vremea *"socialismului victorios"*, mai frate.

O buna perioada PSD a stat la putere şi din cauza că a suprimat orice tentativa de dezvaluire a corupţiei şi nepotismului, vectori esenţiali ai structurii sale.

PSD a crezut ca înşelând în continuare şi făcând o propagandă furibundă şi mincinoasa contra opoziţiei îşi va asigura o victorie zdrobitoare. Dar s'a înşelat!

PSD nu se aştepta la un rezultat aşa de dur la adresa Guvernării. Ei nu au înţeles că electoratul poate ajunge la o etapă de saturaţie, faţă de ineficienţa Guvernului şi, astfel, poate adopta o noua orientare, o noua tendinţă de opţiuni, la început mai timidă, apoi mai dura, cum s'ar putea să fie la alegerile din toamnă. Căci, la ora actuală, nu se pot întrezări şanse de revenire. Nu sunt nici posibilităţi, nici ocazii. Acum PSD este descumpănit, fără oameni capabili să refacă pierderile suferite, fără unitate de vederi în analizele pe care le pot face. Nici o figură a PSD nu este capabilă să cuprindă fenomenul de dezagregare a situaţiei în care se găseşte.

Chiar şi în rândurile activiştilor mai tineri ai PSD, neviciaţi total de educaţia sovietică precum în cazul lui Iliescu, Cosmâncă, Năstase, Geoană etc., s'au ridicat unii care au înţeles că înşelăciunea nu mai poate continua la nesfârşit şi au început să părăsească corabia PSD care se scufundă. În felul acesta au apărut public aspecte ale putreziciunii morale din cadrul PSD şi electoratul s'a trezit la realitate.

Dacă am scris că este o agonie a democraţiei în România, ne-am gândit că, tot din nefericire, unii dintre fruntaşii opoziţiei au şi ei, în biografia lor politică, serioase tare de colaborare cu fostul regim fesenist.

De aceea afirmăm că revenirea din această agonie va fi totală când toate aceste elemnete politice care, multe dintre ele acţionează contra PSD mai ales din oportunism balcanic, vor dispărea şi, pe ecranul politic al ţării va apărea o generaţie nouă, tânără, neviciată de comunism, fesenism şi neocomunism şi care va acţiona în concordanţă cu interesele naţioanle ale ţării.

Desigur că ne-am fi bucurat ca în perioada de tranziţie post 1989 să fi fost o contribuţie majoră la refacerea ţării din partea celor care au suferit în lagăre şi închisori pentru un viitor real al României. Dar acest lucru nu s'a întâmplat. Victimele erau obosite, distruse de oportuniştii care au acaparat puterea, dar voiau binele ţării şi nu erau interesaţi în nimicnicia politică de tip PSD.

Să sperăm însă că aceste alegeri locale în care PSD a suferit o lovitură serioasă, chiar dacă nu nimicitoare, va fi un semnal de trezire a electoratului dela toate nivelurile sociale şi intelectuale şi, la următoarele alegeri generale din toamnă, oligarhia anti-naţională a PSD va fi spulberată.

Iar agonia pseudodemocraţiei de azi din România va lua sfârşit şi viaţa adevărată, naţională, va reîncepe.

George BĂLAŞU

Greu la Casa Albă, şi mai greu la Cotroceni!

Mihai CREANGĂ

Acum, că ne-am mai liniştit aflând că George W. Bush şi Adrian Năstase s'au asigurat reciproc că vor câştiga alegerile din Noembrie, vom reveni la berbecii noştri. Dar putem afirma - fără să ne sprijinim pe nici un sondaj de opinie şi chiar fără a cunoaşte părerea lui Iosif Boda în această chestiune - că Bush ar avea şanse maxime dacă ar candida la Preşedinţia României (tot e la modă să importăm candidaţi din America!), în vreme ce Năstase n'ar face mare brânză în cursa pentru Casa Albă, iar pentru Cotroceni - tot cam aşa... Unde mai pui că aici ar trebui să se înfrunte în *"preliminare"*, la partid, cu ditamai Mircea Geoană, care a prins aripi şi glas de cocoşel, după ce şi-a luat papara băsească. Iar prin turul I, ar da de girueta C.V. Tudor care, confundând Salonul nr.6 cu salonul celui mai sărac şi cinstit Preşedinte, a zis că s'a prezentat la *"noul loc de muncă"*. Or fi diazepamele mai ieftine la Cabinetul unu? În sfârşit, fiind vorba de berbecii noştri, în calcule intră şi Gigi Becali, autodeclarat *"urmaşul lui Coposu"*. Nu-l putem trece cu vederea pe un PUR şi simplu tânăr *"urmaş al lui Dan Voiculescu"*. Iar ca o drăgălaşă excepţie, în cursă s'a avântat şi o republicană get-beget, probabil *"urmaşa Anei Ipătescu"*.

Luptă mare, luptă strânsă! Se vede, deci, dela o poştă, ce greu îi va fi lui Stolojan. Noroc, totuşi, că Bush n'a putut fi convins să abandoneze cursa pentru Casa Albă şi să intre în luptă pentru Cotroceni. E de ultimă oră, o dăm ca sigură, din surse strict confidenţiale...

CINSTE TIMIŞOAREI CINSTE BUCUREŞTILOR! CINSTE CLUJULUI!

Andrei-Iustin HOSSU

De 4 ori mi-a fost ruşine că sunt Român după alegerile din România neocomunistă din: 1) 20 Mai 1990 - când Iliescu a câştigat 85% din voturi, iar FSN a câştigat 67% din voturi; 2) 23 Februarie 1992 - când Funar a câştigat întâia oară Primăria Clujului; 3) 11 Octombrie 1992 - când Iliescu a fost reales Preşedinte al României, iar FDSN a câştigat alegerile parlamentare; 4) 10 Decembrie 2000 - când Iliescu a fost re-ales Preşedinte al României, iar PDSR a câştigat alegerile generale.

De 4 ori am fost mândru că sunt Român după alegerile din România neocomunistă din: 1) 3 Noembrie 1996 - când CDR a învins PDSR în alegerile parlamentare; 2) 17 Noembrie 1996 - când creştin-democratul Emil Constantinescu l-a înfrânt pe bolşevicul Ion Ilici Iliescu în alegerile prezidenţiale; 3) 6 Iunie 2004 - când ţărănistul Gheorghe Ciuhandu la Timişoara şi democratul Traian Băsescu la Bucureşti i-au zdrobit pe comuniştii (PSD) şi securişti (PRM) în alegerile locale; 4) 20 Iunie 2004 - când Emil Boc (Alianţa PNL-PD) l-a înfrânt pe Ioan Rus (PSD) în teribila bătălie pentru Primăria Clujului.

Alegându-l a treia oară ca Primar pe naţional-ţărănistul creştin-democrat Gheorghe Ciuhandu, Timişoara confirmă - cum o face constant dela Revoluţia Anticomunistă din Timişoara din 16-20 Decembrie 1989 - că este oraşul cel mai european, occidental al României. Oraş martir şi eroic, care singur a înfrânt comunismul între 16-20 Decembrie 1989. *"Comunismul a început pe Neva şi s'a sfârşit pe Bega"* - diagnostica perfect regretatul Academician medic psihiatru timişorean Eduard Pamfil. Oraş creator al capodoperei politice PROCLAMAŢIA DELA TIMIŞOARA, redactată de regretatul deputat creştin-democrat George Şerban (stins prematur la 45 de ani, Dumnezeu să-l ierte!). Oraş fecundat spiritual de personalitatea luminoasă şi luminată a Mitropolitului Banatului, Nicolae Corneanu. Oraş exemplar gospodărit de valorosul inginer Gheorghe Ciuhandu. Ce fericită simbioză între spiritualitate (ortodoxul european Nicolae Corneanu) şi gospodărire a avutului comunitar citadin (ţărănistul european Gheorghe Ciuhandu)! Plinească-se, cu voia lui Dumnezeu, nemuritoarea lozincă a revoluţionarilor timişoreni: *"Azi în Timişoara / Mâine'n toată Ţara!"*

Alegându-l a doua oară ca Primar General al Capitalei pe democratul Traian Băsescu, care, ca un brav comandant de navă ce este prin făptură şi formaţie academică, i-a zdrobit pe comunişti (Geoană - PSD) şi securişti (Dragomir - PRM; acest miliţian, după ce a distrus fotbalul românesc, voia să distrugă şi Capitala Ţării!), Bucureştii a dovedit că rămâne în esenţă ceea ce a fost şi este dela nemuritorii Nicolae Bălcescu şi Ion C. Brătianu încoace; izvorul liberalismului românesc, intolerabil faţă de orice dictatură şi orice totalitarism. Geniul politic muntean s'a manifestat strălucit în alegerile locale din 6 şi 20 Iunie 2004, zdrobind neototalitarismul neocomunist (hegemonia PSD) în 4 din cele 6 sectoare ale Capitalei. Biruinţa Alianţei PNL-PD împotriva PSD în Bucureşti este biruinţa libertăţii şi democraţiei împotriva neocomunismului. Din nou începe să se adevereasca rostirea marelui scriitor ardelean Ioan Slavici de acum un veac, din Epoca Marelui Rege Carol I: *"Soarele pentru toţi Românii dela Bucureşti răsare!"*

La Cluj, în fericita Duminică 20 Iunie 2004, monstruoasa coaliţie PSD-UDMR-PRM (UDMR anunţase încă înainte de 6 Iunie că îl susţine pe Rus; bătutul Funar din turul I - în sfârşit, bătut în alegeri după 12 ani de desfigurare a Clujului! - a cerut Vineri, 18 Iunie 2004, votanţilor PRM să îl voteze în turul II pe candidatul PSD, Ioan Rus) a fost înfrântă de voturile Alianţei PNL-PD, ale membrilor şi simpatizanţilor PNŢCD, AP, PER, URR, ale unor Maghiari luminaţi din UDMR, ale unor Români luminaţi din PRM. Victoria democratului Emil Boc la Primăria Clujului înlătură ruşinea Clujului de a fi fost un oraş înveninat de şovinism (cum fusese între 1992-2004, sub primariatul lui Funar) şi readuce cinstea Clujului de a fi ceea ce fusese în epoca interbelică a României Mari: un oraş central-european, liberal şi democratic. Din această noapte, sunt fericit că sunt clujean...

Cântecul Pieţei Universităţii din 1990 scanda sublim: *"Axa Timişoara-Bucureşti!"* Iată că în 2004 s'a întregit Axa Anti-Komintern: Axa Timişoara-Bucureşti-Cluj! Mulţumescu-Ţie, Doamne, că trăiesc acest ceas istoric!

Victoria Alianţei PNL-PD în alegerile locale împotriva PSD a fost actul I al tragediei naţionale românesti. Urmează actul II, mult mai grav şi decisiv: bătălia teribilă a Alianţei PNL-PD pentru a zdrobi PSD în alegerile parlamentare şi prezidenţiale din Noembrie-Decembrie 2004. Acord încredere Preşedinţilor Theodor Stolojan şi Traian Băsescu. Să le ajute Bunul Dumnezeu!

CITIŢI ACEST ZIAR!
REÎNOIŢI-VĂ ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC"

Pentru orice schimbare de adresă, anunţaţi redacţia ziarului cu cel puţin 4 săptămâni înainte

CUVÂNTUL ROMÂNESC
The Romanian Voice / La Voix Roumaine
ISSN 0705-8365
Redacţia şi Administraţia:
P.O.BOX 78010
WESTCLIFFE POSTAL OUTLET
HAMILTON, ONTARIO
CANADA
L9C 7N5
TELEFON: (905) 387-1832
FAX: (905) 388-4651

CUPON DE ABONAMENT

COMPLETAŢI CU LITERE DE TIPAR

☐ NOU ☐ REÎNNOIRE

NUMELE DE FAMILIE.....
PRENUMELE.....
STRADA/ Nr. .....
ORAŞUL.....STATUL/PROVINCIA.....
CODUL POŞTAL.....ŢARA.....

PREŢUL ABONAMENTULUI ANUAL:

PESTE $ 100 ABONAMENT DE SUSŢINERE
$ 50 ABONAMENT INSTITUŢIONAL
$ 40 ABONAMENT INDIVIDUAL (TOATE ŢĂRILE)

2004 - AN ELECTORAL

- VII - VIII -

Mihaela MOISIN

Rezultatul celui de-al doilea tur de scrutin al alegerilor locale care a avut loc la 20 iunie a.c., arată că Partidul la guvernare, PSD a reuşit să piardă în oraşele importante ale ţării: Bucureşti, Timişoara, Cluj, precum şi Bacău, Brăila, Oltenita etc.

Alianţa D.A. a câştigat în majoritatea acestor oraşe cheie, cu excepţia Timişoarei, care aparţine de mult PNŢCD, prin Dl. Gheorghe Ciuhandu.

Situaţia este grea astăzi atât pentru PSD, care conform sondajelor a scăzut simţitor, cât şi pentru PRM şi implicit Vadim Tudor, care a pierdut masiv, lucru nenormal pentru un partid în opoziţie.

Pregătirile în continuare pentru alegerile parlamentare din luna Noembrie şi prezidenţiale din luna Decembrie iau forme diferite pentru fiecare partid, ducând la un an electoral cu schimbări şi surprize.

Să le luăm pe rând. În cepem cu singurul adevărat partid de opoziţie - PNŢCD - care de ani de zile îşi face curăţenie acasă. Acesta poate fi şi motivul pentru care, azi, PNŢCD se găseşte sub pragul electoral. Asumându-şi răspunderea pentru rezultatele nesatisfăcătoare obţinute în alegerile locale, Dl. Victor Ciorbea şi-a dat demisia din funcţia de preşedinte, după care a avut loc Congresul PNŢCD. Noul preşedinte al partidului este astăzi Dl. Gheorghe Ciuhandu, Primarul reales al Timişoarei. Desigur, pentru alegerile parlamentare din acest an, este foarte târziu ca, cu toate eforturile, să treacă peste pragul electoral.

PSD-ul' recunoaşte cam greu înfrângerea pe care a suferit-o. Nu îi pasă că a compromis pe cei doi miniştri cheie ai lui, Geoană la Bucureşti şi Rus la Cluj, unde au pierdut cursa pentru primar. Situaţia PSD este critică însă nu din acest motiv, ci din faptul că în sânul acestui partid au loc lupte intestine, la nivelul Preşedintelui Ion Iliescu şi al Premierul Adrian Năstase. Între aceştia doi, o serie de conflicte, ştiute şi neştiute, au avut loc constant în cursul lunii Iulie. Presa a lansat *"zvonuri"* (spune Ion Iliescu) în ce priveşte demisia lui Adrian Năstase din funcţia de preşedinte al PSD, lucru ce a enervat pe Preşedintele Iliescu care, întrebat despre părerea sa legată de demisia lui Năstase, a folosit unul din răspunsurile lui preferate: *"Nu vă priveşte"*. Însă după întâlnirea celor doi dela Vila Lac 1 din Cartierul Primăverii, în zorii zilei, în care compromisurile, mai ales ale preşedintelui, se pare, au rezolvat pentru moment conflictul, reluându-şi zâmbetul proverbial, Iliescu (Zâmbilici) a precizat că a fost *"un diagol amical între doi oameni care au colaborat atâta vreme"*. El a declarat presei că *"nu ştie de unde a apărut zvonul, zvonistica asta, la noi imaginaţia este bogată..."*

Pe scurt, dacă Premierul Năstase şi-ar fi dat demisia din postul de preşedinte al PSD, rămânând cu funcţia de Premier, ar fi trebuit să se aleagă un alt preşedinte de partid, care în acest moment nu există. Dl. Iliescu vizează postul de preşedinte al PSD după retragerea sa dela preşedinţie, dacă PSD nu se va fărâmiţa după alegeri. În acelaşi timp, recent, Adrian Năstase a declarat că este 95% pregătit să-şi depună candidatura la preşedinţie.

PRM - partidul de aşazisă opoziţie, a pierdut neaşteptat (pentru Vadim) în alegerile locale. Toată trâmbiţata schimbare a lui Vadim Tudor, prin renunţarea la extremism şi violenţă, precum şi prin moderarea discursurilor lui, cererea de scuze în stânga şi în dreapta nu a ajutat foarte mult. Motiv pentru care, decepţionat şi mirat, Vadim Tudor a anunţat trecerea înapoi la discursul radical, adunând în jurul său partea de populaţie nemulţumită de procesul de integrare europeană şi de costurile acesteia. Şi în continuare, C.V. Tudor afirmă, pe de o parte că intră într'o opoziţie manifestă şi explicită cu partidele care se angajează în opera de integrare a României în Uniunea Europeană, pe care le defineşte *"Cartelul"* (PSD, PNL, PD, PUR, UDMR), iar pe de altă parte că va purta negocieri cu toate partidele pentru ca PMR să ajungă la guvernare. Vadim spune că dacă PRM nu intră la guvernare în 2004, în 2008 va fi un partid mort. Se pare că rezultatele alegerilor locale în care îşi pusese atâta speranţă l-au făcut pe Vadim să-şi piardă busola şi să acţioneze pripit şi fără sens.

Şi în cadrul Alianţei D.A. apar surprize. Proiectul Stoica, iniţiat de fostul lider al Partidului Liberal - Valeriu Stoica, propune unificarea PNL-PD într'un singur partid. Desigur că aceasta este propunerea Liberalilor, dar reacţia Partidului Democrat, prin Traian Băsescu, poate fi diferită, având în vedere că acesta crede în capacitatea Partidului Democrat de a aduna capitalul de simpatie pe care îl pierde PSD.

Mai sunt aproape două luni până la aşteptatele alegeri şi nu ştim de ce alte surprize vom avea parte.

AFACEREA NUMITĂ "ROMÂNIA"

Urmare din pagina 1

Unde Afacerea *"România"* are rezultate fantastice, rezultatele economice ale ţării sunt catastrofale. Fiindcă pe trupul ei este vâscul Afacerea *"România"*. Vâscul pesedeilor. Afacerile sunt mai importante decât Manualul lucrurilor cinstite. Care este ocolit cu generalităţi găunoase, jumătăţi de măsuri şi şmecherii abjecte.

Politicienilor din opoziţie şi mai cu seamă gazetarilor care se încumetă, în chip persistent, să releve şi să atace corupţia şi afacerile ei necurate din Afacerea *"România"*, Premierul Năstase le răspunde cu apostrofarea: *"umblaţi toată ziua cu afacerea şi cu corupţia în gură"*. El nu vrea să audă de corupţia, mică, mare sau de toate felurile, care a devenit una dintre cele mai grave probleme ale României postdecembriste. În chip indirect, Năstase protejează ideea pervertită că în România nu te poţi îmbogăţi decât prin rapt şi hoţie. Iar de aici, nu mai este decât un pas până la a ajunge să se vorbească despre afaceriştii corupţi ca despre nişte adevăraţi eroi naţionali.

După 14 ani de Afacerea *"România"*, Dl. Năstase dă poporului dreptul *"democratic"* de *"a umbla în gură cu ce vrea"*. Dar, atât! Şi aici începem să ne lămurim. Dacă Afacerea *"România"* umflă buzunare, uite că ea umple şi *"gura"* poporului cu ceva de mestecat. Subiectul continuă a fi actual. Sfidând pe Dl. Năstase, gazetarii scarpină cu peniţa şi pe mai departe, pielea de porc a subiectului până la lehamite. Scărpinarea a fost şi este secondată de grohăitul marilor porci din Afacerea *"România"*. O afacere cu politicieni, netrebnici şi golani, care se îndoapă să nu se mai sature din banii publici.

Afacerea *"România"* a dus la o ţară falită moral. La o ţară care orbecăieşte în deşertul corupţiei şi al ruşinei. Criticile pe care i le aduc oficialii americani şi europeni dovedesc că Afacerea *"România"* a întrecut măsura. Poate crede cineva că România ar fi putut ajunge să fie cea mai coruptă şi de ruşine ţară din Europa, fără miniştrii şi parlamentarii mânjiţi de corupţie? Cum s'ar fi putut ajunge, altcum, la marile averi? Nu le provoacă pesedeilor acest lucru un fior rece prin şira spinării? Căci ce fac ei, este un fel de crimă socială şi politică. Şi cu toate acestea, în România nu leşină nimeni de cataclismul ruşinos al moralei. Totul s'a butucit.

Ocolind butucul, Dl. Iliescu o ia pe arătură şi vorbeşte cu simpatie, să liniştească naţia. Ieşind cu argumentul că *"afaceri sunt doar în toată lumea"*. Deci, rămâi naţie ostatică a afacerilor. Şi, pace. În fapt, din momentul în care ea a ajuns la apogeul ruşinei, nimic nu mai contează. Se merge pe politica: nici o *"ruşine"* nu-i poate clinti pe pesedei de pe scaunul puterii.

Afaceriştii dela Afacerea numită *"România"* prestează afaceri. Iar pesedeii, care sunt umbrela afacerilor, prestează cacialmale. Cu rostul de a-i prosti pe toţi, şi tot timpul. Şi pe Români, şi pe Occidentali şi pe cine mai pot.

Eugen BÂRSAN

ADIO "ZONEI GRI"

Viorel PALTIN

Faptul de a nu ne integra în structurile Europei la începutul anului 2007 nu este cel mai rău lucru care se poate întâmpla României. Dacă va fi să fie aşa, va trebui să recunoaştem cinstit că probabil nici nu suntem încă deplin pregătiţi pentru un astfel de pas, lucru care ni se tot spune dela Bruxelles, în forme voalat diplomatice în ultimul timp. În schimb, începând din primăvara acestui an am intrat ca membri nu numai *"de facto"*, ci şi *"de jure"* - adică deplini - ai NATO! Iată o înfăptuire cu adevărat de proporţii epocale, istorice, pentru o Românie persecutată de veacuri de propria sa poziţie geografică şi victimizată de lăcomia, rapacitatea şi *"foamea de spaţiu"* a unor imperii înconjurătoare... Miracolul constă în faptul că am supravieţuit ca neam şi ca stat, deşi ţara a ieşit ciuntită zdravăn de sub şenilele ultimului imperiu, cel sovietic. Se poate spune că aderarea României la Alianţa Atlantică este un fapt ce s'a produs cu asentimentul întregului nostru popor! Şi în trecut ţara noastră a făcut parte din alianţe militare în care a fost târâtă prin deciziile altora, sau prin jocurile de forţă ale factorilor malefici din peisajul geopolitic internaţional. Aşadar, România a spus de curând - definitiv şi irevocabil - adio *"zonei gri"*, în care a rămas după prăbuşirea comunismului şi desfiinţarea Tratatului de tristă amintire dela Varşovia. Să vedem acum dacă vreun general rus va mai putea profera ameninţări de felul: *"Dacă am vrea noi la Moscova în 12 ore tancurile noastre ar fi la... Bucureşti"*. Într'adevăr spectrul acestei ameninţări, care a dictat politica românească mereu obedientă, mereu slugarnică faţă de colosul dela Răsărit, a dispărut cu desăvârşire. De curând a veni timpul să inaugurăm o nouă diplomaţie în relaţiile cu ţările vecine, întemeiată pe respect şi avantaj cu adevărat reciproce, şi pe demnitate naţională! De acum vorbim cu lumea din jur din postura unei ţări NATO - o cu totul altă poziţie faţă de aceea care ne-a făcut să negociem mereu în genunchi! Este necesar acum să ne reevaluăm şi propria istorie, declarând ziua aderării la NATO drept sărbătoarea noastră naţională. Aceasta este ziua Dobândirii Libertăţii Depline a României. Desigur, întregul peisaj geopolitic se schimbă: ţara devine un adevărat magnet pentru toţi Românii, şi nu va fi percepută ca un factor de respingere. Tineretul nu va mai părăsi în masă plaiurile natale, iar provinciile care ne-au fost răpite, înstrăinate, prin vicisitudinile istoriei şi rapacitatea vecinilor, vor putea, în momente favorabile, să-şi autodetermine din nou soarta, reîntorcându-se în matca comună a lumii româneşti. Sper că nu peste multă vreme vom avea din nou graniţe comune cu Polonia şi Slovacia şi că Ucraina şi alţii vor înţelege că este în bunul lor interes să cultive excelente relaţii cu ţara noastră, cu care nu se mai pot juca oricum. A fost vital, cred, să ne asigurăm ferm securitatea internaţională pentru a fi mai apoi în stare să începem o operaţiune de măturare în interior, întronând domnia Justiţiei, eliminarea corupţiei devastatoare care ne bântuie şi pentru a putea administra ţara în favoarea cetăţenilor ei şi nu în dauna lor. Sunt sigur că NATO ne va aduce infinit mai multă cinste şi dreptate în relaţiile sociale şi că, nu după multă vreme, vom fi pregătiţi să ne integrăm politic, economic şi moral în Europa. De altfel, suntem oricum fizic o ţară europeană şi mai devreme sau mai târziu - cred că nu prea târziu - Europa însăşi ne va dori în structurile sale. Ar fi greu de afirmat că aderarea la NATO se datorează guvernului actual PSD sau celorlalte guvernări care l-au precedat şi care au urmat, toate din fericire, acelaşi curs pozitiv pe direcţiile fireşti ale idealurilor româneşti. Mai corect ar fi să afirmăm că intrarea României în Alianţa Atlantică - nu numai *"de facto"* cât şi *"de jure"* - adică oficial, în calitate de membră deplină - este consecinţa dorinţei întregului nostru popor prea îndelung încercat şi nedreptăţit de istorie. Să fie, cum şi este, o înfăptuire epocală de lungă durată şi de bun augur, o schimbare pozitivă, radicală şi ireversibilă de traiectorie în destinul românesc!

PREŞEDINTELE ILIESCU ÎL CHEAMĂ LA ORDINE PE I.P.S. PIMEN!

La apusul ultimului mandat prezidenţial, Ion Iliescu îl blamează pe I.P.S Pimen, Arhiepiscopul Bucovinei, pentru poziţia publică pe care ierarhul Bisericii Ortodoxe Române a luat-o faţă de guvernarea actuală.

I.P.S. Pimen s'a pronunţat critic faţă de exponenţii puterii care, cu ocazia ceremoniei dela Putna pentru pomenirea Voievodului Ştefan cel Mare şi Sfânt la împlinirea a 500 de ani de la trecerea în veşnicie, au luat asemenea măsuri de *"securitate"* împotriva populaţiei, încât imensa majoritate a pelerinilor veniţi din toate colţurile ţării nu au avut acces nici măcar în curtea mănăstirii!

În consecinţă, I.P.S. Pimen a acordat un interviu revistei bucovinene *"Crai Nou"* - interviu mediatizat în presa naţională - în care a mustrat puterea politică pentru o asemenea atitudine disprețuitoare față de propriul popor. Înaltul ierarh a arătat că guvernarea, în frunte cu Iliescu, este formată din reprezentanţi şi succesori ai structurilor regimului comunist, ca dovadă şi mentalitatea perpetuată la putere.

Poziţia I.P.S. Pimen a fost confirmată de purtătorul de cuvânt al Prea Fericitului Părinte Patriarh Teoctist, părintele Costel Stoica, şeful Biroului de Presă al Patriarhiei, într'o declaraţie publică.

Iar Preşedinţia a dat publicităţii un comunicat prin care I.P.S. Pimen este chemat la ordine şi i se solicită să-şi prezinte scuze pentru cele afirmate. Redau în continuare comunicatul Preşedinţiei, care, de altfel, nu face decât să justifice - prin cea mai clară exemplificare - poziţia şi consideraţiile I.P.S. Pimen:

"Preşedintele Iliescu este neplăcut surprins de agresivitatea protestelor lansate de IPS Pimen după aproape două săptămâni dela evenimentele dela Putna, după cum este neplăcut surprins de acuzaţiile lipsite de temei, jignitoare la adresa sa, exprimate într'un limbaj nedemn de o faţă bisericească de asemenea rang.

Preşedintele Ion Iliescu apreciază că cetăţenii au participat cu demnitate şi entuziasm la manifestările dela Putna, atmosfera de consens şi de responsabilitate contrastează cu tonul discursului IPS Pimen, care, probabil, profită de ocazie pentru a da glas unor interese care nu fac parte din misiunea sa de faţă bisericească.

Preşedintele României este dator să considere că IPS Pimen are obligaţia să ceară public scuze acelora pe care i-a jignit grav cu afirmaţiile sale lipsite de temei şi de bună-credinţă".

Prin intermediul revistei "Cuvântul românesc" şi al "Consiliului Românilor de Pretutindeni" consider necesar să lansez următorul:

Protest

Protestăm cu tărie faţă de atitudinea de tip totalitar a Preşedintelui Ion Iliescu, care şi-a permis să îl cheme la ordine pe I.P.S. Pimen, solicitându-i să îşi ceară scuze pentrucă şi-a făcut datoria de ierarh al Bisericii, criticând puterea actuală pentru izolarea de popor şi arătând că o asemenea atitudine reflectă mentalitatea vechilor structuri perpetuate după Decembrie 1989.

Îi solicităm, de asemenea, Preşedintelui Iliescu să îşi ceară iertare pentru acest demers care nu îi face cinste şi care, de fapt, confirmă justeţea poziţiei I.P.S. Pimen. Înaltul ierarh n'a făcut decât să-L urmeze pe Hristos care a dat cu biciul în cei ce au profanat templul. Iar Preşedintele Iliescu îi dă ierarhului indicaţii preţioase cu privire la misiunea sa. Lamentabil, Domnule Iliescu!".

Invit credincioşii din ţară şi de peste hotare - indiferent de apartenenţa lor religioasă sau politică - să se solidarizeze public cu I.P.S. Pimen, susţinând acest Protest pe care puteţi considera că subsemnata şi-a pus semnătura. Cu voia Dumneavoastră, ultima pe listă!

Roxana IORDACHE

PSD-UL SE SCUFUNDĂ

Urmare din pag. 1

politic. Nimic nu pare a fi exclus, de vreme ce se ştie că Petre Roman a creat un alt partid la începutul primăverii, care a avut girul lui Iliescu. Deocamdată este greu de făcut speculaţii dar, în mod evident, Iliescu îşi analizează paşii pe care trebue să îi facă. Cu PSD sau fără...

Acest lucru nu înseamnă însă că epoca Iliescu s'a încheiat. Fostul ideolog al Partidului Comunist a declarat în repetate rânduri că nu va ieşi decât *"cu picioarele înainte din politică"*. El speră să rămână în prim plan aşa cum a fost în ultimii 14 ani. Rezultatele se ştiu : România a ajuns ultima din Europa datorită politicii jumătăţilor de măsură adoptată de Iliescu care mai curând era atras de un *"comunism cu faţă umană"* decât de o societate democratică şi liberală din punct de vedere economic. Fostul student la Moscova spera să rămână în prim plan după ce şi-a schimbat hainele de activist şi a devenit peste noapte mare admirator al Americanilor. Ilici Iliescu joacă însă un rol trădat de declaraţiile nervoase despre *"binefacerile"* comunismului.

Pentru ca România să pornească cu adevărat spre democraţie este nevoie ca Ilici Iliescu şi camarila sa de activişti şi securişti să părăsească scena politică. Poate un posibil cutremur în PSD după pierderea alegerilor ar putea să ne scape de Ion Iliescu. Bătrânul activist cu state de serviciu în favoarea Uniunii Sovietice se lasă însă greu.

Reformarea partidului, o tactică electorală

PSD-ul, prin vocea liderului său, Adrian Năstase, a mai jucat piesa reformării partidului. În primăvară s'a jurat că scapă de corupţi şi căţiva au fost trecuţi de ochii lumii pe linie moartă. Printre alţii şi celebrul *"primar care este"* Marian Vanghelie. Suspendat, el s'a întors bine mersi după ce a câştigat un nou mandat de primar. Se pare că piesa cu Vanghelie va fi jucată la fel şi pentru toamnă. Pentru a da *"bine"* la electorat, căţiva din baronii partidului probabil nu vor prinde loc pe listele parlamentare. Nici o problemă însă că nu îi vom găsi la PNA ci în alte funcţii călduţe. Avem şi exemplul Şerban Mihăilescu zis Miki Spagă care, după ce a fost schimbat din funcţia de ministru, tot el taie şi spânzură la Palatul Victoria din postura de consilier special al premierului. De fapt, ca să spunem lucrurilor pe şleau, PSD nu poate fi reformat. În primul rând deoarece nu este un partid, ci grupări de interese care reprezintă mafia economică. *"Reformarea"* partidului ar însemna ruperea sa. De aceea, nu credem în declaraţii sforăitoare ale PSD privind reforma sau restructurarea partidului deoarece ştiu şi liderii partidului că *"reformarea"* ar însemna dispariţia formaţiunii politice zisă şi social democrată.

Probabil, de aceea, PSD va căuta să creeze o operaţiune de imagine care să mai spele obrazul pătat. Rămâne de văzut dacă electoratul va crede în această maşinaţiune.

Conflictul Iliescu-Năstase dă vânt în pupa D.A.

Sondajul realizat pentru Iliescu naşte şi alte probleme importante pentru societatea românească. Ion Iliescu dictează încă în viaţa politică. Atacurile sale au zgâlţâit PSD şi nu campania politică a Alianţei D.A. Practic, D.A.-ul lui Stolojan şi Băsescu a strâns voturi fără să facă nimic, numai câştigând din încleştarea Iliescu-Năstase. Într'un fel acest lucru nu este deloc pozitiv privind jocul politic. Se spunea şi pe bună dreptate că D.A. funcţionează cu greu. S'a dovedit la locale iar conflictele sunt mocnite şi ţinute sub preş. De aceea, acest suport popular venit pe gafele PSD nu ar trebui să îi bucure excesiv pe D-nii Băsescu şi Stolojan, deoarece orice aparentă victorie se poate întoarce împotriva lor. De aceea, credem că este nevoie de mai multă înţelepciune la D.A. şi mai ales de mai multă analiză. Creşterea pe baza unui vot negativ dat PSD, nu va însemna decât, în cazul în care D.A. va câştiga alegerile, aşteptări mărite din partea electoratului şi mai ales fără prea multă aşteptare. Aceeaşi situaţie a fost şi în cazul CDR. Lumea a aşteptat totul repede, situaţie alimentată şi de tactica politică atât de catastrofală a celor 200 de zile în care s'au promis minuni. Or, în politică mai trebue să îţi şi ţii promisiunile.

Pe de altă parte, trebue spus că D.A. are şi alte multe probleme de imagine. Săptămânalul *"Academia Caţavencu"* a realizat un serial în care a arătat afacerile dubioase în care sunt implicaţi liderii PSD şi PNL. Dezvăluirile arată că avem de-a face cu persoane cu probleme penale. Întrebarea este, în ce măsură pot aceste persoane reprezenta o putere necoruptă, deoarece realitatea este alta. Pe de altă parte, persoanele în cauză pot fi şantajate datorită afacerilor dubioase pe care le-au desfăşurat sau le desfăşoară.

D.A. mai are şi alte probleme. Practic, liderii Alianţei, Băsescu şi Stolojan sunt ambii copiii de suflet ai lui Ion Iliescu. Au fost creaţi şi au ajuns în politică în funcţii importante datorită lui Iliescu.

Aşa cum se vede D.A. are multe problemè de imagine dar nu numai. Recentele hotărâri ale primarului general al Bucureştiului, Traian Băsescu, unul din liderii D.A., riscă, de asemenea, să aducă prejudicii de imagine. Băsescu şi ceilalţi primari ai D.A., dacă merg cu hei-rupul mai departe şi nu vin cu planuri concrete de îmbunătăţire a vieţii zilnice a Românilor, riscă să ducă la pierderea brumei de simpatie de care se bucură.

Mai vrea PSD să rămână la putere?

O altă chestiune care rămâne în aer în privinţa conflictului dintre Ion Iliescu şi Adrian Năstase priveşte consecinţele disputei. Nu îşi dau seama cei doi de efectele acestei lupte mai mult sau mai puţin surde? Greu de spus sau de ghicit. Sau putem spune că, de fapt, *"cearta"* ar fi una de faţadă, deoarece PSD-ul nici nu doreşte să rămână la guvernare după toamnă. Indicii ar fi. În locale, acolo unde au pierdut, PSD-iştii au lăsat bugetele goale, ceea ce indică faptul că şi-au premeditat înfrângerea. Oare avem de-a face cu aceeaşi piesă şi pentru generale? Ne putem gândi la această variantă deoarece este clar că cine va guverna după iarna lui 2004, va avea nişte probleme imense de rezolvat. Dincolo de datoria externă mare, cei care vor guverna vor trebui să pună în practică cererile Uniunii Europene. Adică, să facă reforma care a fost tărăgănată timp de 14 ani. Şi bineînţeles, cine va câştiga, forţat să facă aceste gesturi politice importante, va plăti apoi în 2008 factura electorală. Cam acelaşi lucru l-am avut şi în 1996, când PSD a lăsat impresia că s'a retras dela Putere cu dela sine putere. Aceeaşi piesă pare a se pune în scenă şi acum, dincolo de conflictele mai mult sau mai puţin existente între Iliescu şi Năstase.

Dacă, însă, scenariul că PSD a pierdut în 1996 şi vrea să piardă şi în 2004 este real, avem şi indicaţia că, de fapt, viaţa politică românească este un simulacru regizat de criptocomuniştii din PSD. Şi mai ales că PSD se pregăteşte de o nouă acţiune de cosmetizare a imaginii, aşa cum a făcut şi după 1996, când, din partid criptomunist, ne-am ales în 2000 cu un partid declarat ultra occidental. Poate scenariul de data aceasta este unul care să ne aducă în 2008 la Putere un partid ultra european.

Greu de spus dar, aşa cum arătam, sunt prea multe coincidenţe ca totul să fie o întâmplare. Ca şi certurile dintre Ion Iliescu şi Adrian Năstase, sondajul care îngroapă PSD-ul intră în aceeaşi logică. De aceea, Alianţa D.A. nu trebue să se viseze intrând triumfătoare pe cai albi, la toamnă, în iataşurile Puterii. Victoria poate fi uneori înşelătoare. Vezi şi episodul 1996.

Îşi va distruge Iliescu, din nou, copilul de suflet ?

Oricum, miza în PSD este mult prea mare. Atât pentru Iliescu, cât şi pentru Năstase. De aceea, premierul nu este prea hotărât să meargă pe cartea unei candidaturi la prezidenţiale. Oricum ar da-o, pierde. Ajunge la Cotroceni, pierde partidul. Pierde la Cotroceni, nu mai poate emite pretenţii pentru şefia partidului, mai ales că se întoarce Ion Iliescu. Probabil că una din mizele lui Iliescu este să îl scoată pe linie moartă pe Adrian Năstase. Rămâne de văzut dacă acesta va accepta un asemenea traseu politic. Dacă nu, după alegeri, cel mai probabil, PSD se va rupe. Acesta ar fi scenariul cel mai bun pentru democraţia românească. PSD, ca reprezentant al oligarhiei mafiote din România, trebue să se destrame pentru ca democraţia să devină în sfârşit o realitate şi în ţara noastră, cu toate hibele ei mai mult sau mai puţin discutabile.

Generalizând, am putea spune că, prin dispariţia sau ruperea PSD, câştigă România. Problema este dacă grupurile de interese din acest partid nu se vor regrupa aşa cum au făcut şi până acum sub diverse titulaturi politice. Deocamdată, sunt multe întrebări privind viitorul PSD şi luptele intestine din acest partid. Ca şi calea de viitor pe care o va alege Ion Iliescu.

Falsa împărţire a vinovăţiei

Una din componentele de imagine ale gesturilor politice ale lui Ilici Iliescu faţă de PSD este de a sugera că partidul a ajuns în această stare datorită conducerii lui Năstase. Adică, premierul este cel care a patronat corupţia din partid şi aşa mai departe. Până la un punct, Ilici are dreptate. Teoretic, preşedintele PSD poartă răspunderea situaţiei partidului. Numai că, să ne reamintim că Iliescu a fost cel care a supervizat toate acţiunile partidului. El a fost cel care a spus *"nu"* chiar atunci când logica politică nu îi dădea dreptate. Aşa că încercarea de a pune întreaga vină în spinarea lui Năstase este o acţiune de imagine. Realitatea este că ambii poartă vini împărţite privind soarta de astăzi a PSD. Nu este cu nimic mai puţin vinovat Adrian Năstase decât Ion Iliescu. Problema pe care nu vor să o înţeleagă cei doi este că tocmai această structură clientelară a partidului i-a adus la Putere. Dacă PSD ar fi fost un partid modern, ambii ar fi stat în afara scenei politice. Iar această încercare a lui Ilici Iliescu de a se prezenta, din nou, ca *"sărac şi cinstit"* nu are nici o relevanţă. Într'adevăr, Iliescu nu este un ahtiat după maşini sau averi, dar toată activitatea sa politică a fost în sensul acoperirii marilor corupţi. Cam toată floarea cea vestită a excrocilor din România se învârte pe la Palatul Cotroceni. Dela consilierii săi ahtiaţi după bani nemunciţi, până la oameni de afaceri dubioşi. Într'un cuvânt, fie spus, Iliescu are acum ceea ce a creat. O mlaştină urât mirositoare în care, dacă se afundă PSD, atunci trebue să se înnece şi Iliescu şi Năstase.

Andrei BĂDIN

MANAGEMENTUL REFORMELOR DIN ROMÂNIA MAI PROST DECÂT ÎN MALI

"Indexul tranziţiilor", studiu comandat de Fundaţia Bertelsmann, plasează managementul reformelor din România în spatele performanţelor clasei politice din sărăcăcioase state africane.

Bulgaria este - a explicat recent cancelarul german Gerhard Schröder - un exemplu pe care România trebue să-l urmeze. Şeful Executivului dela Berlin - care a sugerat un motor german cu carburant bulgar pentru aducerea României la limanul obiectivului integrării europene în anul 2007 - a exprimat, până la urmă, un punct de vedere blând căci, iată, un studiu realizat pentru Fundaţia Bertelsmann de Centrul pentru Studii Politice Aplicate dela München, proclamă o sentinţă mult mai devastatoare: România, prin administratorii reformei, se menţine un copil-problemă şi ar trebui să ia exemplul sărăcăciosului Mali, relatează agenţia *DPA*.

Centrul a analizat tempo-ul reformelor în 116 state în tranziţie, clasamentul final al transformărilor de ansamblu în lumea economică având în frunte noile membre ale Uniunii Europene Ungaria, Lituania, Slovacia, Slovenia şi Cehia. Aici, România se află pe poziţia 21, cu 7,3 puncte (Ungaria, lidera, a fost punctată cu 9,7).

În privinţa managementului politic al transformărilor economice, între primele zece locuri s'au plasat ţări cum sunt Mali (poziţia a 4-a, altfel, economic, încă în stare de faliment), la egalitate cu Botswana (considerată *"Elveţia Africii"*) şi Costa Rica (locul 8) - in urma Estoniei (punctată cu un indice de 7,9), Lituaniei şi a statului Chile. La acest capitol, România (cu un indice de 5,7) ocupă locul 25, imediat după Ghana şi Sri Lanka, la egalitate cu Benin, Republica Dominicană, Jamaica şi Thailanda.

PROMISIUNI ELECTORALE

Ministerul Finanţelor promite impozite mai mici în 2005

Reducerea impozitelor propusă de Ministrul Finanţelor, Mihai Tănăsescu, vizează două direcţii. Întâi impozitul pe profit aplicat societăţilor comerciale ar putea scădea dela 25 la 19%. Apoi, Ministerul Finanţelor propune ca salariile să aibă doar trei tranşe de impozitare, faţă de cinci acum.

Potrivit proiectului de buget limita maximă de impozitare va scădea dela 40 la 38%, în timp ce limita minimă dela 18 la 14%. Concomitent, Ministerul de Finanţe a anunţat că ar dori să mai reducă din TVA la unele produse dar şi din taxele pe forţa de muncă. Dacă lucrurile merg ca pe roate, măsurile propuse de Ministerul Finanţelor ar putea intra în vigoare la 1 lanuarie 2005.

Dar, întâi de toate, ele trebue să treacă prin Guvern şi prin Parlament şi, foarte posibil, pe la Cotroceni. În ultimul an şi jumătate, Preşedintele Ion Iliescu a intervenit de mai multe ori, în mod public, asupra politicilor fiscale ale cabinetului. Preşedintele s'a opus cotei unice de impozitare, anunţată în repetate rânduri de guvern şi ar fi dorit ca veniturile mari să fie impozitate cu 80%. Mihai Tănăsescu a declarat că nu au existat consultări cu Preşedintele Iliescu fiindcă proiectul de buget e doar al Guvernului.

Intenţia Cabinetului de a reduce impozitele a fost anunţată pentru prima oară la o emisiune electorală dela Antena 1, în care Adrian Năstase a venit să-i sprijine pe candidaţii PSD la primăriile de sector, în turul doi. Premierul a folosit momentul ca să prezinte şi din ideile campaniei pentru alegerile generale.

Ministrul de Finanţe, Mihai Tănăsescu, nu ascunde că promisiunile de acum sunt parte din platforma electorală a PSD. Rezultatul final al alegerilor locale a arătat că la votul politic, pe consilii judeţene, alianţa PNL-PD are cu un procent mai mult decât PSD.

Iar una dintre reformele fiscale propuse de PNL, de mai mulţi ani încoace, este chiar reducerea impozitelor pe venit şi profit, cel din urmă până la 19%. O ţintă viabilă pentru PSD acum, ignorată însă în primii trei ani ai mandatului.

MUZICA-VIDEO CARTI-ZIARE

din ROMÂNIA, la dvs. ACASĂ!

MUZICĂ peste 500 AUDIO CASETE si CD: MUZICĂ POPULARĂ/ROMANŢE, MUZICĂ UŞOARĂ COMICE-BASME-COLINDE, muz.CLASICĂ CD-ROM-uri cu SUBIECTE DIN ROMÂNIA

VIDEO :+100 FILME: Nea Marin, Dacii, BD, Pacala, ORAŞE, DATINI; TEATRU: Caragiale-Birlic, Take-Yanke-Kadar etc. Revelion, Revoluţia 89 Muz./dansuri populare celebre, Divertis, Crăciun

CĂRŢI: 2000 TITLURI: ROMANE, ISTORIE, DICŢIONARE, FILOZOFIE, POLITICA, POLITISTE, DRAGOSTE, BANCURI, COPII, CĂRŢI DE BUCATE etc.

ABONAMENTE LA ZIARE-REVISTE! COTIDIENE,SĂPTĂMÂNALE,LUNARE: "Evenimentul" "CAŢAVENCU", "SPORT", "REVISTA VIP", "Form.AS" REV.PARANORMAL,"REBUS","FEMEIA MODERNĂ" "OLIVIA","VIVA","PLAYBOY","POVESTEA MEA","BURDA"etc

Cereti formulare si liste gratis!

ARTIMMEX

import-export & distribution of publications and media

Reprezentanţi ELECTRECORD şi INTERCONT MUSIC

4 Farmington Cres.
Toronto, ON M1S 1G1 CANADA

e-mail: order@artimmex.com

INTERNET: www.artimmex.com

Tel: (416) 332 9777 - Fax : (416) 332 8777

MICHAEL GUEST:
"ROMÂNIA SUFERĂ DIN CAUZA MULTOR BARONI ŞI BARONESE"

La final de mandat, Ambasadorul Statelor Unite la Bucureşti, Michael Guest, trece în revistă relaţiile pe care le-a avut cu autorităţile române.

Într'un interviu acordat MEDIAFAX, spune că în România problema corupţiei nu este doar una internă, afectând şi interesele SUA şi limitând relaţiile pe care Statele Unite vor să le aibă cu România. Referindu-se la evoluţia democraţiei şi a economiei de piaţă, Michael Guest a declarat: *"Fără îndoială există progrese. O mare parte a privatizării este completă, cu excepţia sectoarelor energie şi transporturi. Reforma taxelor şi a pieţei muncii sunt în derulare, companiile străine ajută industria românească să devină mai competitivă, iar datele statistice privind macroeconomia sunt stabile, solide."*

"Tocmai aţi avut alegeri libere şi corecte, cu mai multă atenţie acordată problemelor locale faţă de alegerile anterioare, din câte mi s'a spus. Ţara se află, cu siguranţă, pe drumul cel bun" a adăugat Domnul Guest.

Mandatul Ambasadorului a coincis cu guvernarea PSD. Cum ar caracteriza această guvernare din punctul de vedere al unui observator neutru şi ce domenii crede că au rămas deficitare?

Michael Guest a declarat: *"acord Guvernului credit pentru creşterea economică constantă şi, aşa cum am menţionat, statistica macroeconomică a rămas <solidă> în ultimii trei ani. Au fost făcuţi chiar câţiva paşi pentru o problemă rămasă restantă - privatizarea spitalelor."* Ambasadorul a adăugat însă: *"sigur că rămân multe probleme nerezolvate. Climatul de afaceri din România nu face faţă competiţiei cu ţările vecine, care înregistrează performanţe mai bune. În cazul în care nu vor fi luate măsuri radicale, nu se va ajunge la un nivel al investiţiilor de care are nevoie România, pentru a crea locuri de muncă şi a ajunge din urmă cel puţin pe cei mai apropiaţi competitori."*

"În sistemul de sănătate, Guvernul meu a fost nevoit să retragă 400.000 dolari alocaţi pentru lupta împotriva corupţiei din sistemul de distribuţie a medicamentelor şi alte domenii de asistenţă sanitară, pentrucă ministerul nu a reuşit să răspundă nici unei propuneri de parteneriat din partea noastră, timp de nouă luni."

Ambasadorul Guest a declarat că este necesar un plan clar de reformă în domeniul sanitar, ca şi în cel al energiei, în care să fie alocate şi resursele necesare.

Presa română şi analiştii politici au apreciat că Michael Guest, Ambasadorul britanic şi şeful Delegaţiei Comisiei Europene sunt adevărata opoziţie din România prin atitudinea publică.

"Nu reprezint opoziţia politică din România şi nu iau partea nimănui în dezbaterile politice. Ceea ce Guvernul meu doreşte să vadă este schimbarea care poate întări parteneriatul nostru bilateral şi, de fapt, această ţara. Şi pentru acest lucru este nevoie de cooperare dincolo de orientările politice, fără a fi de o parte sau alta."

Întrebat dacă insistenţa sa a avut rezultate, Michael Guest a declarat că *"problema corupţiei nu este doar una internă. Afectează şi interesele SUA şi limitează relaţiile pe care vrem să le construim cu România."*

"Ceea ce n'am văzut este conducerea morală şi angajamentul asumat în mod clar - de către Guvern, partidele politice şi cetăţeni - care sunt absolut necesare dacă România doreşte, într'adevăr, să progreseze."

"Sincer vorbind, România suferă din cauza influenţei prea multor baroni şi baronese. Trebue să ia decizii bazate pe studii realizate cu atenţie şi pe merite reale, în condiţii de transparenţă" a afirmat Ambasadorul Statelor Unite la Bucureşti.

PROCURORUL GENERAL ILIE BOTOŞ AVERTIZEAZĂ:
"GRUPĂRI CRIMINALE ACAPAREAZĂ ÎNTREGI SECTOARE ECONOMICE"

Structurile criminale utilizează cele mai moderne mijloace de comunicare şi de deplasare rapidă, iar profiturile din infracţiuni sunt cel mai adesea folosite în coruperea funcţionarilor publici, pentru a obţine sprijin şi protecţie, susţine Procurorul general al României, **Ilie Botoş.**

"Evoluţia relaţiilor infracţionale în România poate fi definită cu precizie de experienţa ultimului deceniu, care a conturat cele trei componente ale acestuia: criminalitate, corupţie şi înalta criminalitate financiar-bancară, toate interpoziţionându-se. Recent li s'a adăugat şi terorismul - indiferent de formele sale de manifestare, practica dovedind legătura cu celelalte ramuri ale criminalităţii prin care acesta îşi asigură baza umană şi financiară", a **declarat, Ilie Botoş.**

Procurorul general al României a afirmat că este semnificativ faptul că, în majoritatea cazurilor de criminalitate, profiturile obţinute *"au fost destinate pentru coruperea funcţionarilor publici, infractorii obţinând pe această cale fie sprijinul direct, fie protecţia sau neintervenţia acestora"*.

"O altă tendinţă constatată este aceea că, prin spălarea banilor obţinuţi din infracţiuni, grupările criminale acaparează zone sau întregi sectoare economice, creând aparenţa unor afaceri licite", a afirmat **Botoş. El a subliniat că** principalele tendinţe ale fenomenului criminalităţii în componentele sale care prezintă cel mai mare pericol pentru societate sunt *"organizarea, modernizarea şi internaţionalizarea"*.

Potrivit şefului Ministerului Public, infractorii care acţionează în domeniul traficului de droguri sau de persoane, precum şi cei care comit fraude bancare s'au constituit în grupări bine structurate, cu ramificaţii şi puncte de sprijin atât în spaţiul naţional, cât şi în exteriorul statului.

"Structurile astfel conturate au utilizat cele mai moderne mijloace de comunicare şi deplasare rapidă, inclusiv de transferare pe cale electronică a profiturilor obţinute ilicit", **a spus Botoş. Procurorul** general a arătat că trebue ţinut cont de toţi factorii de risc în elaborarea şi aplicarea politicilor penale, a strategiilor de prevenire şi combatere a criminalităţii, în selectarea categoriilor şi zonelor ţinte pentru aceste demersuri.

"Plecând dela constatarea că modalităţile complexe de pregătire şi comitere a infracţiunilor au cunoscut o diversificare fără precedent - faţă de care posibilitatea de investigare şi probare prin mijloace clasice s'a diminuat -, dar şi că structurile criminale nu pot fi contracarate cu mijloace obişnuite, Ministerul Public şi-a propus o reformă de substanţă, care se înscrie în strategia generală a reformei sistemului judiciar în România", a declarat **Ilie Botoş. Obiectivele Mi**nisterului Public vizează *"eficientizarea activităţii de monitorizare a fenomenului infracţional, de descoperire şi urmărire a infracţiunilor şi de aducere în faţa justiţiei a infractorilor"*.

În acest sens, procurorul general a arătat că se urmăresc *"optimizarea organizaţională, armonizarea serviciilor proprii de investigare cu cele promovate pe plan internaţional, dar şi identificarea celor mai eficiente modalităţi de specializare a procurorilor"*.

ROMÂNIA CRITICATĂ DE SUA LA CAPITOLUL TRAFIC DE PERSOANĂ

Potrivit unui raport al Departamentului de Stat, România nu îndeplineşte standardele minime de eliminare a traficului cu fiinţe umane. România este o sursă dar şi o ţară de tranzit pentru traficul cu femei din Republica Moldova, Rusia şi Ucraina. Femeile ajung în Serbia, Muntenegru, Kosovo, Macedonia, Albania, Grecia, Italia şi Turcia, se spune în raportul Departamentului de Stat american.

După eliminarea obligativităţii vizelor, lucrurile s'au schimbat în sensul că numărul femeilor traficate care au ajuns în fosta Iugoslavie a scăzut, dar ele au luat calea unor state occidentale. E vorba de Spania, Portugalia, Italia, Olanda, Austria, Franţa, Marea Britanie, Germania şi Ungaria. Anul trecut poliţia a arestat 187 de persoane şi a neutralizat 283 de reţele specializate în traficul cu persoane, subliniază raportul Departamentului de Stat. Raportul Departamentului de Stat american arată însă că, pe ansamblu, România nu îndeplineşte standardele minime de eliminare a traficului cu fiinţe umane. Marea problemă o reprezintă corupţia din rândul celor care ar trebui să aplice legea.

Anul trecut autorităţile române au trimis spre judecată două cazuri de corupţie din sistem şi au investigat alţi 15 ofiţeri de poliţie pentru infracţiuni de corupţie.

Raportul Departamentului de Stat nu menţionează însă nimic despre posibile condamnări. Documentul mai menţionează eforturile modeste ale guvernului de a proteja femeile traficate. Prin lege ele au dreptul la asistenţă juridică şi adăpost temporar în centre speciale subordonate Consiliilor Judeţene.

Anul trecut, pe hârtie, existau trei astfel de centre, dar doar două erau deschise. În aceeaşi perioadă, au fost repatriaţi în România 107 adulţi şi 25 de minori, victime ale traficului cu fiinţe umane.

Constantin DORIN

"ROMÂNIA ESTE SĂRACĂ ŞI PLINĂ DE CONTRASTE"

Aşa scrie *FRANKFURTER ALLGEMEINE ZEITUNG*, sacrificând o parte din spaţiul publicistic alocat extinderii Uniunii Europene pentru a prezenta o ţară convinsă că va adera în 2007 la structurile comunitare, cum reiese din titlul materialului. Autorul, Claus Peter Müller, a stat de vorbă cu Dan Ioan Popescu, ministrul Economiei şi cu unii întreprinzători germani instalaţi în România. Ministrului nu-i prea arde *"să vorbească despre cea mai mare problemă a României – corupţia"*. Harald Kraft, manager general pentru România al Wintershall AG (cel mai mare concern german din domeniul exploatării petrolului şi gazului), citeşte, în schimb, constant presa românească şi descoperă în fiecare zi şi în fiecare ziar relatări despre cazuri de corupţie - dela darul dat medicului, până la decizii cumpărate în ministere.

Omologului dela ABB al lui Kraft, Peter Simon, îi lipsesc disciplina, responsabilitatea şi chiar voinţa – câteva minusuri la nivelul culturii economice a Românilor. *"Vreme de 40 de ani, oamenii nu au făcut greşeli. Iar ţara s'a prăbuşit. Angajaţii mei români se tem să nu comită greşeli. Aşteaptă ca altcineva să ia decizii în locul lor. România nu este deocamdată chiar coaptă pentru Uniunea Europeană"*, comentează Simon.

Intervievaţii germani constată că la Nord de Carpaţi, pe teritoriul fostei monarhii habsburgice, acolo unde, cum scrie ziarul de mai sus, oraşele poartă şi denumiri germane, infrastructura este mai solidă şi economia mai dezvoltată. La Sibiu, de exemplu, remarcă Simon, şomajul este zero. Cât despre criteriile de integrare, România îşi dă silinţa să le îndeplinească pentrucă doreşte să adere la Uniunea Europeană, nu pentrucă ar vedea sensul pretenţiilor celor dela Bruxelles. În mod paradoxal, constată *F.A. Zeitung*, un socialist, cum este Popescu, încearcă să extirpe din conştiinţa publică statul protector şi paternalist.

GAFELE DIPLOMAŢIEI ROMÂNEŞTI ÎN RELAŢIA CU UCRAINA

Dan BITU

Kievul a început săpăturile pentru canalul Dunăre - Marea Neagră fără să anunţe Bucureştii. Dar Bucureştii, deşi au ambasadă la Kiev şi consulate la Odessa şi Cernăuţi, au aflat despre şantier a doua zi, din presă. Fără un anunţ prealabil, ca să nu mai vorbim despre eventuale consultări cu părţile interesate sau despre vreo analiză detaliată a unor studii de impact ecologic autorizate, oficialităţile dela Kiev au lansat, pe 11 Mai, lucrările de construcţie a unui canal navigabil de mare adâncime în zona braţului Bâstroe, zonă protejată ca monument al naturii în cadrul parcului natural Delta Dunării – parte a patrimoniului UNESCO.

Gestul autorităţilor ucrainene a iritat comunitatea internaţională, în special organismele şi organizaţiile implicate în protecţia celui de-al doilea areal umed din Europa, instituţii care, asemeni statului român, au aflat despre demersul Kievului abia a doua zi după declanşarea lucrărilor, din presă. Comisia Internaţională pentru Protecţia Dunării, World Wild Fund sau BirdLife International se pot eventual simţi jignite de maniera neoficială prin care au primit informaţia.

Situaţia stă, însă, altfel în cazul diplomaţiei române. Cadrul legislativ bilateral încă maleabil, statutul internaţional oscilant al Kievului dar, mai ales, experienţa trăită în cazul platformei continentale din zona Gurilor Dunării prin transformarea, de către Ucraina, a rezervaţiei Insula Şerpilor în parc industrial, nu au avut darul de a ridica gradul de vigilenţă a oficialilor dela Bucureşti. Iar Ministerul român de Externe ar trebui să-şi pună serioase întrebări cu privire la eficienţa activităţii unei reprezentanţe diplomatice incluzând o ambasadă şi două consulate generale.

In comunicatul oficial al diplomaţiei dela Bucureşti se vorbeşte despre îndatoririle Kievului – iar formularea poate fi interpretată şi ca o scuză pentru lipsa de profesionalism a trimişilor României într'o ţară cu care, iată, vecinătatea este aproape sinonimă cu disensiunile. *"Diferite instrumente internaţionale la care Ucraina este parte prevăd obligaţia părţii ucrainene de a transmite părţii române toate informaţiile relevante privind executarea unor lucrări în zona apelor de frontieră, de natură să modifice regimul de scurgere sau condiţiile de calitate ale acestora înainte de începerea lucrărilor respective"*, a declarat Bogdan Mănoiu, purtătorul de cuvânt al Ministerului român de Externe, citând comunicatul oficial.

Dincolo de aceste formulări rigide se află, aşa cum ne-a precizat şi Mănoiu, o rezoluţie prin care Comisia Dunării solicită Ucrainei să nu înceapă lucrările fără efectuarea unui studiu de impact asupra mediului înconjurător din zona Deltei Dunării. Oksana Osadce este reprezentanta uneia dintre grupările ecologiste active în Ucraina, UTOP, şi ne-a povestit cum studiul a fost efectuat de mai multe ori până când s'au găsit experţi în mediul înconjurător care să elaboreze un document favorabil intenţiilor Guvernului dela Kiev: *"Vrem să obţinem copii după toate documentele, să le verificăm şi să identificăm punctele în care legislaţia privind protecţia mediului a fost încălcată. Din câte ştim noi, concluziile studiului de impact nu puteau fi pozitive"*.

Nici reprezentanţii celebrei organizaţii World Wild Fund (WWF) nu deţin informaţii concrete despre efectele construcţiei canalului în rezervaţia Bâstroe, însă Michael Baltzer, director de conservare în programul Dunăre – Carpaţi al WWF apreciază că *"un număr de convenţii internaţionale la care Ucraina este parte şi o serie de proceduri juridice au fost încălcate"*. Chiar dacă, la rândul său, nu dispune de toată documentaţia, Philip Weller, secretarul executiv al Comisiei Dunării, acuză Kievul: *"Deocamdată pot spune că cel puţin spiritul convenţiilor internaţionale nu a fost respectat de către Ucraina. E posibil, însă, ca un jurist să constate că nu doar spiritul ci şi baza acordurilor să fi fost încălcate"*.

Weller ne-a vorbit despre consecinţe deopotrivă ecologice şi economice ale proiectului ucrainean, cum ar fi, de exemplu, creşterea vitezei Dunării, ceea ce poate face ca aluviunile ce se depun de obicei pe braţurile Deltei să ajungă, de fapt, în mare. Despre alte consecinţe i-am cerut părerea lui Dan Hulea, preşedintele Societăţii Ornitologice Române, partenerul din România al BirdLife International. *"O mare parte a păsărilor ce cuibăresc în Deltă vor avea de suferit"*, a apreciat Hulea, completând: *"Va avea impact şi asupra păsărilor care doar traversează Delta, în timpul migraţiei din partea nordică, dinspre Rusia, către Africa. Şi, fără îndoială, şi speciile ce iernează în Deltă vor fi afectate"*.

Iniţial, Kievul a încercat să lanseze proiectul cu un antreprenor olandez. Din raţiuni necunoscute, constructorul olandez s'a retras. În prezent, efectuarea lucrării a revenit concernului german Josef Möbius. Încercările de a lua legătura cu responsabilii companiei s'au soldat mereu cu acelaşi rezultat: *"Ţipsesc persoanele în măsură să vă dea lămuriri"*.

Realizarea acestui canal va permite Ucrainei accesul direct din Dunăre la Marea Neagră, ceea ce va reduce costurile pentru vasele ucrainiene. În prezent, acestea sunt nevoite să treacă prin canalul navigabil Sulina, plătind taxa de tranzit. Guvernul dela Kiev susţine că, prin tranzitarea canalului românesc, Ucraina a înregistrat pierderi de 600 de milioane de dolari în ultimii cinci ani.

Primele lucrări au început în rezervaţia Deltei Dunării, în apropiere de Vâlkov, la frontiera cu România, fiind executate de firma germană Josef Mobius Baugesellschaft Gmb. Se estimează că şenalul navigabil va fi pus în funcţiune în August, la sfârşitul primei tranşe a lucrărilor, estimate la 14,7 milioane de dolari. A doua parte a lucrărilor ar urma să înceapă prin luna Septembrie şi va dura un an, constând din adâncirea canalului dela 5,8 metri la 7,2.

ROMÂNIA ŞI UE, DUPĂ ÎNCHEIEREA NEGOCIERILOR CU BULGARIA

Ministrul de Externe al României, Mircea Geoană a comentat nefavorabil condiţiile în care ţara vecină, Bulgaria, a încheiat negocierile de aderare cu Uniunea Europeană.

Comisia Europeană şi Sofia au acceptat o clauză care permite Uniunii Europene să amâne cu un an aderarea Bulgariei dacă nu îşi îndeplineşte integral angajamentele. Şeful diplomaţiei române a declarat că, în ceea ce priveşte România, nu ar accepta cu uşurinţă o astfel de condiţionare. Poziţia lui Mircea Geoană surprinde pentrucă ea dă de înţeles că România stă mai bine la capitolul pregătiri şi că va negocia de pe poziţii mai tari decât Bulgaria. În realitate lucrurile stau exact invers. România are o poziţie mai slabă şi nu are nici un argument pentru a se opune unor condiţionări, fie ele şi severe. România mai are de închis 6 capitole dintre care unele extrem de dificile cum este capitolul referitor la concurenţă, cu relevanţă pentru statutul de economie de piaţă şi capitolul referitor la Justiţie şi Administraţie.

De altfel Comisarul însărcinat cu extinderea, Günther Verheugen a dat de înţeles că această clauză impusă Bulgariei este doar începutul, Comisia urmând să propună şi României o condiţie asemănătoare. Despre introducerea unei monitorizări mai stricte a evoluţiei celor două ţări candidate se vorbeşte la Bruxelles de mai multă vreme. Atâta, numai, că autorităţile dela Bucureşti, deşi prevenite, s'au făcut că nu înţeleg despre ce este vorba. Din nefericire pentru publicul românesc interesat de soarta negocierilor, autorităţile sunt înclinate să privească realitatea printr'o lentilă politică. Guvernul şi PSD au acum ca prioritate câştigarea alegerilor, fiind de aceea tentate să prezinte negocierile cu UE în lumina cea mai favorabilă. Probabil că acesta este şi motivul pentru care un Ministru de Externe foarte avizat de altminteri a făcut declaraţia amintită mai înainte.

De fapt declaraţia lui Mircea Geoană ar trebui întoarsă pe dos. România nu doar că nu va putea refuza sau negocia clauza, dar va fi chiar în beneficiul ei să o accepte. Doar acceptând o astfel de clauză, România poate spera să primească acceptul Comisiei de a încheia negocierile. România şi Bulgaria nu sunt acum suficient de pregătite şi de aceea Uniunea Europeană simte nevoia unui instrument prin care să poată exercita presiuni asupra ţărilor candidate şi după încheierea negocierilor. Clauza de prudenţialitate acceptată de Bulgaria nu este o formă de umilire a ţărilor candidate, ci, de fapt, un semn de bunăvoinţă din partea Comisiei dela Bruxelles, comentează pe această temă *Deutsche Welle*.

AMNESTY INTERNATIONAL CRITICĂ ÎNGRIJIREA PSIHIATRICĂ DIN ROMÂNIA

Ana BADEA

Organizaţia Amnesty International atrage atenţia asupra situaţiei din serviciile de sănătate mintală din România. Într'un memorandum adresat guvernului, Amnesty International îşi face cunoscută îngrijorarea că internarea, condiţiile de trai şi tratamentul pacienţilor dintr'un mare număr de secţii şi spitale de psihiatrie *"violează standardele internaţionale ale drepturilor omului şi normele de conduită profesională din acest domeniu"*.

Amnesty International subliniază că în spitalele psihiatrice din România există persoane care au ajuns acolo împotriva voinţei lor şi nu din motive medicale, ceea ce echivalează cu un regim de detenţie arbitrară. Secretarul general al Amnesty International, Irene Khan, a cerut Guvernului să treacă de urgenţă la introducerea unor reforme efective şi cuprinzătoare în serviciile de sănătate mintală. Irene Khan cere în acelaşi timp Uniunii Europene să se asigure că resursele disponibile destinate serviciilor de sănătate mintală din România sunt folosite cum se cuvine, cu respectarea drepturilor persoanelor cu probleme mintale sau incapacităţi intelectuale, inclusiv dreptul de a fi îngrijite, în măsura posibilităţilor, în comunitatea în care trăiesc.

Şeful Departamentului Psihiatrie de Legătură din Spitalul Universitar de Urgenţă Bucureşti, Florin Tudose, spune că psihiatria a fost cea mai marginalizată şi stigmatizată specialitate medicală înainte de 1989, iar situaţia nu s'a schimbat aproape deloc după 1990.

Memorandumul organizaţiei Amnesty International reaminteşte situaţia dela spitalul psihiatric Poiana Mare, unde *"conform relatărilor, 18 pacienţi au decedat în lunile Ianuarie şi Februarie 2004, mai ales ca rezultat al subnutriţiei şi hipotermiei"*.

"REPORTERS SANS FRONTIERS": SITUAŢIE ÎNGRIJORĂTOARE ÎN ROMÂNIA

Reprezentanţii organizaţiei *"Reporters sans frontieres"*, care s'au aflat începând din 24 Martie în România, consideră că situaţia mass-media este *"îngrijorătoare"*.

"În România am întâlnit o situaţie care ni se pare îngrijorătoare", a declarat Robert Menard, secretar general RSF. Prima problemă semnalată de reprezentanţii RSF este agresarea jurnaliştilor.

"Indiferent de câte agresiuni este vorba, de două, trei sau mai multe, este un lucru îngrijorător. Declaraţiile autorităţilor trebue să fie însoţite şi de fapte. Nu ne mulţumim doar cu promisiuni. Vrem ca anchetele în cazul jurnaliştilor agresaţi să fie finalizate" - a declarat Menard.

Semnalând un alt aspect negativ, reprezentantul RSF a afirmat că există o adevărată problemă în ceea ce priveşte pluralismul în media audiovizuală. *"Spre exemplu, nici o persoană din România nu poate spune că Radioul Public şi Televiziunea Publică acoperă corect viaţa politică din România. Nu sunt sigur că legăturile între Guvern şi media publică au fost făiate"*, a afirmat Menard.

El a invocat şi presiunile financiare pe care le poate exercita Guvernul asupra instituţiilor media private, remarcând că există practica de *"a premia sau a pedepsi"* anumite instituţii de presă cu ajutorul *"publicităţii de stat"*. Reprezentanţii RSF au mai subliniat că există o *"mare diferenţă"* între jurnalismul practicat la Bucureşti şi cel din provincie, unde mijloacele de presiune asupra ziariştilor sunt *"infinit mai importante"*.

Investitorii germani referindu-se la România: "mediu favorabil, legislaţie neclară"

Potrivit unui studiu al Camerei de Comerţ şi Industrie din Bavaria, la care au luat parte 119 firme mici şi mijlocii din Germania, România este apreciată în general în termeni pozitivi. 47 la sută din intervievaţi sunt convinşi de şansele crescute ale climatului economic din România, în domeniile în care activează firmele.

Cel mai puternic evoluează industria constructoare de automobile. În 2003, producţia în branşă a crescut cu 21 de procente comparativ cu anul anterior. Investitorii germani critică însă sistemul de impozite din România. Legile se schimbă mult prea des sau sunt interpretate diferit de autorităţi, situaţie care îi pune de multe ori în dificultate pe oamenii de afaceri. Mai mult de jumătate din subiecţii studiului consideră că legislaţia în vigoare este greşit aplicată de către factorii de decizie din România.

Corupţia rămâne una din cele mai grave probleme cu care se confruntă mediul de afaceri din România. Două treimi din investitorii germani consideră că nivelul corupţiei este ridicat sau extrem de ridicat.

Uniunea Europeană califică reforma din România drept mult prea lentă. Problema şomajului care va afecta în 2005, 8,5 la sută din totalul populaţiei active, este de asemenea un punct pe care autorităţile dela Bucureşti trebue să îl soluţioneze în cel mai scurt timp, se mai arată în studiul Camerei de Comerţ şi Industrie din Bavaria.

REFORMA ADMINISTRAŢIEI PUBLICE

Guvernul s'a angajat în faţa Comisiei Europene ca până în luna iunie să adopte o strategie privitoare la reforma administraţiei publice. În cadrul acestei strategii, Guvernul a propus o lege menită să combată corupţia, mărind salariile funcţionarilor. Proiectul de lege a fost dezbătut cu oficiali şi experţi europeni.

După un raport făcut de Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici, peste o cincime din locurile de muncă din sistemul administraţiei publice locale şi centrale sunt astăzi vacante. Oamenii pleacă pentrucă salariile sunt foarte mici. Potrivit acestui raport, jumătate dintre funcţionarii publici au salarii cuprinse între 2,6 şi 4 milioane de lei pe lună. Iar 64,81% din totalul angajaţilor au un salariu de bază mai mic decât venitul mediu pe economie, care era de 6.873.680, la sfârşitul anului trecut.

De aici a venit şi concluzia: salariile ar trebui să fie mărite în aşa fel încât statul să poată atrage oameni tineri şi bine pregătiţi pentru cariera birocratică. Jonathan Scheele, ambasadorul Comisiei Europene la Bucureşti a încurajat acest proiect, susţinând la rândul său că *"reforma în administraţie nu se poate face fără o salarizare corespunzătoare. În schimb, cu salarii decente, a spus Scheele, sistemul administrativ românesc îi poate atrage pe tinerii funcţionari, care se pot gândi mai realist la viitorul lor"*.

Tot J. Scheele a mai observat însă că nivelul scăzut al salariilor din administraţia românească încurajează corupţia. Este o remarcă susţinută şi de observaţia că între sistemul public şi cel privat s'a creat un mare decalaj privind veniturile, care apasă, psihologic, foarte puternic asupra funcţionarilor publici. E mai greu să reziştI tentaţiei, când în jurul tău alţii prosperă, decât atunci când există o egalitate de sărăcie.

Legea aceasta ar urma să fie aplicată dela anul şi tot de atunci ar putea fi vorba de creşterea salariilor. Anul acesta Guvernul s'a angajat, dimpotrivă, să micşoreze cheltuielile cu salariile şi în orice caz să nu îngăduie creşteri mai mari de 9 %, cam cât ar fi rata prevăzută a inflaţiei. În general însă, toată lumea a admis că ideile conţinute în proiect sunt bune. Cu cât să crească salariile ar fi o altă discuţie, mult mai dificilă, care a fost amânată.

Este de observat totuşi că atunci când se discută subiecte din acestea sensibile cum este corupţia, se trec sub tăcere, de regulă, aspectele de natură morală. Pudoarea sau dificultatea abordării păstrează discuţia la un nivel strict tehnic. Funcţionarului public din România îi lipseşte însă mai cu seamă nu un salariu consistent, cât etica profesiunii pe care o exercită. Funcţionarul public ar trebui să aibă ca prim precept faptul că este în slujba cetăţeanului. De aceea, discuţia despre reformă nu ar trebui să piardă din vedere aspectul formării funcţionarului nu doar sub aspect tehnic cât şi sub aspect etic. În România, după o perioadă atât de lungă de degradare a acestei profesiuni, ar fi nevoie de un sistem de recrutare şi de formare care să insiste asupra loialităţii şi corectitudinii.

Se vede astăzi cu ochiul liber că un funcţionar care a adunat o avere din mită nu devine mai corect, ci dimpotrivă apetitul său creşte. Un funcţionar care se ocupă de colectarea impozitelor pentru primărie şi care îşi construieşte o vilă într'un cartier dela marginea înverzită a oraşului are nevoie de tot mai mulţi bani ca să-şi menţină nivelul. Competiţia socială este foarte puternică şi el va fi împins mereu să adune tot mai mult, dacă nu există o frână de natură morală.

Creşterea salariilor va fi un stimulent pentru cei care ar dori să devină funcţionari publici, dar nu va fi suficientă pentru combaterea corupţiei. Este nevoie de mai mult, concluzionează postul de radio *"Deutsche Welle"* în comentariul pe această temă.

VERHEUGEN SPUNE CĂ ROMÂNIA ESTE ÎN ÎNTÂRZIERE ÎN RAPORT CU BULGARIA

România *"nu trebue să se teamă că va fi lăsată deoparte"* în negocierile de aderare la UE, chiar dacă este în întârziere în raport cu Bulgaria, a dat asigurări Comisarul european pentru extindere, Günther Verheugen.

Într'o conferinţă de presă, Verheugen a subliniat că este în continuare posibil ca cele două ţări să se integreze în Uniunea Europeană în acelaşi timp. *"România realizează, de asemenea, progrese remarcabile şi încurajez guvernul român să sporească eforturile pentru a face posibilă încheierea negocierilor la sfârşitul acestui an şi pregătirea unui singur tratat de aderare pentru cele două ţări. Cel puţin acest lucru vrem să îl facem"*, a continuat Comisarul european.

Bulgaria a închis până în prezent 29 dintre cele 31 de capitole de negociere, iar negocierile de aderare s'ar putea încheia oficial la Luxembourg, cu ocazia unei reuniuni ministeriale UE-Bulgaria, au anunţat surse europene.

În schimb, România a închis doar 24 de capitole de negociere. *"Vrem să ţinem împreună România şi Bulgaria"* în drumul lor spre Uniune, *"aceasta este în continuare poziţia noastră"*, a subliniat Günther Verheugen. *"Sunt absolut convins că este posibil"*, a adăugat el. Pentru moment, este prevăzut ca România şi Bulgaria să adere în acelaşi timp la UE, la 1 Ianuarie 2007.

Comisarul european a încercat, de asemenea, să explice întârzierea înregistrată de România în pregătirile pentru aderarea la UE. *"Nu trebue să uităm că în România adevăratele reforme au debutat în urmă cu doar trei ani, iar în Bulgaria acum şapte ani"*, a declarat el.

El a menţionat că a insistat în timpul discuţiilor dela Sofia asupra necesităţii ca Bulgaria să intensifice lupta împotriva corupţiei şi a crimei organizate, două fenomene *"recunoscute ca fiind problemele majore pentru dezvoltarea ţării"*.

TEME CONTROVERSATE ÎN DISCURSURILE LUI ILIESCU

Recent, la Consfătuirea Naţională a Intelectualilor dela Sate, Ion Iliescu şi-a exprimă nostalgia faţă de epoca de aur a satului românesc. El deplângea soarta fostelor CAP-uri, condamnând *"valul demolator din anii '90"*.

În acelaşi timp, cultura dela sate ar fi avut de suferit datorită sărăciei, aprecia preşedintele Iliescu.

Dimpotrivă, potrivit preşedintelui, perioada comunistă ar fi însemnat un salt în educaţia populaţiei din mediul rural, dat fiind că accesul la cultură era deschis tuturor, indiferent de condiţia socială.

Ceea ce nu se mai întâmplă acum, când au dispărut bibliotecile şi căminele culturale dela sate, îngrădindu-se astfel accesul la cultură al copiilor săraci, consideră preşedintele.

Ion Iliescu a evocat şi prezenţa benefică a intelectualilor în mediul rural, apreciind că ar trebui găsite soluţii pentru a-i determina pe intelectuali să se reîntoarcă la ţară.

Grija preşedintelui nu s'a concentrat însă numai asupra oamenilor nevoiaşi dela sate.

Preşedintele critică într'o emisiune televizată, discrepanţele care există între salariile din diverse sectoare, comparând salariul unui ministru cu salariul guvernatorului Băncii Naţionale.

Ion Iliescu consideră inechitabil ca funcţionarii din sectorul bancar să aibă salarii cu mult mai mari decât cele ale altor funcţionari, inclusiv ale miniştrilor şi parlamentarilor, a căror responsabilitate nu ar fi cu nimic mai prejos decât a salariaţilor dela bănci.

Fără a face vreo distincţie între sectorul public şi cel privat, preşedintele a accentuat că aceste salarii mari sunt suportate tot de către contribuabili.

Grija faţă de cei mulţi şi nevoiaşi este o temă care revine periodic în discursul preşedintelui.

El a mai făcut şi cu alte ocazii declaraţii, unele extrem de controversate, la adresa proprietăţii private sau a salariilor din sectorul privat.

Astfel, în urmă cu câţiva ani, preşedintele afirma că proprietatea privată ar fi un moft şi îi susţinea pe chiriaşii din casele naţionalizate, punând sub semnul întrebării deciziile judecătoreşti prin care foştii proprietari tocmai îşi recuperaseră proprietăţile naţionalizate.

Tot preşedintele s'a exprimat şi în favoarea impozitării salariilor mari din sectorul privat cu 80% şi pentru confiscarea integrală a averilor care nu pot fi justificate, conchide BBC.

INTERCEPTĂRILE TELEFONICE AUTORIZATE PE BANDĂ RULANTĂ ŞI ÎN 2003

Problema interceptării comunicaţiilor reprezintă unul dintre domeniile în care trebue să existe un grad de transparenţă. Că lucrurile nu stau aşa este demonstrat de răspunsurile pe care le-a primit APADOR-CH la solicitările făcute pentru a afla situaţia interceptărilor telefonice în anul 2003.

Pe 12 Ianuarie 2004, APADOR-CH a adresat o cerere către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie (ICCJ) prin care solicită, pe baza Legii nr.544/2001 a liberului acces la informaţiile de interes public, date privind autorizaţiile de supraveghere a persoanelor emise în 2003 (Reamintim, o primă cerere de acest gen, care se referea la perioada 2000-2002, a fost rezolvată parţial numai după aproape 16 luni şi mai multe procese - unele aflate încă pe rol).

Acum, răspunsul Parchetului de pe lângă ICCJ a venit relativ prompt, în 10 Februarie, dar, din nou incomplet. Dacă datele referitoare la supravegherea persoanelor în temeiul articolului 911 şi următoarele din Codul de procedură penală sunt complete (număr de autorizaţii emise, soliciţări respinse, prelungiri, numărul persoanelor trimise în judecată etc.), cele privind activitatea serviciilor secrete în acest domeniu constau în doar două cifre globale: 1.528 autorizaţii emise pentru toate organele abilitate; 890 de prelungiri în condiţiile legii.

Reprezentanţii APADOR-CH remarcă din nou atitudinea nedemocratică - şi contrară Legii nr.544/2001 - a Parchetului de protejare nejustificată şi nediferenţiată a tuturor activităţilor serviciilor secrete, mergând până la *"secretizarea"* unor simple cifre ce nu pot pune în pericol, în nici un fel, siguranţa naţională.

Faptul că nu există vreun pericol în ceea ce priveşte siguranţa naţională este relevat şi din sentinţele anterioare date de instanţele judecătoreşti pentru nerespectarea legislaţiei la prima cerere remisă de APADOR-CH.

Dar, şi în urma datelor incomplete primite, APADOR-CH a putut trage o serie de concluzii în privinţa autorizaţiilor de supraveghere bazate pe Codul de procedură penală. Astfel, la un total de 2.653 de autorizaţii (în creştere faţă de anii trecuţi), numai 711 dintre persoanele vizate au fost trimise în judecată, ceea ce reprezintă 27%.

APADOR-CH se întreabă ce se întâmplă cu restul de peste 1.900 de persoane şi îşi exprimă temerea că se vor solicita noi şi noi prelungiri, autorizându-se astfel încălcarea permanentă a dreptului fundamental la protecţia vieţii private. O altă temere se referă la faptul că datele celor 1.900 de persoane - găsite nevinovate - ar putea fi stocate în baze de date, pentru a putea fi folosite ulterior în alte scopuri.

Deşi numărul de solicitări respinse este de 129, APADOR-CH a constatat că, raportat la totalul autorizaţiilor emise, acesta reprezintă mai puţin de 5%. De asemenea, se arată - în adresa Parchetului - că durata maximă a activităţilor autorizate a scăzut dela 450 la 240 zile, dar APADOR-CH atrage atenţia că, în Recomandarea 1402 din 1999 a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, se precizează limpede că *"durata unei astfel de supravegheri nu poate depăşi trei luni (90 de zile)"*.

COMMON SENSE Automotive Inc.
General Repairs to All Makes & Models
John (Ion) Moran
- Maşini la mâna a doua pe gustul dvs.
- Reparaţii generale la toate modelele
- Certficare tehnică
- Specialişti în aer condiţionat, în partea electrică şi electronică, fuel injection

Tel: 905 545 1331
Toll Free: 1 866 863 5714
Program: Luni-Vineri: 8.30-18.00
Sâmbătă: 8.30-13.00
702 King Street East, Hamiton, Ont. L8K 1T3

MARILE GRUPURI INTERNAȚIONALE DOMINĂ PIAȚA MEDIA ÎN ȚĂRILE FOSTE COMUNISTE

Independența presei din țările post-comuniste se plătește cu bani străini. Grupurile locale sunt încă la mâna politicienilor și a afacerilor autohtone. Într-o perioadă marcată de frământări sociale, economice și politice, prezența grupurilor internaționale de media pe piețele foste comuniste consolidează imaginea presei, de multe ori suspectată de interese ascunse.

Raportul South East European Network for Professionalisation of the Media (SEENPM) arată cine sunt proprietarii presei din țările estice și care sunt influențele asupra mass-media. Țările Europei de Est au fost *"cucerite"* de giganții occidentali. Companiile cu state vechi în presa occidentală fac legea și în media Est-europeană. La 15 ani de la căderea *"Cortinei de fier"*, majoritatea instituțiilor de presă din țările Est-europene au în spate companii cu nume grele în media internațională.

Sus numitul raport (SEENPM) face o radiografie a proprietarilor media din 18 state foste comuniste. Nume precum WAZ, Bertelsmann, Ringier, CME sau Sanoma sunt prezente în mod semnificativ în mai toate țările analizate. Totuși, nu toate piețele sunt mature și nu funcționează după criterii economice reale, iar politicul are un cuvânt greu de spus. În materie de presă, conform raportului, România este încă o țară *"în tranziție"*, în care piața reală este de multe ori în strânsă legătură cu viața politică.

SLOVACIA: Presa slovacă se concentrează în câteva grupuri: Markiza, Grafobal, Petit Press, Ringier și stațiile publice. Markiza (deținută, printre alții, de CME, compania americană acționar și la Pro TV) a fost fondată de Pavol Rusko, actual Ministru al Economiei, care anul trecut și-a vândut acțiunile unui prieten, devenit între timp consilierul lui la minister.

Postul TV atrage 80% din piața de publicitate și domină audiențele. Ivan Motrik deține al doilea grup media slovac - Grafobal, ce include, printre altele, TV Joj, cea mai mare rețea de distribuție și cea mai mare agenție de publicitate.

Canalul de știri TA3 este proprietatea unui grup de investiții, J&T, cu reputația unui actor economic care exploatează fără scrupule oportunitățile, chiar la limita legii. Departe de posturile publice, cea mai mare stație radio privată, Expres, e deținută de mai multe instituții financiare, printre care BERD.

MOLDOVA: Peisajul media se împarte în două - presa română și cea de limba rusă. Media e văzută ca un instrument de impunere a unor anumite viziuni și interese. Investitorii nu urmăresc în primul rând un interes comercial, ci întărirea influenței. Nu există tendințe de normalizare a pieței, iar societatea și lumea politică nu înțeleg importanța diversității în presă.

Nu există posturi TV naționale private, doar canalele publice ale Moldovei și Rusiei. În Chișinău este prezent Pro TV, cu o oră program local, și în rest retransmisii și Nit TV, parteneriat între World Asset (Irlanda) și Novosti ltd (Moldova). Guvernul editează două cotidiane (în limba română și rusă). Iurie Roșca, liderul opoziției, deține grupul Flux (ziar, editură, tipografie).

CEHIA: Aproape în totalitate, companiile media sunt private, cu excepția radioului și televiziunii publice și a agenției de știri CTK, controlate de Parlament. Ziarul cu cel mai mare tiraj (*Blesk*, un fel de *Libertatea*) este al Ringier. Principalul post, Nova TV, este deținut de grupul de investiții PPF, care are și alte participări în media.

Un alt grup, Vltava-Labe-Press, controlează aproape toată presa regională și locală și este proprietate a German Verlagsgruppe Passau. Nu se poate vorbi de o concentrare a produselor media în Cehia. Numărul de posturi radio și de titluri în presa scrisă garantează un mediu propice pluralismului media. Peisajul media nu a cunoscut încercări puternice de manipulare din partea politicienilor.

UNGARIA: Mass-media este dominată de companiile străine. Toate marile nume sunt prezente în Ungaria: Axel Springer Verlag, Bertelsmann, SBS Broadcasting, Ringier, WAZ, Sanoma. Cea mai mare rețea de distribuție este controlată de grupul francez Hachette. Primele două televiziuni comerciale sunt ale SBS (implicat în Prima TV) și Bertelsmann.

Cele mai mari publicații (*Metro, Blikk, Nepszabadsag*) sunt deținute de Metro International, Ringier, iar în cazul Nepszabadsag, de un acționariat Ringier, Bertelsmann și Free Press Foundation. Nu este nici un semn că presa cu acționariat străin vrea să interfereze cu lumea politică.

ȚĂRILE BALTICE: În cel mai mare stat din grupul celor trei, Lituania, media este deținută în cea mai mare parte de oameni de afaceri locali, uneori specializați în domeniu, dar de cele mai multe ori deținători ai unor afaceri în industrie ori servicii. Câteva grupuri norvegiene și suedeze au intrat pe piață destul de timid.

În Letonia, proporția foarte mare a etnicilor ruși a dus la apariția unei piețe fragmentate. Deși cea mai slab populată, piața estonă e cea mai dinamică. Aici se manifestă deja fenomenul de concentrare a mass-media în mâinile câtorva grupuri locale.

BULGARIA: Magnatul Rupert Murdoch controlează prima stație TV națională - BTV. Primele titluri din presă sunt proprietatea grupului german Westdeutsche Allgemeine Zeitung (WAZ, companie implicată în *România liberă* și *Național*). Există o relație interesantă între media, viața politică și marile afaceri. Media este considerată o armă de PR.

Mulți proprietari media au afaceri și în alte domenii, ceea ce poate periclita independența presei. Lipsa unei legislații privind investitorii străini a făcut ca aceștia să nu lucreze cu parteneri locali (WAZ, News Corporation, Metromedia Group). În alte cazuri, acționarii locali își păstrează anonimatul în spatele unor companii off-shore.

SERBIA și MUNTENEGRU: TV Pink, un post care promovează cultura *"turbo-folk"*, domină piața media. Deținut de Zeliko Mitrovic, un apropiat al lui Miloșevici, TV Pink atrage circa 70% din publicitate și nu are nici un concurent serios. De altfel, cea mai mare parte a publicațiilor și posturilor radio și TV sunt în proprietatea oamenilor de afaceri locali.

Pe piață au intrat, mai ales în ultimii ani, și câteva grupuri occidentale de marcă, cum ar fi Gruner + Jahr sau Ringier. În Muntenegru, radio-televiziunea de stat și câteva ziare private domină peisajul media.

POLONIA: Trei tendințe principale se manifestă pe cea mai mare piață media din Europa Centrală. Grupuri puternice din străinătate, în special din Germania, cum ar fi Axel Springer, se concentrează asupra unor domenii fixe (în acest caz, presa scrisă). Trusturi locale, ca Agora sau Holding FM, dețin nume importante atât în print (ca *Gazeta Wiborcza*), cât și în zona de radio sau de TV.

Doar în puține cazuri se întâmplă ca firme din alte domenii decât media să investească și în acest sector. Cel mai celebru exemplu este Polsat Capital Group, care deține principalul canal TV privat, Polsat.

ALTE ȚĂRI DIN REGIUNE: În Albania, informațiile despre proprietarii media sunt greu de obținut. În cele mai multe cazuri, e vorba de oameni de afaceri locali. În Bosnia și Herțegovina, piața este fragmentată din cauza grupurilor etnice și religioase cu interese diverse și aproape că nu există publicație sau post care să reziste fără subvenții sau donații.

Probleme mari privind transparența în ceea ce privește proprietatea există și în Croația. Legislația insuficientă lasă loc presiunilor autorităților sau grupurilor de interese asupra publicațiilor sau broadcasterilor.

După război, piața media din Kosovo a devenit supraaglomerată, dar marea majoritate a instituțiilor nu ar putea rezista fără sprijinul oamenilor de afaceri care le dețin sau fără donații externe (USAID etc). În Macedonia, situația este diferită. Mass-media se află într-o continuă dezvoltare, iar grupul WAZ a intrat de curând pe o piață dominată de oameni de afaceri și ziariști.

Peisajul media este total diferit în Slovenia. Majoritatea instituțiilor sunt concentrate în mâinile câtorva grupuri, locale sau străine, iar lupta e din ce în ce mai aprigă.

Petrișor Obae,
Răzvan Amariei

LIBERTATEA PRESEI, ÎN REGRES

În ultimii doi-trei ani, România a înregistrat un bilanț negativ privind libertatea presei. Asociațiile profesionale ale ziariștilor au semnalat diverse cazuri de violențe îndreptate împotriva unor colegi, constrângeri legislative, dar mai ales s-au plâns de restricții de natură economică.

Clubul Român de Presă, care este cea mai cuprinzătoare asociație din domeniu, a cerut autorităților să garanteze în practică, și nu doar declarativ, libertatea exercitării profesiunii de ziarist. În ultimul timp am asistat, în privința aceasta, la un recul, dosarul românesc intrând și în atenția Uniunii Europene.

Impresia că în România se petrece ceva ieșit din comun a fost întărită și de plângerile repetate ale unor ziariști din cadrul postului public de radio, care au acuzat conducerea de cenzură. Alții s-au plâns că li se refuză accesul la informații, întrucât au adoptat un ton coercitiv față de autorități și poate cei mai mulți acuză o ostilitate de principiu a multor senatori sau deputați față de profesiunea de ziarist. Altfel spus, în mediile politice se conservă o mentalitate neprielnică transparenței și libertății de exprimare. Au existat însă și cazuri de ziariști care au fost atacați pe stradă, ceea ce arată că meseria de ziarist nu este lipsită de riscuri în România pentru aceia care iau lucrurile în serios. Faptele enumerate mai sus trebue însă să fie judecate separat și în contextul lor real.

Clubul Român de Presă este mai curând o organizație patronală decât o asociație profesională (așa cum sunt Colegiul medicilor de pildă, sau Uniunea compozitorilor) și de aceea are revendicări de regulă economice, referitoare la taxa pe publicitate, fiscalitate sau regim vamal. Sigur că la rigoare pot fi incluse și acestea printre condițiile de libertate a presei, dar nu în mod direct. În orice caz, aceste solicitări se referă mai puțin la gradul de democrație, cât la realitățile economice generale.

O analiză mai atentă merită și acuzația foarte insistentă într-o vreme, privind constrângerile economice pe care Guvernul României le-ar exercita asupra unor trusturi de presă. Guvernul nu a negat că a acordat reeșalonări de plată anumitor societăți din domeniu, dar nimeni nu a recunoscut că prețul acestor reeșalonări a fost o îndulcire a tonului față de politica Guvernului. Lucrul era, oricum, dela sine înțeles, dar el a implicat o acceptare. Ziariștii care se lasă mituiți își pierd însă dreptul de a protesta. Până la urmă, este și o chestiune mai generală de morală publică. Se vorbește enorm despre corupția care a cuprins toate celulele societății, dar pentrucă cei care vorbesc sunt, de regulă ziariștii, se omite corupția din presă.

Această observație nu exonerează pe nimeni. Autoritățile au partea lor de răspundere și este necesar să-și corecteze conduita. Un capitol distinct este cel legislativ. Codul Penal conține încă pedeapsa cu închisoarea pentru calomnie (transformată ce-i drept în amendă), ceea ce înseamnă că un ziarist care scrie despre afacerile ilegale ale unui ministru fără să aibă probe irefutabile, poate fi condamnat.

Subiectul a intrat pe agenda UE și autoritățile dela București au promis să dezincrimineze calomnia, relevă postul de radio *DW*. Au existat însă și contraargumente: se cunosc în România calomniatori de profesie care vor profita de această liberalizare, ca să-și continue practicile. În concluzie, dosarul românesc este complicat și conține destule ambiguități.

"COMPROMISE DE REEȘALONĂRILE ACORDATE DE GUVERN"

Problema situației mass-media din România revine puternic în actualitate, zilele acestea, întâi printr-o scrisoare deschisă adresată de grupul de analiză România Think Tank (RTT) raportorului pentru România la Parlamentul European Emma Nicholson, document ce denunță felul în care independența posturilor de televiziune din România este *"compromisă"* prin reeșalonările acordate de Guvern.

Scrisoarea cu pricina, semnată de directorul RTT, analistul britanic Mark Percival, solicită raportorului pentru România să introducă un nou amendament în cadrul apropiatelor dezbateri plenare din Parlamentul European asupra proiectului de raport extrem de usturător asupra situației din țara noastră, în proces de aderare la UE.

Acest amendament cere Executivului dela București să solicite plata, până la 31 Mai 2004, a tuturor arieratelor *"remarcabile"* de care beneficiază *"toate companiile media private din România"*. Motivul: datoriile reeșalonate *"compromit grav independența media și încalcă prevederile capitolului 6 din acquis-ul comunitar Concurența, capitol negociat în prezent de România"*.

În cazul în care autoritățile române nu respectă termenul cu pricina, RTT cere Baroanei Nicholson să aprecieze acest gest drept o dovadă a lipsei de seriozitate în aplicarea acquis-ului, ce ar pune sub semnul întrebării angajamentele asumate de România în efortul integrării în 2007 și ar forța Comisia Europeană *"să regândească programul aderării României"*.

RTT, grup ce s-a făcut remarcat, în ultima perioadă, printr-o serie de avertismente privind prestația autorităților dela București în domeniul economic și politic, atrage totodată atenția asupra faptului că toate posturile majore de televiziune datorează sume mari Guvernului, sub forma unor taxe neplătite și alte contribuții publice. Deși ar fi trebuit să solicite plata acestora sau să inițieze procedura falimentului, Guvernul *"a optat să aplice legea selectiv, pentru a-și atinge scopurile politice"*, insistă scrisoarea citată.

Astfel - merge mai departe RTT în documentul adresat Emmei Nicholson - *"Guvernul folosește în mod efectiv fonduri publice pentru a subvenționa media private și pentru a cumpăra controlul"* asupra acestora, contrar principiilor ce ar trebui să guverneze media independente, procesului democratic și legislației românești și europene.

PENTRU VÂNZĂRI ȘI CUMPĂRĂRI DE CASE
Apelați la:

COLDWELL BANKER
ELITE REALTY
ULTIMATE SERVICE

George & Dorothy Donison
Sales Representatives

775 Upper Wentworth Street
Hamilton, Ontario, L9A 4V7

Tel: (905) 388-1110
Fax: (905) 388-1736
Email: donison @ coldwellbanker.ca

RONALD REAGAN, "AMAZING GRACE"

Ceremonia religioasă funerară de stat dela Washington D.C. şi cea privată din Simi Valley, California, pentru RONALD REAGAN, au fost o mărturie vie şi înălţătoare despre măreţia Americii şi a spiritului american comunitar fără egal.

Am participat de parcă aş fi fost acolo şi chiar eram acolo, am trăit cu toată fiinţa mea acea comuniune de graţie, simţind că aceeaşi trăire o au milioane de oameni, bărbaţi şi femei, din America şi de pe toată cuprinderea lumii lui Dumnezeu - una şi binecuvântată.

Mântuitorul spune: *"Când vă adunaţi în numele Meu, sunt în mijlocul vostru"*. Această revelaţie vie a fost ultimul dar - dintre pământ şi cer - pe care l-a făcut Americanilor şi tuturor oamenilor lui Dumnezeu, creştini şi de toate religiile, minunatul Ronald Reagan.

Dumnezeu este Iubire. Ronald Reagan era o întruchipare a iubirii. Toată viaţa lui a radiat asupra celorlalţi chipul luminos al lui Hristos din el. Iar moartea lui pământească a generat o revărsare de iubire. Toţi participanţii la ceremonia memorială - din Catedrala Naţională dela Washington, din întreaga Americă şi din afară - erau iubire. Nu mai eram noi, eram iubirea din noi. Iubirea ne inunda, ne curăţa de toate relele, ne înălţa şi ne făcea să simţim că tot ceea ce contează este dăruirea, bucuria de a împărtăşi revelaţia acestei iubiri nesfârşite, a cerului din noi. Iubirea este cerul din noi. Iar trăirea dela ceremonia pentru Ronald Reagan ne-a înălţat, clipe nesfârşite, la cer, făcându-ne să trăim anticipat graţia vieţii eterne, a raiului la care putem ajunge dacă trăim mereu prin iubire şi pentru iubire. Aşa cum a făcut marele dispărut.

Toţi din acea mare Catedrală, indiferent de rangul şi apartenenţa lor politică, indiferent de religia sau credinţa lor, indiferent de rasă, sex şi naţionalitate, erau oamenii lui Dumnezeu. Adunaţi în iubire. Degajaţi de orice egoism. Ca degetele mâinilor strânse în rugăciune. Ca vocile din cor. Ca sunetele din orchestră. Toţi diferiţi, toţi egali în reculegere şi atât de asemănători în trăirea de fraternitate care se manifesta ca stare de graţie. Şi America se revela ca stare de graţie a lumii, a umanităţii înfrăţite în recunoştinţă şi iubire. Niciodată nu am mai trăit o asemenea măreţie.

Am văzut acolo adunate toate mărimile importante ale Americii şi ale lumii - de ieri şi de azi - care nu mai erau atunci decât suflete înfrăţite. În memoria marelui erou. În memoria acelui mare om, al cărui spirit viu era prezent şi parcă mângâia asistenţa îndoliată. Dincolo de durerea pământească a despărţirii, trăiau toţi privilegiul participării la marea taină a unui suflet înălţat la cer. Taina graţioasă ne purta şi pe noi pe aripile ei, unindu-ne din toate colţurile lumii, oameni puternici şi oameni de rând. Ceremonia funerară pentru Ronald Reagan a fost o sărbătoare. O sărbătoare a umanităţii lui Dumnezeu. Lacrima a fost izvor de curăţenie comunitară. Din durere, comuniunea a izvorît bucurie. După *"Amazing Grace"*, odă inegalabilă a Marii Treceri în expresie americană, a izvorît Oda Bucuriei, imnul creştin al Naşterii şi învierii Domnului în expresie europeană. Şi amândouă, daruri dăruite umanităţii de pretutindeni. Daruri pe care nu poţi să nu le primeşti, cu sufletul deschis. Daruri pe care simţi nevoia să le împărtăşeşti şi să dăruieşti în schimb iubire şi recunoştinţă. Mai mult, simţi că eşti iubire şi parte din Fiinţă.

L-am iubit nesfârşit pe acel tânăr militar care plângea când dădea onorul. Şi i-am iubit pe toţi, pe toţi Americanii adunaţi acolo, ca o singură fiinţă care aduna lumea la conştinţă. Plângeau şi se înseninau împreună la fel, George H.W. Bush şi Jimmy Carter, Gerald Ford, George W. Bush şi Bill Clinton, Laura Bush şi Hillary Clinton. Nu mai erau republicani şi democraţi: erau Americani şi fraţi. Şi nu erau doar Americani: erau fraţii noştri, ai tuturor celor liberi şi eliberaţi. Şi ai celor încă nesalvaţi, dar care pot fi siguri că nu vor fi abandonaţi. Modelul Ronald Reagan va rămâne etern sufletul vieţii Americii.

Cine nu ştia sau nu înţelegea s'a putut convinge atunci de ce America este măreaţă. Prin recunoştinţa ei faţă de eroi. Prin puterea de a fi unitară. Prin smerenia ei misionară. Prin generozitatea ei umanitară. Prin spiritul ei comunitar. Prin credinţa ei în Dumnezeu. Prin dorinţa de libertate pentru toată lumea, prin credinţa că misiunea ei e să răspândească libertatea în lume, prin voinţa de a pune în joc viaţa fiilor şi fiicelor ei pentru salvarea fiilor şi fiicelor altor ţări şi popoare, prin putinţa de a-şi duce la bun sfârşit voinţa, prin convingerea că binele învinge. Nu în ultimul rând, prin slujirea idealului moral naţional şi universal. Acesta este visul american: realizarea de sine prin dăruirea a tot ce ai mai bun, în mijlocul unor comunităţi alcătuite din oameni pentru care realizarea personală nu este un scop egoist, ci un mijloc de a-i ajuta pe cei din jur să se realizeze şi pe cei neajutoraţi sau oprimaţi să se salveze.

Toate aceste valori americane le-a întruchipat creştinul Ronald Reagan. El a fost împlinirea deplină a visului american pentru America şi pentru lume. El şi-a reînsufleţit poporul demoralizat şi ne-a eliberat din Imperiul Răului pe noi, cei din ţările jumătăţii de Europă amanetată după ultimul Război Mondial. Marele Învingător, Marele Eliberator, Marele Comunicator, Marele Om. O măreţie de om, într'o măreţie de ţară care, graţie lui, a schimbat perspectiva lumii din rău, în bine, din complacerea în compromisul cu răul, în credinţa că răul poate şi trebue să fie înlăturat pentru triumful binelui în lume. Tot timpul, Ronald Reagan a comunicat Americanilor şi lumii iubirea din el, şi credinţa că prin comunicarea acestei iubiri americane de fraternitate şi libertate răul poate fi surpat din temelii, iar în locul lui se poate întemeia Imperiul Binelui. Acel *"Shining City"*, Cetatea Strălucitoare la care visa şi pentru înălţarea căreia şi-a dedicat viaţa. Astfel, Ronald Reagan a făcut voia lui Dumnezeu pe pământ şi şi-a pregătit calea spre cer.

Pe dealul din Simi Valley, cu faţa spre Oceanul Pacific, în veghea unor oameni dragi şi iubitori, lăsând în urmă o Mare Doamnă a Americii care aşteapta Marea Regăsire şi o Americă regăsită cu sine care-i va împlini visul libertăţii în întreaga lume dezrobită de rău, vulturul Ronald Reagan s'a înălţat la cer.

În veci fie numele lui lăudat! Şi Dumnezeu să binecuvânteze mereu America!

Roxana IORDACHE

REZOLUŢIE

ADOPTATĂ DE ROMÂNII PEZENŢI LA "SIMPOZIONUL 2004" AL TABEREI DE VARĂ DELA CÂMPUL ROMÂNESC DIN HAMILTON, ONTARIO, CANADA

FRAŢI ROMÂNI !

1) Pronunţaţi-vă clar şi răspicat pentru recuperarea Basarabiei.

2) Cereţi guvernului român să-şi declare deschis poziţia; să elaboreze o strategie concretă vizând reunificarea ţării; şi să informeze comunitatea internaţională în acest sens.

3) Menţineti ferm ideea reunirii Basarabiei cu ţara în toate partidele şi organizaţiile româneşti.

4) Impuneţi tuturor guvernelor care vor ajunge de acum înainte la conducerea României obligativitatea de a acţiona pentru reunirea Basarabiei cu ţara.

5) Susţineţi în toate forurile internaţionale că Basarabia aparţine de drept României şi subliniaţi imoralitatea crasă a pactului Ribbentrop-Molotov, pact denunţat până şi de Moscova.

6) Dacă trăiţi în alte ţări, aduceţi la cunoştinţă guvernelor ţărilor respective că Basarabia este pământ românesc.

7) Subliniaţi că revenirea Basarabiei la România este în interesul păcii şi stabilităţii regionale şi internaţionale.

Adevărul este de partea noastră şi vom învinge!

TRADUCERI AUTORIZATE
(CERTIFIED TRANSLATIONS)
Membru ATIO & CTIC

Diplomă şi Foaie Matricolă ~ Adeverinţe
Certificat Naştere – Căsătorie - Cazier
Hotărâre Divorţ - Acte Sponsorare

LUCIAN EFANOV
Tel: 416 - 587 - 6603

Specializat în acte de echivalare studii pentru Ontario College of Teachers ~ Medical Council şi Professional Engineers of Ontario

Fax: 905 - 619 - 9345
E-mail: postscriptum@lycos.com
Web site: PostScriptum.Netfirms.com

Traduceri profesionale, la preţuri rezonabile!
Post-Scriptum Translations

ÎN ROMÂNIA REÎNCEP PROCESELE STALINISTE

Sebastian DORIAN

La paisprezece ani dela căderea comunismului, în România anului 2003, s'a reluat seria proceselor de tip stalinist, procese pe care le speram de mult apuse. Un tânăr intelectual a fost trimis în judecată şi condamnat pentru ideile şi convingerile sale.

Am intrat de curând în posesia dosarului penal al profesorului Grigore Oprişa. Acuzaţiile impotriva sa au avut ca bază juridică infracţiunile prevăzute în art. 317 Cod Penal şi în art. 4 OUG nr. 31/2002. Aceste articole se referă la propaganda naţionalistă, şovină, xenofobă. Nu vreau prin aceste rânduri să comentez în vreun fel respectivele articole, ceea ce vreau să prezint este modul în care s'a instrumentat acest proces şi limbajul folosit, ambele amintind de perioada de tristă amintire a stalinismului învingător.

"În biblioteca acestuia a găsit literatură a Mişcării Legionare, pe care le-a citit, asimilând conţinutul lor informativ."

"...corespondenţa sa cu vechi simpatizanţi sau membrii ai Mişcării Legionare".

"...inculpatul s'a ocupat cu crearea unui fond de carte naţionalist-extremist destinat fie împrumutului, fie cumpărării de către alte persoane".

"...s'a efectuat percheziţie la domiciliul inculpatului de unde s'au confiscat cărţi şi numeroase inscrisuri reprezentând corespondenţa în limba germană şi română."

Am dat numai câteva exemple pentru a demonstra că nu există nici o diferenţă între procesul lui Oprişa şi oricare alt proces stalinist. Cum se vede, a fost acuzat de a fi *"asimilat"* conţinutul unor lucrări legionare (blasfemie), că a corespondat cu membrii ai Mişcării (dublă blasfemie) şi mai ales că a încercat să realizeze un fond de carte naţionalist (crimă fără egal). Pentru comuniştii care au stăpânit România în ultimii şaizeci de ani (nici o greşeală de ani, după '89 aceiaşi criminali au rămas la putere, doar şi-au aranjat un pic biografiile), istoria oficială este doar cea scrisă şi aprobată de ei, orice lucrare care contrazice punctul lor de vedere trebue distrusă cât mai rapid. Cam la fel s'a întâmplat în Germania anilor '30 cu ruguri imense de cărţi sau la instaurarea comunismului, cu epurarea tuturor cărţilor interzise din biblioteci. Iar împotriva celor care le deţin sau încearcă să le prezinte publicului, se inscenează arestări, procese, pedepse. Brucan şi acoliţii săi veniţi pe tancurile sovietice ar trebui să fie mulţumiţi. Limbajul de lemn şi procesele staliniste n'au murit în '89.

Îl cunosc pe Grigore Oprişa de peste zece ani. Pe vremea aceea eram amândoi tineri profesori la Braşov. Deşi specialitatea sa era fizica iar istoricul de meserie eram eu, de multe ori am avut discuţii interesante cu el despre perioada interbelică. Citise enorm şi cunoştea în amănunt istoria Mişcării Legionare. Accesul pe care îl avusese la lucrările tipărite în exil şi contactul cu foşti membrii ai Legiunii, l-au făcut să vadă o altă faţă a lucrurilor, diferită de cea pe care o ştiam eu din cărţile apărute pe subiect în România. La vremea respectivă, încă, lucrarea de referinţă era oribilitatea semnată de Fătu şi Spălăţelu: *"Garda de Fier. Organizaţie teroristă de tip fascist"*. Am găsit în biblioteca lui Grig lucrări de referinţă, (între timp, unele au apărut şi în România, la edituri de prestigiu). Întotdeauna m'a încurajat să le citesc, ca istoric aveam şi obligaţia de a o face, dar niciodată nu a încercat să mă *"racoleze"*, să-mi facă propagandă legionară, naţionalistă, şovină, sau de orice fel. I-am apreciat cartea care a scris-o despre Garda De Fier. Nu e o lucrare istorică şi el însuşi ştia asta, dar aducea la cunoştinţa celor interesaţi informaţii despre o perioadă *"fierbinte"* din istoria României. Cred că singura vină a lui Grig este că s'a comportat întotdeauna ca un Român, lucru nu tocmai pe placul uneltelor moscovite dela Bucureşti. Aud că Ministerul Culturii din România sponsorizează reluarea Cenaclului Flacăra. Acea spălare în masă a creierelor tineretului român îşi găseşte întreaga aprobare din partea guvernului român, în schimb, cei care doresc educarea pe baza valorilor creştine, româneşti, sunt aduşi în faţa justiţiei.

Înainte de a încheia, voi enumera câteva titluri de cărţi *"arestate"* de justiţia română din biblioteca acestui tânăr intelectual român în anul de graţie 2003.

Radu Gyr: *"Poezii"*

Virgil Mateiaş: *"Cântece nescrise din închisoare 1948-1964"*

Constantin Stoicănescu: *"Revoluţia lui Horea"*

Radu Gyr: *"Sângele temniţei. Balade"*

Numai un stat totalitar se războieşte cu litera scrisă. Numai un stat comunist arestează cărţile de poezie. Pentru cine mai avea îndoieli că în România s'a schimbat regimul politic după 1989, arestarea şi judecarea unui intelectual pentru ideile sale şi confiscarea cărţilor din bibliotecă ar trebui să-i deschidă ochii. În România comunismul n'a murit. Ci doar s'a odihnit un pic pentru a-şi recăpăta forţele. Şi o nouă mască.

Răsfoind presa de-acu' 50 de ani...

Valeriu ARBORE

• Zile şi nopţi de Iulie-August '54! Pădurea verde cu miros înviorător, cu atâtelea-i umbre de frunziş (tot verde!), cu atâtelea-i lumini, de sus, dela razele sublime de soare sfânt (de pe cer!), ori răcoroase ale lunii, de jos dela licuricii neastâmpăraţi, şi mişuiala discretă a insectelor prin păiş, şi poteca umedă de rouă, şi romanţa mistică a privighetorii, şi psalmul triumfal al ciocârlanului, toate-toate, vag dar vast, sugerau înţelesul cel mare şi singurul - libertate Românilor! Presa? Presa oficială (*"Scânteia"*, tiraj zilnic 700.000 de exemplare) exprima o singură temă principală, cu câteva variaţiuni neimportante: **decada lui 23 August**. Robiţi de această *"glorioasă"* aniversare, ziarele şi revistele din ţară - inclusiv *"B.O.R."*, periodicul Sf. Sinod! - combăteau tare: *"Să întâmpinăm marea sărbătoare a poporului muncitor prin ridicarea la nivel superior a întrecerii socialiste pentru realizarea şi depăşirea planului cincinal!"* *"Să urmăm exemplul mişcării stahanoviste din U.R.S.S., în participarea cea mai activă a maselor de oameni ai muncii la construcţia socialistă!"* *"Să contribuim din plin la întărirea frontului mondial al forţelor ce zădărnicesc politica războinică dusă de cercurile agresoare ale imperialiştilor americani şi englezi!"* ş.a.m.d. Iconografie - sculptura lui C. Baraschi, *"Populaţia capitalei primeşte cu urale primul tanc sovietic"* şi insigna Diviziei *"T. Vladimirescu"*...

• Reţine atenţia publicitatea lăbărţată conferită semnării (pe 21 Iulie, la Geneva) a **Acordurilor** privind încheierea armistiţiului franco-indochinez, ce marca terminarea oficială a războiului din Indochina, graţie Conferinţei miniştrilor de externe ai U.R.S.S., Chinei, S.U.A. şi Angliei dintre 29 Aprilie şi 21 Iulie. Astfel e recunoscută suveranitatea Cambodgiei şi Laosului, între R.D. Vietnam şi Vietnamul de Sud se stabilea o linie de demarcaţie de-a lungul paralelei de 17° şi se convenea ţinerea de alegeri în Iulie 1956, în cele două părţi ale Vietnamului, în vederea reunificării lor. Să admitem că, într'adevăr, nu era de ici-de-colo o asemenea înţelegere...

• La împlinirea celor 450 de ani dela moartea lui **Ştefan cel Mare** (azi şi **Sfânt!**), gazetele pemeristo-reperiste reproduc o serie de flash-uri *"edificatoare"*. Ce aflăm din ele? Că acest *"mare domnitor feudal"*, *"a căutat şi în bună măsură a reuşit să micşoreze privilegiile marii boierimi şi să întărească puterea centralizatoare a statului"*. *"Folosirea forţelor populare era chezăşia apărării independenţei patriei şi stăvilirii tendinţei marii boierimi de a fărâmiţa statul"*. *"În lupta contra pericolului otoman, legăturile sale cu statul din Moscova au asigurat independenţa Moldovei împotriva jugului turcesc"* etc. etc. Despre bisericile şi mănăstirile clădite de Ştefan-Vodă al Moldovei după fiecare victorie repurtată: *"Cultura moldovenească în timpul lui Ştefan se remarcă prin înflorirea artelor plastice, a construcţiilor religioase"*. Punct!

• Ei, referitor la această comemorare, mai e, mai e de consemnat încă ceva. Semnificativ! **M. Sadoveanu şi-a reeditat şi reconsiderat** singur *"Viaţa lui Ştefan cel Mare"* (ediţia princeps, apărută în 1934, la Fundaţiile Regale, în Biblioteca *"Energia"*). Cu uimitoare tăieturi şi modificări. Haideţi să ne uităm oleacă în ambele ediţii pentru a descoperi nişte metamorfoze. Mai întâi, în ediţia din 1954 dispare prefaţa. De ce? Pentrucă acolo şi atunci, *"Ceahlăul prozei moldoveneşti"* vedea în Dumnezeu supremul judecător al istoriei, iar omenirea rânduită pe doi stâlpi: ordinea şi frumosul. Pe urmă, numele Dumnezeu e sistematic eliminat sau înlocuit cu cel de *"natură"*. Plus suprimare de fraze numeroase, de neîmpăcat cu marxismul dominant. Dela Paul Goma citire (cartea *"Gherla"*, p. 137): *"Legionarii îi arseseră* (lui Sadoveanu, n. ns.) *cărţi, dar prietenii dela Răsărit, mai subtili, l-au adus până la a-şi mânji singur şi cărţile şi talentul şi tot"*.

• Ce scriau jurnalele vremii, în articole de fond, reportaje, reproduceri de cuvântări oficioase, cu privire la **23 August**? *"Ziua răsturnării dictaturii fasciste antonesciene de către forţele patriotice conduse de P.C.R., datorită înaintării glorioasei Armate Sovietice eliberatoare"*. *"Ea a însemnat începutul revoluţiei populare din ţara noastră, cu caracter antifeudal, antifascist şi antiimperialist, prin lupta împotriva imperialismului american şi englez ce voia să aservească România ca şi în trecut"*. *"Această zi a confirmat geniala previziune a lui Lenin că esenţa trecerii dela capitalism la comunism este inevitabila dictatură a proletariatului"*. Şi'ncă o perlă publicistică: *"Cine pune la îndoială socialismul e fascist!"* Clarissime...

ISTORIA NAŢIONALĂ, PREOCUPARE EXTREMISTĂ?

Valeriu NEŞTIAN

Newton, zice-se, a conceput legea gravitaţiei universale privind căderea din pom a unui măr; pământul atrage fructul copt care se desprinde din copac şi cade. Fizicienii contemporani adaugă: şi mărul tinde să apropie terra de el! În proporţii infinit mai mici şi fructul îşi exercită microputerea gravitaţională asupra pământului. La fel e şi'n viaţă! De exemplu, unii, profesionişti, scriu/predau istoria Românilor. Noi, ceilalţi, citim, studiem, receptăm critic. Dar, la rândul nostru, am şi făurit istorie (*"istoria, desfăşurarea cugetului lui Dumnezeu"*, M. Eminescu) într'un timp revolut. N'am fost elemente pasive, constatatoare şi consemnatoare numai, documentaristic sau factologic. Într'o nespus de măruntă - însă şi necontestabilă - măsură, am încercat senzaţia că atragem istoria Neamului, istoria Europei. Şi pe istoricii de meserie totdeodată.

Iată că astăzi, ca şi ieri-alaltăieri, trecutul naţional e confecţionat frecvent după dorinţe subiective ale Puterii şi ale plătitorilor (interni, externi), după nevoi şi interese de moment. Materialismul istoric a murit! Trăiască materialismul istoric! Mulţi dintre noi, amatorii, ne-am închipuit că postdecembristic **ştiinţa istoriei, care nu-i proprietatea particulară a nimănui, nici slugă a ideologiei şi politicii**, va fi scrisă obiectiv, va fi adevărată şi întreagă. Fără să se ceară voie dela primărie. Fără să se plieze afirmaţiile după *"recomandări"*, directive, ordonanţe de urgenţă şi somaţii externe. Să nu se scandalizeze niscaiva purtători de condei istorici: **n'am crezut într'o istorie ne varietur**, fixată ca într'un tablou al lui Medeleev. Dar nici în una caporalizată, vânturată ca grâul, după cursul evenimentelor politice la zi, după *"corectă"* comandă şi reacţii oficiale, dinlăuntrul şi din afara ţării. Afirmându-se azi, scamatorește (elevilor, studenţilor, unui public adult), ceea ce ieri fusese contestat. Şi invers. O echilibristică cu rol de dinam ce pune în mişcare morişca frazeologică. Argumentul autorităţii? D-apoi ne-am lămurit demult că numele autorului nu poate ţine loc de argumentare...!

Exemple doveditoare? Cu duiumul. Cu o prudenţă fantasmagorică, se dă a se înţelege că se doreşte distanţare (eufemism!) faţă de numeroase chestiuni vitale de ordin istoric, despre care, pentru a nu avea necazuri, *"nu-i momentul"* să te exprimi în **spiritul adevărului şi al iubirii de Neam şi Ţară**. Altfel eşti cotat *"extremist"*, dacă nu şi mai grav... Bunăoară, despre: - existenţa Daciei, originea, continuitatea, unitatea limbii şi poporului român; - etnicitatea, latinitatea, obârşia creştinească a Românilor; - istoria Transilvaniei (există o normă a UE care obligă să abandonăm, în favoarea versiunilor maghiare, această problematică problemă?); - trecutul românesc al Basarabiei şi Bucovinei (bătându-se, *"compensativ"*, monedă curentă pe pactul Molotov-Ribbentrop, ca şi cum dacă acesta n'ar fi fost, teritoriile respective ale Românieі ar fi rămas astăzi:); - contenciosul Cadrilaterului; - Marea Unire din 1918, cu formarea Statului Naţional; - românitatea conaţionalilor din ţări vecine, în care dăinuie, nederanjată de oficialităţi româneşti şi internaţionale, discriminarea; - atitudinea tranşant antibolşevică a populaţiei autohtone după revoluţia din Rusia (1917); - anticomunismul (activ, pasiv) al majorităţii Românilor creştini în perioada 1944-1989; - holocaustul din România, nu numai cel antievreiesc, ci şi cel antiromânesc (comunist), despre care nenumăraţi istorici *"onorabili"*, cu autoritate, tac mâlc (dacă tăcerea nu-i de aur, poate fi de... dolari ori euro; sau: *"de ce să promovez poziţia necenzurată de cercuri oculte, super-puternice şi bogate? ca să-mi stric viitorul?!"*); - amplasarea sau demolarea de statui, busturi, monumente istorice, atribuirea de nume străzilor, instituţiilor culturale şi de învăţământ etc.

Neimplicarea (din teamă, lehamite, descurajare, lene) în miezul fierbinte al problemelor de istorie românească, lipsa replicilor demonstrativ-argumentate şi civilizate la atacuri şi blamări ameninţătoare, intimidante, ce falsifică, inventează, omit adevăruri istorice limpezi ca lumina soarelui, nu creează garanţii suplimentare pentru accederea în UE. Mai curând, ne vom întina şi mai mult imaginea, putând fi priviţi ca o ţară şi-o naţiune ce renunţă la identitate, pentru a-şi masca neputinţele prezentului.

O, Doamne, mult curaj şi demnitate ne trebue ca să nu ajungem nişte laşi!

NU UITAŢI
REÎNNOIŢI-VĂ
ABONAMENTUL LA
CUVÂNTUL ROMÂNESC

PATRUSPREZECE ANI DE ZILE DIN VIAŢA NEAMULUI. UN BILANŢ ISTORIC

——Theodor SILVAŞ——

În anul 2003 s'au împlinit patrusprezece ani de zile dela căderea dinastiei Ceauşescu şi cu ea a întunecatei perioade a dictaturii proletariatului din România.

Bine cunoscut acum ca cel mai crunt, cel mai nedrept, cel mai corupt şi cel mai opresiv sistem de guvernare din istoria poporului român, comunismul a fost introdus în România sub protecţia forţelor armate sovietice şi menţinut de sculele Satanei cu acelaşi sprijin neprecupeţit.

În semn de prietenie şi recunoştinţă, Stalin a confirmat permanenţa încorporării Basarabiei, Bucovinei şi Ţinutului Herţa în teritoriul sovietic, precum şi acceptarea Tezaurului Naţional Român, de o valoare incalculabilă, spre bună păstrare (tocmai cum ar fi pusă vulpea să păzească găinile).

Pentru Români şi România, înţelepciunea engleză, *"Cu astfel de prieteni nu ai nevoie de duşmani"*, s'a adeverit cu vârf şi îndesat.

Ultimele alegeri, după absorbirea Partidului Social Democrat al lui Titel Petrescu în Partidul Muncitoresc (Comunist) datorită unor voturi falsificate fără nerușinare, şi transformarea neamului în satelit al Uniunii Sovietice a devenit un fapt prin care Uniunea Sovietică a exploatat economia României sub toate aspectele prin mediul Sovromurilor, fără nici o contabilitate, lungi şi mulţi ani de zile.

Poporul român nu a fost consultat prin plebiscit sau referendum, dacă doreşte sau nu ca România să renunţe la Constituţia ei naţională, adoptată în 1923 după constituţia belgiană, una din cele mai democrate din Europa şi să devină republică mai ales în 1947, când regele Mihai a fost forţat să abdice.

A nu se uita că sub monarhia constituţională, iniţiată de Regele Carol I de Hohenzolern-Sigmaringen s'a obţinut independenţa naţională pe redutele Plevnei şi Griviţei, s'a construit podul de cale ferată dela Cernavodă, pe acele timpuri unul din cele mai lungi din lume, a avut loc organizarea Armatei, cadastrarea pământurilor şi reforma Învăţământului. După Primul Război Mondial, când s'a realizat România Mare, confirmată de Tratatul dela Trianon, a urmat împroprietărirea ţăranilor în acordanţă cu promisiunea făcută ostaşilor români de Regele Ferdinand cel Loial.

După cum poporul român nu a fost întrebat pe cale democratică dacă doreşte sau nu să renunţe la Constituţia din 1923, şi dacă doreşte sau nu ca România să renunţe la forma de guvernare prin monarhie constituţională, cu tot acelaşi dispreţ voinţa poporului român nu a fost consultată dacă doreşte sau nu introducerea Constituţiei ce prefăcea România în republică (chipurile) populară şi înscăuna dictatura proletariatului şi cultul personalităţilor comuniste cum au fost Gheorghe Gheorghiu Dej, Drăghici, Chivu Stoica, Ana Pauker şi Nicolae Ceauşescu.

S'a repetat ad nauseam de-a lungul zecilor de ani de zile, că dictatura proletariatului a eliminat exploatarea omului de către om şi lumea a crezut, că nu avea încotro, dar nicăieri nu a fost precizat că prin acea eliminare s'a introdus exploatarea omului de către Stat.

Canalul Morţii Dunăre-Marea Neagră, stă ca mărturie elocventă a exploatării omului de către Stat precum şi ca un monument al cruzimii atroce a acelui regim satanic.

Generaţii întregi de intelectuali şi oameni de rând, consideraţi de guvernanţi ca duşmani de clasă, au fost decimate fără cruţare pe altarul dictaturii proletariatului de odiosul Gheorghe Gheorghiu Dej, emulat apoi de megalomaniacul din Scornicești, Nicolae Ceauşescu după planurile întocmite de executivele partidelor comuniste sub direcţia KGB-ului.

Suferinţele inocenţilor şi ale martirilor pentru credinţă au avut ca efect intervenţia divină în aşa măsură încât şi în Uniunea Sovietică şi în România, regimurile comuniste trufaşe au dispărut ca nişte castele de nisip la sosirea apei.

Şi a mai fost să fie ca în 1989, după căderea lui Ceauşescu, să apară pe ecranul politic al României Ion Ilici Iliescu, educat şi format în aceeaşi şcoală ca şi premergătorii preşedinţi ai Republicii Populare Române. Se spune că el şi-ar fi făcut studiile universitare la Moscova şi că ar fi fost coleg cu Gorbaciov.

În 1990 Iliescu a apărut poporului român ca un adevărat Arhanghel al salvării neamului din braţele sufocante ale comunismului internaţional. Nu a fost dat nici cel mai mic semn de adevărata lui culoare roşcată, ce nu a putut fi detectată prin zâmbetul fătarnic şi permanent ce-l poartă. Şi nici până astăzi, deşi au trecut peste patrusprezece ani de zile, poporul român nu-şi poate explica misterul transformării Republicii Populare a României ceauşiste în Republică Socialistă Iliesciană, cu aceeaşi Constituţie - (modificată puţin spre avantajul preşedintelui actual).

Nimeni nu a putut prevedea în 1990 că Frontul Salvării Naţionale a fost pentru România Calul Troian, unde a fost ascunsă echipa de şoc comunist-iliesciană. Nu se aştepta nimeni ca preşedintele FSN-ului ce a cunoscut intim josnicia nelimitată a ideologiei satanist-comuniste, să readucă poporul român pe acelaşi făgaş, pretinzând tot timpul că aşa-i drumul spre democraţie.

Se spune în Biblie că vinul nou trebue pus în burduf nou, ceea ce prin analogie ar însemna că în 1989 când a căzut cuplul Ceauşescu, la conducerea României trebuia să vină oameni noi, nu tot din vechea tagmă.

Se poate spune însă că Marx a scris o antiteză Bibliei, iar interesele Rusiei de viitor, în ochii planificatorilor schimbării de regim din România, l-au impus cu tărie pe candidatul Ion Ilici Iliescu - cel mai docil ordinelor din Moscova, unul dintre mai mulţi - la conducerea FSN-ului.

Nu se pot face mănuşi de mătase din urechi de porc, spune un proverb englez, iar în limba română se spune că *"Lupul îşi schimbă părul dar nu şi năravul"*, deci nu ar trebui să se mire lumea de azi că Iliescu nu s'a făcut democrat peste noapte şi, timp pe patrusprezece ani de zile, a făcut ceea ce ştia bine din trecut, a se îngriji de Numărul Unu, precum şi implinirea ordinelor pentru care a fost ales în primul rând, tot la Moscova.

În felul acesta se explică de ce:

- Nicicând nu au fost cercetate oficial împrejurările comiterii genocidului intenţionat şi realizat la construcţia Canalului Dunărea-Marea Neagră;
- Niciodată nu a fost cercetată oficial simbioza între Guvernul din 1948 şi Biserica Ortodoxă Română spre a se porni acţiunea de distrugere a Bisericii Greco-Catolice prin odiosul Decret 358 din 1 Decembrie 1948, exproprierea tuturor bunurilor acelei Biserici Naţionale şi înmânarea lor Bisericii Ortodoxe Române;
- Nu s'au făcut demersuri în forurile internaţionale pentru redobândirea provinciilor române luate cu japca de Uniunea Sovietică pe baza pactului Molotov-Ribbentrop;
- Nu s'au cerut despăgubiri de război proporţionale cu contribuţia României la victoria finală asupra Germaniei;
- Nu au fost anulate, în totalitatea lor, legile făcute în timpul regimului comunist (incluzând Constituţiile lor, reţinute până azi de cei ce se pretind a fi democraţi);
- Nu au fost retrocedate proprietarilor adevăraţi, pământurile expropriate şi colectivizate de regimul comunist;
- Nu au fost retrocedate Bisericii Greco-Catolice proprietăţile expropriate prin Decretul 358 din 1948 deşi decretul a fost anulat chiar de Ion Ilici Iliescu prin Ianuarie 1990;
- Simţindu-se comfortabil în Palatul Regal dela Cotroceni, lui Iliescu personal, nu-i convine a restabili în România adevărata Constituţie adoptată de poporul român în 1923. Această realizare ar plasa România la loc de cinste, alături de Spania, printre ţările europene democrate, însă Iliescu ar fi obligat să predea Reşedinţa Regală celui căruia i se cuvine de drept, Regelui Mihai;
- Regimul neo-comunist iliescian a început un proiect de mare amploare în vrăjirea Românilor de Pretutindeni, spre a le astupa gura, că ştiu prea multe adevăruri. Unii dintre noi chiar mai avem revendicări împotriva Statului Român şi apoi, nefiind stingheriţi de Securitate, putem să-i spunem lui Iliescu şi tovarăşilor lui: *Strigoi de criminali marxişti-leninişti, dispăreţi din viaţa neamului român, înainte de a-şi pierde răbdarea ca în 1989, că atunci va fi vai şi amar de voi, trădători de neam.*

VATICANUL SCOATE LA LUMINĂ "DOSARUL NEGRU" AL INCHIZIŢIEI

Surd la vocile conservatoare care, în sânul Bisericii, de teama de scandal sau de anacronisme, se ridică împotriva oricărei acţiuni de *"căinţă"*, Papa a autorizat publicarea, Marţi, 15 Iunie, a unui volum de 783 pagini - o adevărată mină de aur pentru istorici - consacrat Inchiziţiei.

Lucrarea include rezultatele unui simpozion care a reunit, la Vatican, în 1998, o sută de istorici şi de teologi. Un efort ştiinţific similar a avut drept obiect de studiu originile antiiudaismului creştin şi a deschis calea cererilor de *"iertare"* formulate de Ioan Paul al II-lea, cu prilejul Jubileului anului 2000.

Redeschizând rănile Inchiziţiei, Papa reaminteşte, în prezentarea sa din 15 Iunie, că această denumire a devenit *"simbolul contramărturiei evanghelice şi al scandalului"* şi el condamnă din nou acest *"consimţământ dat unor metode de intoleranţă şi de violenţă în slujba Adevărului"*. El însă persistă în a face o distincţie între greşeala individuală a unor *"fii ai Bisericii"* şi responsabilitatea colectivă a instituţiei, despre care el nu pomeneşte niciodată. Papa subliniază, de asemenea, că - înainte de a cere iertare - el trebue să aibă o *"cunoaştere precisă"* a faptelor.

Astfel, istoricii au avut misiunea dificilă, pe de o parte, de a spune adevărul în legătură cu monstruozitatea Inchiziţiei şi, pe de altă parte, de a rezista imaginaţiei populare care tinde să supraestimeze numărul victimelor, vrăjitoare şi eretici, al conversiunilor forţate, proceselor sumare şi arderilor pe rug.

"Inchiziţia obsedează imaginaţia, ca arhetip al violenţei izbucnite din abisul creştinătăţii", a afirmat Cardinalul Roger Etchegaray prezentând acest document presei. Dar colegul său, Cardinalul Georges Cottier, teolog personal al Papei, s'a grăbit să adauge: *"Biserica îşi dă osteneala să ceară iertare. Dar nu poţi cere iertare decât pentru nişte fapte care ţin de realitate, nu de domeniul mitului"*.

Secole întregi de execuţii prin ardere pe rug. Revizuirea istoriei?

Lucrarea publicată, la Roma, descrie cum tribunalele Inchiziţiei şi-au dezvoltat propria lor birocraţie, propriile lor norme, scăpând de sub orice control.

Dar, potrivit unuia din redactori, Părintele Agostino Borromeo, profesor la Universitatea romană Sapienza, Inchiziţia nu ar fi făcut atâtea victime pe cât se spune: din 125.000 de procese în Spania, numai 1,8 la sută dintre condamnaţi au fost executaţi.

Documentul, care are 783 pagini, retrasează istoria acestui capitol dureros, care se desfăşoară începând din secolul al XIII-lea până în secolul al XIX-lea. Inchiziţia ia naştere din această activitate de urmărire a ereziei care obsedează creştinătatea medievală. În timpul pontificatului lui Gregorian al IX-lea, în 1233, Inchiziţia devine instituţie permanentă, sub forma unor tribunale încredinţate călugărilor dominicani şi franciscani care trăiesc în mănăstirile şi palatele episcopale.

După un *"timp de graţie"* care îi permitea suspectului să se lepede de păcat, mărturia este obţinută prin tortură. Condamnările, pronunţate în cadrul unor ceremonii publice, includ închisoarea sau purtarea unor cruci galbene peste veşminte, pelerinajul obligatoriu - a cărui lungime este proporţională cu *"greşeala"* -, flagelarea sau confiscarea bunurilor. Ereticul care refuză să se căiască, sau recidivistul, este condamnat la moarte, apoi încredinţat *"pedepsei focului"*, arderea pe rug.

Inchiziţia a domnit în Sudul Franţei şi în Italia. La Toulouse, în intervalul 1307 şi 1320, 500 de *"necredincioşi"* sunt condamnaţi iar 29 arşi de vii.

Dar cele mai oribile amintiri le-a lăsat Inchiziţia în Spania. Ea îi loveşte pe *"conversos"* sau *"marranos"*, evrei convertiţi care sunt suspectaţi că au rămas fideli riturilor evreieşti.

În 1478, Papa Sixtus al IV-lea le acordă puteri nelimitate lui Ferdinand şi Isabellei, regii catolici. Trei ani mai târziu, la Sevilla, primii şase *"marranos"* sunt arşi pe rug.

Un inchizitor general este numit, celebrul Thomas de Torquemada, starețul mănăstirii din Segovia, care va trimite la moarte 2000 de persoane.

Printre cele mai celebre victime ale Inchiziţiei figurează Giordano Bruno (1548-1600), adept al tezelor lui Copernic, ars pe rug la Roma, şi Girolamo Savonarola (1452-1498), care a pierit ars pe rug la Florenţa.

Sub presiunea ideilor liberale, tribunalele Inchiziţiei au fost abolite în Spania, în 1832. Dar, la Vatican, Congregaţia Sfintei Inchiziţii a rezidat până în ...1908, transformată în Sfânt-Oficiu, şi acesta de sinistră amintire, înainte de a deveni Congregaţia pentru doctrina credinţei.

AVIZ IMPORTANT

Persoanele care doresc să plătească abonamentul la ziarul "Cuvântul Românesc" în lei , pot depune banii în valută naţională la contul Fundaţiei Culturale "Cuvântul Românesc"

2511.1 - 10297.1 / Rol B.C.R., Fil. Sect. 6, Bucureşti

anunţând în acelaşi timp şi secretariatul fundaţiei la adresa: Oficiul Poştal Nr. 23. C.P. Nr. 9, Sectorul 6, Bucureşti

PROVIDENŢIAL MEDIC UMAN

Mihai Stere DERDENA

De-ar fi să sintetizăm caracterizarea pe care i-am putea-o face camaradului Teofil Mija, doctor în ştiinţe medicale, credem că potrivită ar fi formularea sintagmatică din titlul acestui articol de prezentare a personalităţii sale excepţionale.

Spre regretul nostru perpetuu, abia spre sfârşitul lunii Martie 2004 am luat cunoştinţă de existenţa azilului de bătrâni din municipiul braşovean Săcele, cămin ce constituie o realizare de prestigiu a acestui medic plin de omenie, de toate virtuţile creştine. Ne şi internarăm aici, numai decât, adică în 30 Martie 2004.

Azilul fiinţează din August 1999. Nu ştiam de existenţa acestui locaş benefic, dar numele Teofil Mija ne erau cunoscute încă din anul 2000, când a apărut cartea *"Intelectualii şi Mişcarea Legionară. Mari conştiinţe româneşti"*, antologie în care este prezent şi dumnealui, fapt meritat cu prisos.

Două licenţe - în medicină generală şi în biologie -, doi ani de studii superioare în teologie şi 17 ani de închisoare ca *"bandit politic"*, iată extrem de succint pregătirea teoretică a Domniei sale.

Iar, în ceea ce priveşte portretul fizic şi moral, am spune, tot în puţine cuvinte, că-i de statură medie, obişnuită, cu un chip foarte plăcut, pe care orice privitor, care a avut şansa de a-l vedea, poate lesne să citească blândeţe şi căldură, însuşiri izvorîte dintr'un suflet ales, de cea mai înaltă factură creştină. Parcă marele romancier francez Balzac apreciase că oamenii frumoşi pe dinafară sunt sau ar trebui să fie tot astfel şi la caracter. Doctorul Mija confirmă plenar acest raţionament corect. Inima lui este atât de iubitoare şi de altruistă încât mi se pare că nu mai există printre noi alt creştin român care să se dăruiască totalmente ajutorării semenilor noştri vârstnici, aflaţi în suferinţă, în sărăcie şi în singurătate. Mai mult, prin tot ce face poate fi socotit acest medic mirific un emul al Sfinţilor Apostoli şi al celui mai bun Român din toate timpurile, care a fost Corneliu Zelea Codreanu.

Dar să vedem, concret, ce-a făcut acest OM, care ni se pare că se impune ca medic sfânt, aidoma doctorilor fără de arginţi, trecuţi demult în calendar.

În 1992 a avut şansa să vadă, în Germania, un cămin de bătrâni, pe care avea să-l considere un reper, un model de imitat. Nu va avea linişte nici somn tihnit până ce i se va realiza visul fantastic de a întemeia în România un adăpost pentru pensionarii neajutoraţi, asemănător cu cel german. Dar pentru această treabă, ce părea sisifică, a trebuit să se înarmeze cu răbdare, cu tact şi cu perseverenţă de-a dreptul titanice, chiar inimaginabile, spre a învinge obstacolele insurmontabile şi nenumărate (nici dumnealui nu le mai ştie numărul), ridicate de funcţionarii noştri, ruginiţi de birocraţie şi putred de necinstiţi, care au transformat România în cea mai coruptă ţară europeană.

De câte ori s'a ivit în municipiul Braşov câte un edificiu părăsit, veneau alţii ca să-l ocupe prin mijloace necinstite, prin mituire sau folosind argumentul inuman şi necreştin că bătrânii nu pot avea prioritate faţă de anumite instituţii importante (dar nedrepte, hrăpăreţe şi haine până la demonism). Aşa, bunăoară, un bloc părăginit din cartierul Noua a fost revendicat şi de un sindicat, care l-a şi obţinut, iar fostul sediu al P.C.R. dela baza Tâmpei a fost ocupat de poliţie.

Abia în August 1999, prin urmare după circa 7 ani de tribulaţii şi de obstrucţii extrem de numeroase, doctorul Mija îşi vede realizată dorinţa cea mai mare prin înfiinţarea, în localitatea Săcele, de lângă Braşov, a Căminului de Bătrâni *"Christiana"* cu o capacitate de 50 de locuri. Nu după mult timp este dată în folosinţă, în Braşov, o policlinică modernă, în care 10 medici de diferite specialităţi acordă consultaţii gratuite, îndeosebi pentru pensionarii cu venituri insuficiente. Iar pentru cei mai pauperi a fost înfiinţată, tot în municipiul Braşov, o cantină socială, la care iau masa circa 40 de pensionari neajutoraţi. Atât cantina cât şi policlinica îl au ca întemeietor tot pe doctorul Teofil Mija, care încă din Septembrie 1993 înfiinţase Asociaţia Filantropică Medical-Creştină *"Christiana"* din Braşov. Menţionăm că Domnia sa este preşedintele acestei asociaţii şi director al Căminului de Bătrâni. Însă nu e remunerat pentru nici una din aceste funcţii, făcând totul în chip voluntar, asemănându-se din ce în ce mai mult cu sfinţii doctori fără de arginţi. De aceea suntem tot mai convinşi că plata lui multă va fi în cer, iar la Judecata de Apoi va fi trecut în Împărăţia Veşnică pentrucă i-a hrănit pe cei flămânzi, i-a îmbrăcat pe cei fără straie şi i-a îngrijit pe cei bolnavi şi singuri.

Fiindcă încă dela vârsta pubertăţii (la 13 ani) frate de cruce, Dl. Doctor Mija îşi însuşise la perfecţie preceptul fundamental al lui Corneliu Codreanu, în virtutea căruia cerea ca discursul legionarului să fie exprimat în fapte, ci nu în vorbe, care de cele mai multe ori, chiar când sunt preafrumoase, rămân sterile.

De vreme ce nici Părintele nostru Celest şi Etern nu-i vorbit de bine de toate creaturile Sale, cu atât mai vârtos oamenii cei mai buni vor fi criticaţi. Aşa se face că chiar confraţi de temniţă îi reproşează doctorului Mija că n'a făcut un cămin exclusiv pentru foştii deţinuţi anti-comunişti. Însă, doctorul, urmând altă poruncă a Căpitanului care considera că a-i ajuta numai pe camarazii de idei înseamnă a proceda la fel ca sectanţii şi ca membrii P.C.R.-ului (când acest partid satanic se afla în ilegalitate). Drept care, dintre asistaţii dela Căminul de Bătrâni *"Christiana"* doar doi suntem foşti deţinuţi anti-comunişti. Toţi ceilalţi n'au trecut prin temniţele politice. Iată, aşadar, o altă dovadă a măreţiei caracteriale a acestui OM providenţial.

Fiind de o modestie, de asemeni rarisimă, doctorul Mija n'ar vorbi câtuşi de puţin despre sine. Cunoscând şi această virtute a sa, nici n'am cutezat a-l intervieva. De altfel, vrem ca acest articol să constituie o surpriză, dorinţă care nu se poate să nu ne-o îndeplinească admirabilul editor plin de solicitudine, care este Dl. George Bălaşu.

Neîndrăznind să-l abordăm direct, cititorii se vor întreba, dară, cum îi putu-răm prezenta faptele neasemuit de benefice. Da, am putut face acest lucru fiindcă realizările deosebite pe care le-am evocat sunt cunoscute în toată ţara, îndeosebi printre foştii deţinuţi politici, iar în judeţul Braşov sunt ştiute prea bine de aproape toată lumea, nu numai de cea vârstnică.

Ca să se vadă cât de întinse sunt pregătirea şi activitatea benefică a acestui octogenar (născut în 1923), ce dispune de energie inepuizabilă, precizăm că dumnealui, posesor şi al unui glas muzical de heruvim, exercită cu brio şi tot voluntar, funcţia de dascăl la slujbele duminicale, oficiate în frumoasa şi spaţioasa Capelă a azilului de bătrâni, prin rotaţie, de reprezentanţi ai clerului greco-catolic şi ai celui ortodox. Am menţionat că doctorul Mija a fost, în doi ani, student al Facultăţii de Teologie. Acum, precizăm că întreruperea studiilor superioare în teologie a fost pricinuită de prigoana declanşată de regimul comunist în Mai 1948, când şi pentru Domnia sa a început lungul calvar ce se va încheia abia în vara anului 1964.

Dumnealui ne poate da lecţii şi în privinţa tăriei credinţei în Dumnezeu. De altfel miraculoasa-i supravieţuire după peste 17 ani de închisoare în infernul Aiud şi celor trei recente intervenţii chirurgicale, dintre care una la vezica urinară pentru extirparea unei tumori canceroase, se explică numai prin credinţa-i nezdruncinată în Dumnezeu, în orice împrejurare.

Astfel, la 81 de ani, Doctorul Mija este de o vitalitate fizică şi intelectuală, demnă de invidiat chiar şi de cei ce încă n-au ajuns la etatea senectuţii. Este în permanentă mişcare, în activitate continuă, în cel puţin zece ore pe zi. În fiecare zi, inclusiv Sâmbăta, îi vizitează pe toţi bătrânii din azil şi le ascultă cu multă răbdare, cu înţelegere şi cu amabilitate angelice toate nevoile şi păsurile. Apoi, le soluţionează cu maximă operativitate.

Fiind încontinuu acaparat de problemele asistenţei medicale, de cele ale aprovizionării cu alimente şi de cele administrative, de cele privind conducerea azilului din Săcele şi conducerea asociaţiei din Braşov, firesc este să ne întrebăm când are răgazul să şi scrie. Şi pentrucă harul divin se revarsă asupra tuturor faptelor bune ale acestui nou apostol, tot cu darul acesta inestimabil se prezintă şi ca prozator, scriind în duh şi în adevăr despre patimile sale şi ale camarazilor săi. Astfel, Domnia sa deveni autor al uneia dintre cele mai importante evocări care s'au publicat în anii de după aşa-zisa revoluţie din Decembrie 1989. Cartea scriitorului Teofil Mija se intitulează *"Am fost coleg şi prieten cu Ionel Golea. Pentru memoria lui şi a luptei comune"*. Este primul volum, ceea ce înseamnă că va urma încă, cel puţin unul. Sperăm ca despre această carte evocatoare a marelui erou şi martir Ionel Golea, care-i una dintre cele mai tulburătoare şi mai bine scrise din toată literatura memorialistică postdecembristă, să elaborăm un articol aparte.

Revenind la operele fundamentale, perene şi inegalabile în anii aceştia, care sunt cantina socială şi azilul de bătrâni, se cuvine să menţionăm că Germanii, popor extrem de milostiv, sensibil şi generos faţă de bolnavi şi faţă de persoanele vârstnice neajutorate, sprijină în permanenţă aceste două aşezăminte prin donaţii consistente, constând în îmbrăcăminte, în alimente, în mobilier şi în aparatură medicală, dar nu şi în bani. Iar nevoia de bani e din ce în ce mai mare deoarece contribuţia bănească a fiecărui asistat nu acoperă nici pe departe cheltuielile de întreţinere pentru fiecare dintre noi. De aceea devine iminent necesar apelul umanitar pe care-l adresăm tuturor Românilor sufletişti şi cu posibilităţi materiale din diaspora şi exil ca să contribuie, fără încetare, prin donaţii voluntare, la supravieţuirea cantinei şi a căminului, care, altminteri, va fi imposibil să-şi ducă existenţa în mulţi ani. Donaţiile solicitate vor fi depuse în contul BCR din Braşov, având acest număr: 2511.1-12161.2. Numerele de tel-fax ale Asociaţiei Medical-Creştină *"Christiana"* din Braşov sunt: 0040268-119069 şi 0040268-273450.

Autorul acestor rânduri exprimă anticipat binefăcătorilor profunda recunoştinţă a tuturor persoanelor asistate din cele două locaşuri sociale.

Şi să ne rugăm toţi cei credincioşi ca Dumnezeu să-l ţină sănătos, cu putere de muncă şi plin de energie pe Dl. Doctor Teofil Mija încă cel puţin 20 de ani, având în vedere că Domnia sa este cel mai binefăcător Român dintre câţi cunoaştem.

Mihai Stere Derdena, pensionar asistat în Căminul de Bătrâni *"Christiana"* din municipiul Săcele, b-dul George Moroianu, nr. 11, codul 505600, judeţul Braşov, telefonul 0040268-273450.

REVISTA "GEOPOLITICA" Îşi confirmă din nou valoarea

Nicolae DIMA

În urmă cu doi ani un grup de geografi Români din ţară, între care s'a aflat şi subsemnatul, a înfiinţat Asociaţia Română de Geopolitică şi a pus bazele revistei *Geopolitica*. Scopul asociaţiei a fost să elaboreze studii de specialitate şi să contribuie la o mai bună înţelegere a locului României în actuala situaţie internaţională. Dela data lansării iniţiativei şi până în prezent, redacţia revistei a editat trei volume şi are în pregătire cel de-al patrulea volum semestrial. Autorii şi colaboratorii revistei sunt în general savanţi de vârstă tânără şi medie din care cei mai mulţi s'au afirmat după prăbuşirea comunismului. Între ei se află geografi, istorici, sociologi, politologi, ofiţeri superiori, lideri de opinie, şi la ultimul număr autori din alte ţări. Aşa cum am mai semnalat, revista are asemenea rubrici ca Interviu, Eveniment, Universitas, Geografie, Geopolitică, Geostrategie şi Recenzii. Subliniez din nou că noua generaţie de oameni de ştiinţă Români sunt bine pregătiţi, îşi cunosc domeniile şi sunt la curent cu teoriile internaţionale de specialitate.

Volumul Nr. 1 pe 2004, intitulat Geopolitica Minorităţilor, e deosebit de bogat, se întinde pe 270 de pagini şi apare în condiţii tehnice şi grafice excepţionale. Din toate punctele de vedere, atât ca studii teoretice cât şi ca documentaţie, revista este comparabilă cu cele mai bune publicaţii de domeniu din occident.

Sunt foarte greu de selecţionat cele mai bune articole din acest număr, dar voi menţiona pentru ilustrare: *"Minorităţile naţionale din România după 1989 - Cadru legislativ şi instituţional"*, semnat de C. Jura; *"Statutul şi evoluţia minorităţilor"* de V. Simileanu; *"Conceptul de etnie"* de S. Costachie; *"Maghiarii şi puterea postdecembristă"* de T. Nicumlescu; *"Minorităţile etnice în Balcani în secolul 20"* de I. M. Opriţescu şi *"Impactul apartenenţei religioase asupra evoluţiei demografice"* de R. S. Vergatti.

Subsemnatul este prezent în acest volum cu un comentariu intitulat *"România dintre Prut şi Nistru"* care abordează problema teritoriului românesc dintre cele două râuri. În acest număr dedicate minorităţilor etnice, se găsesc deasemenea scurte articole istorice asupra unor grupuri etnice din România între care Evrei, Polonezi, Greci, Turci şi Albanezi. Este demn de remarcat totodată faptul că unele articole sunt scrise în limbile Engleză şi Franceză, iar o parte din studii abordează probleme internaţionale. Pe de altă parte, la rubrica Restituiri, revista a publicat unele texte inedite ori date uitării de asemenea savanţi Români din trecut ca Simion Mehedinţi şi Anton Golopenţia.

Din punct de vedere lingvistic, limbajul revistei este elevat şi curat denotând pregătirea şi seriozitatea autorilor. Doresc să scot din nou în evidenţă că deşi revista se adresează în primul rând specialiştilor şi factorilor decizionali, ea este utilă oricărui Român dornic să înţeleagă ce se întâmplă în lume din punct de vedere geopolitic, şi ce trebue să facă România pentru a-şi asigura un loc propriu în viitoarea Europă. În încheiere, recomand revista tuturor celor preocupaţi de soarta şi de viitorul ţării. Încă o dată, felicitări directorului revistei Vasile Simileanu, redactorului şef Loredana Tifiniuc şi secretarului de redacţie Silviu Costachie. Informaţii suplimentare se pot obţine prin internet dela directorul revistei, Dl. Vasile Simileanu - E-mail: *simi@tx.ro*.

Stimaţi colegi,

Vă anunţăm pe această cale apariţia numărului 4-5/2004 al revistei *"Geo Politica"*, număr tematic dedicat problemelor minorităţilor etnice. Pentru cei interesaţi, revista poate fi achiziţionată dela sediul revistei sau prin precomanda telefonică la: ++4(021) 665.28.82 sau 0722.704.176 (Vasile SIMILEANU).

Cu aceleaşi gânduri de apreciere,

Dr.Silviu Costachie,

Secretar General de Redacţie "GeoPolitica"

Omagiu din America

ANIVERSAREA UNUI MONAH CĂRTURAR: ARHIM. VENIAMIN MICLE

La începutul acestui an, televiziunea americană prezenta un scurt metraj despre mai multe ţări europene printre care şi România. O hartă frumos creionată arăta drumul urmat de reporter venit din Nord, trecea prin centrul României şi se îndrepta mai departe spre Bucureşti şi Sudul continentului. Şi când am deschis televizorul, întâmplător, imaginea s'a oprit direct pe harta care arăta Bistriţa, şi era la Mănăstirea Bistriţa olteană. Chiar dacă americanii credeau, iniţial, că Bistriţa este un oraş am reuşit să prind câteva imagini dela renumita mănăstire unde s'a filmat şi în biserică, în vremea Sfintei Liturghii.

Oficia un preot înălbit de vreme. Şi m'am tot întrebat cine putea fi până a venit lămurirea deplină chiar dela cel în cauză. Era tânărul de odinioară, slăbuţ şi tăcut, retras, parcă mereu îngândurat, aflat undeva departe în şoaptă cu Dumnezeu pe care l-am cunoscut cu mai bine de 30 de ani în urmă când a venit Asistent la catedra de Omiletică şi Catehetică a Părintelui Profesor Dumitru Călugăr (1907-1988) dela Institutul Teologic Universitar din Sibiu, unde eram pe atunci student. Cu mare emoţie am citit rândurile dela unica mea cunoştinţă dela Mănăstirea Bistriţa, căruia i-am scris de întâmplare: Părintele Arhimandrit Veniamin Micle, fostul meu dascăl care-l suplinea pe profesor chiar dacă era doar Asistent, de curând sosit dela Universitatea catolică dela Strasbourg, după studii strălucite de doctorat.

Şi se întâmpla să fie prin anul 1972 şi Părintele Arhim. Veniamin era un distins tânăr, sfios, retras, scump la vorbă, căruia îi plăcea mai mult să asculte decât să spună ceva. Nu-mi imaginam atunci că am să-l mai revăd spre apusul vieţii mele şi unde?

Cine îşi putea închipui atunci ce viitor îl aştepta şi cât va pătimi tânărul asistent. Anii şi mai ales *"vremurile"* şi-au pus pecetea timpului pe chipul de altădată dar ajutorul lui Dumnezeu l-a întărit, nu s'a dat bătut şi printr'o stăruinţă izvorâtă din harul cel de Sus, le-a biruit încet, în tăcere şi suferinţă. Şi chiar dacă viaţa l-a pus la aspră ascultare de mai multe ori, călugăr de vocaţie, nu putea fi biruit de *"puternicii zilei"*. Părintele şi-a continuat cu sârg munca de cercetare încercând să eludeze cele întâmplate, *"cele din afară"* toate ascunzându-le în adâncul sufletului său generos şi onest. Tandemul Director-Profesor, adică el şi Părintele Calciu, ambii pe atunci la Seminarul *"Nifon"* din Bucureşti, au intrat la necazuri.

Evenimentele de atunci sunt memorate de majoritatea exilului românesc în conecţie cu numele Părintelui Calciu, dar de fapt, în tăcere şi anonim a suferit şi Părintele Veniamin care era Directorul Seminarului. Nici nu aveau cum să se ferească dacă avem în vedere cu cine aveau de-a face. Predicile Părintelui Calciu au pus tineretul în picioare la sfârşitul deceniului şapte. Nu veneau să-l asculte numai teologii ci o mulţime de studenţi dela facultăţile din Bucureşti iar undele radio le împrăştiau şi celorlalţi din toată ţara. Era o adiere a nemulţumirilor devenită vuiet care a speriat binişor Partidul. Toţi ascultam lipiţi de radio *Europa Liberă* cu sufletele tulburate şi lacrimile entuziasmului pe faţă... dar nu aveam curajul să ieşim din casă, să ne salutăm, să ne spunem o vorbă iar acest preot striga în gura mare, cu un curaj care ne îngrozea de nu ne puteam îndestul mira de unde îi venea această putere. Iată lângă cine se afla Părintele Veniamin.

A urmat ceea ce era de prevăzut. Părintele Calciu a intrat la închisoare pentru mulţi ani iar Părintele Veniamin, Directorul Seminarului fiindcă *"a fost lipsit de vigilenţă"* s'a întors la mănăstire pentru toată viaţa. Şi nimeni nu a mai auzit de ei nimic toţi temându-se - de amândoi dealtfel - ca de ciumaţi. Părintele Calciu a fost azvârlit din Ţară după ce s'a format un ***Comitet Internaţional*** în frunte cu Mircea Eliade pentru eliberarea lui şi a ajuns în America.

Toate acestea nu l-au schimbat pe Părintele Veniamin. Tot tăcut, tot retras chiar dacă anii au trecut. Nu a stat degeaba. A folosit timpul cu înţelepciune pentru eternitate unde şi-au pus un nume bun. Iar pe noi ne-a procopsit cu o *"căruţă de cărţi"*.

Repere biografice. Părintele Veniamin (din botez Valer) Micle s'a născut la 7 Iulie 1939, în Plopiş, jud. Maramureş. Coborâtor dintr'o veche familie nobilă românească cu urme documentare care duc până la anul 1240, familia s'a aflat printre ctitorii renumitei Mănăstiri dela PERI, prezenţi în oastea lui Iancu de Hunedoara şi Matei Corvin, rude cu Dragoş, Domnitorul Moldovei, ca din secolul al XVIII-lea să se poată urmări, îndeaproape, întreaga genealogie a familiei.

Studiile teologice le-a început la Seminarul Teologic din Cluj (1954-1959), le-a continuat la Institutul Teologic Universitar din Sibiu (1962-1966), studii de doctorat la Institutul Teologic Universitar din Bucureşti (1966-1968), cu specializare la Facultatea de Teologie catolică din Strasbourg (1968-1971) şi la Institutul Teologic ecumenic *"Tantur"* dela Ierusalim (1973).

Bun cunoscător al limbilor franceză, engleză şi italiană, participă la diferite întruniri şi întreţine fructuoase legături cu personalităţi ale lumii bisericeşti europene. Iar în Sâmbăta Mare din 28 Aprilie 1973, se învredniceşte să vadă *Sfânta Lumină* pogorâtă la mormântul Domnului dela Ierusalim, această zguduitoare *minune pascală a zilelor noastre.*

A intrat în monahism de tânăr, frate la Mănăstirea Rohia (1954), călugărit în 1958 sub mantia stareţului Justinian Chira, astăzi

Episcopul Maramureşului, ieromonah în 1959, protosinghel în 1975 şi Arhimandrit în 1977. Asistent la Institutul Teologic Universitar din Sibiu (1972-1973), profesor la Seminarul Teologic din Craiova (1973-1977), profesor şi director la Seminarul Teologic din Bucureşti (1977-1979), preot slujitor la Mănăstirea Cozia (1979-1982), mare eclesiarh la Catedrala episcopală din Râmnicu Vâlcea (1982-1983), stareţ al Mănăstirii Bistriţa olteană (1983-1992), preot slujitor la aceeaşi mănăstire, din 1992 până astăzi. *(Arhim. Veniamin Micle, Microbiobibliografie, Sf. Mănăstire Bistriţa, 2002, 53 p. Lucrarea mi-a parvenit prin îngăduinţa Prea Sfinţitului Gherasim, Episcopul Râmnicului şi cu osârdia Părintelui Diac. Cristian Cioteanu şi a Părintelui Ioan Predescu, pentru care le mulţumesc rămânându-le adânc îndatorat).*

Activitatea ştiinţifică a fost orientată pe două direcţii principale, cea ***teologică*** şi cea ***istorică***, fiind preot prin pregătire şi vocaţie, şi istoric prin pasiune. Încercând să sintetizăm - fiindcă nu avem în intenţie o biobibliografie - amintim că în cadrul publicaţiilor teologice unele sunt încadrabile în ***Teologia Practică***, conţinând studii de ***Omiletică şi Catehetică***, altele de ***Teologie istorică*** cu referire la ***Patrologie, Istoria Bisericii Universale*** şi ***Istoria Bisericii Române***. O vocaţie şi o pasiune care a dat roade îmbelşugate până la această specială aniversare a împlinirii vârstei de 65 de ani, reuşind să publice un număr de 31 de volume şi 276 de studii, articole şi recenzii. O activitate pe cât de impresionantă pe atât de greu egalabilă.

O ramură esenţială a activităţii sale s'a concretizat în volume, studii şi articole consacrate domeniului său predilect, *Omiletica şi Catehetica* fiind caracterizat într'o lucrare recentă, ca un remarcabil predicator care *"a îmbogăţit literatura Catehetică-Omiletică românească cu studii de valoare excepţională"*. (Pr. Lect. Dr. V. Gordon, *Introducere în Omiletică*, Bucureşti, 2003).

Nu mai puţin adevărat este că a fost preocupat nu numai de predicile timpului nostru cărora le-a închinat într'adevăr pagini nemuritoare, ci a fost aplecat şi la cele mai vechi editând cuvântările unor iluştri înaintemergători precum vestitul predicator, Arhim. Eufrosin Poteca sau reliefând preocupările omiletice ale mitropolitului Andrei Şaguna. Şi-a orientat cercetările şi pe statutul, pregătirea predicatorului şi conţinutul predicii sale în secolele anterioare, în comparaţie cu cerinţele de astăzi ale predicii contemporane.

Minunile Mântuitorului nostru Iisus Hristos, venerarea Fecioarei Maria, cinstirea sfinţilor, corecta interpretare a Sfintei Scripturi, ierurgiile şi locul lor în Biserica Ortodoxă, importanţa lor pentru viaţa creştină, starea sufletului după moarte, preocupările contemporane referitoare despre venirea lui Antihrist, despre rugăciune, despre adevărata credinţă, despre Duminică, toate acestea au intrat de asemenea în preocupările Părintelui fiind subiecte tratate de-a lungul timpului în diferite articole, studii şi volume separate.

Învăţătura de credinţă în Biserica Ortodoxă îşi găseşte fundamentarea pe lăsământul Sfinţilor Părinţi. Şi în acest domeniu al patrologiei - cu teme pretenţioase şi aprofundări care ţin de cunoaşterea limbii latine sau a celei greceşti - Părintele are contribuţii meritorii evidenţiind activitatea predicatorială a Sf. Ioan Gură de Aur, catehezele Sf. Chiril al Ierusalimului, Sfântul Atanasie cel Mare, analizând tematica predicilor Sfinţilor Trei Ierarhi, propovăduirea Sf. Grigorie Teologul publicate şi ele în revistele teologice.

Fiindcă moaştele Sf. Grigorie Decapolitul se află la Mănăstirea Bistriţa, cercetările Părintelui s'au oprit asupra vieţii şi activităţii acestuia reuşind să-l facă cunoscut Românilor prin mai multe lucrări.

Având în vedere că autorul este cleric monah, cercetările sale s'au axat, cu predilecţie asupra monahismului, a vieţii mănăstireşti, a mănăstirilor renumite din Ţara Românească, adevărate focare de spiritualitate şi cultură românească. Apoi a scris despre schiturile: Iezerul, Scăunelul, Subpiatră, Păpuşa. Autorul a scos la iveală de-a lungul anilor nenumărate contribuţii documentare, care de care mai importante în istoriografia românească. Şi dintre acestea un loc semnificativ l-a avut locul şi rolul Mănăstirii Bistriţa - unde autorul este închinoviat - în istoria Bisericii şi a poporului românesc reliefând contribuţii esenţiale la cultura naţională. Aceste contribuţii se referă şi la aducerea la lumină a nenumărate documente noi despre ctitorii mănăstirii, despre Şcoala slavonă, slavo-română şi elevii acestora, caligrafia şi miniaturistica monahală, în general şi bistriţeană, în special. A prezentat cu competenţa-i cunoscută şi Şcoala bistriţeană a pictorilor anonimi, a zugravului Dobromir, a zugravului Ioan, opere bistriţene de pictură brâncovenească, despre monahii artişti, pictori, zugravi, sculptori, bolniţa-spitalul mănăstiresc.

O altă preocupare majoră a autorului s'a axat pe cercetarea tezaurelor de cultură rezultate din alte epitimii ale monahilor, alcătuirea de cărţi, copierea unor texte liturgice sau patristice păstrate la Sf. Munte Athos. Cărţile găsite aici, cercetate fiecare în parte, după o muncă titanică au fost înregistrate, etichetate şi depozitate în condiţii corespunzătoare, în acest fel depistând toate manuscrisele româneşti donate sau create în acest loc de elevată cultură spirituală. A publicat de-a lungul timpului crâmpeie din aceste rezultate, ultima, de dată recentă, fiind o lucrare monumentală de cea mai înaltă acribie, greu egalabilă.

A evocat cu multă sensibilitate subiecte interesante ale culturii româneşti despre Nicolae Olahul, Pravila dela Govora, Noul Testament dela Bălgrad - 1648, despre Samuil Micu în cultura românească, *"Cronica"* lui Gh. Şincai. A adus contribuţii documentare despre activitatea preotului şi poetului Zaharia Boiu, a stareţului şi monahului Theofil Niculescu, călugărului dela Cernica, ieromonahul Iachint Cernicanu, ierodiaconului Chiril Râmniceanu, produs al Şcolii dela Mănăstirea Bistriţa, căruia i-a consacrat 3 cărţi, sau despre Sfântul Antonie dela Iezerul cât şi despre diferite momente aniversare în istoria poporului român.

În unele domenii a adus contribuţii de pionerat: despre Români în Cronicile franceze din secolul al XIII-lea, despre prima Cronică universală în limba română, primul act mănăstiresc în limba română, primul tipograf bucureştean, despre primul egumen al Mănăstirii Hurezi, primul stareţ al Mănăstirii Bistriţa, despre mitropolitul Dosoftei.

Părintele şi-a încercat pana publicând ***reportaje*** - demonstrând că nici ziaristica nu-i este străină - despre conferinţe, hramuri, aniversări, sfinţiri de biserici, slujiri arhiereşti la mănăstirile dela Polovragi, Tismana şi Lainici, despre vizita unor oaspeţi străini la centrele eparhiale, serbări centenare (Constantin Brâncuşi). Apoi s'a oprit la diferite ***însemnări şi comentarii*** legate de întâmplări sau evenimente (aparte) petrecute în Biserica Romano-Catolică, în învăţământul teologic ortodox şi istoria lui.

Cu diferite ocazii aniversare a participat la manifestări ştiinţifice susţinând comunicări ca să amintim doar ultima, de anul trecut (Septembrie, 2003), cu prilejul manifestărilor prilejuite de împlinirea a 500 de ani de atestare documentară a Episcopiei Râmnicului unde i s'a şi prezentat una din ultimele cărţi.

O fructuoasă activitate la acest bilanţ al aniversării împlinirii vârstei de 65 de ani în care nu numai numărul cărţilor apărute, cât mai ales calitatea lor certifică o viaţă închinată lui Dumnezeu prin cuvânt şi scris, şi cercetării istoriei Bisericii Ortodoxe Române, a monahismului ortodox domeniu în care s'a distins cu contribuţii inegalabile. Cu speranţa că Dumnezeu îl va dărui cu timp şi cu sănătate ca să ducă la lumină celelalte investigaţii cu care s'a nevoit vreme de ani de zile, ne alăturăm şi noi cei de aici din America celor care i-au fost învăţăcei, apreciindu-l ca pe un înzestrat Dascăl, meticulos, consecvent, exact, de o claritate cuceritoare - o făclie în întunecimea începutului considerându-ne favorizaţi de Cel de Sus că ni l-a îngăduit spre îndrumare într'un domeniu atât de sensibil, pretenţios şi esenţial pentru un preot al cuvântării din amvon - căruia îi dorim din adâncul inimii, LA MULŢI ANI cu spor şi lungime de zile spre folosul Bisericii strămoşeşti căreia i s'a închinat cu întreaga-i viaţă, prin vorbă şi faptă.

Pr.Gh.NAGHI

SĂPTĂMÂ
— CÂMPULUI RO

Slujba dezvelirii bustului poetului Vasile Posteucă
Maria Gligor, Nicăpetre, Mihaela Moisin, Pr. Dumitru Ichim, Pr. N. Zelea şi Prof. A. Tomescu

Câmpul Românesc din Hamilton, vatră a spiritului creştin şi a culturii româneşti, a găzduit, în Sala Centrului Cultural *"Nae Ionescu"*, între 18 şi 25 Iulie la *"Tabăra de vară"*, simpozionul cu tema: *"România 2004, aşteptări şi limite..."*.

Devenită de mult o tradiţie, aici, la mii de kilometri de România, în decorul de o frumuseţe sălbatică a Flamborough-ului, se redescoperă, an de an, darurile solitudinii, măsurând distanţele cu unitatea sublimă a dorinţei de regăsire, sau existenţa ce metamorfozează în putinţa îndurării; aici se alungă riscul vulgarităţii cotidiene, citadine şi moderne, reverberând în tonalităţile de fond cu trăiri adânci ale chemării tulniculuí, auzite până dincolo de înălţimile Hamiltonului, ca o întoarcere în timp pe care uneori o percepem cu rezervă în atitudine, cu o nobilă discreţie.

Moderator Prof. A. Tomescu, Poeta Forica Baţu Ichim, Dr. Sergiu Barna

Moderator, Prof. Doina Bocşa, Pr. Dumitru Ichim

În prima seară, la deschiderea simpozionului cuvintele de *"bun venit"* ale preşedintei *"Asociaţiei Culturale a Românilor din Hamilton"*, D-na Mihaela Moisin şi ale D-lui George Bălaşu, directorul Taberei de vară şi editorul ziarului *"Cuvântul Românesc"*, au alungat ultimile reţineri, întronând un climat prietenos şi cald, care a caracterizat întreaga sesiune. Mărturie rămân cuvintele distinsei profesoare Doina Bocşa din Alba Iulia: *"Nu ştiu cum să mulţumesc lui Dumnezeu şi Dvoastră pentru ceea ce simt şi trăiesc în aceste zile. Emoţiile cele mai puternice mi le-a creat viaţa din această oază de românism unde, deşi atât de departe de ţară, Românii sunt acasă, vorbesc şi simt româneşte, Românii şi-au păstrat acea căldură specifică <gintei latine>, Românii ştiu să ofere o parte din sufletul lor."*

După o noapte în care natura capricioasă a plîmbat nori cu tunete şi fulgere, amintindu-ne că este sărbătoarea Sfântului Prooroc Ilie Tezviteanu, scuturând trecătoare perdele diafane în care primele raze de soare au aruncat în hiperbole curcubee multicolore, Părintele Dr. Dumitru Ichim a oficiat *"Sfânta Liturghie"* la Capela cu hramul *"Adormirea Maicii Domnului"* din perimetrul Câmpului Românesc. Ciclul conferinţelor a fost deschis de poeta Florica Baţu Ichim, cu expunerea *"Neglijarea copiilor de azi, destabilizarea României de mâine"*. Subiectul ales de D-na Florica Baţu a tratat una din problemele acute care frământă familiile şi întreaga societate românească, copiii fiind viitorul naţiunii. Completările, luările de cuvânt şi aplauzele au arătat interesul deosebit al participanţilor faţă de expunere. Cea de-a doua conferinţă, a publicistului Gabi Brânzaru din Montreal, intitulată *"Radiografia politicii interne româneşti după 1990"*, prezentată la un nivel academic de Dr. Sergiu Barna, stabilit în Toronto numai cu câteva zile înainte, a constituit surpriza întâlnirii din această zi. Aparţinând unei generaţii în puterea creaţiei, cei doi, autor şi prezentator, ilustrând etalonul desăvârşit al intelectualului român, implicat direct în viaţa politică din ţară, dăruiţi până la sacrificiu, pentru salvarea României din cumplitul marasm, au imprimat întâlnirii un suflu nou plin de speranţă. Prezenţa lor a sădit în sufletul auditoriului şansa, chiar dacă e aruncată peste timp, ca România să aibă un viitor, după cum i-a fost trecutul până la invazia comunistă, care pentru fondatorii acestui gest de cultură dela Câmpul Românesc va rămâne poate doar un vis, iar pentru ei, cu siguranţă va deveni o realitate.

Următoarea zi, Miercuri, după rugăciunea dimineţii şi micul dejun, au început pregătirile de ultimă oră legate de evenimentul care a marcat, întreaga săptămână culturală, dezvelirea bustului poetului Vasile Posteucă, şi a două plăci memoriale dedicate Dr. Ştefan Issărescu şi inginerului Nicolae Pora.

Cu câteva minute înainte de deschiderea ceremoniei, natura pe care poetul a cântat-o cu atâta măiestrie, s'a răscolit aducând vânturi, plîmbând nori, aruncând câteva picături diamantice, însenînându-se apoi, ca un simbol al vieţii zbuciumate a marelui poet, gândind mereu la Codrii Bucovinei şi la soarta poporului său. Operă a maestrului Nicapetre, bustul lui Vasile Posteucă a constituit un nou reper în rotonda scriitorilor din exil care a fost inaugurată cu câţiva ani în urmă, prin ridicarea pe socluri a publicistului George Donev şi a poetului Aron Cotruş. După scurta prezentare a lui Nicapetre, unde artistul a mărturisit frământările care l-au însoţit în crearea acestei reuşite opere în bronz, ziarista Mihaela Moisin, a dezvăluit un proiect al viitorului: *"I have a dream"* a spus dumneaei parafrazând pe Martin Luther King şi continuând: *"Avem şi noi Asociaţia Culturală Română din Hamilton, un vis - realizarea a încă trei busturi - al lui Mircea Eliade la care Nicapetre deja lucrează şi dacă Dumnezeu va vrea, parcul scriitorilor din exil va fi completat cu Vintilă Horia şi Horia Stamatu"*. Evenimentul după-amiezii la care printre invitaţi a fost şi părintele Nicolae Zelea, s'a încheiat cu o slujbă de pomenire.

Programul de conferinţe a început cu tema *"Dela Voievod la Preşedinte"*, prezentată de părintele Dr. Dumitru Ichim. Lucrarea, o tratare într'un stil total original, la un nivel universitar a poziţiei, la propriu şi figurat, a Voievodului în faţa Creatorului, legătura făcându-se cu aniversarea a 500 de ani dela moartea domnitorului Ştefan cel Mare, trecut de Biserica Ortodoxă Română dela Bucureşti în rândul sfinţilor, a fost urmărită cu mare atenţie. Ca toate lucrările părintelui Ichim, şi aceasta a dovedit volumul mare de cunoştinţe şi puterea de sintetizare a subiectului, fără ca acesta să-şi piardă identitatea, sau ascultătorul să fie într'un fel sau altul frustrat.

Auditoriul şi-a manifestat din plin satisfacţia. Profesoara Doina Bocşa din Alba Iulia, membru fondator al Fundaţiei Culturale *"Terr Armonia"*, reprezentantă a *"Uniunii Munţii Apuseni"* a continuat seara conferinţelor cu un studiu intitulat *"Colindul - element esenţial al identităţii poporului român"*. Expunerea s'a bazat pe două volume de carte, două CD-uri document, casete şi benzi. Culegerea *"Colinde româneşti"* din care s'au făcut exemplificări a fost realizată în parteneriat cu Academia de Muzică *"Gheorghe Dima"* din Cluj-Napoca, sub coordonarea Conf. Univ. Dr. Ioan Bocşa. Scurtă şi la obiect, prezentarea a trezit un viu interes în rândul participanţilor. Seara prelungită până târziu, îmbrăcând forma unei şezătoare, ne-a oferit viziunea filmului *"Tulnicul"* şi recitalul rapsodului popular Maria Gligor, apreciată ca ultima mare tulnicăreasă din România.

Vasile Posteucă, bust (bronz) sculptat

Partea a doua a Săptămânii Culturale a Câmpului, a fost inaugurată de excursia la Cascada Niagara, unde după ce am întâmpinat alţi doi invitaţi din Statele Unite, Prof. Dr. Ing. Claudiu Matasa cu soţia şi Prof. Dr. Nicolae Dima, am servit masa la terasa unui restaurant care ne-a permis să privim fascinantul peisaj al unuia din cele mai renumite resorturi turistice din America de Nord. Intervenţiile artistei populare Maria Gligor, cu

Monumentul eroilor, cu cele două plăci comemorative dedicate

ÂMÂNA ROMÂNESC

Tulnicul Mariei Ana Gligor răsună la Cascada Niagara

leva chemări de tulnic, a constituit o deosebită surpriză pentru vizitatorii staţiunii care au răsplătit-o cu aplauze, ei apreciind faptul că acest instrument este originar din România. Întorşi "acasă", la Câmpul Românesc, seara conferinţelor a fost deschisă de publicistul George Georgescu din Ottawa, cu eseul *"Perspectivele României în contextul noii ordini mondiale"*. Pornind dela configuraţia geopolitică a Europei, în urma celui de al II-lea Război Mondial, conferenţiarul face o succintă, dar bine selectată trecere în revistă, a principalelor evenimente, care au marcat istoria celor aproape cincizeci de ani de comunism, ca apoi să analizeze cu profesionalism, mult discutata *"Ordine Mondială"*. Referindu-se la mişcarea *"New Age"*, autorul extrage cu subtilitate, termeni ca *"mutaţii psihice profunde"* sau *"stâlpi ai înţelepciunii"* care propagandistic manipulează masele, ele în final fiind cantonate material şi spiritual. Dezvăluind culisele Masoneriei, arătând şi reprezentanţii ei în ţara noastră, integrând-o dialectic în conceptul de mondializare, autorul concluzionează că numai *"Dragostea faţă de Naţiunea Română şi dragostea faţă de Dumnezeu şi Biserica Noastră Tradiţională"* poate păstra identitatea şi integritatea naţiunii române. Conferinţa a fost urmărită cu foarte multă atenţie şi ovaţionată. Tema mediană a serii a fost lucrarea prof. Dr. Nicolae Dima intitulată *"România dintre Prut şi Nistru în contextul istoric şi actual"*. Conferenţiarul a prezentat pe larg situaţia acestui teritoriu românesc luat abuziv de Rusia, arătând conjuncturile social istorice care au contribuit la acest act samavolnic, precum şi la urmările lui. În final, analizând barometrul politic care reflecta starea de spirit în Europa de Est, precum şi poziţia marilor puteri în raport cu această parte a lumii, autorul subliniază că acum este un timp prielnic pentru întoarcerea Basarabiei la ţara mamă şi mutarea hotarelor la scara României mari.

st (bronz) sculptat de Nicăpetre

În încheierea zilei, prof. Dr. ing. Claudiu Matasa, sub generic nume *"Ucraina şi Transnistria văzute mai de aproape"*, ne-a invitat la o călătorie pe ecranul televizorului prin aceste două ţinuturi. Imaginile de un mare rafinament artistic, însoţite de permanenta şi competenta comentare a realizatorului, a dezvăluit publicului o lume care, cu toate că geografic se află foarte aproape de noi, are încă multe aspecte necunoscute, unele probabil până mai ieri erau secrete de stat. Cele două prezentări complementându-se reciproc au dat naştere la discuţii aprinse, din care o parte au fost continuate la *"Masa rotundă"* din ziua următoare.

Vineri, ultima zi a conferinţelor, încă dela prima oră a devenit treptat martoră a regretelor că săptămâna a trecut prea repede, dar clopotul Capelei *"Sfânta Maria"* ne-a mobilizat, invitându-ne la *"Sfânta Liturghie"* săvârşită de părintele capelan Dumitru Ichim. În continuare, prof. Nicolae Dima a organizat *"Masa rotundă"* care, în fapt, a pus în discuţie tema principală a simpozionului, sub diferite unghiuri de vedere, dând astfel şanse participanţilor să-şi expună părerile personale şi, în final, după-amiază să se ajungă la redactarea unei rezoluţii adresată *"Fraţilor Români"*, referitoare la poziţia participanţilor taberei de vară faţă de soarta Basarabiei.

La orele serii, prima conferinţă din ultimul ciclu intitulată *"România la 14 ani după evenimentele din Decembrie 1998"* prezentată de ziaristul Andrei Bădin, a adus în faţa auditoriului o analiză a situaţiei politice, economice şi culturale din ţară, am putea-o numi *"pe viu"*, pentrucă poziţia lui implică o angajare directă şi permanentă în *"viaţa cetăţii"*. Întrebările şi discuţiile în primul rând referitoare la soarta ţării în contextul integrării, au fost conduse cu competenţă, dând satisfacţie publicului.

Programul conferinţelor Săptămânii Culturale a Câmpului a fost încheiat de două prezentări ale prof. Claudiu Matasa. Prima sub forma unei întrebări retorice, *"A fi politician de vârf în Nevada, este o calificare de a fi preşedinte în România?"*, încă dela început a generat unele discuţii în antiteză, aşa cum de fapt era de aşteptat, pentrucă susţinătorii candidatei Lia Roberts nu pot accepta condiţiile reale din ţară, ignoranţa în care este încă ţinută populaţia rurală, categorie socială cu pondere importantă în electorat, uşor de manipulat, care a sprijinit în toate ocaziile PSD, precum şi faptul că după primul tur prezidenţial va fi scoasă din competiţie, iar voturile ei vor contribui indirect la creşterea şansei stângii neocomuniste. Aceasta nu înseamnă că gestul parlamentarei republicane de Nevada, nu este apreciat, din contră, el este un adevărat sacrificiu, un act de patriotism, încă o dovadă de netăgăduit că, Români care din motive diferite au ales calea străinătăţii, nu-şi uită niciodată ţara, căutând chiar un drum al reintoarcerii, pentru salvarea ei. A doua prezentare a fost un film, intitulat *"Românii în America"*, a cărui acţiune a fost inspirată de preocupările şi manifestările unor conaţionali.

Sâmbătă, ultima zi a acestui eveniment cultural dela Câmpul Românesc, a fost caracterizată de emoţia despărţirilor, sala Centrului cultural *"Nae Ionescu"* fiind animată încă dela prima oră, de cei care încă mai aveau ceva de mărturisit, precum şi de cei care o pregăteau pentru banchetul de închidere.

Aducem mulţumiri celor care şi-au dăruit timpul şi priceperea pentru organizarea Săptămânii: D-na Elisabeta Moisin, Dna Mărioara Arnautu, D-na Aneta Tomescu, D-na Emilia Rachitan, D-na Constanţa Dănilă, D-na Cristina Cocoşilă, D-na Viorica Popa, D-na Olivia Colceriu, D-na Mihaela Moisin, D-na Suzana Moraru şi D-na Lena Bălaşu, cât şi domnilor: Florian Săndulescu, Alexandru Tomescu, George Bălaşu, Tudorel Dănilă, Dragoş Popescu-Boţ, Pavel Anghelina, Ion Moraru, Dumitru Răchitan, Anthony-Dan Manolescu şi Tudor Murgoci. A fost pentru noi o onoare să avem în mijlocul nostru pe Prof. Cunia, Dl. Lupşor, Dl. Dinu Negru, Dl. şi D-na Albulescu, Dl. şi D-na Breazna, Dl. Florian Buchiu care vin an de an, precum familia Sebastian Doreanu şi participanţi din România, Toronto, Montreal, Ottawa, Kitchener, Detroit şi Hamilton.

Moderator, Publicistul George Georgescu, Dr. Ing. Claudiu Matasa şi Prof. Dr. Nicolae Dima

Ziaristul Andrei Bădin, Moderator şi Dr. Ing. Claudiu Matasa

Festivitatea de închidere a Taberei de Vară a Câmpului Românesc a început cu un recital bizantin, am putea spune o premieră, a corului *"Agni Parthene"* – Preacurata Fecioară -, într'un decor de epocă, având ca dirijor pe Nedi Gavriliu din Toronto. A urmat petrecerea cu bunătăţile bucătăriei tradiţionale, cu muzică şi dansuri populare şi cu prezentarea conferenţiarilor Săptămânii Culturale. În final a luat cuvântul Dl. Albulescu, iar prof. Nicolae Dima a dat citire Rezoluţiei, referitoare la Basarabia, adresată tuturor Românilor.

Cu gândul la tot ce s'a întâmplat în această minunată şi de neuitat săptămână, ne-am luat rămas bun, cu bucurie şi tristeţe, cu speranţa că la anul vom fi din nou aici, la Câmpul Românesc, leagănul doinelor şi baladelor, locul de închinare şi slăvire, unde candela credinţei româneşti nu se va stinge niciodată.

PARTICIPANT

norative dedicate Dr. Ştefan Issărescu şi Ing. Nicolae Pora

SĂPTĂMÂNA CÂMPULUI ROMÂNESC

Slujba dezvelirii bustului poetului Vasile Posteucă
Maria Gligor, Nicăpetre, Mihaela Moisin, Pr. Dumitru Ichim, Pr. N. Zelea și Prof. A. Tomescu

Câmpul Românesc din Hamilton, vatră a spiritului creștin și a culturii românești, a găzduit, în Sala Centrului Cultural *"Nae Ionescu"*, între 18 și 25 Iulie la *"Tabăra de vară"*, simpozionul cu tema: *"România 2004, așteptări și limite..."*.

Moderator Prof.A.Tomescu, Poeta Forica Bațu Ichim, Dr. Sergiu Barna

Devenită de mult o tradiție, aici, la mii de kilometri de România, în decorul de o frumusețe sălbatică a Flamborough-ului, se redescoperă, an de an, darurile solitudinii, măsurând distanțele cu unitatea sublimă a dorinței de regăsire, sau existența ce metamorfozează în putința îndurării; aici se alungă riscul vulgarității cotidiene, citadine și moderne, reverberând în tonalitățile de fond cu trăiri adânci ale chemării tulnicului, auzite până dincolo de înălțimile Hamiltonului, ca o întoarcere în timp pe care uneori o percepem cu rezervă în atitudine, cu o nobilă discreție.

Moderator, Prof. Doina Bocșa, Pr. Dumitru Ichim

În prima seară, la deschiderea simpozionului cuvintele de *"bun venit"* ale președintei *"Asociației Culturale a Românilor din Hamilton"*, D-na Mihaela Moisin și ale D-lui George Bălașu, directorul Taberei de vară și editorul ziarului *"Cuvântul Românesc"*, au alungat ultimile rețineri, intronând un climat prietenos și cald, care a caracterizat întreaga sesiune. Mărturie rămân cuvintele distinsei profesoare Doina Bocșa din Alba Iulia: *"Nu știu cum să mulțumesc lui Dumnezeu și D-voastră pentru ceea ce simt și trăiesc în aceste zile. Emoțiile cele mai puternice mi le-a creat viața din această oază de românism unde, deși atât de departe de țară, Românii sunt acasă, vorbesc și simt românește. Românii și-au păstrat acea căldură specifică <gintei latine>, Românii știu să ofere o parte din sufletul lor."*

După o noapte în care natura capricioasă a plimbat nori cu tunete și fulgere, amintindu-ne că este sărbătoarea Sfântului Prooroc Ilie Tezviteanu, scuturând trecătoare perdele diafane în care primele raze de soare au aruncat în hiperbole curcubee multicolore, Părintele Dr. Dumitru Ichim a oficiat *"Sfânta Liturghie"* la Capela cu hramul *"Adormirea Maicii Domnului"* din perimetrul Câmpului Românesc. Ciclul conferințelor a fost deschis de poeta Florica Bațu Ichim, cu expunerea *"Neglijarea copiilor de azi, destabilizarea României de mâine"*. Subiectul ales de D-na Florica Bațu a tratat una din problemele acute care frământă familiile și întreaga societate românească, copiii fiind viitorul națiunii. Completările, luările de cuvânt și aplauzele au arătat interesul deosebit al participanților față de expunere. Cea de-a doua conferință, a publicistului Gabi Brânzaru din Montreal, intitulată *"Radiografia politicii interne românești după 1990"*, prezentată la un nivel academic de Dr. Sergiu Barna, stabilit în Toronto numai cu câteva zile înainte, a constituit surpriza întâlnirii din această zi. Aparținând unei generații în puterea creației, cei doi, autor și prezentator, ilustrând etalonul desăvârșit al intelectualului român, implicat direct în viața politică din țară, dăruiți până la sacrificiu, pentru salvarea României din cumplitul marasm, au imprimat întâlnirii un suflu nou plin de speranță. Prezența lor a sădit în sufletul auditoriului șansa, chiar dacă e aruncată peste timp, ca România să aibă un viitor, după cum i-a fost trecutul până la invazia comunistă, care pentru fondatorii acestui gest de cultură dela Câmpul Românesc va rămâne poate doar un vis, iar pentru ei, cu siguranță va deveni o realitate.

Următoarea zi, Miercuri, după rugăciunea dimineții și micul dejun, au început pregătirile de ultimă oră legate de evenimentul care a marcat, întreaga săptămână culturală, dezvelirea bustului poetului Vasile Posteucă, și a două plăci memoriale dedicate Dr. Ștefan Issărescu și inginerului Nicolae Pora.

Cu câteva minute înainte de deschiderea ceremoniei, natura pe care poetul a cântat-o cu atâta măiestrie, s'a răscolit aducând vânturi, plimbând nori, aruncând câteva picături diamantice, înseninându-se apoi, ca un simbol al vieții zbuciumate a marelui poet, gândind mereu la Codrii Bucovinei și la soarta poporului său. Operă a maestrului Nicapetre, bustul lui Vasile Posteucă a constituit un nou reper în rotonda scriitorilor din exil care a fost inaugurată cu câțiva ani în urmă, prin ridicarea pe socluri a publicistului George Donev și a poetului Aron Cotruș. După scurta prezentare a lui Nicapetre, unde artistul a mărturisit frământările care l-au însoțit în crearea acestei reușite opere în bronz, ziarista Mihaela Moisin, a dezvăluit un proiect al viitorului: *"I have a dream"* a spus dumneaei parafrazând pe Martin Luther King și continuând: *"Avem și noi Asociația Culturală Română din Hamilton, un vis - realizarea a încă trei busturi - al lui Mircea Eliade la care Nicapetre deja lucrează și dacă Dumnezeu va vrea, parcul scriitorilor din exil va fi completat cu Vintilă Horia și Horia Stamatu"*. Evenimentul după-amiezii la care printre invitați a fost și părintele Nicolae Zelea, s'a încheiat cu o slujbă de pomenire.

Programul de conferințe a început cu tema *"Dela Voievod la Președinte"*, prezentată de părintele Dr. Dumitru Ichim. Lucrarea, o tratare într'un stil total original, la un nivel universitar a poziției, la propriu și figurat, a Voievodului în fața Creatorului, legătura făcându-se cu aniversarea a 500 de ani dela moartea domnitorului Ștefan cel Mare, trecut de Biserica Ortodoxă Română dela București în rândul sfinților, a fost urmărită cu mare atenție. Ca toate lucrările părintelui Ichim, și aceasta a dovedit volumul mare de cunoștințe și puterea de sintetizare a subiectului, fără ca acesta să-și piardă identitatea, sau ascultătorul să fie într'un fel sau altul frustrat.

Auditoriul și-a manifestat din plin satisfacția. Profesoara Doina Bocșa din Alba Iulia, membru fondator al Fundației Culturale *"Terr Armonia"*, reprezentantă a *"Uniunii Munții Apuseni"* a continuat seara conferințelor cu un studiu intitulat *"Colindul - element esențial al identității poporului român"*. Expunerea s'a bazat pe două volume de carte, două CD-uri document, casete și benzi. Culegerea *"Colinde românești"* din care s'au făcut exemplificări a fost realizată în parteneriat cu Academia de Muzică *"Gheorghe Dima"* din Cluj-Napoca, sub coordonarea Conf. Univ. Dr. Ioan Bocșa. Scurtă și la obiect, prezentarea a trezit un viu interes în rândul participanților. Seara prelungită până târziu, îmbrăcând forma unei șezătoare, ne-a oferit vizionarea filmului *"Tulnicul"* și recitalul rapsodului popular Maria Gligor, apreciată ca ultima mare tulnicăreasă din România.

Vasile Posteucă, bust (bronz) sculptat de Nicăpetre

Partea a doua a Săptămânii Culturale a Câmpului, a fost inaugurată de excursia la Cascada Niagara, unde după ce am întâmpinat alți doi invitați din Statele Unite, Prof. Dr. Ing. Claudiu Matasa cu soția și Prof. Dr. Nicolae Dima, am servit masa la terasa unui restaurant care ne-a permis să privim fascinantul peisaj al unuia din cele mai renumite resorturi turistice din America de Nord. Intervențiile artistei populare Maria Gligor, cu câteva chemări de tulnic, a constituit o deosebită surpriză pentru vizitatorii stațiunii care au răsplătit-o cu aplauze, ei apreciind faptul că acest instrument este originar din România. Întorși *"acasă"*, la Câmpul Românesc, seara conferințelor a fost deschisă de publicistul George Georgescu din Ottawa, cu eseul *"Perspectivele României în contextul noii ordini mondiale"*. Pornind dela configurația geopolitică a Europei, în urma celui de al II-lea Război Mondial, conferențiarul face o succintă, dar bine selectată trecere în revistă, a principalelor evenimente, care au marcat istoria celor aproape cincizeci de ani de comunism, ca apoi să analizeze cu profesionalism, mult discutata *"Ordine Mondială"*. Referindu-se la mișcarea *"New Age"*, autorul extrage cu subtilitate, termeni ca *"mutații psihice profunde"* sau *"stâlpi ai înțelepciunii"* care propagandistic manipulează masele, ele în final fiind cantonate material și spiritual. Dezvăluind culisele Masoneriei, arătând și reprezentanții ei în țara noastră, integrând-o dialectic în conceptul de mondializare, autorul concluzionează că numai *"Dragostea față de Națiunea Română și dragostea față de Dumnezeu și Biserica Noastră Tradițională"* poate păstra identitatea și integritatea națiunii române. Conferința a fost urmărită cu foarte multă atenție și ovaționată. Tema mediană a serii a fost lucrarea prof. Dr. Nicolae Dima intitulată *"România dintre Prut și Nistru în contextul istoric și actual"*. Conferențiarul a prezentat pe larg situația acestui teritoriu românesc luat abuziv de Rusia, arătând conjuncturile social istorice care au contribuit la acest act samavolnic, precum și la urmările lui. În final, analizând barometrul politic care reflecta starea de spirit în Europa de Est, precum și poziția marilor puteri în raport cu această parte a lumii, autorul subliniează că acum este un timp prielnic pentru întoarcerea Basarabiei la țara mamă și mutarea hotarelor la scara României mari.

În încheierea zilei, prof. Dr. ing. Claudiu Matasa, sub genericul nume *"Ucraina și Transnistria văzute mai de aproape"*, ne-a invitat la o călătorie pe ecranul televizorului prin aceste două ținuturi. Imaginile de un mare rafinament artistic, însoțite de permanenta și competenta comentare a realizatorului, a dezvăluit publicului o lume care, cu toate că geografic se află foarte aproape de noi, are încă multe aspecte necunoscute, unele probabil până mai ieri erau secrete de stat. Cele două prezentări complementându-se reciproc au dat naștere la discuții aprinse, din care o parte au fost continuate la *"Masa rotundă"* din ziua următoare.

Vineri, ultima zi a conferințelor, încă dela prima oră a devenit treptat martoră a regretelor că săptămâna a trecut prea repede, dar clopotul Capelei *"Sfânta Maria"* ne-a mobilizat, invitându-ne la *"Sfânta Liturghie"* săvârșită de părintele capelan Dumitru Ichim. În continuare, prof. Nicolae Dima a organizat *"Masa rotundă"* care, în fapt, a pus în discuție tema principală a simpozionului, sub diferite unghiuri de vedere, dând astfel șanse participanților să-și expună părerile personale și, în final, după-amiază să se ajungă la redactarea unei rezoluții adresată *"Fraților Români"*, referitoare la poziția participanților taberei de vară față de soarta Basarabiei.

Monumentul eroilor, cu cele două plăci comemorative dedicate Dr. Ștefan Issărescu și Ing. Nicolae Pora

Tulnicul Mariei Ana Gligor răsună la Cascada Niagara

La orele serii, prima conferință din ultimul ciclu intitulată *"România la 14 ani după evenimentele din Decembrie 1998'* prezentată de ziaristul Andrei Bădin, a adus în fața auditoriului o analiză a situației politice, economice și culturale din țară, am putea-o numi *"pe viu"*, pentrucă poziția lui implică o angajare directă și permanentă în *"viața cetății"*. Întrebările și discuțiile în primul rând referitoare la soarta țării în contextul integrării, au fost conduse cu competență, dând satisfacție publicului.

Programul conferințelor Săptămânii Culturale a Câmpului a fost încheiat de două prezentări ale prof. Claudiu Matasa. Prima sub forma unei întrebări retorice, *"A fi politician de vârf în Nevada, este o calificare de a fi președinte în România?"*, încă dela început a generat unele discuții în antiteză, așa cum de fapt era de așteptat, pentrucă susținătorii candidatei Lia Roberts nu pot accepta condițiile reale din țară, ignoranța în care este încă ținută populația rurală, categorie socială cu pondere importantă în electorat, ușor de manipulat, care a sprijinit în toate ocaziile PSD, precum și faptul că după primul tur prezidențial va fi scoasă din competiție, iar voturile ei vor contribui indirect la creșterea șansei stângii neocomuniste. Aceasta nu înseamnă că gestul parlamentarei republicane de Nevada, nu este apreciat, din contră, el este un adevărat sacrificiu, un act de patriotism, încă o dovadă de netăgăduit că, Români care din motive diferite au ales calea străinătății, nu-și uită niciodată țara, căutând chiar un drum al reîntoarcerii, pentru salvarea ei. A doua prezentare a fost un film, intitulat *"Românii în America"*, a cărui acțiune a fost inspirată de preocupările și manifestările unor conaționali.

Sâmbătă, ultima zi a acestui eveniment cultural dela Câmpul Românesc, a fost caracterizată de emoția despărțirilor, sala Centrului cultural *"Nae Ionescu"* fiind animată încă dela prima oră, de cei care încă mai aveau ceva de mărturisit, precum și de cei care o pregăteau pentru banchetul de închidere.

Aducem mulțumiri celor care și-au dăruit timpul și priceperea pentru organizarea Săptămânii: D-na Elisabeta Moisin, Dna Mărioara Arnautu, D-na Aneta Tomescu, D-na Emilia Rachitan, D-na Constanța Dănilă, D-na Cristina Cocoșilă, D-na Viorica Popa, D-na Olivia Colceriu, D-na Mihaela Moisin, D-na Suzana Moraru și D-na Lena Bălașu, cât și domnilor: Florian Sândulescu, Alexandru Tomescu, George Bălașu, Tudorel Dănilă, Dragoș Popescu-Boț, Pavel Anghelina, Ion Moraru, Dumitru Răchitan, Anthony-Dan Manolescu și Tudor Murgoci. A fost pentru noi o onoare să avem în mijlocul nostru pe Prof. Cunia, Dl. Lupșor, Dl. Dinu Negru, Dl. și D-na Albulescu, Dl. și D-na Breazna, Dl. Florian Buchiu care vin an de an, precum familia Sebastian Doreanu și participanți din România, Toronto, Montreal, Ottawa, Kitchener, Detroit și Hamilton.

Moderator, Publicistul George Georgescu, Dr. Ing. Claudiu Matasa și Prof. Dr. Nicolae Dima

Festivitatea de închidere a Taberei de Vară a Câmpului Românesc a început cu un recital bizantin, am putea spune o premieră, a corului *"Agni Parthene"* – Preacurata Fecioară -, într'un decor de epocă, având ca dirijor pe Nedi Gavriliu din Toronto. A urmat petrecerea cu bunătățile bucătăriei tradiționale, cu muzică și dansuri populare și cu prezentarea conferențiarilor Săptămânii Culturale. În final a luat cuvântul Dl. Albulescu, iar prof. Nicolae Dima a dat citire Rezoluției, referitoare la Basarabia, adresată tuturor Românilor.

Ziaristul Andrei Bădin, Moderator și Dr. Ing. Claudiu Matasa

Cu gândul la tot ce s'a întâmplat în această minunată și de neuitat săptămână, ne-am luat rămas bun, cu bucurie și tristețe, cu speranța că la anul vom fi din nou aici, la Câmpul Românesc, leagănul doinelor și baladelor, locul de închinare și slăvire, unde candela credinței românești nu se va stinge niciodată.

PARTICIPANT

CRONICI

Literare-Artistice-Culturale

din exil şi din ţară

VASILE FANACHE - CHIPURI TĂCUTE ALE VEŞNICIEI ÎN LIRICA LUI BLAGA

Când apare o lucrare exegetică dedicată unui scriitor clasic, în jurul căruia s'a acumulat, prin trecerea anilor, o impresionantă bibliografie critică, întrebarea pe care şi-o pune cititorul este aceasta: Mai poate veni noua exegeză cu puncte de vedere inedite, cu faţete neexplorate ale operei, cu perspective polemice faţă de predecesori? Cu asemenea interogaţii am început lectura recentului volum al profesorului clujean V. Fanache, *Chipuri tăcute ale veşniciei în lirica lui Blaga* (Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2003, 190 p.), iar răspunsul la întrebarea de mai sus este, din capul locului, unul afirmativ.

Aşa cum se ştie, V. Fanache şi-a dedicat primele lucrări de cercetare unor valori culturale şi literare ardelenești: după *Poezia lui Mihai Beniuc* (1972), a urmat *"Gând românesc" şi epoca sa literară* (1973), apoi culegerea de eseuri *Întâlniri...* (1976), volum care anunţa interesul autorului pentru fenomenul literar general românesc, precum şi pentru cel francez. O primă concretizare semnificativă a acestei orientări este eseul *Caragiale* (1984; ed. a II-a, 1997; ed. a III-a, 2002), urmat de studiul *Bacovia. Ruptura de utopia romantică* (1994; ed. a II-a, 2000). Autorul a mai publicat *Eseuri despre vârstele poeziei* (1990), iar în 2001, volumul *Lecturi sub vremi*. Care ar fi, aşadar, miza noii exegeze a poeziei lui Blaga, pe care ne-o propune profesorul Fanache?

În primul capitol al cărţii, *Avatarurile tăcerii*, V. Fanache trece în revistă contribuţiile românești referitoare la *estetica (poetica) tăcerii* în opera lui Blaga, dela studiile lui Vasile Băncilă (1938) şi Octav Şuluţiu (1940), până la cele semnate de Ştefan Aug. Doinaş, Nicolae Balotă, Adrian Marino, Vera Călin sau Dana Maria Cipău (cu lucrarea *Repere pentru o poetică a tăcerii*, apărută în anul 2000). Nu sunt neglijate nici alte cunoscute exegeze blagiene, datorate lui Ov. S. Crohmălniceanu (1963), Dumitru Micu (1967), Melania Livadă (1974), George Gană (1976), Ion Pop (1981), Corin Braga (1998), Ioan Mariş (1998). Pe lângă acestea, autorul apelează la studii fundamentale, unele de ultimă oră, din spaţiul franţuzesc, german sau american (Ihab Hassan, Gaston Bachelard, Julis Evola, Hugo Friedrich, George Steiner, Wilhelm Worringer, Daniel Laurent, Gilbert Durand, Maryne Choisy, E. R. Curtis, Georges Gusdorf, Mircea Eliade, Vladimir Jankélévitch, Jean Pierre Richard, Martin Heidegger ş. a.). Se apelează frecvent la cele două *Dicţionare de simboluri*, semnate de Jean Chevalier şi Alain Gheerbrant, respectiv de Michael Ferber. În sfârşit, e de remarcat faptul că V. Fanache mai invocă, pentru a-şi demonstra aserţiunile şi ipotezele critice, opera lui Blaga în ansamblul ei (lucrări filozofice, volume de poezii, publicistică, aforisme, interviuri, contribuţii documentare etc.). De asemenea, pentru abordarea universului poetic blagian din amintita perspectivă, sunt aduse în discuţie, în premieră absolută, fragmente din romanul *Luntrea lui Caron*.

Plecând, aşadar, dela opiniile lui Blaga însuşi privind relaţia dintre *tăcere* şi *cuvânt*, V. Fanache arată că, în mod frecvent, *"conştiinţa modernă defineşte tot mai des cuvântul prin opusul său, care e tăcerea"* (în mod sugestiv, aş adăuga eu, un volum de poeme al lui Nichita Stănescu, din 1969, se intitulează *Necuvintele*). Este relevată astfel modernitatea lui Lucian Blaga, fiindcă lirica modernă este atrasă mai ales de poetizarea *nerostitului*, a cuvintelor *nespuse*. Nu întâmplător, Blaga afirmase că *"poezia este o artă a cuvântului, în măsura în care este şi o artă a necuvântului. Într'adevăr, tăcerea trebue să fie pretutindeni în poezie, cum moartea e necurmat prezentă în viaţă"*. Dacă *misterul* este conceptul fundamental care stă la baza sistemului filosofic blagian, *tăcerea* este echivalentul acestuia în poezie. Pornind apoi dela versurile lui Blaga (*"Sunt veşnicii de multe feluri./ Lesne nu-i pe toate să le ştii"* - *Veşnicii*), versuri alese şi ca moto al cărţii, V. Fanache încearcă să scoată în evidenţă preocuparea obsesivă a poetului-filosof de a releva prin poezia sa ceea ce este veşnic şi imuabil în univers, ceea ce transcede morţii, *"ispita veşniciei"*, *"febra eternităţii"*. Din acest punct de vedere, *"perspectiva estetică a poetului, deşi are ca punct de plecare mişcarea expresionistă, este inversă faţă de cea propusă de Bacovia, ale cărui forme de comunicare ţin de acelaşi curent"* (p.29), poetul *Plumbului* fiind obsedat, cum ştim, de universul aflat în disoluţie, în descompunere, spre deosebire de Blaga, *"preocupat să releve ceea ce nu se schimbă în univers, ceea ce scapă de insaţiabila trecere, ceea ce transcede căderii în moarte"* (p. 30). Prin urmare, *chipurile tăcute ale veşniciei* sunt, ca să folosesc un termen modern, acele *ipostaze* (*"Chipuri, semne, făpturi, imagini sunt termeni sinonimi, folosiţi de Blaga în funcţie de acurateţea exprimării"* - p. 48) ale *veşniciei*, subordonate unei *estetici (poetici) a tăcerii*.

După capitolul II (*Dialogul "revelaţiilor fără cuvinte"*), intrăm, de fapt, în exegeza propriu-zisă. Într'un studiu substanţial, *Cântecul focului sau metafora iubirii*, erotica blagiană este analizată exact din perspectiva propusă, pe de o parte a *tăcerii*, a *necuvintelor*, pornind dela câteva versuri reprezentative (*"Să vorbim mai puţin/ şi mai rar"* - *Domniţele* sau *"Ne'nchidem inima după nespuse cuvinte"* - *La cumpăna apelor*), pe de altă parte, din perspectiva iubirii, *"care îi deschide simultan calea spre un timp al fericirii terestre şi spre revelaţia eternităţii"*, Blaga văzând în iubire *"implicit treapta necesară spre veşnicie"* (p.79).

Sunt analizate apoi, din perspectiva din care vorbeam, următoarele *chipuri*: chipurile aerului (cerul albastru, văzduhul, vântul), chipurile pământului (Pământul, *"măsură"* a veşniciei; Satul veşnic; Homo viator sau metafora *"drumului"*; Umblet şi popas; Peisajul transcendent), chipurile apei (lacrima, izvorul, matca), chipul luminii şi chipul întunericului; somnul, chip al increatului. Nu o dată, exegeza adoptă un ton polemic faţă de alte interpretări, cum ar fi cea despre *motivul satului*, care pleacă dela celebrul vers *Eu cred că veşnicia s'a născut la sat*, V. Fanache spunând că Blaga *"face din sat un motiv de boltă într'o perioadă în care tema, cel puţin în poezie, părea grav compromisă"* - p. 116 (de ideologia sămănătoristă, n.n.), poetul desprinzându-se de etnograficul decorativ (cum era la Coşbuc), pentru a releva în spaţiul rural o dimensiune a veşniciei.

Uşor îndepărtate de teza de bază a cărţii, ultimele trei capitole (*Trecere, petrecere; Orfismul - cântecul menit să consume materia; Dublul chin al creaţiei - primele două fiind preluate din Eseuri despre vârstele poeziei*) sunt încercări nu mai puţin speculative pe marginea creaţiei blagiene, în care spiritul critic disociativ se întâlneşte fericit cu subtilitatea interpretativă.

Noua lucrare a profesorului V. Fanache reprezintă, aşa cum scria recent Mircea Popa (în *Adevărul de Cluj*, an XVI, nr. 4040, 24 Febr. 2004, p. 5), *"experienţa fecundă a unui critic şi istoric literar ajuns în faza sa auroral, a deplinei potenţe creatoare"*.

Ilie RAD

"APOCALIPSIADA" de Sergiu Grossu

***Motto**: "A venit nunta Mielului; soţia lui s'a pregătit şi i s'a dat să se îmbrace cu în subţire, strălucitor şi curat" (**Apocalipsa 19-7,8**)*

Plecând dela înţelegerea grecescului *"apokalipsys"* (dezvăluire, revelare) - una din cele mai vechi cărţi ale Noului Testament - şi revenind la mottoul de mai sus, cu smerenie constatăm că harismaticul poet creştin Sergiu Grossu se înveşmântează în în subţire şi curat atunci când purcede a scrie. Căci a compus o carte elevată şi simbolistica religioasă ne învaţă că *"inul subţire"*, reprezintă faptele neprihănite. Lucrarea este prodigioasă din mai multe puncte de vedere şi posedă un periplu palpitant în mai multe etape, ultima sfârşindu-se cu acel venerat şi sfânt suspin, cum susţine autorul, cu care se încheie Apocalipsa:

Tu setea dragostei din noi alin-o./Te aşteptăm Iisuse. Vino, Vino!

Fascinat de frumuseţea şi armonia versurilor, surprinzând printr'un aparte har cheile mistice ale înţelesului plenar, ce mi se sugerează din tainice percepţii metafizice, încerc cu umilinţă să scot succint la iveală (ca unul care toată viaţa m'am aplecat cu religiozitate asupra cărţilor), câteva aspecte din trudnica muncă a unui coleg de breaslă venerabil. *"Apocalipsiada"* lui Sergiu Grossu este o epopee creştină în 12 cânturi având ca leitmotiv absolut strict şi sfânt Apocalipsa biblică. Nu-mi stă în fire să pronunţ cuvinte mari, mă ruşinez de orice exagerare, dar sunt nevoit să constat că dela *"Metamorfozele"* lui Ovidius, *"Divina comedie"* a lui Dante, *"Elogiul nebuniei"* lui Erasmus din Rotterdam, n'am mai lecturat aşa ceva. Mi-au amintit din Dante chiar începuturile unor versuri: *"Şi am mai văzut..."*, *"Şi apoi ce să vezi"*... etc.

Nu aveţi îndoieli oameni buni, dar vă avertizez: o asemenea carte presupune motivaţie sufletească, subtilitate, credinţă pătrunzătoare. Simbolurile se traduc inteligent în concretenţa evenimentelor. Apocalipsa a existat, este şi în prezent (o simţim pe pielea noastră) şi se va definitiva în viitor - un viitor invers proporţional cu aşazisa explozie tehnico-ştiinţifică. Tot ce este pe această lume este limitat şi relativ, numai nemărginirea dumnezeească e absolută şi omnipotentă. Există un destin al Apocalipsei ce nu are nimic cu superstiţia, cu fanatismul ori cu mistica. Negreşit se va împlini. Datoria noastră este să fim conştienţi, să ne avântăm în soartă curajoşi, harnici, drepţi şi curaţi. Salvarea nu există decât în legătura noastră şi supunerea faţă de cele divine. Cei mai prestigioşi filosofi, cei mai eruditi cărturari, au ajuns la concluzia înţeleaptă, că în final (cum o spunea demult Platon însuşi), în final, Binele va triumfa, iar Răul va fi învins. Nu avem altă şansă să fim fericiţi decât încrezători în această binecuvântată speranţă.

Da! Amintiţi-vă: Lăcustele biblice au atacat furibund pe cei ce nu aveau în frunte pecetea lui Dumnezeu. Pe naziști, pe bolşevici, pe necredincioşii din toate neamurile, pe nebunii acestui veac, mincinoşii şi ticăloşii acestei lumi efemere şi în continuare pe toţi ceilalţi care vor păşi pe drumuri prăpăstioase. Fără mântuirea sufletului, apa vieţii va deveni amară. Calul gălbui, cel pe care stă moartea, ne dă mereu târcoale...

Poetul Grossu posedă un registru magistral de mijloace artistice pentru redarea conceptelor. Versuri diamantine în rimă pereche cu metafore şi alegorii luminiscente:

"Nu-i dimineaţa fagure de rază/ Şi nici amiaza nu mai e amiază," sau:

"Pe-Acel ce n'are început, nici moarte, Pe-Acel ce e aproape şi departe,"...

Uneori respirăm aerul solomonar al Eclesiastului cu al său: *"Totul e deşertăciune, goană după vânt!"*

Uneori, misterul eminescian poate fi descifrat şi în epopeea creştină grosşiană prin rime originale şi uşor arhaice ca:

"împle/ tâmple",
"aştepta-vei/ Slavei",
"jalba/ alba/", etc.

Cine nu înţelege în această lucrare laborioasă faptul că: *"Babilonul mândru şi temut"*, conceptualizează spiritualitatea maculată a vremurilor de azi, faţa văruită a societăţii? Cartea este inspirată şi ilustrată fericit cu opere de artă de înaltă clasă: *"MARELE BALAUR ROŞU ŞI FEMEIA ÎNVĂLUITĂ ÎN SOARE"* de Blake. Artistul credea că a fost trimis pe pământ ca să-şi pună viziunile la îndemâna oamenilor. El s'a format la Şcoala Engleză din sec. 19. Tot de acest artist remarcăm *"Cele patru făpturi vii şi cei 24 de Bătrâni"*. Desigur ar fi putut fi un triptic complet adăugându-se şi *"Satana lovindu-l pe Iov cu bubat negru"*.

Se mai remarcă în mod deosebit ilustraţia Şcolii Flamande din sec. 17 a lui Iakov Iordaens *"Judecata de pe urmă"*. La Luvru, acelaşi artist celebru excelează cu *"Cei patru evanghelişti"*.

"Apocalipsiada" lui S. Grossu este dominată de un har şi un farmec inefabil, se citeşte cu plăcere, interes şi devoţiune creştină.

Ar fi mai multe de spus, dar inspiraţia divină te învăluie şi te copleşeşte îndată ce începi să o citeşti şi să reflectezi la mesajul ei sfânt.

Prof. N. RĂGAN

CITIŢI ŞI RĂSPÂNDIŢI ACEST ZIAR

BISERICA CREŞTINĂ

Adormirea Maicii Domnului

1. "Perspectiva infinitului şi a morţii" [1]

Suntem, în general, tentaţi - ca mireni, mai ales - să considerăm 'Adormirea Maicii Domnului' ca o sărbătoare tristă, - cineva foarte drag nouă, foarte important nouă, nu mai e printre noi, - în acest caz, "printre noi" având o accepţiune imanentă, - "nu mai e printre noi, omeneşte vorbind". Numai că, aşa cum omul, prin structura lui, nu e o fiinţă care se limitează la imanent - omul a fost creat cu posibilitatea de a se relaţiona cu transcendentul tot atît de bine cît şi cu imanentul, posibilitate pe care a pierdut-o odată cu căderea - nici sensul sintagmei "printre noi" nu se limitează la accepţiunea sa imanentă. Ne rugăm pentru cei adormiţi ai noştri ca să-i ajutăm la trecerea vămilor văzduhului, - NE RUGĂM PENTRU EI, FIINDCĂ ŞTIM CĂ EI TREC ACESTE VĂMI, - simţim nu numai responsabilitatea, dar şi *nevoia* instinctivă (nevoia *religios-instinctivă*) de a fi sufleteşte împreună cu ei, - simţim că mişcarea sufletului nostru, rugăciunea noastră, îi ajută ca sufletele să se mişte înainte, să urce vămile, - deci instinctul religios ne face să ne simţim ÎN LEGĂTURĂ cu ei. Instinctul religios, dimensiunea şi pârghia cea mai profundă a sufletului nostru, pârghia responsabilă cu raţiunea ultimă a existenţei noastre, Dumnezeu, ne face să ne simţim în legătură cu cei care "nu mai sunt printre noi": adâncul din noi, sufletul purtând pe el Chipul lui Hristos, transcende nivelul antropomorf al fiinţei; el trece dincolo de ceea ce noi percepem la noi ca persoană, - ne transcende pe noi înşine şi trece dincolo, către sufletele celor pentru care ne rugăm, menţinând legătura dintre noi şi ei, FĂCÎND POSIBILĂ MÎNTUIREA LOR CHIAR ŞI DUPĂ MOARTE PRIN RUGĂCIUNEA NOASTRĂ. Mişcarea sufletului nostru, continuul urcuş către Dumnezeire 'imprimat' sufletului nostru ca "dor al omului de Infinit" (Pr. Galeriu), ca nostalgie dupa asemănarea cu Dumnezeu pierdută la căderea[2], se contopeşte prin rugăciune cu urcuşul sufletului celor dragi, - urcuşul lor, urcuşul nostru. NĂDEJDEA pe care iubirea faţă de cei dragi o determină în noi nu ne lasă să acceptăm că ei au fost desfiinţaţi, că acolo unde sunt, ei sunt indisolubil şi definitiv separaţi de noi (v. Pr. Dumitru Stăniloae, - "Omul, fiinţa care transcende timpul spre veşnicie prin nădejde şi pocăinţă").

Sufletul, marea taină a fiinţei noastre, se mişcă dincolo de ceea ce noi ştim despre noi înşine. Desigur, limitele a ceea ce noi ştim despre noi înşine, - *existenţa lor*, sunt (e) o consecinţă a căderii; odată cu căderea, deşi ştim că Dumnezeu l-a făcut pe om după Chipul şi Asemănarea Lui, instinctul - nu cel religios, de această dată, ci "omologul" lui uman - ne îndeamnă să-l percepem, să-L "reconstituim" senzorial pe Dumnezeu după chipul şi asemănarea noastră, - de-aici vin marile "indignări istorice", marile "crize de demnitate" ale omului în faţa lui Dumnezeu, crize materializîndu-se în doctrine filosofice precum cea a lui Nietzsche, ca cele ale idealiştilor germani sau ca psihanaliza lui Freud, - toată trista sarabandă de produse "meditatorii" ale aşa-numitului secol al Luminilor, lamentabil recital de opacitate luciferică a omului în faţa Realităţii, - în fapt, a Adevărului. Toate acestea au dus la apariţia şi instalarea în conştiinţa "omului contemporan" a ceea teologia numeşte "gândirea după trup", - omul a devenit opac la Dumnezeu, dispariţia temerii că Dumnezeu Şi-ar putea întoarce faţa de la om a dus la îndărătnica "demnitate" a omului de a-şi întoarce el faţa de la Dumnezeu, punîndu-se în centrul existenţei cu o neagră seninătate fără să bănuiască măcar că preţul acestei victorii de carton e însăşi sufletul său, - însăşi fiinţa sa.

A apărut deci gândirea "după trup", - gândirea "iluministă"; omul trăia cu trista iluzie că-şi este sieşi sursă, origine, tăindu-şi astfel singur accesul la transcendent, - creatura s-a aşezat pe scaunul Creatorului făcînd din cordonul ei ombilical o buclă închisă, închizându-se orgolios în propriul ei univers limitat şi rigid, punând o tristă, grea şi încăpăţînată umbră între ea şi veşnica Lumină dăruită omului încă de la Inceput, - iubirea lui Dumnezeu.

Spunea Sfântul Chiril al Alexandriei, răspunzând devenit suflet, El nu s-a *transformat* în suflet, ci prin purcederea Lui din Tatăl şi mişcarea Lui CĂTRE OM a determinat în acesta apariţia sufletului".

..."...a suflat Dumnezeu asupra lui suflare de viaţă şi s-a făcut Adam cu suflet viu" (Geneza, 2.7), - a determinat Dumnezeu, prin mişcarea (suflarea) Duhului Sfânt, apariţia sufletului în om, - "a dăruit Dumnezeu omului o fărîmă din ETERNITATEA Lui" (Pr. Galeriu). Această Eternitate sădită în om de către Dumnezeu se pare că l-a deranjat atât de tare pe omul secolului Luminilor încât a decis să şi-o amputeze, punând în locul ei o eternitate inventată, un pauper surogat, încropit sub aripa paranoiei, surogat materializat în fenomene ca "Supraomul" lui Nietzsche[3], "Amurgul idolilor" (*Gottliche Abendlicht*), "Antihristul", conceptul "morţii lui Dumnezeu" (*Gott ist tot, Umwertung aller Werte* - "Dumnezeu a murit, revalorizarea tuturor valorilor"), - toată genunea neagră şi fără fund care până la urmă a favorizat apariţia comunismului.

Omul a uitat, deci, că cea mai adâncă parte a fiinţei lui, - sufletul, "proiecţia" Duhului Sfânt în el - există. Omul căzut, inconştient de ceea ce se petrecuse la cădere, se încăpăţîna să cadă din ce in ce mai mult, văzând în asta o înălţare. "Metamorfozele spiritului" lui Nietzsche (*So sprache immer*

Zarathustra - "Aşa grăit-a Zarathustra") au trecut omul prin stadiul de cămilă, leu, în cele din urmă de copil (dovadă că darul lui Dumnezeu nu moare nici în cei ce-L urăsc, - Nietzsche a ajuns la imaginea copilului ca stadiu suprem al metamorfozei spiritului, "parafrazîndu-l" inconştient pe Hristos), - dar bietul copil al lui Nietzsche era doar un rod şi martor al chinului lui, un copil orfan.

Desigur, deci, că în peisajul gândirii "după trup", forţată la infirmitate şi prizonieră a "orizontului misterului" [4] omul nu mai putea vedea în moarte decât o dispariţie ireversibilă, o DESFIINŢARE DEFINITIVĂ. Încăpăţînându-se să vadă în asta lumina, omul, fiu risipitor care uitase că e fiu, fiindcă uitase că are un tată, privea de fapt, orb, în bezna rece a "perspectivei infinitului şi a morţii". De aici, tristeţea cu care omul priveşte moartea, - în momentul în care dintre om şi moarte dispare Dumnezeu, din moarte dispare perspectiva învierii, - moartea devine "duh mut şi surd", întorcându-i omului opacitatea pe care el a manifestat-o către Dumnezeu.

Desigur, din acest orizont, omul, nevăzând dumnezeirea şi nici învierea, nu poate vedea sfinţenia; neştiind că Duhul ne scoate de la moarte, neştiind că Dumnezeu, în iubirea Lui fără margini, L-a dat pe Fiul Său unic "pentru ca cel ce crede în El să nu piară, ci să aibă viaţă veşnică", omul nu poate vedea nici o salvare în faţa morţii şi nici o alta perspectivă în afara celei a desfiinţării.

Dar Dumnezeu a învins moartea.

Învingând, prin jertfa propriului Său Fiu, moartea, Dumnezeu a învins TRISTEŢEA morţii: acolo unde există Duh, moartea nu poate învinge.

..."...facă-se voia Ta": acolo unde e vie, viu şi asumat acceptată de către om voia lui Dumnezeu, moartea nu poate învinge ("Libertatea de a fi de-acord" la Pavel Florenski).

Deci acolo unde e sfinţenie moartea n-are nici un cuvânt de spus, - e doar un simplu martor.

Sfinţenia, - starea, "fiirea" omului restaurat, în care lucrează jertfa divină şi în care e viu Dumnezeu însuşi prin umanitatea Fiului său şi prin Duhul Sfânt, transformă omul dintr-un supus al morţii într-un stăpân al ei: sfântul intră în moarte ieşind din ea, trece prin porţile ei către Lumina Dumnezeirii, - îşi urmează drumul pe care mergea încă în timpul vieţii, - moartea devine o sărbătoare.

Adormirea Maicii Domnului nu e o sărbătoare tristă. Prin ea avem rugător în cer, - "Maica Domnului, mama noastră din cer şi de pe pământ, ... - ea pururea se roagă înaintea Sfintei Treimi pentru noi" (părintele Cleopa).

2. "Mama noastră a tuturor"

"...

Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut [...]

Bucură-te, scară cerească, pe care s-a pogorât la noi Domnul"

(Acatistul Maicii Domnului)

"...Mulţi chemaţi, puţini cei aleşi"... - să nu uităm nici o clipă că Maica Domnului, chiar înainte de a fi trupeşte maica Celui Preaînalt, înainte ca Duhul Sfânt să se sălăşluiască în ea, *înainte chiar să se nască*, A FOST ALEASĂ.

Dumnezeu îi îndeplineşte rugăciunea Anei după ce aceasta promite că o va închina Lui. Deci Fecioara Maria se naşte în lume FIIND DEJA ALEASĂ, *închinată Domnului*. Duhul lui Dumnezeu a lucrat prima dată în ea nu în momentul apariţiei arhanghelului Gabriel, purtătorul mesajului divin, ci în momentul naşterii sale. Fecioara Maria s-a născut PENTRU a-i fi "Împăratului Scaun", cum spune psalmistul. Ea este poarta prin care Dumnezeu a coborât în lume; Kenoza, smerirea lui Dumnezeu, coborârea Lui la condiţia umană, "aplecarea cerurilor" (Katabasis) a putut avea loc prin această Poartă.

Dumnezeu a putut lua la Sine condiţia umană, în cele din urmă restaurând-o, prin trecerea prin Fecioară: ea e Umanitatea dăruindu-se total Dumnezeirii ("Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul Tău") pentru ca Dumnezeu să poată prelua, în persoana lui Iisus Hristos, în totalitate firea umană în scopul de a o restaura.

Maica Domnului, am putea spune, "găzduieşte" restaurarea omului; dar nu e asta totul: nu e vorba de o găzduire "pasivă", - Fecioara Maria nu "face un serviciu" dumnezeirii oferindu-şi pasiv şi exclusiv trupul, - totul are o majoră şi covârşitoare dimensiune de jertfă, "iată roaba Domnului", - fecioara Maria se oferă pe sine în întregime, - NU NUMAI TRUPEŞTE, fiindcă Dumnezeu nu putea coborî în lume printr-o Poartă redusă doar la trup. De aceea ea a fost ALEASĂ încă dinainte de a se naşte.

..."Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul Tău": pe aceste cutremurătoare cuvinte stă Noua Istorie a omului.

..."...fie mie după CUVANTUL Tău": Fecioara Maria era CONŞTIENTĂ şi GATA a primi CUVANTUL LUI DUMNEZEU, - pe Dumnezeu-Cuvântul, - Logosul Divin, prin care (prin mişcarea căruia) a avut loc Creaţia. Fecioara Maria nu a acceptat nici de teamă, nici [doar] din iubire, nici fiind covârşită de prezenţa dumnezeirii, nici sedusă omeneşte de sentimentul unui favor pe care i l-ar fi făcut Dumnezeu: Ea ŞTIA că urmează să primească la sine pe Dumnezeu-Cuvintul, - era, cum am spune astăzi, "în perfectă cunoştinţă de cauză". Sensul pe care sintagma "cuvântul Tău" îl are în Evanghelie nu e acela al vocii autorităţii reprezentând în mod absolut o regulă impusă, - ci pur si simplu, Sfânta Fecioară A ŞTIUT că ceea ce urmează să primească în ea e Logosul Divin. "...fie mie DUPĂ cuvântul Tău": nu e vorba de o acceptare limitată în timp, ci de o jertfă care supune întreaga fiinţă a ei Cuvântului lui Dumnezeu, - ea acceptă ca TOT ce urmează în viaţa ei începând din acel moment să se petreacă "DUPĂ cuvîntul lui Dumnezeu", - îşi închină, îşi "subordonează" întreaga fiinţă şi întreaga existenţă

Continuare în pag. 14

(1) - sintagmă specifică "Jocului Paulinic" (relativ la Sf. Apostol Pavel), componentă şi determinantă a definiţiei dogmei: "Dogma - o formă purtătoare de mister [...] liberatoare a omului din faţa perspectivei infinitului şi a morţii" (Petre Ţuţea). *(2)* - conform unuia dintre principiile teologice aflate la baza Ortodoxiei, omul a fost creat după Chipul şi asemănarea lui Dumnezeu; odată cu căderea, omul a rămas cu Chipul, dar a pierdut asemănarea. *(3)* - construind şi expunând teza "Supraomului", Nietzsche îl defineşte pe om ca "acel ceva ce trebuie depăşit"; ateismul şi/sau, mai curând, anti-teismul lui Nietzsche nu împiedică nostalgia după asemănarea cu Dumnezeu să funcţioneze în el. Desigur însă că imaginea pe care Nietzsche o propune depăşirii este completamente sub semnul doctrinei lui. *(4)* - v. Lucian Blaga, - "Trilogia Cunoaşterii"; Petre Ţuţea, - "Omul - Tratat de Antropologie Creştină", "Problemele sau Cartea întrebărilor"

În duh şi adevăr

ASASINATUL TÂNĂRULUI BASARABEAN VANIA MOISEIEV: 17 IULIE 1972

Sergiu GROSSU

Printre nenumăratele documente care ne-au parvenit din Uniunea Sovietică, de-a lungul anilor, în Franţa, unde ne aflam refugiaţi încă din ziua de 5 Aprilie 1969, ocupându-ne - atât eu, cât şi soţia mea - de problema persecuţiilor religioase din ţările comuniste am descoperit şi zguduitorul caz al tânărului basarabean Ivan Moiseiev, fiul unei familii de români credincioşi (în anul 1976 am publicat în limba franceză, la editura **Catacombes**, cartea *"Vania Moisséief - le jeune martyr de Volontirovka"*. Ea a apărut şi în limba română, la Chişinău, în 2001, la editura Museum a lui Iurie Colesnic), locuind în satul Volontirovka (Volintiri, după numele românesc dinainte de anexare), situat în Nordul fostului judeţ Cetatea-Albă.

Născut în anul 1952, Vania şi aproape toţi fraţii săi şi-au însuşit învăţătura creştină şi, cu multă râvnă, L-au slujit pe Iisus de mici copii. Absolvind, în anul 1968, şcoala de 8 ani, el se integră - dintr'un nestăvilit impuls - bisericii baptiste din Slobozia unde, devenit *"fratele Vania"*, luă parte activă a acestei comunităţi neoprotestante, participare care, în plină dictatură comunistă, atrage riscuri de tot felul: dela condamnări grele, până la internarea în azilele psihiatrice.

Evoluţia spirituală a lui Vania Moiseiev se petrecu vertiginos. Dragostea pentru Mântuitorul Hristos şi pentru fraţii de credinţă, dorinţa de a fi folositor semenilor săi, clocoteau în inima pe care o dăruise lui Dumnezeu. Şi dacă pacea şi fericirea duhovnicească îi inundau sufletul, o umbră de durere îl cuprindea tot mai mult. În şcoală trăise alături de colegi atei; în satul în care locuia, mulţi cetăţeni batjocoreau numele Celui Prea Înalt. Iar acum, când pentru a-şi câştiga pâinea ca şofer de camioane, întâlnea zilnic oameni care, din pricina educaţiei şi a propagandei marxiste, habar nu aveau de existenţa lui Dumnezeu. Ori, ce poate fi mai dureros pentru cel care cunoaşte Adevărul şi care trăieşte în lumina Evangheliei, decât constatarea rătăcirii în care zac cei pe care Iisus îi numeşte *"aproapele"* nostru?

Ca atare, Vania se hotărî să pornească o acţiune de evanghelizare printre cei necredincioşi. Credinţa şi rugăciunea îi dădeau putere pentru această iniţiativă atât de grea şi de primejdioasă într'o societate ostilă creştinismului. Începuturile activităţii sale au fost încununate cu succes, căci în afara binecuvântării primite de Sus, era încurajat de familie şi de membrii din comunitatea căreia aparţinea.

Iată, însă, că doi ani mai târziu, în 1970, tânărul Ivan Moiseiev este chemat să-şi facă serviciul militar într'un regiment din Kerci. Din momentul în care a fost înregimentat, viaţa lui Vania a luat o întorsătură cu totul excepţională. El realizează că Dumnezeu îi deschide cu adevărat un câmp vast, unde va trebui să însămânţeze. Fără ezitare, în ciuda adversităţii camarazilor şi superiorilor, îşi începu lucrarea misionară. Rugăciunea permanentă îl dotă cu o forţă particulară. Iisus îl sprijinea la tot pasul, pentru a putea să-L mărturisească neobosit.

Din scrisorile, pe care a reuşit să le trimită părinţilor săi şi bisericii din localitatea natală, reiese că Vania, preţuind la maximum puterea rugăciunii, reuşea să se închine zilnic dela două până la patru ore. Înarmat cu această sfântă şi biruitoare provizie, el dădu asaltul propovăduirii Adevărului printre camarazii ostaşi, fără să se descurajeze când aceştia îl batjocoreau şi-l umileau. Primul cucerit pentru cauza cea bună - şi care rămase fidelul său colaborator şi martor a tot ce avea să îndure mai târziu - a fost soldatul Serghei.

Două luni trecuseră dela începerea serviciului militar, în care timp toţi soldaţii şi gradaţii îl cunoşteau deja pe Vania ca pe un fanatic şi *"rătăcit"*, când - mărturiseşte Vania - *"veni o zi în care credincioşia mea faţă de Dumnezeu avea să fie pusă la încercare"*. Şi să vedeţi în ce fel Domnul i-a arătat cum să procedeze: *"În acea dimineaţă, m'am sculat la ora 5 şi m'am rugat până la ora 9, când mă grăbeam să mă aliniez: eram deja căutat şi aşteptat. A trebuit să raportez şefului de companie cauza întârzierii mele. El era informat că sunt credincios. Îmi ordonă să mă aliniez şi-mi spuse că voi fi pedepsit. Conversaţia noastră continuă pe câmp, la Starai Krâm. Soldaţii erau ocupaţi cu instrucţia militară, iar eu conversam cu comandantul asupra unui subiect cu totul de altă natură; el vroia să mă oblige să renunţ la convingerile mele religioase. Întorşi în cazarmă, am fost din nou chemat de şef în biroul său, unde mulţi ofiţeri discutară cu mine. Mi se dădu o pedeapsă; să spăl toată noaptea podelele cazărmii care era foarte mare. În timp ce-mi executam pedeapsa, şefii mă chemau să discute cu mine. În cele din urmă, mă convocă generalul diviziei, cu care am vorbit trei ore, după care, văzând că nu mă poate îndupleca nici cu ţipetele, nici cu vorba bună, plecă..."*

În altă scrisoare, Vania povesteşte cum, după ce a fost privat de mâncare cinci zile şi supus unui examen radiografic din care reieşea că este perfect sănătos, a fost reintegrat regimentului, încolonat pentru instrucţie. *"Mergând aliniat cu soldaţii, eu nu cântam cântecele lor"*, scrie Vania. Dar încercările urmară lanţ. Îl ţinură, în toiul iernii cinci ore afară, în uniformă de vară. Chemat apoi şi întrebat dacă *"a reflectat"*, el a răspuns invariabil că *"deşi soldat, lucrez pentru Dumnezeu"*. Ca represalii, pedeapsa de a sta în frigul nopţii sumar îmbrăcat, fu ridicată dela cinci ore la 15 nopţi...

Perseverenţa în mărturisirea creştină l-a costat grele suferinţe trupeşti pe Vania Moiseiev. Totuşi, nimic nu l-a determinat să renunţe la fidelitatea faţă de Iisus şi nici la lucrarea pe care i-o încredinţase. El scrie aşa familiei: *"Iisus mi-a cerut să propovăduiesc Cuvântul Său din oraş în oraş, în orice adunare, la regiment, soldaţilor şi ofiţerilor. M'am prezentat la Statul Major şi la Secţiunea specială. Am avut de suferit pentru ceea ce le-am spus..."*

Spaţiul nu ne permite să relatăm viziunile miraculoase pe care le-a avut Vania: zborul într'o altă planetă şi convorbirile cu un înger. Dar ceea ce vom menţiona este întâmplarea următoare. Discutând mereu cu soldaţii, izbutise să le trezească interesul pentru problemele spirituale. Într'una din aceste conversaţii, la întrebarea unui camarad: *"Cine este Dumnezeul tău?"*, Vania răspunse: *"Dumnezeul meu este atotputernic"*. Toţi soldaţii se sfătuiseră şi-i replicară: *"Dacă Dumnezeul tău poate face orice, să-i acorde sergentului X permisie de plecare acasă. Dacă va primi-o, mâine vom crede în Dumnezeul tău"*. Vania se rugă stăruitor pentru acest lucru şi, a doua zi, sergentul avu permisia, pe care nici măcar n'o solicitase superiorilor săi. Atât el, cât şi mulţi din ceilalţi camarazi, crezură în Dumnezeu.

Dar acest eveniment luă proporţii nemaipomenite în regiment şi ridică o problemă dificilă în faţa celor mai înalte autorităţi militare. De atunci se puse la cale exterminarea lui Ivan Moiseiev. Pedepsele, permutările nu mai conteneau. Bătut, schingiuit, ameninţat cu moartea, el nu cedă ci, dimpotrivă, se întări în credinţă. Din ultimele lui scrisori am înţeles că îşi dădea seama că va fi ucis. Aceste scrisori sunt înălţătoare şi emoţionante. La 17 Iulie 1972, respectiv cu 32 de ani în urmă, o telegramă urgentă din Kerci anunţa pe părinţii lui Vania: *"Fiul vostru, Ivan Moiseiev, a murit într'un chip tragic"*. Depunând familiei corpul său neinsufleţit, sicriul a fost deschis

Continuare în pag. 19

Adormirea Maicii Domnului

Urmare din pag. 17

(CARE NU MAI URMA SĂ SE SFÎRŞEASCĂ LA MOARTEA TRUPEASCĂ!) Cuvântului, voinţei lui Dumnezeu. Se deschide prin jertfă totală dumnezeirii, ŞTIIND că numai TOTALITATEA jertfei poate fi într-adevăr un răspuns pe care să-l dea lui Dumnezeu ŞI UMANITĂŢII ("Chemarea lui Adam celui căzut").

Jertfa totală o pune pe Fecioara Maria într-un dialog "transparent" cu Dumnezeu, ŞI IMPLICIT PE OM. Umanitatea Fecioarei lucrează, împreună cu umanitatea Fiului Său al cărei izvor (al umanităţii) este, la restaurarea omului. Jertfa totală răspunde infinitei iubiri; către ea, ca poartă umană deschisă dumnezeirii, se pune în mişcare Perihoreza, iubirea intratreimică, - Paternitatea, Filiaţia şi Sfinţenia: Dumnezeu-Tatăl îşi pune în mişcare paternitatea în dorinta de a-Şi dărui [din nou] lumii iubirea prin Fiul Său, Fiul aduce în întrupare veşnica filiaţie (naşterea Sa din veci din Tatăl) şi o proiectează asupra omului, restaurând filiaţia omului din dumnezeire prin naşterea Sa omenească, iar Duhul Sfânt purcede din Tatăl mişcându-se kenotic şi redeschizând omului, prin sfinţenie[5], porţile Împărăţiei veşnice.

Dumnezeu a făcut posibilă aducerea tuturor acestora către om în şi prin Persoana Fiului Său: "Eu şi Tatăl una suntem".

"Dumnezeul ortodox e un Dumnezeu adevărat pentru că e un Dumnezeu al iubirii", spunea părintele Stăniloae: iubirea intratreimică, Perihoreza, face ca tot ce se petrece în interiorul Sfintei Treimi şi între Sfânta Treime şi lume să poată fi reprezentat de către Fiu; astfel omul, a cărui fire a preluat-o Fiul prin naşterea Sa din Fecioară, are acces, prin Taine, la Dumnezeire: "precum în cer, aşa şi pe pământ".

Fecioara Maria e cea care a pus, prin jertfa sa, firea umană în faţa Dumnezeirii, - a făcut primul pas, am putea spune, al umanităţii către Dumnezeu, - al restaurării omului, într-un anumit sens - ea a smerit condiţia umană în faţa lui Dumnezeu, pregatind şi facând astfel posibilă restaurarea omului: la smerirea lui Dumnezeu către om, la kenoza Lui, ea a răspuns prin jertfă, prin smerirea omului către Dumnezeu.

Acest fapt, pe lângă cel al 'găzduirii' în sine pe însuşi Dumnezeu, o plasează pe Fecioara Maria deasupra tuturor sfinţilor.

Liturgica ortodoxă cuprinde *latria* (preamărirea/adorarea lui Dumnezeu, a Sfintei Treimi), *dulia* (preamărirea sfinţilor) şi *hiperdulia* (super-adorarea Sfintei Fecioare): *hiperdulia* se adresează *doar* Sfintei Fecioare Maria.

3. "Adormirea"

Ideea de "adormire" aplicată morţii face din moarte ceva trecător sau zadarnic.

...aşa cum e firesc ca moartea să fie în cazul sfinţilor.

Deci, cu atât mai mult în cazul în care persoana la care ne referim e situată *deasupra* tuturor sfinţilor, "mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii", - Născătoarea de Dumnezeu.

Din adormire ieşim sau ne trezim: fără nici o îndoială, Maica lui Dumnezeu nu putea să moară trupeşte DECÎT în perspectiva Învierii: Maica Domnului a găzduit în sine şi a făcut posibilă re-dăruirea către lume, către om, a Învierii însăşi: Hristos a redat omului Învierea, a amintit omului perspectiva Învierii înviind El însuşi din morţi. Hristos, Logosul Divin, una din persoanele Sfintei Treimi şi una din energiile ei necreate, "Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat [...] care din Tatăl s-a născut, MAI INAINTE DE TOŢI VECII", - El, Învierea însăşi, El, Cuvântul lui Dumnezeu, care prin mişcarea Sa de la începutul lumii a facut posibilă Creaţia, una fiind cu Tatăl ("La început a fost Cuvântul. Şi Cuvântul era la Dumnezeu, şi Dumnezeu era Cuvântul") a coborât în lume prin Fecioara Maria.

PUTEA RĂMÎNE, DUPĂ ACEASTA, TRUPUL FECIOAREI MARIA UNUL MURITOR ?

Poate un trup să rămînă muritor dupa ce ţine în pântecele lui însăşi Învierea, - însăşi nemurirea?

Fecioara Maria, Maica Domnului şi Dumnezeului nostru Iisus Hristos, - "Eu sunt Învierea şi Viaţa" -, a fost ŞI ESTE veriga de legatură între Dumnezeire şi om, între Nemurire şi om, între Înviere şi om. Dacă Hristos a coborât din ceruri, ca DUMNEZEU şi om, pentru a-i reda omului Învierea, Fecioara Maria, ca OM ridicat către Dumnezeire, - DEASUPRA ÎNGERILOR ! ("ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii") îl re-pune pe om în legatură cu Dumnezeu, îl re-deschide pe om iubirii dumnezeieşti, RIDICĂ OMUL LA ÎNĂLŢIMEA IUBIRII DUMNEZEIEŞTI, pe care Dumnezeu o arată prin jertfa Fiului său, "pentru ca cel ce crede întru El să nu piară, ci să aibă viaţă veşnică".

Această ne-pierire, această veşnicie a vieţii a ajuns de la Dumnezeu la om prin Fiul său şi prin Maica Lui.

Pentru noi oamenii, speranţa Învierii şi a Împărăţiei pe care ne-a adus-o Hristos e apărată, e acoperită[6] de Maica Sa.

Deci Maica Domnului NU PUTEA ADORMI DECÎT ÎN PERSPECTIVA ÎNVIERII, - adormirea ei e arvuna Învierii noastre, prin Învierea Fiului Său; Maica lui Dumnezeu s-a ridicat la cer şi în fiecare clipă se roagă pentru noi, - e singura fiinţă născută *omeneşte* (nu dumnezeieşte, - nu din Duhul Sfânt, cum s-a născut Hristos, ci *omeneşte*) care, nefiind ea însăşi parte a Treimii, aşa cum e Domnul nostru Iisus Hristos, stă în faţa lui Dumnezeu pentru noi: ea e acoperirea noastră în faţa lui Dumnezeu, - ea, cu "cinstitul ei omofor", vorba psalmistului, ne apără de îndreptăţita mânie a lui Dumnezeu[7], - ne apără de propriile noastre păcate.

Ce bucurie mai mare putem avea, decât aceea că avem, în persoana Sfintei Fecioare, RUGĂTOR ÎN CER, în faţa Scaunului Împărătesc, RUGĂTOR VIU, care niciodată nu ne lasă şi ne ridică în orice clipă a căderii?

Pentru cine *crede*, e greu, e imposibil să plângi la moartea unui sfânt, fiindcă tristeţea pe care eşti tentat să o simţi în virtutea gândirii 'după trup', tristeţea în faţa morţii, e biruită de Nădejde: nădejdea că, începând din acea clipă, cineva se roagă în cer, în faţa Scaunului Împărătesc, pentru tine.

Adormirea Maicii Domnului ne-a lasat nouă nădejdea vieţii, - nădejdea credinţei, adică a puterii de-a lupta împotriva păcatului (deci a morţii), nădejdea în Înviere, nădejdea că Fiul Ei, devenit *prin ea* Fratele nostru omenesc iar noi fii ai lui Dumnezeu alături de El, Cel care ne-a trimis nouă, prin Apostolii Lui, Duhul Adevărului şi prin Sfânta Taină a Euharistiei, Leacul Învierii (*Pharmakon Athanasias*) ne va mântui şi ne va primi pentru rugăciunile ei în veşnica Împărăţie a Tatălui ceresc. Iar nădejdea nu înseamnă tristeţe.

Nedi GAVRILIU

(5) - Duhul Sfânt, substanţa şi purtătorul sfinţeniei, deschide omului posibilitatea sfinţirii, componentă esenţială a recuperării asemănării [cu Dumnezeu] pierdute. *(6)* - v. "Acatistul Sfântului Acoperământ". *(7)* - v. "Acatistul Maicii Domnului"

ECONOMICE

CHELTUIELILE MILITARE MONDIALE AU CRESCUT ÎN RITM ACCELERAT

Cheltuielile militare pe plan mondial au crescut cu 11 la sută, în 2003, antrenate de efortul de război american, relevă ultimul raport al Institutului Internațional de Cercetare în domeniul Păcii dela Stockholm, dat recent publicității.

Cheltuielile militare mondiale - care au scăzut considerabil, în deceniul 1989-1998, după sfârșitul Războiului Rece - au crescut, în 2003, pentru al cincilea an consecutiv, facturile majorându-se în ritm accelerat.

Potrivit estimărilor SIPRI, cheltuielile militare au crescut - în termeni reali - cu 11 la sută în 2003, ajungând la 956 miliarde de dolari (777 miliarde euro), reprezentând 2,7 la sută din Produsul Intern Brut (PIB) mondial și 152 dolari pe locuitor. Ținând seama de fragilizarea dolarului, creșterea respectivă este de 3,5 la sută în termeni bruți.

Comunitatea internațională a cheltuit astfel, în 2003, cu 18 la sută mai mult pentru armele sale decât în urmă cu doi ani, 2002 fiind deja un *"an bun"* în materie de armamente (+ 6,5 la sută în acel an), notează institutul din Stockholm.

Creșterea din 2003, ca și în anul precedent, se poate trece într'o măsură foarte mare la activul Statelor Unite, ale căror cheltuieli militare au explodat în urma atentatelor din 11 Septembrie 2001, odată cu operațiunile din Afganistan și războiul din Irak.

Anul trecut, aceste cheltuieli au crescut cu 23 la sută, iar această tendință ar urma să continue cel puțin până în 2009, chiar dacă ritmul respectiv ar urma să se încetinească întrucâtva, mai ales din cauza repunerii în chestiune progresivă a strategiei de război preventiv a guvernului american.

"Pe termen mai lung, este îndoielnic ca nivelurile actuale să fie viabile din punct de vedere economic și politic", comentează de altfel SIPRI. Fără efortul suplimentar cerut de guvernul lui George W. Bush în Congresul american pentru a finanța *"războiul împotriva terorismului"* și a acoperi operațiunile din Afganistan și din Irak, creșterea cheltuielilor militare mondiale nu ar fi fost decât de 4 la sută în 2003, subliniază raportul SIPRI.

Iar dacă se ia în calcul o rată de schimb a dolarului la cursul pieței, Statele Unite au reprezentat, anul trecut - numai ele singure - 47 la sută din cheltuielile militare mondiale. Primele cinci țări - în ordine: SUA, Japonia, Marea Britanie, Franța și China - ajung împreună la 65 la sută din total.

În schimb, dacă este luată în calcul puterea de cumpărare a monedelor locale, nu doar cursul lor de schimb în raport cu biletul verde, Statele Unite rămân *"numărul unu"* în privința bugetului militar, înaintea Chinei, Indiei și Rusiei.

Ca și în anii precedenți, în afară de Statele Unite, Europa Centrală și de Est (în cadrul integrării în NATO), Rusia (+14 la sută) și Asia au intensificat cel mai mult eforturile lor în materie de armamente, în 2003.

În Orientul Mijlociu, bugetele militare au crescut cu 10 la sută, în 2003: războiul din Irak a împins vecinii săi să se reînarmeze, îndeosebi Iranul și Kuweitul.

Cheltuielile militare au rămas în schimb stabile în Europa Occidentală, chiar dacă o serie de creșteri au fost consemnate în Marea Britanie și în Franța.

În privința livrărilor de arme, tendința în jos remarcată în ultimii ani s'a inversat în mod categoric, în 2003, chiar dacă *"evenimentele din Irak nu par să fi avut un impact puternic imediat asupra livrărilor de arme"*.

Rusia și Statele Unite rămân principalii furnizori, având drept principali clienți China și India, pe de o parte, Taiwanul, Egiptul, Marea Britanie, Grecia, Turcia și Japonia, pe de altă parte.

CREȘTEREA PREȚURILOR LA PETROL AFECTEAZĂ LINIILE AERIENE INTERNAȚIONALE

Previziunile liniilor aeriene se bazează pe un preț la barilul de petrol de 30 de dolari, net inferior costului actual de 33 de dolari. Directorul general al Asociației Internaționale a Transportului Aerian, Giovanni Bisignani, a comparat creșterea prețurilor la petrol cu *"al cincilea călăreț al Apocalipsei"*. În discursul său de deschidere a reuniunii anuale a IATA dela Singapore, Bisignani a explicat că la prețul mediu de aproximativ 33 de dolari - în prezent este în jur de 38 de dolari la Bursa din New York - companiile aeriene își vor acoperi cu greu cheltuielile, iar dacă anul se va încheia cu un preț în medie de 36 de dolari, acestea vor fi nevoite să suporte pierderi de 3 miliarde de dolari. *"Anul trecut am supraviețuit celor patru călăreți ai Apocalipsei"*, epidemia de pneumonie atipică, războiul din Irak, terorismul internațional și slăbirea economiei, a explicat, directorul IATA. *"Acum, al cincilea călăreț, prețul la petrol, ar putea adăuga o majorare de 1 miliard de dolari pe lună costurilor noastre și ar afecta din nou rentabilitatea noastră"*, a avertizat Bisignani.

IATA a estimat că, per ansamblu, liniile aeriene vor obține beneficii de 3 miliarde de dolari în anul 2004, după ce companiile au suferit pierderi de până la 30 de miliarde de dolari în ultimii trei ani. *"Previziunile noastre privind înregistrarea de beneficii se bazau însă pe un preț mediu la petrol de 30 de dolari barilul"*, a spus directorul executiv, amintind că prețurile la combustibil sunt deja mai mari cu 30 la sută decât anul trecut, în pofida unei ușoare scăderi înregistrate în ultimele zile.

Bisignani a subliniat, totodată, revoluția marcată de companiile aeriene care practică costuri joase și care în SUA controlează 25 la sută din piață, în Europa 11 la sută, iar în Asia se află în perioada de început. Datorită acestui lucru, a spus el, companiile tradiționale *"s'au reinventat pe ele însele, se restructurează acum pe baza renunțării la luxurile nenecesare, amelorându-și eficiența și productivitatea"*. Acest lucru face ca prețurile să se apropie între cele două servicii, între serviciul complet și cel tradițional.

Liniile aeriene nu trebue să fie singurele care să înfrunte provocarea costurilor, având în vedere că aeroporturile sunt un alt factor important în lanțul aviatic și vor fi obligate, la rândul lor, să-și reducă costurile și să-și amelioreze productivitatea. Structura viitorului, a subliniat Bisignani este *"o industrie cu costuri scăzute"*, cu procese comerciale simple, apropieri mai eficiente în domeniul securității și o relație mai strânsă cu colegii de sector.

CONSTRUCȚIA DE AUTOMOBILE SE DEPLASEAZĂ SPRE EST

Competiția face ravagii pe piețe europene promițătoare: prezentând *"autoturismul de 5.000 de euro"* al filialei sale românești, Dacia, firma Renault intenționează să înscrie un punct decisiv, scrie săptămânalul francez *L'Express*.

Renault a știut să țină suspansul până la capăt - cu excepția unei fotografii sau două făcute pe furiș de câțiva *"vânători"* de știri de senzație, firma ce are un romb drept simbol și-a prezentat, în avanpremieră, în ziua de 2 Iunie - cu aproape un an întârziere față de programul inițial -, celebrul său autoturism economic *"de 5.000 de euro"*, fabricat de filiala sa românească, Dacia.

"Europa noastră, dacă pot spune astfel, există de multă vreme", comentează, la Renault, Patrick Blain. Directorul comercial de zonă poate evidenția, în afara celor două uzine din Rusia și Turcia, o strategie de implantare industrială inițiată în urmă cu aproape 40 de ani. Mai întâi în România, în 1966, cu primele relații create cu Dacia., Contractul prevedea fabricarea sub licență a modelelor Renault 8 și 12. Apoi, în Slovenia, în 1973, când regia a încheiat un acord cu societatea Industrija Motornih Vozil. Cei doi parteneri vor pune - mai târziu - bazele Revoz, singura societate locală de construcții de automobile al cărei acționar majoritar este, începând din anul 1991, firma Renault. Astăzi, această uzină se numără printre cele mai productive din Europa. Având sarcina de a fabrica modelul Clio - împreună cu uzinele din Flins și Valladolid, ea este integrată în dispozitivul industrial al companiei.

Cazul este complet diferit de cel al uzinelor Dacia, pe care Renault a ajuns să le controleze în 1999. Cu echipamentele sale dintr'o altă epocă, firma românească semăna întru totul, pe atunci, cu fostele combinate în stil sovietic, scrie *L'Express*. Ea asigura încălzirea gratuită a locuitorilor din jur! Redresarea ei - mult mai dificilă decât se prevăzuse - pare a fi, acum, pe calea cea bună. În Aprilie 2003, Dacia a lansat pe piață o berlină, Solenza - dotată cu noua identitate vizuală a mărcii - ce prefigurează modelul L 90 prezentat zilele trecute.

Dar aceste modele, specifice, sunt destinate comercializării doar în regiune sau în țările în tranziție. *"Dacia ne dă ocazia de a juca pe un registru complementar demersului nostru în Slovenia"*, precizează Patrick Blain. Este, pentru grup, o modalitate de a ocupa întreg terenul cu o a doua marcă și automobile vândute la un preț ultra-competitiv. Potrivit motorizării - și zvonului! -, cel al L 90 ar urma să se înscrie între 5.000 și 7.500 de euro.

Cu toate acestea, partida nu este câștigată. Dacă Europa de Est este recunoscută, de acum, ca o regiune prioritară - la fel ca America Latină sau China -, în ea există situații foarte diverse dela o țară la alta. Astfel, ce au în comun Slovenia *"europeană mai înainte de termen"* și Polonia rurală, cu drumurile ei desfundate?, se întreabă semnatarul articolului din revista pariziană, Bruno Abescat. Singura certitudine este aceea că mașinile Trabant și Skoda de odinioară - cu fumul lor albastru - nu vor mai fi, într'o zi, decât piese de muzeu, notează el în final.

COMPANIILE CONSIDERATE INTEGRE LA NIVEL MONDIAL EVITĂ ROMÂNIA

Companiile considerate ca având un comportament integru și o atitudine deschisă împotriva corupției au o prezență destul de redusă în România, ceea ce demonstrează că țara este percepută, la nivel mondial, ca având un grad ridicat de corupție, a declarat viceguvernatorul BNR Mihai Bogza.

El a afirmat că această concluzie se desprinde parcurgând un clasament prezentat de Financial Times la începutul lunii Iunie. Potrivit cotidianului britanic, primele zece companii poziționate în topul realizat după percepția în privința integrității sunt: General Electric, Toyota, Microsoft, IBM, Johnson & Johnson, WalMart, Berkshire Hathaway, General Motors, Du Pont și Nestle.

PIAȚA DE PUBLICITATE *"ONLINE"* SE DUBLEAZĂ ANUAL

Față de anul trecut, în 2004 piața aproape se va dubla, fiind urmată de o nouă creștere de 100% în 2005, anunță cei mai importanți vânzători de publicitate *online* din România. Valoarea pieței pe anul 2003 a fost de aproximativ 1 milion $ (800.000 euro), cea mai mare parte din acești bani împărțindu-se la trei companii, *Boom*, *ARBOmedia* și *iMedia*, care dețin împreună peste 95% din piață, conform unui studiu realizat de compania NetBridge. Pentru 2005, piața ar putea ajunge la aproape 3 milioane de dolari, susțin unii analiști.

ROMÂNIA, ULTIMA ÎN EUROPA CENTRALĂ LA TELEFOANE

România este clasată pe ultimul loc între țările din Europa Centrală la sectorul telefoniei fixe, potrivit unui raport al Societății Academice Române (SAR). Unul dintre punctele slabe ale telefoniei fixe este nedezvoltarea rețelei în zona rurală în ultimii 15 ani, lucru ce dezavantajează foarte mult integrarea în Uniunea Europeană.

Potrivit lui Nicolae Oaca, analist în telecomunicații, 47% din populația țării locuiește în zonele rurale, unde densitatea telefonică este sub 10%, unde sunt instalate un milion de linii (media României fiind de 20%). *"Mai mult, există numeroase comune fără nici un telefon, dintre care 2140 fără linie telefonică fixă, aproape 1000 fără acoperire de telefonie mobilă și 260 fără fix sau mobil"*, a precizat acesta, adăugând că, dacă se instalează anual aproximativ 20.000 linii telefonice, după o perioadă de zece ani, decalajele ar putea crește cu 1%. Conform studiului prezentat de Oaca, România are astăzi una dintre cele mai slab dezvoltate infrastructuri de telecomunicații. Cu toate că, în 1989, Ungaria și Polonia erau clasate sub România, în prezent se situează pe primele locuri, având o densitate dublă față de noi.

CONSUMUL DE CARNE, ÎN DRUM SPRE OCCIDENT: PUIUL DEVINE PREFERAT

Industria autohtonă a procesatorilor de carne a înregistrat creșteri semnificative pe primele patru luni ale acestui an, datorate creșterii capacităților de producție, dar și creșterii consumului.

Piața de procesare a cărnii a ajuns la 80 de milioane de euro, în creștere cu 30% în volum față de aceeași perioadă a anului trecut, conform datelor furnizate de Institutul Național de Statistică (INS). În 2003, piața a fost de 300 de milioane de euro.

Cea mai spectaculoasă creștere au avut-o produsele din carne de pui și chiar și cele de vită (care au volume mici, însă), peste creșterea vânzărilor de mezeluri din carne de porc. Primele trei luni sunt considerate, în general, cele mai proaste ale anului. Mezelarii se așteaptă la creșteri și mai mari în a doua jumătate a anului când, spun ei, sunt vânzările cele mai bune.

Cea mai mare problemă a lor rămâne, însă, prețul materiei prime care, în ultimele trei luni, a *"sărit"* cu 70 de procente, ca urmare a evoluțiilor de pe piața mondială.

COLUMBUS TRAVEL
SERVICE LIMITED

CELE MAI SCĂZUTE PREȚURI DIN TORONTO SPRE BUCUREȘTI, TIMIȘOARA, BUDAPESTA ȘI ORICE DESTINAȚIE ÎN EUROPA DE VEST, CU POSIBILITATEA ÎNCHIRIERII DE AUTOTURISME

Bilete de avion din București, Timișoara sau Budapesta pentru cei care doresc să vă viziteze

VĂ OFERIM VACANȚE DE NEUITAT, ÎN CARAIBE, CUBA, MEXIC, SAU ÎN ALTE LOCURI, LA PREFERINȚA DVS.

Contactați-ne la Tel: (416) 224 5800
1-866-853-9304
311 Shepard Avenue E. Toronto Ont.

Washington Times:

COMUNISMUL A FOST ÎNVINS ÎN EUROPA DE EST, DAR NU ŞI MENTALITATEA COMUNISTĂ

După căderea Zidului dela Berlin, conservatorii americani au sărbătorit înfrângerea comunismului. Încredinţaţi că victoria lor a fost completă, şi-au îndreptat *"armele"* către alte chestiuni, precum Irakul, fostul preşedinte american Bill Clinton şi China, ţară în plină ascensiune şi considerată o ameninţare pentru hegemonia SUA, comentează Jeffrey T. Kuhner, director de comunicare în cadrul Ripon Society şi redactor în cadrul Ripon Forum, semnatarul acestui articol apărut în cotidianul american *The Washington Times*.

Pe lângă victorie, conservatorii au crezut cu toţii că fărâmiţarea URSS a adus şi moartea ideologiei marxist-leniniste în intreaga Europă de Est. Presupunerea lor a fost însă greşită. Comunismul poate că a *"murit"* odată cu URSS, însă mentalitatea comunistă a reuşit să supravieţuiască acelui moment. Realegerea lui Vladimir Putin în funcţia de preşedinte al Federaţiei Ruse scoate la iveală o Rusie tot mai autoritară. Fostul şef al KGB (serviciile de informaţii sovietice) urmăreşte să restaureze Marele Imperiu Rus care să fie format din fostele republici sovietice. Belarusul, de pildă, este condus de Alexander Lukaşenko, un lider stalinist, care a impus controlul unui singur partid.

Între timp, în Ucraina, Bulgaria şi Serbia, reacţionarii neocomunişti au încercat să deturneze eforturile acestor ţări de a adera la NATO. În toate aceste state, vechea gardă *"roşie"* continuă să exercite o influenţă dominantă asupra mass-media, armatei şi clasei politice.

Rezultatul este acela că fostul bloc comunist este, într'un fel, împărţit în două tabere: cei care împărtăşesc valorile morale ale Occidentului şi cei care le resping. Şi nimic nu a cristalizat apariţia unei fisuri geopolitice mai clar decât recentul război din Irak. O mare parte din ţările din aşanumita *"Noua Europă"* - Polonia, Ungaria, Cehia, Slovacia, Slovenia şi ţările baltice - au sprijinit campania militară condusă de SUA în Irak, în timp ce alte ţări importante precum Rusia, Belarus şi Serbia, s'au opus activ.

În realitate, micul secret *"murdar"* al campaniei militare din Irak este acela că foştii lideri comunişti dela Moscova, Minsk, Kiev sau Belgrad au jucat un rol central în deceniul trecut în sprijinirea regimului lui Saddam Hussein din punct de vedere militar şi informaţional, notează semnatarul articolului. În anii '90, Rusia a furnizat Irakului chiar tehnologie balistică extrem de importantă.

Chiar şi coaliţia democrată aflată acum în fruntea Serbiei a fost implicată în scandalul declanşat anul trecut în jurul conflictului din Irak. Astfel, Jugoimport, o agenţie de stat privind exportul de arme cu sediul la Belgrad, a fost implicată într'un transport de arme şi sisteme radar din Bosnia, Ucraina şi Rusia cu destinaţia Bagdad.

In Europa de Est pare să se cristalizeze o linie de demarcaţie între civilizaţia estică, slavică şi cea preponderent catolică din centrul Europei. Divizarea de secole dintre Imperiul Austro-Ungar şi Rusia ţaristă dă semne că reapare. Cu toate acestea, acest hiatus civilizaţional, a căpătat acum o tentă modernă şi opune capitalismul democratic şi panslavismul autoritarist. Pro-occidentalii sunt pro-reformişti, pro-americani şi au dorinţa de a se integra în instituţii precum Uniunea Europeană (UE) şi NATO. În schimb, slavofilii, sunt campionii antiamericanismului, ai politicilor anti-occidentale şi vor ca regimul comunist să revină la putere, mai relevă analistul.

Cu toate acestea, nu există inevitabil în privinţa acestor două divizări active care se manifestă pe Bătrânul Continent. Administraţia Bush ar trebui să consolideze relaţiile cu reformiştii din Balcani şi Ucraina şi să le ofere asistenţă pentru a elimina structurile comuniste care au reuşit să supravieţuiască.

Mai mult, SUA trebue să ofere un sprijin sporit aliaţilor democraţi cruciali, precum guvernul neoconservatorilor din Croaţia. Un prim pas ar fi ca SUA să se angajeze în favoarea aderării rapide a Croaţiei la NATO. Însă, Croaţia nu va putea deveni niciodată membru cu drepturi depline al structurilor occidentale, atât timp cât neocomuniştii dogmatici continuă să deţină funcţii influente ale puterii.

Cu cât conservatorii dela Washington conştientizează că în Europa de Est continuă să supravieţuiască neocomuniştii dogmatici, cu atât mai repede vor putea începe să ajute aceste ţări să depăşească moştenirea comunistă.

O FRESCĂ A DURERII BASARABENILOR

Un debutant la 75 de ani: Daris Basarab. Cartea debutului: *"Povod"* (ed SEMNE, Bucureşti, 2004) *"Roman"*, afirmă autorul În realitate, este o cronică a grozăviilor săvârşite de NKVD în Basarabia cotropită ca urmare a ultimatumului sovietic din 26 Iunie 1940. Daris Basarab, pe numele adevărat Boris David, pune în paralel o vârstă mitică a oraşului natal, Ismailul, în anii de după realipirea la România - Unirea din 1918 - cu halucinantul răstimp scurs între invazia bolşevică şi recucerirea ţinutului de către Armata Română. Timp al ororilor fără nume, greu de crezut de către oamenii cu minte normală şi crescuţi în frica lui Dumnezeu, dea dreptul imposibil de crezut de cei născuţi către sfârşitul erei comuniste sau în postcomunism. O lume statornicită pe temelii plurietnice, caracterizată prin toleranţă şi echilibru, se vede confruntată brusc cu Răul absolut şi cu instrumentele sale drăceşti, agenţii lui Beria, stăpâni discreţionari peste viaţa şi bunurile localnicilor. Accentul de greutate al necesarei cărţi a Basarabeanului Boris David cade pe disecţia fenomenului distrugerii individilor şi a maselor, în planul conştinţei şi, apoi, în cel fizic, pe fundalul luptei împotriva Bisericii - ortodoxe în speţă căci populaţia din zonă era majoritar ortodoxă. Noua putere confiscă, în folosul poliţiei politice, Consistoriul, sediul Episcopiei Ortodoxe a Ismailului şi Cetăţii Albe, din care dispare tot ce putea aminti destinaţia firească a clădirii, apărând, în schimb, ustensile instalate în subsolul unde fusese arhiva vechii instituţii: *"Un birou, două reflectoare, un fel de fotoliu, cu o centură prinsă de spetează, cu cătuşe fixate pe braţele şi picioarele din faţă... Într'o parte a încăperii, o canapea acoperită cu muşama, prevăzută la rândul său cu curele şi cătuşe. Alături, pe o masă, se aflau aşezate într'o ordine militară, tot felul de obiecte: un primus, un letcon ţigănesc, un ciocan, câteva perechi de cleşti, o menghină. Lângă masă, aşezaţi pe două scaune cu spetează, doi tineri, cu înfăţişare asiatică, fără bluze pe ei, se jucau încordându-şi ritmic bicepşii..."* Este descrierea unui imperiu al ororii. De acum înainte, pe cititor îl aşteaptă descrierea unui lung şir de crime: execuţii sumare, gropi comune, violuri - soţii pângărite sub ochii soţilor, fiice sub privirile disperate ale părinţilor, adolescenţi împuşcaţi pe când încercau să treacă Dunărea, deportări în masă. De asemenea - portretele unor sceleraţi precum colonelul Răşcov, căpitanul Şevcenco, comandantul Rusev, sau Rusu, sau Altländer, cameleon politic... comunist de circumstanţă, căsătorit cu o răzvrătită din Spania bântuită de idei comuniste, refugiată ca şi el în URSS şi supusă unui regim de instruire *"specială"* ori, mai aproape de coşmarul de după 1944 al Românilor, Pantioşa sau Alexandr Nicolovschi (ultimul - o transmutaţie literară a lui Nicolski). Ce soartă aveau cei ce refuzau să colaboreze cu invadatorul, în primul rând cu poliţia politică sovietică? *"Faptul că aceşti năpăstuiţi ai soartei trebuiau să dispară din societate dădea frâu liber imaginaţiei bolnave, diabolice a căpitanului atotputernic (...) Aici rezistenţa exasperantă a câte unuia se termina cu un glonţ în ceafă, plăcere ce şi-o rezerva pentru sine..."*

Autorul ia în discuţie chiar dacă în treacăt, şi atitudinea autorităţilor dela Bucureşti faţă de ultimatul: *"Un simplu ultimatum şi România Mare şi-a înfipt ochii în pământ, uitând de minunatele rânduri scrise despre Basarabia de oameni ca Ion Nistor sau Nicolae Iorga, uitând de jurămintele făcute în 1918, la Marea Unire (...) România este regat, România s'a vrut mare, cum de nu-şi dau seama Majestăţile Lor ce înseamnă să cedezi fără un foc, fără o jertfă, teritorii din trupul ţării?"* Momentul acela a fost unul dintre cele mai dureroase din istoria Românilor, cu triste reverberaţii până astăzi. De unde titlul cărţii? Conform DEX, *"povod"*, termen de origine rusă, înseamnă *"a duce (sau a lua) un cal de căpăstru"*, în expresia *"a duce (sau a lua) un cal de povod"*. De căpăstru poate fi, însă, luată şi dusă, în sens figurat, şi o colectivitate umană, în care sens s'au dovedit maeştri Marele Frate dela Răsărit şi cei şcoliţi în laboratoarele sale. Pentru basarabeni, cuvântul are o consonanţă foarte apropiată de *"pohod"*. Desigur, pohodul na Sibir...

Alexandru MIHALCEA

DEZBATERE PE SEPARAREA TRANSNISTRIEI DE PARTEA BASARABEANĂ A REPUBLICII MOLDOVA

Dacă Stanislav Belkovski şi-a propus să provoace o dezbatere afunci el a reuşit, e drept şi prin intermediul cotidianului *Ziua*, organizatorul dezbaterii. Pe scurt, planul său constă în separarea Transnistriei de partea basarabeană a Republicii Moldova, care astfel s'ar putea reunifica cu România. Transnistria ar deveni un stat separat.

Ideea lui Belkovski, un politolog faimos în Rusia, nu se bucură de prea mare audienţă, iar recent a fost demontată bucată cu bucată de participanţi. Foştii miniştri de Externe Adrian Severin şi Teodor Meleşcanu au atras atenţia că România nu poate intra în astfel de aranjamente teritoriale ca membră a NATO şi viitoare membră a Uniunii Europene.

Politologul Iulian Chifu dela şcoala Naţională de Studii Politice şi Administrative consideră că planul Belkovski reprezintă o expresie a *"doctrinei Putin"*: *"După o decadă de ambiguitate şi incertitudine în politica rusă, Kremlinul sub conducerea lui Vladimir Putin a adoptat un nou plan coerent şi raţional de a-şi recâştiga influenţa asupra foştilor sateliţi şi a limita accesul vestic în zonele cheie ale fostei Uniuni Sovietice"*.

Iulian Chifu este de părere că acest plan ar echivala cu crearea unui Kaliningrad (enclavă rusă între Polonia şi Lituania) pe Nistru. Chestiunea europenizării Republicii Moldova a fost adesea adusă în discuţie ca modalitate de integrare cu România în cadrul Uniunii Europene. Analistul Oazu Nanţoi de la Chişinău a spus că soluţia nu constă în separarea Transnistriei, ci în retragerea totală a trupelor ruseşti din Republica Moldova, demafiotizarea Transnistriei şi democratizarea reală a întregii ţări. Oazu Nanţoi s'a declarat mirat de faptul că presa din România a luat în serios *"aşa numitul"* plan Belkovski.

La dezbateri au mai luat parte politologii Stelian Tănase şi Emil Hurezeanu.

Adrian Severin a spus că Transnistria se găseşte la o zonă de interfaţă a intereselor Rusiei, Uniunii Europene şi Statelor Unite şi că orice soluţie trebue să implice obligatoriu şi România.

Diversiune sau o propunere ?

RUSIA FORŢEAZĂ INDEPENDENŢA TRANSNISTRIEI

Directorul Institutului de Strategie Naţională dela Moscova, Stanislav Belkovski, a reluat pentru a treia oară propunerea privind rezolvarea conflictului transnistrean prin alipirea Basarabiei la România şi prin recunoaşterea independenţei Transnistriei.

Într'un interviu acordat postului naţional de televiziune România 1, vocea neoficială a Kremlinului a catalogat planul de federalizare a Republicii Moldova (aşa-numitul *"memorandum Kozak"*) drept un plan *"condamnat la eşec"* şi a insistat pentru recunoaşterea independenţei Transnistriei.

De altfel, de această dată prin declaraţiile sale Stanislav Belkovski a lăsat clar de înţeles că este interesat mult mai mult de recunoaşterea internaţională a independenţei Transnistriei decât de teoretica reunificare a Basarabiei cu România.

Deşi a recunoscut că Republica Moldova este o formaţiune statală artificială, Belkovski a formulat afirmaţii extrem de grave şi false, declarând că *"poporul transnistrean constituie o naţiune"*.

"Miezul problemei este că Republica Moldova este o formaţiune statală artificială. Frontierele ei au fost trasate de Stalin şi realizate în urma pactului Ribbentrop-Molotov. Aici se pune o problemă conceptuală: recunoaştem şi acum graniţele staliniste trasate în Europa? Dacă da, atunci trebue să refacem Uniunea Sovietică sau Cehoslovacia. Dacă nu, atunci trebue să privim din alt unghi aceste probleme. Câteva formaţiuni statale din spaţiul fost sovietic ar putea fi dezintegrate", şi-a început Belkovski expunerea. *"Republica Moldova ca naţiune unitară nu există şi nici nu poate exista. Este un teritoriu în care locuiesc pe de o parte şi Români si Moldoveni. Pe de altă parte, poporul transnistrean este o naţiune specifică, o amestecătură de Ruşi, Ucrainieni şi Moldoveni. Înainte au fost o parte a naţiunii ruse. Ulterior, au devenit o naţiune de sine stătătoare"*, a declarat Stanislav Belkovski.

"Trebue să fie găsită o soluţie a rezolvării conflictului transnistrean care să recunoască artificialitatea Republicii Moldova ca formaţiune statală. Prima variantă ar fi dezintegrarea Republicii Moldova, recunoaşterea faptului că Republica Moldova nu poate exista ca stat de sine-stătător", a susţinut emisarul neoficial al Kremlinului. *"Astfel, Basarabia poate trece la România. Basarabia se va uni cu România cum s'a întâmplat cu cele două Germanii. Găgăuzia poate deveni o regiune autonomă. Astfel, Transnistria va avea dreptul la autodeterminare, de care se va putea folosi cum va vrea ea: să devină stat independent este foarte probabil, deoarece în Transnistria există deja formată o naţiune, cu toate elementele de statalitate. Mai mult, Transnistria are o economie proprie. Ea poate intra ulterior în componenţa Rusiei sau a Ucrainei"*, a continuat Belkovski.

ASASINAREA TÂNĂRULUI BASARABEAN...

Urmare din pag. 13

în faţa a numeroşi martori. Deşi procesul-verbal de autopsie indica *"asfixie mecanică prin înecare"*, trupul lui Vania prezenta şase găuri adânci în jurul inimii, răni şi urme de lovituri pe cap, pe picioare şi pe spate, mari urme de arsuri pe piept şi echimoze în jurul gurii.

Termenul ultim de retractare a convingerilor fusese fixat, după declaraţiile unor camarazi, la 16 Iulie. Vania Moiseiev nu şi-a renegat credinţa. Bătut, ars, rănit, a fost apoi aruncat, fiind încă în viaţă, în Marea Neagră şi înecat la o adâncime de 1 metru şi 56 de centimetri, în timp ce el măsura 1 metru şi 85 centimetri.

Închei această succintă relatare, acest binemeritat omagiu adus tânărului martir basarabean din Volontirovka, cu cuvintele părinţilor săi, adresate bisericilor şi autorităţilor sovietice: *"În ultimele sale scrisori, el ne reamintea mereu: **Dacă iubiţi ceva în lume mai mult decât pe Iisus, nu-L veţi putea urma!** Fie ca această floare vie, care a dat parfumul tinereţii ei în holocaust pe cruce, să fie un exemplu pentru tineretul creştin, ca să-L iubească pe Hristos cum L-a iubit fiul nostru Vania!"*

Sergiu GROSSU

BASARABIA ROMÂNEASCĂ

Moldova trebue să recunoască faptul că o relaţie constructivă cu Bucureştiul este o precondiţie pentru accesul în Europa, afirmă, strategul american Bruce Jackson

Recent, la Chişinău s'a aflat într'o scurtă vizită cunoscutul strateg american în domeniul integrării europene, Bruce Jackson, preşedintele Proiectului privind Democraţiile în Tranziţie. Jackson a avut întrevederi cu conducerea Republicii, cu reprezentanţii opoziţiei şi cu reprezentanţi ai societăţii civile. De asemenea, a reuşit să se întâlnească şi cu câţiva jurnalişti şi a acordat următorul interviu:

Întrebare: Aţi avut foarte multe întâlniri cu politicieni din Moldova, cum vi se pare viaţa politică dela Chişinău?

Răspuns: Aceasta e o perioadă critică în istoria europeană, iar delegaţia noastră este profund îngrijorată că Republica Moldova nu face parte din mişcarea generală a democraţiilor europene spre un viitor european. Am încercat să descoperim factorii care împiedică Moldova să-şi urmeze destinul de a se alătura unei comunităţi care împărtăşeşte aceleaşi valori. Ne exprimăm dezamăgirea în câteva probleme cheie. Prima, vedem cum în Transnistria un regim criminal devine şi mai criminal şi acesta este un factor care împiedică dezvoltarea Moldovei.

Totodată, suntem dezamăgiţi că guvernarea Voronin nu s'a angajat mai plenar să susţină valorile europene şi astfel nu a deschis posibilitatea societăţii să se califice pentru Europa. La fel, suntem dezamăgiţi de instituţiile occidentale, care continuă să creadă că Moldova este o problemă subsecventă *"problemei Rusia"*. Or Moldova nu este o componentă a problemelor Europei cu Rusia. Moldova este o luptă pentru autodeterminare.

Întrebare: Este aceasta cea mai mare problemă a Moldovei?

Răspuns: Moldova încearcă să se concentreze asupra unor factori geopolitici. Condiţia noilor democraţii este propria transformare. Însă Moldova nu a căutat să aibă relaţii mai bune cu vecinii, cum ar fi România, Bulgaria, Slovacia. Moldova nu a încercat să se integreze în discuţia generală privind transformările democratice, ci a devenit mult prea preocupată de rolul conflictelor îngheţate, iar OSCE-ului i-a atribuit rolul unei noi Rome în viitorul său. Clasa politică foloseşte geopolitica globală ca o scuză pentru incapacitatea de a oferi posibilităţi mai mari propriilor copii. Ne întrebăm aici de ce o tânără din Moldova, de 18 ani, are şanse mult mai mari să devină prostituată în Amsterdam, decât studentă la Universitatea Stanford sau Harvard. E o perspectivă oribilă pentru copiii din Moldova şi se pare că nimeni nu se preocupă de problema principală - cea a viitorului copiilor din Moldova.

Întrebare: Cât de corect ar fi să facem o paralelă între conflictul transnistrean şi cel din Abhazia având, totodată, în vedere diferenţa dintre liderii Moldovei şi ai Georgiei?

Răspuns: Situaţia devine din ce în ce mai clară Iniţial am crezut că războaiele balcanice au fost provocate de secesiunea iugoslavă, dar într'un final am tras concluzia că acestea au fost războaie de agresiune din partea lui Miloşevici. La fel, am asociat iniţial războiul civil din Moldova cu disoluţia Uniunii Sovietice. Iar acum descoperim, odată cu Memorandumul Kozak şi alte acţiuni ale Moscovei, că acestea au fost războaie de posesiune din partea Rusiei, că Rusia nu a avut niciodată intenţia de a lăsa Moldova să-şi vadă de drumul său. Iar acest lucru pune o problemă pentru Europa, a cărei parte este cu siguranţă Moldova, şi e clar că nu trebue să existe un veto al Moscovei, al Kievului sau al Tiraspolului asupra direcţiei în care este viitorul Moldovei. Comunitatea internaţională a abordat această problemă la summitul NATO dela Istanbul de luna trecută.

Întrebare: În Rusia, tot mai des se aud voci în favoarea unui divorţ civilizat între Moldova şi Transnistria. Ultima ar urma să intre în componenţa Ucrainei, iar Moldova să se unească cu România. Cum apreciaţi aceste idei?

Răspuns: Trebue să separ în două această întrebare. Vestul a respins clar politica împărţirilor, promovate, de exemplu, la Trianon, la congresul dela Berlin, Viena sau Versailles. Acesta nu este drumul pe care am fi dispuşi să-l urmăm.

În privinţa relaţiilor cu România. Cred că Moldova a făcut o mare greşeală strategică revenind la problemele sale istorice, probabil împinsă acolo de discursul lui Corneliu Vadim Tudor, care ameninţa cu România Mare. Acest fapt a cauzat autodeterminarea Moldovei, prin respingerea României. Nimeni nu sugerează că va exista o entitate nouă, aceasta nu se va întâmpla în istoria europeană, dar acest discurs a îndepărtat Chişinăul de Bucureşti.

Ca să ai succes în termeni europeni, relaţia dintre Chişinău şi Bucureşti trebue să devină la fel de intimă ca cea dintre Kiev şi Varşovia, sau Varşovia şi Vilnius. Moldova trebue să recunoască faptul că Bucureştiul este cea mai apropiată rudă europeană, la fel cum Germania a înţeles că pentru a fi europeană trebue să stabilească o relaţie modernă cu Franţa. Moldova trebue să recunoască faptul că o relaţie modernă şi constructivă cu Bucureştiul este o precondiţie pentru accesul în Europa.

O JURNALISTĂ DELA CHIŞINĂU, BĂTUTĂ CU RANGA

Reportera de investigaţie Alina Anghel, dela săptămânalul *Timpul*, a fost grav rănită de doi atacatori. Organizaţiile de presă îşi exprimă îngrijorarea şi resping ipoteza jafului, formulată de poliţie.

Directorul dela *Timpul* afirmă că atacul reprezintă o reacţie faţă de articolele Alinei Anghel. Jurnalista a fost atacată de doi bărbaţi în faţa blocului în care locuieşte. Atacatorii au lovit-o cu răngi. Jurnalista a suferit o comoţie cerebrală, o plagă craniană şi o fractură la antebraţul stâng. Alina Anghel este autoarea mai multor articole de investigaţie privind tranzacţii ilegale cu bani publici, operate, afirmă ea, de Cancelaria de Stat.

Directorul săptămânalului *Timpul*, Constantin Tănase, crede că atacul este legat direct de investigaţiile Alinei Anghel, vizând tranzacţia cu automobile de lux *"Skoda"* dintre Cancelaria de Stat şi Compania *"Daac-Hermes"*, prin care ar fi fost deturnaţi bani publici. Jurnalista a mai scris despre un jeep de lux *"Nisan XTerra"* făcut cadou ministrului de Interne de către preşedintele *"Daac-Hermes"*, Vasile Kirtoka, şi despre procesul intentat săptămânalului de către *"Daac-Hermes"*. Compania a solicitat două milioane de dolari despăgubiri materiale.

Constantin Tănase afirmă că atacul ar fi fost orchestrat de conducerea politică a ţării, începând cu preşedintele Vladimir Voronin, care, potrivit lui Tănase, ar avea relaţii de prietenie cu ministrul de Interne, Gheorghe Papuc, şi cu preşedintele companiei *"Daac-Hermes"*, Vasile Kirtoka. Acesta a cerut recent instaurarea cenzurii în presă în mod oficial. Constantin Tănase mai crede că, prin acest atac, puterea comunistă dă de înţeles că nu e dispusă să tolereze presa incomodă, mai cu seamă într'un moment de campanie electorală. Săptămânalul *Timpul* însă îşi va continua investigaţiile, inclusiv pe cele la care lucra Alina Anghel, a declarat Constantin Tănase, adaugând: *"În cazul în care se face acest odios joc duplicitar de integrare europeană şi de o formă de fascism în această societate, atunci vă spun că ei nu se vor opri aici. Nu se vor opri aici! Este groaznic ce spun eu, dar ei vor merge mai departe. Eu nu ştiu cine este următorul..."*

Ministerul de Interne respinge acuzaţiile din partea conducerii săptămânalului *Timpul* potrivit cărora Alina Anghel ar fi fost victima unui atac organizat de poliţie. Ofiţerul de presă al Ministerului de Interne, Eugen Viţu, a declarat la BBC că ministrul de Interne neagă categoric faptul că ar putea fi vorba de o acţiune a poliţiei deoarece *"există activităţi mult mai impunătoare"*.

În pofida articolelor Alinei Anghel, nu a fost făcută vreo indicaţie directă sau indirectă de punere la punct a ziaristei, a declarat Eugen Viţu. Cele mai importante organizaţii ale jurnaliştilor din Republica Moldova - Centrul Independent de Jurnalism, Comitetul pentru Libertatea Presei, Centrul *"Access-info"*, Asociaţia Presei Independente şi Asociaţia Presei Electronice "APEL" – sunt însă mai puţin înclinate să accepte versiunea unui jaf ordinar formulată de anchetă. Potrivit Directorului Centrului Independent de Jurnalism, Angela Sârbu, atacul şocant asupra Alinei Anghel arată că metodele de luptă ale autorităţilor cu presa incomodă devin din ce în ce mai dure: *"Sunt prea multe coincidenţe în acest caz. I se întâmplă unei ziariste care se ocupă de investigaţii de la un ziar care este atacat în instanţă judecătorească. Acest fapt nu poate fi ignorat şi sunt sigură că atacul este legat de activitatea Alinei Anghel. Cazurile de acest fel îi descurajează foarte mult pe jurnalişti şi-ţi piere pofta să mai faci jurnalism în Republica Moldova, nemaivorbind de jurnalismul de investigaţie. Cred că, în aceste condiţii, fără o reacţie din exterior, vocea noastră are foarte puţine şanse să fie auzită."*

Comunitatea jurnaliştilor afirma că este îngrijorată de această agresiune cu atât mai mult cu cât ea survine cu mai puţin de un an înaintea alegerilor parlamentare.

OSCE ÎNDEAMNĂ LA ACCELERAREA NEGOCIERILOR ÎN CONFLICTUL TRANSNISTREAN

Ministrul de Externe al Bulgariei Solomon Passy, Preşedintele în Exerciţiu al OSCE, a avut întâlniri cu preşedintele Vladimir Voronin, cu liderul transnistrean Igor Smirnov şi cu alţi politicieni, pe care i-a îndemnat - potrivit unui comunicat al Misiunii OSCE – *"să accelereze negocierile pentru a avea un progres real în procesul de soluţionare a conflictului transnistrean"*.

"În ceea ce priveşte întâlnirea noastră cu liderul transnistrean Igor Smirnov, impresia mea este că el este gata să intre în dialog. El a formulat câteva sugestii pe care le-am transmis liderilor din Chişinău şi noi credem că asta e calea corectă care trebue urmată", a declarat la încheierea vizitei sale la Chişinău şi Tiraspol.

Dar în timp ce Preşedintele în Exerciţiu al OSCE Solomon Passy dialoga cu liderii politici despre eforturile de soluţionare a conflictului, vameşii şi grănicerii transnistreni au executat un ordin-surpriză de a instala posturi pe teritoriul controlat de puterea dela Chişinău.

La Varniţa, sat situat în preajma oraşului Tighina, oraş controlat de regimul dela Tiraspol, apariţia – încă de luni – a posturilor, dar şi a trupelor transnistrene concentrate în apropiere şi gata să intervină, a tensionat brusc atmosfera.

Primarul de Varniţa Tudor Serbov a declarat la *BBC*: *"Am anunţat stare excepţională, urmează să convocăm o şedinţă extraordinară a consiliului sătesc, o adunare a satului, adică să încercăm să luăm satul sub control, dar oamenii sunt foarte indignaţi"*.

Primarul Varniţei a criticat lipsa de măsuri din partea componentelor militare ale Comisiei unificate de control, organism constituit din reprezentanţi ai Rusiei, Ucrainei, Republicii Moldova şi regiunii transnistrene şi responsabil de liniştea în aşa-numita zonă de securitate, stabilită pe Nistru în urma războiului din 1992.

"Comisia unificată de control şi forţele de menţinere a păcii nu-şi îndeplinesc funcţiile. N'au luat măsuri, au venit, au fixat, au scris şi cu asta s'a terminat. Rusia a susţinut practic acţiunile transnistrenilor, Ucraina şi Moldova au insistat să se facă ordine, dar nu recurs la acţiunile necesare pentru soluţionarea incidentului", a mai spus Serbov.

Abia după două zile Ministrul Reîntregirii, Vasile Şova, s'a deplasat la Varniţa pentru a încerca să-i convingă pe vameşii şi grănicerii transnistreni să se retragă dincolo de aşa-numita linie de demarcaţie care desparte teritoriul controlat de Tiraspol de restul Republicii Moldova.

Ministrul a comunicat pentru *BBC* că situaţia rămâne neschimbată, dar că urmează să se găsească o soluţie după o şedinţă a Comandamentului mixt militar din regiune, care mai era în desfăşurare. Alte reacţii sau luări de atitudine la Chişinău faţă de acţiunile apreciate drept provocatoare ale autorităţilor transnistrene nu au fost înregistrate.

Misiunea OSCE din Republica Moldova s'a declarat între timp *"extrem de deranjată"* de descinderea la Varniţa a echipelor de vameşi şi grăniceri transnistreni. Potrivit misiunii, acţiunile unilaterale ale autorităţilor transnistrene destabilizează situaţia şi reduc încrederea în procesul de negocieri.

Poziţie reconfirmată şi de preşedintele în Exerciţiu al OSCE. Întrebat care ar putea fi totuşi soluţia reală a conflictului transnistrean, Solomon Passy a răspuns laconic: *"Este soluţia care ar putea fi acceptată de ambele părţi"*, a declarat ministrul bulgar de Externe.

Adică ceea ce – în pofida eforturilor OSCE – a fost imposibil pe parcursul a 12 ani.

CURTEA EUROPEANĂ CONDAMNĂ MOLDOVA ŞI RUSIA

Instanţa dela Strasbourg a pronunţat verdictul în procesul deschis de membrii grupului Ilaşcu, împotriva Republicii Moldova şi Federaţiei Ruse. Curtea le-a dat dreptate reclamanţilor la marea majoritate a chestiunilor pe care aceştia le-au ridicat.

Tribunalul a stabilit că:

Moldova şi Federaţia Rusă şi-au încălcat obligaţia de a respecta drepturile omului.

Federaţia Rusă se face vinovată de tratamentul inuman aplicat lui Ilie Ilaşcu, Andrei Ivanţoc, Tudor Petrov-Popa şi Alexandru Leşco. În cazul ultimilor trei din grup, Moldova este de asemenea vinovată. Moldova a încălcat dreptul la libertate al grupului Ivanţoc, Leşcov, Petrov-Popa, pe care a continuat să îi ţină în detenţie şi după luna Mai, 2001.

Federaţia Rusă i-a încălcat lui Ilie Ilaşcu dreptul la libertate, până în luna Mai 2001 şi a continuat să încalce acest drept în cazul celorlalţi trei membri ai grupului

Curtea Europeană a decis că reclamanţii trebue să primească, cu titlu de despăgubiri următoarele sume de bani:

Ilie Ilaşcu - peste 3 000 de euro dela Republica Moldova şi aproape 190 000 de euro dela Federaţia Rusă, Andrei Ivanţoc, Tudor Petrov-Popa, Alexandru Leşco - peste 63000 de euro dela Republica Moldova şi aproape 130 000 de euro dela Federaţia Rusă.

În decizia lor, judecătorii Curţii au decis cu unanimitate de voturi că Moldova şi Rusia trebue să pună capăt de urgenţă detenţiei arbitrare a reclamanţilor aflaţi încă la închisoare, şi să îi elibereze imediat.

CALEIDOSCOP

SCHIMBAREA CLIMEI LA NIVEL MONDIAL VA ADUCE ŞOCURI

In câtiva ani ne vom confrunta cu probleme grave din cauza schimbării climei pe glob. Convorbirea cu fizicianul şi climatologul Miklos Zagoni, unul din cei mai importanţi specialişti ai domeniului, arată că probabilele consecinţe ale schimbării climei sunt atât de sumbre, încât specialistului nu-i place să atinga problema, nu doreşte să facă previziuni. Nu vrea să provoace panică. Dar se vede clar că îl sperie destul de mult ceea ce ştie. El e un om de ştiinţă, care trebue să ţină seama şi de psihologia maselor.

Discuţia a avut loc în primele zile ale lunii Iunie, când ploua cu găleata. După părerea climatologului Zagoni şi acest fenomen face parte din modificarea climei. Ploaia a fost adusă de un fenomen meteorologic, care nu este caracteristic perioadei în care ne aflăm.

Întrebare: Dv. susţineţi că modificarea climei a început. Vă este frică?

Răspuns: Frica nu este cuvântul cel mai potrivit. Nu o trăiesc ca pe o ameninţare personală, ci poate îmi provoacă o tristeţe cu caracter estetic, pentrucă noi, oamenii, distrugem o planetă, care a funcţionat bine de milioane de ani. Şi vor exista unii care se vor simţi bine în ceea ce ne aşteaptă, în poluare, în distrugere şi în anarhie. În ceea ce mă priveşte, acest fapt mă doare mai mult decât teama.

Întrebare: Contra argumentul obişnuit la semnalele de alarmă, în general, constă în îndoiala ştiinţei privind existenţa modificării de climă.

Răspuns: În urmă cu doi ani, inima Europei a fost complet inundată. Anul trecut, peste zece mii de oameni au murit în Franţa din cauza caniculei. În anul în curs, vremea se manifestă haotic. Canalul Sio (Ungaria) este închis de 49 de luni, din lipsă de apă, deşi aşa ceva nu s'a întâmplat din anul 1863, când canalul a fost inaugurat. Dacă cineva susţine că toate acestea sunt firesti, pentru acela nu există modificare de climă.

Ghetarii se vor retrage în câteva decenii, va dispărea zăpada de pe Kilimanjaro... E un fenomen respingător. Omul judecă lucrurile nu doar pe baza faptelor, ci ţine seama şi de sentimente. Un studiu realizat în America a constatat că majoritatea oamenilor consideră vremea de acum mai înfricoşătoare decât cea de acum cincizeci de ani. Nu-i de mirare. Dintre triburile vremurilor străbune au supravieţuit doar cele care, în mod intuitiv, au ales mai bine direcţia de deplasare, iar regiunile unde au ajuns, sunt mai frumoase, potrivit concepţiilor noastre de acum, decât cele unde au plecat triburile care au ales direcţia proastă şi, drept urmare, au dispărut. Toate acestea sunt dovedite de studii ştiinţifice. Timpul care a trecut a introdus în noi codurile judecăţilor estetice.

Întrebare: Ce trebue făcut pentru a preveni catastrofa?

Răspuns: Vă întorc intrebarea: D-voastră ce aţi face?

Întrebare: Aş limita în mod radical traficul din Budapesta. Aş înfiinţa parcuri, terase multe pe marile bulevarde. Ar înflori aici viaţa socială, ar veni turişti mulţi. Budapesta ar deveni oraşul în care s'ar putea trăi cu adevărat.

Răspuns: Poate. Dar ce aţi întreprinde în privinţa Chinei?! Ea, împreună cu India, dispune de cea mai mare rezervă de cărbune. China se dezvoltă cu mare viteză, populaţia vrea maşini, frigidere, aer condiţionat. Cine ar putea să-i determine să nu îşi cumpere aşa ceva? Vor arde cărbunele lor, aşa cum a procedat, în urmă cu douăzeci de ani, Occidentul. Peste douăzeci de ani, China va fi cea mai mare emiţătoare de bioxid de carbon din lume.

Întrebare: Nu există nici o soluţie?

Răspuns: Personal, pot să vă vorbesc despre factorii care influenţează clima, dar mai puţin despre posibilele măsuri de prevenire a pericolelor. Dar, de exemplu, aş considera corect realizarea unui nou Plan Manhattan, după modelul programului care a pus în mişcare uriaşe sume de bani şi o mare echipă de mari specialişti, de oameni de ştiinţă, plan care, în anii '40, a dus la dezvoltarea bombei atomice şi la folosirea paşnică a energiei nucleare. În prezent, toate forţele ar trebui concentrate asupra descoperirii unor noi alternative, privind gospodărirea energiei mondiale. Azi, ştiinţa propune înjumătăţirea emiterii bioxidului de carbon. Toată lumea, şi D-voastră, aţi putea reduce la jumătate consumul de energie, dacă aţi vrea.

Întrebare: (Aici, l-am rugat pe profesorul Zagoni să arate la ce ne putem aştepta în viitorul apropiat, dacă poluarea nu se va reduce, nu se va opri. S'a arătat tulburat, spunând: un specialist serios nu face previziuni, preziceri - a spus, de parcă ar fi fost rugat să vorbească despre lucruri nepermise, indecente, a subliniat interlocutorul omului de ştiinţă, redactorul ziarului ungar, *Nepszabadsag.*)

Răspuns: Nu aş vrea nici să sperii lumea, dar nici să bagatelizez lucrurile. Nici una din aceste poziţii nu ar ajuta la nimic...

Întrebare: Nu ar fi totuşi mai bine să ştim la ce trebue să ne aşteptăm?

Răspuns: Ei bine, hai să speriem lumea! Blocurile de locuinţe ar putea deveni de nelocuit. Dacă media temperaturilor va creşte în ritmul actual, atunci vara va fi mult prea cald, deci imposibil de trăit în blocuri. În cazul în care încălzirea atmosferei ar trece brusc la scăderea temperaturii - deci se impune scenariul *"epocii glaciale"* - atunci iarna va fi imposibil de trăit în blocuri. Randamentul Centralei Nucleare dela Paks (Ungaria n.r.) va trebui ridicat până la limita de siguranţă. Aşa ceva ar putea interveni în următorii cinci ani. Personal nu aş dori să locuiesc în apropierea unei centrale nucleare care funcţionează peste limita de siguranţă. Ştiu despre ce vorbesc, am participat la lucrările de investiţii ale centralei. Mai sunt şi alte ameninţări, vreţi să spun în continuare? Dacă se impune scenariul cel mai rău, atunci încălzirea globală va trece brusc într'o răcire radicală. Aşa ceva nu se va întâmpla în următorii 30-40 de ani, dar Marea Modificare ar putea fi *"anunţată"* cu decenii mai devreme prin instabilitatea *"nervoasă"* a climei. Nu mai suntem departe de aşa ceva. Vremea devine incalculabilă, imprevizibilă. Apar uragane, tornade. Bazinul Carpatic, ca un recipient special, este extrem de potrivit pentru aşa ceva. În agricultură ar putea să apară lipsa de produse agricole. Uniunea Europeană ar putea să-şi piardă capacitatea de autoaprovizionare. Cine doreşte oare să devină fie dependent de SUA în privinţa aprovizionării proviziei de cereale?

S'ar putea întâmpla ca zonele ploioase să se retragă spre Nord, iar atunci ar putea apărea situaţia ca bazinul de acumulare a Tisei, să producă o cantitate de apă de cincizeci de ori mai mare decât în cazul inundaţiilor din 2001. Dacă după ninsori abundente, sub influenţa unei clime subtropicale, apare topirea bruscă a zăpezii, iar după apariţia şi a ploii tropicale, toată apa provenită din topirea zăpezii se porneşte dintr'odată, cum s'a întâmplat în 2001, atunci toată regiunea de dincolo de Tisa, ar putea fi înghiţită de viituri. Pot să vă mai spun şi altceva. Seceta. Dacă, până în anul 2040 temperatura medie globală, creşte cu 2 grade, acest lucru, la noi, în Ungaria, ar însemna o încălzire de 3-4 grade, deoarece, modificarea de climă diferă dela o regiune la alta. Pusta maghiară s'ar putea face uscată ca piatra, iar zona dintre Dunăre şi Tisa s'ar putea transforma în deşert.

CASA DE DISCURI A VICTORIEI BECKHAM A DAT FALIMENT

Casa de discuri despre care Victoria Beckham credea că îi va salva cariera a dat faliment, iar vânzările slabe ale pieselor fostei vedete dela Spice Girls au contribuit la dezastru, informează SkyNews online. Telstar Records a dat faliment având datorii de 7,5 milioane lire sterline.

Compania a lansat pe piaţa muzicală vedete precum The Cheeky Girls sau Jive Bunny, iar falimentul a lăsat cariera Victoriei în aer.

Piesele de succes ale lui Craig David şi al trio-ului R&B Misteeq au determinat conducerea companiei să creadă că îşi permite să relanseze cariera solo a Victoriei.

Primul single al lui Posh, *"Out of Your Mind"*, o colaborare cu Dane Bowers şi Truesteppers, a pierdut însă locurile fruntaşe în topul britanic în favoarea lui Sophie Ellis-Bextor şi Spiller's Groovejet (*"If This Ain't Love"*), în August 2000.

Compania a investit 1,2 milioane de lire sterline pentru Victoria Beckham, însă primul ei single s'a dovedit un eşec, iar albumul despre care se credea că va cuceri piaţa R&B

Victoria Beckham

(fiind înregistrat în colaborare cu vedeta hip-hop Damon Dash) n'a fost niciodată lansat.

Se presupune că aceste cheltuieli au contribuit la colapsul companiei Telstar.

Telstar a fost fondată în 1982 de Sean O'Brien. Valoarea companiei se ridica, odată, la 80 milioane lire sterline şi a lansat, de-a lungul timpului albume *"best of"* ale unor artişti precum Michael Jackson şi Chris de Burgh.

SUNT FULGERELE FENOMENE MISTERIOASE?

Fulgerele nu sunt fenomene obscure. Ele recuperează echilibrul electric fundamental pentru existenţa omului, scrie revista catolică italiană *Famiglia Cristiana*, într'un articol semnat de Antonino Zichichi, cu titlul *"Limpede ca un fulger"*.

Fulgerele de vară au fost dintotdeauna surse de credinţe misterioase. Atrag atenţia deoarece cerul este mult mai senin decât iarna. Într'o perioadă de furtuni frecvente, mai mult sau mai puţin cu fulgere, lucrurile nu atrag atenţia prea mult. Dar dacă, în schimb, există - aşa cum se întâmplă vara - o etapă de linişte meteorologică, survenirea fulgerelor şi săgeţilor luminoase este înregistrată ca un fapt anormal.

Forţa fulgerelor este dată de Soare. Energia solară care soseşte pe Pământ alimentează motorul meteorologic care mişcă enorme mase de aer, care, deplasându-se, se încarcă electric, având în vedere că sunt alcătuite din atomi ale căror structuri sunt particule cu sarcini electrice opuse: protoni (pozitive) şi electroni (negative).

Se poate întâmpla ca un element să fie smuls unui atom din aer (azot 78 la sută, oxigen 21 la sută, alte elemente 1 la sută). Se mai poate întâmpla, totodată, ca electronul smuls să ajungă în alt atom care, dobândindu-l, devine o entitate cu sarcină negativă. În acest fel se nasc condiţiile de dezechilibru electric, care produc fulgere: un atom pierde un electron iar un alt atom îl dobândeşte.

Atunci când două mase de aer de semn opus se apropie, sarcinile electrice se atrag şi se declanşează un fulger, care şterge diferenţa de sarcină ce există între cele două mase de aer. Fulgerele sunt deci modul în care se alătură sarcini electrice de semn opus, separate de mişcarea subită a maselor de aer.

Atunci când se declanşează un fulger, sarcinile electrice nu dispar. Sarcina totală a celor doi nori devine zero, ca două cantităţi de semne opuse. Din fericire pentru om, Creatorul lumii i-a dat protonului exact sarcina electrică egală şi de semn opus celei a electronului. Dacă nu ar fi fost aşa, materia nu ar fi putut fi neutră din punct de vedere electric, iar viaţa omului ar fi fost o continuă încrucişare de fulgere şi săgeţi. Aceasta înseamnă că sarcina electrică a protonului, exact egală şi de semn opus celei a electronului, nu constituie un detaliu al unei teorii ştiinţifice abstracte. Dacă nu ar fi fost aşa, viaţa nu ar fi putut exista.

Fulgerele şi săgeţile nu ascund aspecte misterioase şi nefaste, ci reprezintă o cale de a se reveni la echilibrul perfect al materiei electric neutre. Iată de ce există zone în care fulgerele şi săgeţile survin cu mai mare frecvenţă.

Exemplul cel mai răsunător a fost cel al unei familii bulgare a cărei casă a fost fulgerată, într'o perioadă de doi ani, de nouă ori. Această anomalie, datorată particularităţilor structurilor ambientale, a fost interpretată ca un blestem din cauza existenţei unei misterioase comori aflate sub casă, pe baza unei credinţe populare care explica în acest fel misterul fulgerelor ce preferau să cadă asupra acelei case. Bineînţeles că acea comoară nu a fost găsită niciodată.

Fulgerele pot fi evitate dacă nu se formează zone cu puternic dezechilibru. Acest echilibru garantează existenţa vieţii pe Terra.

Alina Cojocaru pe scena Royal Ballet din New York

Sala Royal Ballet din New York, închisă publicului din 1997, şi-a deschis porţile în cea de-a doua săptămână a Festivalului Lincoln Center cu un spectacol tribut dedicat coregrafului Frederick Ashton.

În cadrul manifestării, pe scena new-yorkeză au evoluat o serie de dansatori celebri de talie internaţională, printre care şi balerina românca Alina Cojocaru.

Prestaţia româncei a încântat atât publicul cât şi criticii şi presa de specialitate, care i-a dedicat articole elogioase.

Cojocaru a evoluat alături de balerinul danez Johan Kobborg, în *"Voices of Spring Pas de Deux"*, o operă coregrafică creată de Ashton special pentru balul din opera *"Die Fledermaus"* de Johann Strauss.

În premieră la New York, evoluţia celor doi a amintit spectatorilor de duetele acrobatice demne de celebrul Bolshoi Ballet de la Moscova, relatează cotidianul *The New York Times*.

ENRIQUE BĂDULESCU, FOTOGRAFUL ROMÂN CELEBRU ÎN AMERICA

În timp ce marile case de modă, companiile producătoare de ceasuri şi accesorii de lux îşi lansează noile colecţii cu ajutorul imaginilor realizate de Enrique Bădulescu, o multime de artişti, sportivi sau manechine celebre vor să îi fie modele.

Acesta este unul din cei mai renumiţi fotografi ai momentului, rezonanţa numelui său conferindu-i o prezenţă exotică într'un domeniu în care Românii nu s'au făcut remarcaţi până acum.

Chiar dacă numele îi trădează originea românească, Enrique se consideră un mexican get-beget, declarând că niciaieri nu se simte mai bine decât în casa sa din Cancun, o celebră staţiune turistică din Mexic.

SPORT

ATLETICO RENUNŢĂ LA CONTRA ŞI MUNTEANU

Directorul sportiv al lui Atletico Madrid, Toni Munoz, a anunţat că fundaşul român Cosmin Contra este de vânzare, deoarece nu intră în planurile tactice ale noului antrenor, Cesar Ferrando. Astfel, cu doar trei prezenţe în sezonul trecut, în care Atletico l-a avut pe banca tehnică pe Gregorio Manzano, Contra este pus oficial pe lista de transferuri.

Cotidianul spaniol *"As"* a notat că Românul are oferte din Italia şi Anglia, plecarea sa fiind aproape certă, în condiţiile în care şi salariul jucătorului, aproape două milioane de euro anual, este printre cele mai mari dela Atletico. De asemenea, Munoz trebue să rezolve şi situaţia lui Cătălin Munteanu, fotbalist cumpărat acum trei ani de Atletico, dar care nu a jucat niciodată pentru această echipă. Munteanu a fost împrumutat la mai multe echipe din Primera şi Segunda Division, fiind legitimat în sezonul abia încheiat la Albacete, unde a fost antrenat chiar de Ferrando.

"As" scrie că, cel mai probabil, Munteanu va fi împrumutat din nou, fiind posibil să mai joace un an la Albacete.

Jucătorul Cătălin Munteanu îşi va rezilia contractul cu gruparea spaniolă Atletico Madrid, de unde a fost împrumutat sezonul trecut la Albacete, informează cotidianul *"Mundo Deportivo"*.

JUNIOARELE ROMÂNCE, CAMPIOANE LA TENIS DE MASĂ

Echipa de cadete a României a câştigat titlul continental la Campionatele Europene de tenis de masă pentru juniori şi cadeţi dela Budapesta, învingând în finală formaţia Poloniei cu scorul de 3-1. Echipa noastră a fost formată din Andreea Dospina, Ioana Ghemeş, Irina Hoza şi Elizabeta Samara.

La junioare, echipa noastră, în componenţa căreia, Iulia Necula, Alexandra Chiramelti, Daniela Dodean, Andreea Mămăligă, Cristiana Kont, a câştigat bronzul, după o victorie în faţa Cehiei cu scorul de 3-0.

Un alt titlu european a fost adjudecat de Elizabeta Samara, în proba de dublu a cadetelor, în cuplu cu ucraineanca Margarita Pesotkaia, 3-0 cu perechea germană Katharina Michajlova/Ying-ni Zahn.

La dublu mixt junioare, Janos Jakab şi Li Bin (Ungaria) s'au impus în faţa cuplului Marc Duran (Spania)/Iulia Necula (România) cu scorul de 3-2.

MUTU: "VOI LUA TOTUL DELA CAPĂT"

Atacantul formaţiei Chelsea Londra, Adrian Mutu, a declarat că va lupta pentru a-l convinge pe noul antrenor Jose Mourinho că merită un loc de titular, informează cotidianul *"The Sun"*.

"Toată lumea aşteaptă multe dela mine şi am decis să iau totul dela capăt", a spus Mutu, adăugând că vrea să lupte pentru a-şi salva cariera la Chelsea.

ROMÂNIA S'A CALIFICAT LA CAMPIONATUL EUROPEAN DE HANDBAL FEMININ

Echipa naţională de handbal feminin a României s'a calificat la Campionatul European din 2004, după ce a terminat la egalitate, scor 27-27 (15-16), meciul disputat în compania selecţionatei Olandei.

În partida tur, România a câştigat, în deplasare, cu scorul de 31-28. Pentru România, cele mai multe goluri au fost înscrise de Simona Gogirla, Mihaela Senocico (câte cinci), Carmen Lungu şi Alina Dobrin (câte patru). Cele mai bune marcatoare din reprezentativa Olandei au fost De Boer, cu opt reuşite, şi Mulder, şase goluri. Turneul final al Campionatului European se va desfăşura în luna Decembrie, în Ungaria.

VICTORIE ISTORICĂ A ECHIPEI DE RUGBY A ROMÂNIEI ÎN FAŢA ITALIEI: 25 - 24

România a învins pentru prima oară Italia la rugby în ultimii zece ani şi pentru prima oară de când Squadra Azzura joacă în Turneul celor şase naţiuni, în urma unui meci palpitant cu spectaculoase răsturnări de scor.

Tricolorii cu frunză de stejar au început meciul în trombă, dominând categoric cu pachetul de înaintaşi şi înscriind 3 eseuri prin Ionuţ Tofan, Costică Merşoiu şi Ovidiu Tonita, două dintre ele transformate de Tofan. Scor final: România 25 Italia 24 şi noua conducere tehnică formată din antrenorii francezi Robert Antonin şi Daniel Santamans îşi începe cu succes mandatul. De remarcat jocul excelent al liniei a treia Merţoi - Tonita -Petrache şi jocul inteligent, elegant şi eficace al mijlocaşului la grămadă Lucian Sârbu.

DENIS ŞERBAN LA DINAMO

Mijlocaşul Denis Şerban a ajuns la un acord cu FC Dinamo, urmând să semneze un contract pe o perioadă de trei sezoane. Denis Şerban a evoluat, în returul sezonului trecut, la Petrolul Ploieşti, echipă ce a retrogradat în Divizia B. De-a lungul carierei sale a mai evoluat şi la principalele rivale ale dinamoviştilor, Steaua şi Rapid. Fost jucător la FC Farul Constanţa, Şerban a jucat în Spania la CF Valencia, CF Villarreal, CF Elche, Cordoba şi Polideportivo Ejido.

SILCOTUB ZALĂU CAMPIOANĂ LA HANDBAL FEMININ

Echipa Silcotub Zalău este noua campioană a României la handbal feminin, după ce a învins pe teren propriu, cu scorul de 29-25 (18-12), formaţia Universitatea Remin Deva, în cel de-al treilea meci, ultimul, al finalei Ligii Naţionale.

Silcotub a câştigat finala Ligii Naţionale, disputată după sistemul *"cel mai bun din trei meciuri"*, cu scorul general de 2-1.

Cea mai bună marcatoare a echipei campioane a fost Ramona Farcău, cu 11 goluri, iar cele mai multe goluri pentru Remin Deva au fost reuşite de Valentina Elisei (10), care a devenit cea mai bună marcatoare din Liga Naţională.

Echipa din Zalău, pregătită de antrenorul Gheorghe Tadici, a câştigat astfel cel de-al doilea titlu din istoria clubului, după cel din 2001.

CLAUDIU RĂDUCANU VA JUCA LA ARMINIA BIELEFELD

Atacantul lui Espanyol Barcelona, Claudiu Răducanu va juca din sezonul viitor în 1. Bundesliga la nou promovata Arminia Bielefeld. Fostul atacant al Stelei va fi împrumutat de echipa catalană.

Răducanu avea contract cu Espanyol până în 2007, dar faţă de coechipierii săi avea statut de extracomunitar, fapt care-l împiedica să joace. Aşa că atacantul român a acceptat să fie împrumutat la Arminia, unde va avea şansa să joace şi să revină la echipa naţională.

În Primera División, *"Claugol"* a jucat în 11 meciuri şi a înscris 3 goluri, primul chiar la debut în meciul cu Villarreal, apoi o dublă în faţa lui Atlético Madrid.

DOROFTEI ŞI-A TERMINAT CARIERA CU K.O.

Pugilistul Leonard Doroftei a declarat că lovitura în urma căreia a pierdut meciul cu canadianul Arturo Gatti, contând pentru centura de campion mondial al categoriei super uşoare, versiunea WBC, a fost una norocoasă. Gatti l-a lovit cu un croşeu de stânga în ficat pe Doroftei, cu aproximativ 15 secunde înainte de finalul reprizei a doua, iar pugilistul român nu a mai putut continua lupta.

Pugilistul român a evitat să dea un răspuns clar referitor la o eventuală retragere din activitate. *"O să vedem. Am 20 de ani de box şi este timpul să mă mai gândesc şi la copii"*, a spus Doroftei.

Leonard Doroftei va reveni, la sfârşitul lunii August, în România.

Jurnalul *"San Francisco Chronicle"* a calificat meciul disputat în cadrul galei dela Atlantic City drept unul atipic pentru Gatti. Medicul galei de box, Kenneth Remsen, a declarat că lovitura primită de Doroftei în repriza a doua i-a tăiat respiraţia pugilistului şi i-a provocat un spasm stomacal. *"S-ar putea chiar să aibă o coastă ruptă"*, a precizat Remsen.

Doroftei a obţinut doar 400.000 de dolari în urma galei.

Cotidianul *USA Today* scrie că Arturo Gatti *"a părut prea mare şi prea puternic pentru Dorin"*. *"Arturo «Tunetul» Gatti nu a avut prea multe seri uşoare în cariera sa. Dar nu aşa a fost situaţia şi sâmbătă noaptea, când Gatti l-a învins prin KO în repriza a doua pe Leonard Dorin. Ne aşteptam ca Dorin, un fost campion la categoria uşoară, să îl supună pe Gatti unei presiuni continue, într'o luptă care avea, în opinia multora, şansa de a deveni o candidată la meciul anului. Gatti a refuzat însă să cedeze şi a încheiat meciul într'un mod uimitor. Arturo Gatti şi-a păstrat titlul WBC. Leonard Dorin a vizitat podeaua pentru prima dată în carieră"*, se precizează pe site-ul citat.

CĂPITANUL NAŢIONALEI, TREI LUNI ÎN REFACERE

Fundaşul echipei AS Roma, Cristian Chivu, a fost supus unei intervenţii chirurgicale la degetul mic al piciorului drept .

Căpitanul Naţionalei va lipsi aproximativ trei luni de pe gazon. După operaţie, Chivu va trebui să fie în repaus complet timp de două luni.

LOCUL 31 ÎN CLASAMENTUL FIFA-COCA-COLA

Naţionala de fotbal a României ocupă locul 31 în clasamentul FIFA - Coca Cola după ce a acumulat 645 puncte, informează site-ul fifa.com.

România a coborît opt locuri în clasament faţă de luna precedentă, în urma înfrângerii din meciul amical cu Irlanda.

Adversarele *"tricolorilor"* în cursa pentru calificarea la Campionatul Mondial din 2006 ocupă următoarele poziţii: Olanda - locul 5 cu 733 puncte, Cehia - locul 11 cu 719 puncte, Finlanda - locul 42 cu 586 puncte, Macedonia - locul 93 cu 474 puncte, Armenia - locul 116 cu 408 puncte, Andorra - locul 148 cu 296 puncte. În vârful ierarhiei continuă să se afle Brazilia, cu 842 puncte, urmată de Franţa cu 812 puncte şi Spania cu 785 puncte.

GANEA ÎNCĂ DOI ANI LA WOLVERHAMPTON

Viorel Ganea a semnat un nou contract cu Wolverhampton Wanderers, echipa la care s'a transferat în această iarnă, dela Bursaspor. Înţelegerea a fost prelungită pentru încă doi ani, atacantul român urmând a primi în jur de un milion de lire sterline.

FĂRĂ GABI SZABO ŞI VIOLETA BECLEA LA OLIMPIADĂ

După abandonul Gabrielei Szabo, atleta Violeta Beclea-Szekely a anunţat că nu va participa la Jocurile Olimpice dela Atena, principalul motiv fiind acela că nu se simte pregătită. În vârstă de 39 de ani, sportiva a suferit în ultima vreme mai multe accidentări, care i-au afectat programul de antrenamente.

"Sunt mult în urmă cu pregătirea şi nu aş fi făcut faţă standardelor dela Olimpiadă. În plus, nu vreau să dezamăgesc. Poate mă voi reorienta spre concursurile pe şosea din SUA", ne-a declarat Beclea.

Decizia vicecampioanei olimpice dela Sydney a încins spiritele printre oficialii Comitetului Olimpic Român, nemulţumiţi că tot mai mulţi sportivi primesc bursă olimpică, dar nu participă la Olimpiadă.

"Oricum, Beclea nu putea concura la Atena, fiindcă nu îndeplinise deocamdată baremul de participare."

ANDONE ŞI-A PRELUNGIT CONTRATUL CU DINAMO

Antrenorul Ioan Andone şi-a prelungit contractul cu Dinamo până în 2006, informează site-ul oficial al grupării din Şoseaua Ştefan cel Mare. *"Am avut mai multe discuţii cu preşedintele Nicolae Badea, cu Cristi Borcea şi cu Victor Becali, aceiaşi oameni cu care am tratat venirea mea la Dinamo.*

Aveam o înţelegere până la finalul sezonului 2004-2005, iar Dinamo mi-a propus o prelungire cu încă doi ani a contractului. Am căzut de acord pentru prelungirea angajamentului până în vara anului 2006. Am acceptat pe loc. Obiectivul este formarea unei echipe competitive pentru Liga Campionilor", a declarat Andone. Tehnicianul a precizat că i s'au pus la dispoziţie toate condiţiile necesare pentru a face performanţă la Dinamo. *"Vreau să fac performanţă la Dinamo. Am avut cel mai bun an din cariera mea de antrenor şi vreau să confirm aceste rezultate.*

Campionatul Naţional 2004 - 2005

CLASAMENTUL DIVIZIEI A ETAPA 2-A

Loc	Echipa	Nr.I	V	E	I	Gm	Gp	Pct
1.	Naţional	2	2	0	0	6	- 2	6
2.	Apulum	2	2	0	0	2	- 1	6
3.	Rapid	2	1	0	0	4	- 2	6
4.	FC Argeş	2	1	1	0	3	- 2	4
5.	FCM Bacău	2	1	0	0	1	- 0	4
6.	Farul	2	1	1	0	1	- 0	4
7.	Steaua	2	1	0	1	3	- 2	3
8.	Dinamo	2	1	0	1	2	- 2	3
9.	Gloria	2	1	0	1	2	- 2	3
10.	CFR Cluj	2	0	0	1	2	- 3	3
11.	U Craiova	2	0	2	0	1	- 1	2
12.	FC Braşov	2	0	1	1	1	- 2	1
13.	Poli Iaşi	2	0	0	2	2	- 4	0
14.	Sportul	2	0	0	2	2	- 4	0
15.	Oţelul	2	0	0	2	1	- 3	0
16.	Poli AEK	2	0	0	2	2	- 6	0

ŞTIRI DIN ŢARĂ

transmise de Andrei BĂDIN

SCUMPIRI ÎN LANŢ LA NUMEROASE PRODUSE

După febra campaniei electorale, urmează una, poate şi mai dureroasă. Dela 1 Iulie, curentul, gazele, carburanţii, alcoolul şi ţigările s'au scumpit considerabil.

Decizia a afectat atât pe consumatori şi contribuabili, cât şi pe producători. Dacă în unele cazuri, buzunarul se va simţi afectat imediat, în altele, cum e cazul gazelor, efectele cele mai dure vor fi resimţite în iarna ce urmează. Şi asta pentrucă, bugetul mai trebue consolidat, şi un acord cu FMI trebue respectat, în timp ce salariile rămân aceleaşi.

Curentul va fi mai scump cu 8 %, pentru gaze preţul va creşte cu 5%, preţul benzinei şi motorinei se va majora cu până la 1000 de lei şi alte 50-60 de procente se vor adăuga la băuturile alcoolice. Nici ţigarile nu au fost uitate, pentru un pachet urmând ca Românii să scoată din buzunare şi cu 3000 de lei mai mult.

Din experienţele anterioare, este de aşteptat ca un întreg lanţ de scumpiri să se producă. Începând dela transportul auto, prin creşterea accizelor la carburanţi. Scumpirile la gaze şi energie electrică sunt consecinţa negocierilor cu FMI. Celelalte, printre care şi scumpirea ţigarilor, fac parte dintr'un calendar de compatibilizare a nivelului accizelor cu cele practicate în Uniunea Europeană. Accize care nu sunt altceva decât bani în plus la bugetul statului. Producătorii de ţigarete anticipează o triplare a preţului până în 2010.

Alături de ţigări, alcoolul se va scumpi şi el destul de mult, acestea fiind printre produsele cele mai consumate în România. Producătorii de alcool estimează că băuturilor tari le vor fi aplicate majorări şi de 60 %. Şi la toate acestea se va mai adăuga şi TVA-ul de 19%, accentuându-se efectul scumpirii.

În acelaşi timp Guvernul va reduce subvenţiile la apă caldă şi căldură. Subvenţia pentru apă caldă şi căldură se va reduce cu câte o treime pe an până la eliminarea ei completă. Guvernul a emis o Ordonanţă de Urgenţă prin care subvenţiile acordate familiilor cu venituri mici pe perioada iernii vor fi reduse în următorii ani cu câte o treime. Măsura va avea drept consecinţă directă mărirea preţurilor la apă caldă şi căldură.

Ordonanţa de Urgenţă se va aplica începând de anul viitor. Categoriile cele mai afectate de această reducere a subvenţiei vor fi oraşenii cu venituri modeste, în special pensionarii.

Impactul acestei decizii pare să anuleze efectul unor anunţuri făcute de liderii partidului de guvernământ imediat după alegerile locale. Premierul Adrian Năstase a anunţat chiar după primul tur de scrutin că salariile vor fi dublate în următorii ani, iar familiile cu venituri modeste care au mai mulţi copii vor primi ajutoare din partea Guvernului.

Reducerea subvenţiei la căldură face parte din angajamentele asumate de România privind restructurarea domeniului energetic. Aceasta este una dintre cele mai importante cerinţe ale oficialilor Uniunii Europene pentru ca România să obţină statutul de economie de piaţă funcţională.

Ultimul raport al Băncii Mondiale, dat publicităţii luna trecută, atrăgea atenţia autorităţilor că preţul mic al energiei este de fapt o subvenţie mascată a activităţii întreprinderilor cu pierderi.

3,5 MILIARDE DE EURO DELA ROMÂNII DE-AFARĂ

Aproximativ 3,5 miliarde de dolari trimit, anual, Românii din străinătate în România folosind serviciile bancare sau pe cele alternative. Tendinţa este, însă, crescătoare, atât statisticile Băncii Naţionale, cât şi ale celor mai importante bănci comerciale confirmând această stare de fapt. În primele trei luni ale acestui an, în România au intrat, conform datelor BNR, 517 milioane euro, cu aproximativ 20% mai mult decât în perioada similară a lui 2003 (400 milioane euro). Numai prin BCR, spre exemplu, s'au transferat, în perioada Ianuarie-Martie 2004, peste 70 milioane dolari (195 milioane dolari în tot anul 2003). Modalităţile bancare prin care banii sunt trimişi în ţară variază dela transferul obişnuit, la cel efectuat prin serviciile rapide (Money Gram, Western Union etc.) sau prin firme specializate şi autorizate în acest sens de banca centrală.

UN ROMÂN DIN TREI ESTE NEMULŢUMIT DE SERVICIILE BĂNCILOR

Peste 35% din Românii care utilizează produse şi servicii bancare s'au declarat profund nemulţumiţi de nivelul taxelor şi al comisioanelor practicate de aceste instituţii de credit; de asemenea, 19% din cei chestionaţi au apreciat că al doilea element *"deranjant"* este programul de lucru al băncilor, după cum se arată într'un studiu realizat de ING Bank România.

Analiza evidenţiază că 15,2% din clienţi sunt dezamăgiţi de gama redusă de produse şi servicii disponibile, precum şi de calitatea serviciilor de consiliere (12%) asigurate de bănci.

În privinţa celor mai importante avantaje competitive pentru o bancă, 43% din repondenţi au menţionat soliditatea financiară, 24%, gama de produse şi servicii, iar peste 20% au declarat că se bazează pe profesionalismul angajaţilor.

REDUCEREA DEFICITULUI BUGETAR

Autorităţile române trebue să reducă pe termen mediu deficitul bugetar, să elimine pierderile şi deficitul cvasi-fiscal din sectorul de stat, pentru a favoriza obţinerea unei creşteri economice susţinute în următorii ani, consideră Consiliul. FMI a avertizat în privinţa diminuării bazei taxabile prin scutiri dela plata impozitului pe profit şi a TVA. FMI a mai arătat că este necesară impunerea unei politici financiare stricte la întreprinderile de stat şi a apreciat măsurile de reducere a arieratelor din sectorul minier şi al căilor ferate.

Fondul sprijină închiderea unităţilor neviabile, cu măsuri adecvate de recalificare a personalului, precum şi majorarea preţurilor din sistemul energetic până la nivelul acoperirii costurilor.

CONCLUZIILE RAPORTULUI CAPE: FIRMELE ROMÂNEŞTI NU SUNT PREGĂTITE PENTRU ADERARE

Lipsa finanţărilor rămâne principala preocupare a companiilor, urmată de problemele de marketing. Procentajul companiilor care sunt în căutarea unui partener strategic a crescut dela 18% (în 2003) la 21% (în 2004). Pe de altă parte, Internetul devine unul dintre principalele mijloace de informare pentru firme. Acestea sunt doar câteva aspecte prezentate de un studiu complex, Raportul CAPE, realizat de Camera de Comerţ şi Industrie a României şi a Municipiului Bucureşti, într'un parteneriat cu Eurochambres. *"O pregătire adecvată pentru acest eveniment este cheia succesului procesului de extindere a UE. Cu cât firmele sunt mai bine informate, cu atât ele vor fi mai competitive pe Piaţa Unică Europeană"*, a precizat Christoph Leitl, preşedintele Eurochambres.

După 4 ani de participare activă în Raportul CAPE (Corporate Readiness for Enlargement in Central Europe), un număr din ce în ce mai mare de companii (1.658 în 2001 şi respectiv 4.109 în 2004) şi-au arătat interesul accentuat faţă de pregătirea proprie pentru Piaţa Unică. De-a lungul acestei perioade, procentajul IMM-urilor a crescut dela 73% la 87%, ceea ce conferă raportului un plus de valoare.

O LOCUINŢĂ DIN ZECE ESTE ASIGURATĂ

Cel mult 10% din locuinţele din România sunt asigurate impotriva cutremurului, în condiţiile în care o astfel de poliţă costă cât plinul unui rezervor de benzină, a spus Cristian Constantinescu, preşedintele Allianz-Ţiriac.

Reprezentanţii Uniunii Naţionale a Societăţilor de Asigurare şi Reasigurare din România, înfiinţată acum 10 ani, au criticat birocraţia de care se lovesc cei ce vor să beneficieze de deducerile fiscale pentru astfel de poliţe.

PROBLEME MARI ÎN JUSTIŢIE

Ministrul Justiţiei e de părere că Justiţia română va corespunde normelor europene atunci când cel care se judecă la Paris sau la Bruxelles va fi judecat şi la Bucureşti în aceleaşi condiţii.

Drumul este lung, iar timpul scurt – a subliniat Cristian Diaconescu. El a declarat că dacă România nu va încheia capitolul de negociere privind Justiţia, integrarea României în Uniunea Europeană se va amâna dincolo de 2007, pentru un termen nedefinit. Sinceritatea Ministrului Justiţiei - sunt de părere analiştii - nu foloseşte la nimic, atâta timp cât nu e însoţită de măsuri ferme.

Până la sfârşitul lunii, Parlamentul ar trebui să adopte un pachet de trei legi esenţiale pentru reforma în Justiţie. E vorba de legile privind organizarea judecătorească, statutul magistraţilor şi Consiliul superior al magistraturii. Georgiana Iorgulescu, director de programe la Centru de Resurse Juridice, declara că Parlamentul ar avea timp pentru adoptarea celor trei legi, chiar dacă mulţi dintre parlamentari sunt prinşi în campania electorală.

Adoptarea legilor, chiar şi în forma actuală, trebue să fie urmată, însă, de alte măsuri care să asigure aplicarea lor, astfel încât să se respecte autonomia Consiliului superior al magistraturii şi să se evite imixţiunea politicului în reforma în Justiţie este, alături de cea în Administraţie, unul din cele mai importante şi mai dificile capitole.

În amândouă domeniile, însă, conform unor oficiali europeni reforma pare încetă şi nesigură. Şeful Delegaţiei Comisiei Europene la Bucureşti, Jonnathan Scheele declara recent că nu e convins că Guvernul este hotărît să facă reformă.

Pe de altă parte, demisia lui Ioan Rus din fruntea ministerului de Interne, ca să se ocupe de campania electorală pentru primăria municipiului Cluj, pune sub semnul întrebării seriozitate cu care tratează Guvernul negocierile de aderare.

Analiştii sesizează deja că, pentru Guvern, câştigarea alegerilor pare a fi mai importantă decât integrarea europeană.

FMI EXPLICĂ DE CE NU E ROMÂNIA O ECONOMIE DE PIAŢĂ

Reprezentanţii partidelor de orientare creştin-democrată şi populară consideră că în România trebue să existe o forţă unică de această orientare politică. Ele sunt însă de părere, că noul partid nu va putea lua fiinţă înainte de alegerile generale din Noembrie.

Şapte partide au semnat o declaraţie în acest sens: Partidul Naţional Ţărănesc Creştin Democrat (PNŢCD), Partidul Noua Generaţie (PNG), Acţiunea Populară (AP), Uniunea pentru Reconstrucţia României (URR), Partidul Naţional Democrat Creştin (PNDC), Partidul Creştin Democrat (PCD), Partidul Popular din România (PPR) - şi Asociaţia Uniunea Popular Creştină (condusă de Bogdan Hossu), organizatoarea reuniunii.

Liderii partidelor semnatare au decis, potrivit agenţiei Mediafax, înfiinţarea unui grup de lucru care să analizeze şi să realizeze *"strategia de construcţie"* a acestei forţe politice unice.

O statistică realizată de Fondul Monetar Internaţional arată că în economia românească datoriile către buget sau furnizori, contractate atât de companiile de stat cât şi de cele private, au rămas extrem de ridicate în ultimii trei ani. La finalul anului trecut, ele au atins aproape 40% din produsul intern brut. Statistica Fondului Monetar Internaţional reflectă creşterea datoriilor din economie. FMI pune pe seama acestei creşteri incetineala restructurării economiei româneşti şi întârzierea tranziţiei către o economie de piaţă.

Neplata datoriilor care se ridică la 20 de miliarde de dolari a devenit o formă de finanţare pentru multe companii de stat sau private care au descoperit că pot folosi banii pe care îi datorează, ba chiar pot face şi alte datorii, pentru a se menţine pe linia de plutire. Datoriile din economie sunt o serioasă frână economică.

Fondul Monetar Internaţional consideră că datoriile în economie sunt o sursă de corupţie şi fraudă. În opinia FMI, soluţia o reprezintă încetarea tolerării restanţelor la plată, aşa cum se întâmplă deja în cazul băncilor din România.

Trebue doar ca guvernul să aibă curajul să ia această decizie care pare mai degrabă politică, decât economică într'un an electoral. Reducerea datoriilor către bugetul statului, inclusiv către asigurările sociale, va fi considerată un semn că guvernul vrea să facă reformă şi un criteriu important al evaluării României de către FMI.

Aderarea la U.E în 2014?

Cancelarul Austriei, Wolfgang Schuessel, avertizează că este posibil ca aderarea la Uniunea Europeană a unora dintre statele candidate din Sud-Estul continentului să se amâne până în 2014. Cancelarul Schuessel a făcut această declaraţie în cadrul unei întâlniri cu liderii ţărilor Sud-Est europene, la Salzburg. Dl. Schuessel a opinat că, în momentul de faţă, marile probleme ale zonei au fost rezolvate şi s'a referit la faptul că ţările din Sud-Estul Europei nu mai reprezintă un subiect de primă pagină a ziarelor din Austria. Pe de altă parte, Erhard Busek, coordonatorul Pactului de stabilitate din regiune, a declarat că *"prioritatea cea mai mare rămâne extinderea Uniunii Europene prin integrarea statelor din Sudul Europei, dar asta şi pentrucă nu mai există nici o altă direcţie"*.

Declaraţia cancelarului austriac, care relevă mai degrabă o ponderare a speranţelor de aderare rapidă, nu pare să-i îngrijoreze pe oficialii dela Bucureşti. Negociatorul şef cu UE, Vasile Puşcaş, a declarat că România face parte din Europa Centrală, pe de-o parte, iar pe de altă parte, negocierile sunt atât de înaintate încât termenul avansat de cancelarul austriac nu are cum să afecteze integrarea României în 2007.

Anul trecut, preşedintele de atunci al Comisiei Europene, Romano Prodi, a declarat că *"procesul unificării europene nu va fi complet până ce ţările din Balcanii de Vest nu vor deveni membre ale Uniunii"*. Ţările la care se referea Dl. Prodi sunt Albania, Bosnia-Herţegovina, Croaţia, Macedonia, Serbia şi Muntenegru.

Anterior, Uniunea Europeană a decis intensificarea monitorizării stadiului de pregătire pentru aderare a României şi Bulgariei.

Potrivit sursei citate, în negocierile de aderare a Bulgariei a fost inclusă o clauză inedită care prevede ca statele membre ale Uniunii să poată amâna cu un an aderarea Bulgariei, la recomandarea Comisiei Europene, dacă există *"riscul serios"* ca această ţară să nu fie pregătită să adere la data prevăzută, în Ianuarie 2007.

O astfel de decizie va trebui să fie adoptată în unanimitate. Deşi Uniunea Europeană introdusese deja un sistem de monitorizare pentru cele zece ţări care au devenit membre la 1 Mai, este prima dată când se vorbeşte de posibilitatea amânării unei aderări.

ŞTIRI... ŞTIRI... ŞTIRI...

Dela 1 Ianuarie 2007, sacrificarea tradiţională a porcilor de Crăciun va fi interzisă, a declarat Liviu Harbuz, preşedintele Agenţiei Veterinare pentru Siguranţa Alimentelor (AVSA) *"În cadrul negocierilor cu UE, am obţinut menţinerea sacrificării tradiţionale a porcilor de Crăciun până la 1 Ianuarie 2007. Ulterior acestei date, porcii vor fi sacrificaţi numai prin asomare"*, a precizat Harbuz. Pe de altă parte însă, autorităţile recunosc că este puţin probabil ca tradiţia sacrificării porcilor în propria gospodărie să dispară în următorii 10-15 ani. În ceea ce priveşte restul obligaţiilor asumate în privinţa sectorului sanitar-veterinar, potrivit şefului AVSA, până la sfârşitul anului 2005, ţara noastră va trebui să elimine din alimentaţia animalelor făinurile proteice. *"Pe lângă restructurarea unităţilor de procesare a laptelui şi a cărnii, astfel încât acestea să corespundă din punct de vedere igienic, România va trebui să finanţeze până la sfârşitul acestui an identificarea cabalinelor. De asemenea, până la 1 Ianuarie 2006, trebue să identificăm toate caprinele, ovinele şi suinele"*, a mai spus Harbuz.

Referitor la procesul de identificare a cabalinelor, oficialul AVSA a apreciat că aceasta nu a fost finalizată din cauza lipsei furnizorilor de microcipuri. *"Printr'un nou act normativ, am solicitat modificarea specificaţiilor tehnice ale microcipurilor, astfel încât să putem lărgi accesul furnizorilor la această piaţă"*, a mai spus Harbuz. Tot până la 1 Ianuarie 2007, România va trebui să înfiinţeze opt puncte de inspecţie vamală şi un sistem naţional de ecarisare a deşeurilor animale. În cazul în care România nu îşi va respecta angajamentele asumate, capitolul de negociere *"Agricultura"* va fi redeschis.

Disidentul Vladimir Bukovski îl acuză pe actualul preşedinte că este omul de legătură al Moscovei.

Cunoscutul disident rus Vladimir Bukovski îl acuză pe Ion Iliescu că, în calitate de *"agent al Moscovei"*, ar fi organizat şi condus *"lovitura de stat din Decembrie 1989 din România"*. Într'un interviu pe care i l-a acordat la Cambridge istoricului Marius Oprea, Vladimir Bukovski afirmă că are şi dovezi în sprijinul afirmaţiilor sale, dovezi pe care le va face publice *"cât de curând"*. *"Iliescu era prietenul lui Gorbaciov de foarte multă vreme, din studenţie. Aşa că a fost informat cu aproape un an înainte despre posibilitatea schimbării... şi că el o să devină omul Moscovei. Nu am găsit încă dovezi clare pentru ce s'a întâmplat înainte de '89 dar există dovezi indirecte că s'au întâlnit"*, a explicat Bukovski. Despre dovezile pe care urmează să le scoată la iveală, Bukovski a afirmat că sunt documente pe care reuşit să le scoată din arhivele Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în perioada 1991-1992. Acestea, împreună cu anchetele efectuate de jurnalişti reputaţi, spre exemplu John Simpson, dela BBC International, ar oferi, spune Bukovski imaginea a ceea ce s'a întâmplat în România. *"Desigur, unele probe sunt indirecte, însă toate probele circumstanţiale puse cap la cap dau o imagine de ansamblu a ceea ce a însemnat sistemul şi cum şi-a regizat tranziţia"*, a mai declarat Bukovski.

Vladimir Bukovski este unul dintre cei mai cunoscuţi disidenţi sovietici, fiind deseori comparat cu Aleksandr Soljeniţin. Pentru opiniile sale anticomuniste, Bukovski a fost internat cu forţa în sanatorii de către regimul sovietic, fiind nevoit să exileze în Anglia în 1976. În 1981 a absolvit universitatea Cambridge iar din 1986 este doctor în neurofiziologie.

ECONOMIA SUBTERANĂ, 25 LA SUTĂ DIN PIB

Exerciţiul financiar din 2003 a fost apreciat ca *"de departe cel mai bun"* în bilanţul unui an de activitate al Autorităţii Naţionale de Control (ANC). Un proces înregistrat şi în primele şase luni ale anului 2004.

Deficitul bugetar a scăzut dela 2,7 la 2,4 la sută din PIB, în special ca urmare a creşterii gradului de colectare. În primele şase luni ale anului 2004 totalul veniturilor le-a depăşit cu 56,4 la sută pe cele din perioada similară a anului 2003.

Dela 109.000 miliarde de lei la 170.000 miliarde de lei, iar din acestea impozitul pe profit, considerat de ANC *"cu totul remarcabil"*, a depăşit nivelul din 2003 cu 68,5 la sută, respectiv de la 18.000 miliarde de lei pe primul semestru al anului 2003 la 31.000 miliarde de lei pe primul semestru al anului 2004.

Nivelul economiei subterane a fost redus dela 40 la sută din PIB, cât era în 1998, nivel caracteristic ţărilor din lumea a treia, la 25 la sută din PIB în prezent.

PNL-PD: PREMIERUL NĂSTASE EXPLOATEAZĂ VIZITA ÎN STATELE UNITE ÎN SCOPURI ELECTORALE

Liderul PNL, Theodor Stolojan, a declarat că premierul Adrian Năstase a folosit vizita sa în Statele Unite în interes electoral. Liderul PD, Traian Băsescu, a afirmat, la rândul său, că Adrian Nastase şi-a anunţat candidatura la preşedinţie în Statele Unite, pe peluza Casei Albe, pentru a crea impresia că ar avea susţinerea preşedintelui american George Bush. *"Acest tip de politică nu mai păcăleşte pe nimeni"* - a declarat Băsescu.

La rândul său, fostul preşedinte al României, Emil Constantinescu a spus că *"Adrian Năstase a încercat să vândă eforturile României şi prezenţa soldaţilor români în Afganistan şi în Irak pentru un beneficiu personal"*.

NE-AU LUAT-O ÎNAINTE

Bulgaria a încheiat negocierile cu U.E

Uniunea Europeană a decis să încheie negocierile de aderare cu Bulgaria, rezervându-şi însă dreptul de a amâna aderarea efectivă cu un an dacă Sofia nu-şi respectă angajamentele. Decizia a fost luată de ambasadorii UE şi a fost anunţată oficial la Luxemburg, în cadrul unei reuniuni între miniştrii de Externe ai Uniunii şi omologul lor bulgar, Solomon Passy. Potrivit unor surse diplomatice, ambasadorii celor 25 de ţări ale Uniunii s'au pus acum de acord asupra pachetului final, care conţine o clauză-cheie. (Este vorba de posibilitatea amânării cu până la un an a aderării efective a Bulgariei dacă rapoartele de monitorizare ale Comisiei Europene vor concluziona că Sofia nu şi-a îndeplinit angajamentele asumate în timpul negocierilor.

Unii diplomaţi susţin că o asemenea clauză n'ar putea duce decât la o singură amânare de un an şi că e foarte puţin probabil că ea va fi folosită în cazul Bulgariei. Deşi Uniunea Europeană a introdus deja un sistem de monitorizare pentru cele zece ţări care au devenit membre la 1 Mai, e prima dată când se vorbeşte de posibilitatea amânării unei aderări. Clauza se va aplica pe viitor şi României şi Turciei.

FMI: ANCHETELE ÎN CAZURILE DE FRAUDĂ FINANCIARĂ PROGRESEAZĂ ÎNCET

Cadrul legal din România privind combaterea fraudelor financiare şi spălarea banilor este adecvat, însă anchetele în cazul acestor infracţiuni, cum ar fi cazul FNI, progresează foarte încet, a declarat reprezentantul rezident al FMI în România, Graeme Justice.

"În acordul stand-by din anul 2000, Guvernul s'a angajat să întreprindă acţiuni rapide împotriva responsabililor de prăbuşirea FNI. După patru ani, ancheta nu a produs încă nici un rezultat", a afirmat Justice, în cadrul unei mese rotunde organizată de Ambasada SUA la Bucureşti. El a arătat că falimentul FNI a afectat în mod direct sistemul bancar, în special Casa de Economii şi Consemnaţiuni şi Banca Populară Română.

EŞECUL NEGOCIERILOR DIPLOMATICE ÎNTRE RELAŢIILE DINTRE ROMÂNIA ŞI MOLDOVA

Ministrul de Externe Geoană a anunţat că nu s'a ajuns la un acord cu Chişinăul pentru semnarea unei declaraţii privind stabilitatea şi integritatea Republicii Moldova. Geoană şi-a exprimat regretul că preşedintele moldovean Voronin nu a participat la Putna la manifestările în memoria domnitorului Ştefan cel Mare.

În lunile următoare va exista un dialog mai intens şi *"foarte onest"* cu Chişinăul privind găsirea unei soluţii la conflictul transnistrean de care România este interesată şi în care este firesc să aibă un cuvânt de spus.

PONTA AVERTIZEAZĂ PSD ASUPRA RISCULUI DE A PIERDE LEGISLATIVELE

Vicepreşedintele PSD, Victor Ponta, a declarat că rezultatele alegerilor locale au reprezentat un avertisment serios pentru PSD şi, dacă partidul nu va face schimbări de fond, este posibil să piardă alegerile din toamnă.

"Părerea mea este că alegerile locale au fost un cartonaş galben pentru noi şi, dacă nu înţelegem să luăm măsuri de fond, va veni cartonaşul roşu", a spus Ponta.

El a arătat că PSD trebue să ia măsuri nu numai pe plan local, dar şi pe plan central, oriunde au fost rezultate foarte proaste.

ROMÂNIA ÎN COADA INVESTIŢIILOR STRĂINE PE CAP DE LOCUITOR

Potrivit statisticilor, România a înregistrat o creştere cu 20% a investiţiilor în anul trecut, însă rămâne cu cel mai mic nivel al investiţiilor pe cap de locuitor în regiune, aflându-se chiar şi în urma Albaniei. La 30 Septembrie anul trecut, Consiliul Investitorilor Străini din România (Foreign Investement Council - CSI) propunea un set de măsuri pentru creşterea investiţiilor straine în România.

A. Flexibilitatea forţei de muncă: Noul Cod al muncii este un act normativ cuprinzător cu un impact semnificativ asupra tuturor companiilor din România. Totuşi, anumite clauze din Codul muncii sunt restrictive şi nu sunt adecvate companiilor care funcţionează după principiile economiei de piaţă.

Din cele 300 de articole ale Codului Muncii, FIC consideră că şase probleme ar trebui rezolvate cu prioritate:

1. Eliminarea fondului de garantare pentru plata creanţelor salariale, prevăzut pentru cazurile când societatea intră în faliment;

2. Săptămâna de lucru de 48 de ore: limitarea săptămânii de lucru la 48 de ore nu este practică în multe domenii de activitate, considerã FIC. Recomandarea FIC, în concordanţă cu prevederile Directivei UE nr. 93/104/CE este ca angajaţilor să li se permită să muncească maximum 48 de ore pe săptămână ca medie calculată pe durata unui an calendaristic.

3. Angajarea şi concedierea salariaţilor: FIC recomandă ca procedurile referitoare la concedierea salariaţilor incompetenţi să fie reduse şi simplificate, conform cu practicile europene.

4. Conflictul de interese la nivelul angajaţilor: Cerinţa de a plăti o primă salariaţilor care nu sunt de acord cu *"clauza de non-concurenţă"* nu se regăseşte în economiile de piaţă. FIC recomandă ca cerinţa referitoare la faptul că un angajator să plătească salarii suplimentare pentru loialitatea unui salariat să fie eliminată.

5. Rolul sindicatelor şi normele de muncă: FIC recomandă ca cerinţa de a stabili norme de muncă să fie eliminată.

6. Formarea profesională: Instruirea nu ar trebui să aibă loc ca urmare a unei obligaţii legale, ci pentru a îmbunătăţi abilităţile angajaţilor în vederea dezvoltării companiei. FIC recomandă ca fiecare companie cu mai mult de 100 de angajaţi să întocmească un raport anual referitor la formarea profesională oferită personalului propriu.

B. Un mediu de afaceri echitabil şi aplicarea legii: Colectarea fără diferenţieri a impozitelor atât pentru companiile private, cât şi pentru cele de stat. Guvernul să îşi continue politica de transparenţă lansată în 2003 prin publicarea pe Internet şi actualizarea regulată a listei companiilor cu datorii semnificative către bugetul de stat.

Guvernul să elaboreze şi să publice un plan detaliat şi agresiv pentru reducerea în mod semnificativ a arieratelor la buget.

Să fie lichidată orice companie cu arierate neachitate către buget mai vechi de 36 de luni.

Transparenţa în aplicarea regulilor cu privire la scutirea de impozite şi supraveghere consecventă făcute de către Consiliul Concurenţei.

Deciziile de acordare de ajutoare de stat să fie făcute publice pe Internet.

Legile actuale cu privire la faliment să fie aplicate.

Alte recomandări FIC: Propunerile legislative să fie afişate pe Internet şi publicate într'o nouă secţiune a Monitorului Oficial.

Să crească independenţa Consiliului Concurenţei faţă de presiunile politice.

CONSTANTINESCU: "GRUPUL MEU ŢINTĂ NU S'A DUS LA VOT"

Preşedintele Acţiunii Populare, Emil Constantinescu, a declarat că rezultatul din alegerile locale reprezintă *"un insucces"* pe care liderii şi-l asumă *"cu claritate şi bărbăţie"*, arătând că partidul nu a avut *"forţa financiară, economică, logistică şi umană"* pentru reprezentare naţională.

BANCA MONDIALĂ CERE ACCELERAREA PRIVATIZĂRII ŞI REFORMELOR STRUCTURALE ÎN ROMÂNIA

Memorandul economic de ţară al Băncii Mondiale arată că România a progresat în ultimii ani în ceea ce priveşte stabilitatea macroeconomică, însă trebue să accelereze reformele structurale şi să continue procesul de privatizare pentru a recupera decalajul economic şi a se integra în Uniunea Europeană.

Constantinescu a spus că AP infiinţată doar cu şapte luni în urmă, se afla în plină construcţie, reuşind să depună liste complete în 38% din localităţi, unde are organizaţii. El a menţionat însă că AP nu putea rata momentul de a fi cunoscut de grupul ţintă vizat de partid, respectiv cei care nu se prezintă la vot, care au putut afla astfel mesajul formaţiunii.

Constantinescu a constatat că, deşi nu s'au înregistrat reacţii negative, grupul ţintă nu a fost convins să se prezinte la vot, dar nici nu s'a dus la vot să-i susţină pe alţii. În ceea ce priveşte rezultatul alegerilor locale, Constantinescu apreciază pozitiv pentru ţară faptul că s'a votat pentru Alianţa D.A. (PNL-PD), întrucât în acest fel s'a adus *"o lovitură centralizării într'un singur punct a puterii şi creării unui partid care să se identifice cu statul"*.

CREŞTE INFLAŢIA ÎN NOILE STATE MEMBRE U.E.

Majoritatea statelor europene, care au intrat în Uniunea Europeană la data de 1 Mai au asistat la accelerarea inflaţiei luna trecută, în urma măririi taxelor pentru a intra în conformitate cu legislaţia UE.

Statisticile UE arată că preţurile au crescut dela lună la lună mai repede în Polonia, Ungaria şi ţările Baltice, decât în statele zonei Euro.

În Polonia, cea mai mare dintre noile membre UE, preţurile la bunurile de consum au crescut cu 1,1%, cea mai ridicată valoare din ultimii doi ani.

Media inflaţiei pentru cele 12 ţări ale zonei de acoperire a monedei europene este de 0,3% dela lună la lună, cea mai ridicată înregistrându-se în Portugalia şi Spania, cu 0,8% şi, respectiv, 0,6%.

Lituania, Letonia şi Estonia au cea mai mare creştere a preţurilor în luna Mai, de 1,5%, 1,3%, şi 1,9%.

"În Lituania, unii jucători de pe piaţă au folosit intrarea în UE ca pretext pentru scumpirea bunurilor. Nu există nici un motiv real pentru aceste scumpiri", a declarat comisarul UE pentru Lituania, Dalia Grybauskaite, fostul ministru lituanian de Finanţe.

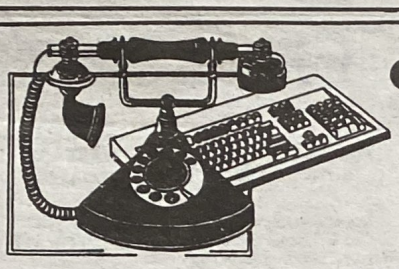

din cele 3 colțuri ale lumii

RUBRICĂ de DAN PĂSTOREL

IRAKUL ŞI SERVICIILE SECRETE

După înmânarea suveranității guvernului provizoriu irakian, insurgenții au continuat atacuri asupra forțelor SUA și irakiene, probabil cu intenția de a demonstra că acest guvern nu poate asigura securitatea.

AUTOCISTERNA SINUCIGAŞE EXPLODEAZĂ LA UN POST DE POLIȚIE (din BAGDAD)

Într'o ambuscadă a fost omorît Osama Youssef Kashmoula, guvernatorul unei provincii nordice. Un camion sinucigaș a explodat lângă complexul în care se află guvernul interimar și ambasada SUA, făcând multe victime. O autocisternă a explodat lângă un post de poliție din Bagdad.

Un vehicul sinucigaș a explodat lângă convoiul ministrului de Justiție Malik Dohan al-Hassan care a scăpat nevătămat, deși cinci din oamenii săi de gardă au fost uciși. Acest atac se pare că a fost făcut de insurgenți pentru a marca aniversarea loviturii de stat care a adus la putere pe Saddam Hussein și partidul său. Atacuri împotriva oficialilor guvernului interimar au continuat.

Multe din atacuri au fost atribuite militantului iordanian Abu Musab al-Zarqawi, care și-a luat răspunderea și pentru atacul asupra casei Primului ministru interimar Iyad Allawi. Grupul lui al-Zarqawi a anunțat că va continua urmărirea lui Allawi.

Alt mijloc de luptă al insurgenților împotriva coaliției, a fost luarea de ostateci amenințați cu decapitarea, dacă trupele respective nu se retrag din Irak. Acest șantaj a prins, când unitatea de pace a Filipinelor a fost retrasă pentru a-l salva pe un conducător de camion, luat ostatec. Retragerea a deranjat pe Americani și pe oficialii guvernului interimar.

Comitetul Senatului pentru Serviciile Secrete a prezentat prima parte a raportului privind informațiile date de CIA administrației Bush, care au alimentat motivele pentru invadarea Irakului în Martie 2003.

Partea a doua a raportului, care studiază dacă republicanii lui Bush au modelat sau au interpretat tendențios aceste informații pentru a porni un război preconceput, va fi dată în vileag după alegerile din Noembrie.

În raportul din Iulie, cea mai mare parte de vină e considerat că o poartă CIA și directorul demisionat George Tenet, fiindcă Americanii și aliații lor au pornit în războiul din Irak bazați pe informații false sau exagerate.

"Înainte de război, comunitatea serviciilor secrete ale Statelor Unite a spus președintelui, ca și Congresului și publicului, că Saddam Hus-chimice și biologice și dacă e lăsat necontrolat va putea avea arme nucleare chiar în decada aceasta. Ei bine, astăzi stim că aceste afirmații erau greșite", a pus senatorul Pat Roberts, președintele comitetului.

La rândul său, senatorul Jay Rockefeller a spus că dacă Congresul ar fi știut atunci ceea ce știe azi, nu ar fi sprijinit războiul lui Bush. *"Am intrat în război bazați pe afir-*

Pat Roberts

mații false". El a mai afirmat că, *"în mod tragic, eșecul serviciilor secrete așa cum apare în acest raport, va afecta securitatea noastră națională timp de generații"*.

Senatorul Rockefeller a subliniat și consecințele în politica intrnațională în urma învadării Irakului. *"Credibilitatea noastră a scăzut. Poziția noastră în lume nu a fost niciodată atât de joasă. Am stimulat o ură profundă în lumea musulmană și aceasta va continua să crească. Ca o consecință directă, națiunea noastră este astăzi mai vulnerabilă ca niciodată"*, a conchis senatorul.

Ron Wyden, unul din membrii comitetului a declarat că mărturiile au arătat existența unor presiuni făcute de administrație pentru ca analiștii să vină cu informații care să se potrivească cu *"retorica"* lor publică. Oamenii politici au făcut clar ce fel de informații caută. *"Oficialii administrației au cerut în mod repetat analiștilor informații despre legătura Saddam-al Qaida, fiindcă informațiile nu se potriveau cu retorica lor publică"*.

Numai cu puțin înainte, vice-președintele Dick Ceney continua să susțină că *"a fost o clară relație"* între Saddam Hussein și rețeaua teroristă a lui Osama ben Laden, iar *"evidențele sunt copleșitoare"*. Informații primite de CIA dela alte agenții arătau că guvernul irakian avea politica de a aresta și a executa pe extremiștii islamici și a căuta *"să prevină tineretul irakian de a trece la Al Qaida"*.

Criticile asupra felului cum au acționat serviciile secrete de informație americane au fost evidente și după raportul Comisiei privind Atacurile Teroriste Asupra Statelor Unite, formată din zece membri bipartizani. Raportul care a cercetat evenimentele din 11 Septembrie 2001 a recomandat crearea unui cabinet care să supravegheze agențiile serviciilor secrete care sunt răspândite de-a lungul guvernului.

Reprezentanta democrată Jane Harman, care face parte din Comitetul Camerei pentru Serviciile Secrete, a declarat că o astfel de poziție este bine venită. *"Comunitatea prezentă a serviciilor secrete a fost creată în 1947, ca să lupte cu un inamic care nu mai există. Cele 15 agenții ale noastre operează după diverse reguli, culturi și date. Acest lucru trebue să înceteze"*, a declarat reprezentanta.

La rândul său, în Marea

Jay Rockeffeler

Bitanie, o comisie specială formată din cinci persoane și condusă de Lordul Robin Butler, a prezentat un raport în care se arată că afirmațiile cheie ale serviciilor secrete britanice, care stipulau că Irakul posedă arme de distrugere în masă s'au bazat pe

Lord Butler

surse insuficient controlate și câteodată s'au bazat pe rapoarte de mâna a treia.

Documentul de 196 de pagini prezintă un portret al serviciului secret MI6 (echivalentul CIA), ca fiind sub presiunea de a veni cu date care să sprijine motivul de a intra în război, de multe ori bazate pe surse limitate și nedemne de încredere.

Raportul specifică faptul că dosarul din 2002 nu trebuia să includă afirmația că Irakul putea să efectueze un atac cu arme de distrugere în masă în numai 45 de minnute. De asemenea, aserțiunile bazate pe surse ale unor agezntii din Irak, că acesta a produs recent arme biologice trebuiau retrase, fiindcă nu erau demne de încredere, venind dela defectori.

De remarcat că Lordul Butler a declarat că nu s'a găsit nici o evidentă că primul ministru și guvernul său au deformat în mod intenționat informațiile și că au indus în eroare opinia publică pentru a găsi un motiv de intrare în război. Spre deosebire de George W. Bush, Tony Blair a declarat în Camera Comunelor că acceptă constatările raportului și își ia răspunderea deplină pentru orice eroare pe care a făcut-o guvernul.

Liderul partidului conservator de opoziție, Michael Howard a spus că *"nu este vorba de responsabilitate și de credibilitate"*, iar alți membri ai partidului au declarat că nu s'ar fi aprobat decizia de a merge la război, dacă membrii Camerei Comunelor ar fi știut ce șubrede erau sursele serviciilor secrete.

SHARON SUPĂRAT PE FRANCEZI

MONUMENT DINTR'UN CIMITIR VANDALIZAT

În urma creșterii actelor de anti-semitism din Franța, Premierul israelian Ariel Sharon a făcut apel la toți Evreii din Franța să se mute în Israel.

Franța a suferit un val de atacuri anti-semitice care au coincis cu reluarea luptelor în Orientul Mijlociu. Astfel, în primele luni ale lui 2004 s'au înregistrat 510 acte sau amenințări anti-evreiești, ceea ce l-a făcut pe Sharon să declare că *"vedem răspândirea celui mai sălbatic anti-semitism în Franța"*.

El a subliniat că mutarea Evreilor din Franța este *"o obligație și ei trebue să se mute imediat"*. Sharon a mai spus că a a apărut un nou tip de anti-semitism, bazat pe propagandă și sentimente anti-israeliene, iar Franța are o comunitate musulmană de 10% (5 milioane).

Propunerea lui Sharon a ridicat indignarea Francezilor. Ministrul de Externe Michel Barnier a declarat că *"astfel de propuneri sunt inacceptabile și intolerabile fiindcă lezează principiile fondatoare ale Republicii"*.

Comunitatea evreiască din Franța, care are 600.000 de persoane, este cea mai importantă din Europa Occidentală. Emigrarea spre Israel a fost în 2003 de numai 2.313 persoane.

Israelul este supărat și pe țările Europei Occidentale, fiindcă cele 25 de state au votat în Adunarea Generală ONU, împreună cu Marea Britanie și Olanda rezoluția care condamnă Israelul pentru bariera de securitate din Malul de Vest. Rezoluția a fost votată cu 150 voturi pentru, șase contra și zece abțineri. Guvernul israelian a convocat pe ambasadorii țărilor respective.

Această rezoluție a fost redactată după ce Curtea Internațională de Justiție a decretat că bariera este ilegală (vezi Scurte știri internaționale).

De reamintit că Adunarea Generală nu are puterea de a forța țările să acționeze conform rezoluției. Această putere o are numai Consiliul de Securitate.

SCURTE STIRI INTERNATIONALE

ISRAELUL CONDAMNAT DE TRIBUNALUL ONU

Tribunalul Internațional dela Haga, cea mai înaltă curte de justiție ONU, a condamnat Israelul pentru construirea în Malul de Vest a faimoasei bariere de securitate, lungă de 685km care încalcă legile internaționale.

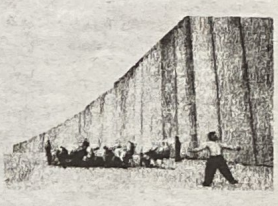

Curtea a spus că Israelul trebuie să dărâme bariera, să compenseze pe Palestinienii care au fost afectați de această structură și să retrocedeze proprietățile confiscate pentru aceasă construcție.

Cei 15 judecători internaționali au fost uniți în sprijinirea deciziei, cu o marea majoritate de 14-1, judecătorul american declarând că această curte nu este locul potrivit pentru judecarea barierei de securitate.

Mare parte din barieră este pe froniera existentă înainte de 1967, dar în unele părți intră adânc în Malul de Vest, izolând mai mult de 200.000 de Palestinieni de vecini și de mijloacele de întreținere.

Dacă bariera era construită pentru securitate ea trebuia construită pe partea israeliană a frontierei din 1967, susțin Palestinienii și ea poate duce la noi demarcații care reprezintă *"de facto"* noi anexări.

Cele 50 de pagini ale deciziei Curții Internaționale mai declară că așezările coloniștilor evrei sunt ilegale și acuză Israelul că acționează pentru a nega drepturile Palestinienilor la autodeterminare.

"Israelul are obligația de a termina cu încălcările legilor internaționale. Are obligația de a înceta lucrările zidului construit în Teritoriile Palestiniene Ocupate, incluzând chiar Ierusalimul de Est și de a dărâma această structură", a citit din raport președintele curții, chinezul Shi Jiuyong

Decizia curții dela Haga nu poate fi impusă Israelului, dar Liga Arabă a anunțat că va cere Adunării Generale ONU ca să dea o rezoluție care să întărească decizia tribunalului internațional.

După cum era de așteptat, Ariel Sharon a declarat că *"va lupta utilizând toate mijloacele diplomatice și legale"* împotriva deciziei curții ONU.

Secretarul General ONU Kofi Annan a îndemnat Israelul ca să accepte decizia curții dela Haga. *"In timp ce acceptăm că guvernul Israelului are responsabilități și datoria de a proteja pe cetățenii săi, orice acțiune pe care o ia trebuie să fie în conformitate cu legile internaționale"*, a conchis Secretarul General.

MARE PANA DE CURENT LA ATENA

Cea mai mare pană de curent electric de mai bine de zece ani a survenit la Atena pe date de 12 Iulie, lăsând milioane de oameni fără energie electrică.

Pe o căldură de 40° C, au fost întrerupte instalațiile de aer condiționat, mii de oameni au tre-buit să părăsească metrourile și troleibuzele. Încetarea funcționări semnalizatoarelor de trafic dela intersecții au oprit circulația autovehicolelor, iar sute de apeluri au fost făcute stațiilor de pompieri, pentru degajarea oamenilor surprinși în lifturi. A fost surprins de pană și Ministrul transporturilor Mihalis Liapis care făcea un test pe o nouă linie ferată olimpică care va uni aeroportul cu centrul Atenei.

Se crede că tensiunea s'a prăbușit din cauza cererii mari de aer condiționat în canicula de 40 grade.

Pana care a durat trei ore a avut repercusiuni și asupra altor centre populate ca Larissa (150km Nord de Atena) și portul Kalamata (280km Sud).

Această pană de curent a venit în momentul nepotrivit când a rămas numai o lună până la începerea Jocurilor Olimpice (13-29 August). Ea vine să se adauge criticilor survenite după amânarea dării în folosință a unor construcții olimpice ca și îngrijorării asupra măsurilor de securitate împotriva unor eventuale atacuri teroriste.

O nouă supraîncărcare a rețelei electrice poate duce la o pană de curent care să aibe repercusiuni nu numai asupra desfășurării jocurilor, dar chiar asupra spectatorilor. Se așteaptă ca 2 milioane de turiști să vină în Atena în mijlocul lunii August.

Grecii au dat asigurări că vor fi puse la dipsoziție încă cinci substații de alimentare electrică.

Cronica Internaţională

PORTRETUL TERORISTULUI AL ZARKAWI

De origine palestiniană, Al Zarkawi a luptat în Afganistan împotriva sovieticilor. Apoi a devenit unul dintre liderii extremismului islamic. În ultimul său număr, revista *Panorama* publică un portret al acestui terorist.

"Milano-Bagdad" este titlul cărţii pe care procurorul milanez Stefano Dambruoso (care s'a ocupat, din 1996 până în Aprilie 2004, de terorismul islamic, în prezent lucrează la sediul ONU din Viena), a scris-o împreună cu Guido Olimpio (ziarist) pentru editura Mondadori. Redăm câteva fragmente din capitolul dedicat lui Ahmad Al Khalayla, alias Abu Musab Al Zarkawi, emirul de care ascultau mujahedini şi kamikaze ai reţelei teroriste Al-Qaida înrolaţi în Italia.

L-au dat drept arestat în Iran, mort în luptele din Irak, refugiat în Caucaz. S'a spus despre el că, în 2002, i s'a amputat un picior, într'un spital din Bagdad, din cauza unei răni avute în perioada în care a luptat în Afganistan. Alte surse, imposibile de verificat, au negat această împrejurare.

Americanii au contribuit la amplificarea imaginii lui Abu Musab Al Zarkawi, inscriindu-l, în ajunul războiului din Irak, pe lista celor căutaţi. Mai întâi au pus pe capul său un premiu de 5 milioane de dolari, care a fost mărit în Ianuarie 2004 la 10 milioane. Departamentul de Stat, tot în lunile care au precedat conflictul şi cu o oarecare aproximaţie, l-au indicat drept elementul de legătură între Al-Qaida şi Saddam Hussein.

Intervenţia chirurgicală suferită într'un spital din Bagdad era citată ca o dovadă a familiarităţii teroristului cu autorităţile irakiene din acea vreme. Iar în raportul ONU, prezentat pe 5 Februarie 2003 de secretarul de stat Colin Powell, reţeaua Al Zarkavi şi ramificaţiile ei (inclusiv cele italiene) constituiau unul din capetele de acuzare împotriva Irakului.

Al Zarkawi s'a născut la Mafrak, în Iordania, şi s'a transferat la Zarka (de unde şi-a luat şi numele), oraş iordanian care a intrat deja pe cont propriu în istoria terorismului internaţional. Familia sa este palestiniană şi prin urmare între pereţii casei este foarte clar trecutul şi prezentul. Potrivit declaraţiilor mamei sale, era un băiat bun, nu se lăsa influenţat de alţii.... Viitorul lider extremist îşi câştiga existenţa într'un magazin mic în care închiria casete video. După o perioadă, însă, activitatea comercială s'a încheiat cu un esec.

Nu ştim dacă răsturnarea economică a influenţat asupra opţiunii sale de a merge să lupte, la sfârşitul anilor 80, în Afganistan. În acea perioadă, mulţi tineri musulmani aveau *"datoria"* de a-şi manifesta sprijinul faţă de rezistenţa antisovietică (...).

După înfrângerea Ruşilor, mujahedinii se despart. Unii rămân în Afganistan, alţii se duc în Bosnia şi Cecenia unde este nevoie de experienţa lor. Mulţi se reintorc acasă unde încep să încerce o reînviere a focarelor revoluţionare pe linia tendinţelor integriste. Al Zarkawi se numără printre aceştia şi atrage atenţia securităţii iordaniene. Este arestat, ispăşind o pedeapsă cu închisoarea de şapte ani, după care este graţiat. Detenţia îndelungată nu îi slăbeşte convingerile şi, numaidecât, după eliberare se apucă de treabă. Este bănuit că face parte dintr'un grup care plănuieşte să atace turiştii americani ce vizitează Iordania. Descoperit, îşi face pierdute urmele, căutând protecţie în randul foştilor tovarăşi din Afganistan. Al Zarkawi caută binecuvântarea reţelei Al-Qaida pentru a forma un *"grup exclusiv iordanian"*, care urmează să aibă drept ţinte favorite Israelul şi Evreii (...).

Activitatea politică (în regiunea Harat îşi creează la sfârşitul anului 2000 o organizaţie) nu îl împiedică să se căsătorească de două ori.

Shadi Abdallah, care a făcut parte din organizaţia sa şi care a dezvăluit multe secrete magistraturii germane, îl descrie astfel: *"Are aproximativ 37 de ani, o înălţime de aproximativ 180 cm, robust, musculos şi atletic. Are faţa rotundă, pielea albă, poartă o barbă scurtă, are parul negru şi un inceput de chelie. Pe partea stângă a bărbiei are o cicatrice vizibilă. Are ochii de culoare închisă iar pe mâna dreaptă sau stângă, la baza arătătorului, are tatuate trei puncte verzi. Este de origine iordaniană şi pe lângă arabă vorbeşte şi limba pashtun"(...).*

Al Zarkawi este semnalat pretutindeni. Din Siria, unde există punctele de sprijin pentru reţeaua italiană, şi până în Liban. Apoi din nou în Iran, unde în oraşul Mashad ar dispune de sprijin sigur. Cercetările noastre ne-au permis să stabilim cu certitudine că ţinutul ayatollahilor este trambulina preferată pentru militanţii destinaţi Irakului. Tot mai des, emisari, plecaţi şi din Italia, vizitează Kurdistanul irakian pentru a strânge relaţii cu luptătorii de gherilă kurzi din organizaţia Al Ansar. Caută un *"loc cald"* de unde să lanseze operaţiuni şi un refugiu unde să antreneze oameni. Pentru a se păstra în formă, antrenaţi, şi pentru a face ca numele lor să circule în mediul terorist, călăii lui Al Zarkawi ucid la Amman, pe 28 Octombrie 2002, un diplomat american Lawrence Foley. Un atac mârşav care reafirmă preferinţa formaţiunii pentru teatrul iordanian, dar îl lărgeşte lovind o ţintă occidentală.

Marile manevre în vederea războiului

Formaţiunile *"asociate"* reţelei Al-Qaida se pregătesc în realitate pentru perioada de după război, încercând să profite de opoziţia faţă de prezenţa trupelor aliate. De aceea banda lui Al Zarkawi are nevoie de kamikaze: inutili pentru a opri o armată organizată, dar perfecţi pentru a alimenta destabilizarea. Liderul Al Tawhid se adaptează perfect la realitatea irakiană. Le cere reprezentanţilor săi din Europa să *"iniţieze"* alţi militanţi, în timp ce cei care sunt deja prezenţi în Irak se alătură acţiunilor desfăşurate de nostalgicii regimului Saddam. În acest scop sunt reorganizate celulele. Echipe alcătuite din puţine elemente (dela trei la cinci), pornind din Iran, se infiltrează în Irak. Se prezintă drept negustori şi închiriază mici apartamente în triunghiul sunnit, cuprins între Bagdad, Tikrit şi Ramadi, transformate în ascunzătoare.

La începutul lunii Ianuarie 2004 apare o nouă siglă: Al Ansar Al Sunna, care ar putea fi o ramificaţie a vechii Al Ansar. Evoluţiile pe teren, afirmă surse americane, sunt legate de transferarea şefilor în Irak. Sunt Al Zarkawi (ar fi false ştirile cu privire la uciderea sa) şi ideologul Abu Masaab, sirianul. Acesta din urmă a trăit mulţi ani în Spania şi apoi în Marea Britanie ca propagandist al mişcărilor insurecţionale islamice în Africa de Nord. Din Europa, urmând calea Jihadului (războiul sfânt), s'a deplasat în Afganistan unde s'a alăturat curţii gânditorilor radicali împrimând zeci de casete audio cu un mesaj clar: cu duşmanii nu se poate stabili nici armistiţiu, nici compromis. Este un *"manifest"* care se răspândeşte rapid. Benzile sirianului trec din mână în mână şi pot fi găsite pretutindeni. La Beirut, la Amman, dar şi în Italia, în locuinţele unor cetăţeni algerieni.

Este interesant de observat că figura lui Al Zarkawi suferă o altă transformare. Dintr'un om de acţiune devine predicator. Şi, imitându-l pe Ben Laden, lansează mesaje audio, via internet, sugerând strategia. Într'un astfel de mesaj el îi atacă puternic pe acei reprezentanţi religioşi care, după părerea sa, i-ar fi abandonat pe mujahedini în voia lor: *"Oh, popor, roţile războiului au inceput să se învârtă... Porţile Raiului sunt deschise martirilor. Dacă nu vreţi să fiţi cavalerii războiului, lăsaţi terenul femeilor, în aşa fel încât să poată conduce ele lupta. Voi, în schimb, puneţi mâna pe linguri şi pe mături"*. Cuvinte care trădează o deziluzie nu numai faţă de *"înţelepţi"*, ci şi faţă de liderii Al-Qaida. Un locument citat de surse dela Pentagon susţine că la sfârşitul anului 2003 Iordanianul a solicitat o mai mare colaborare din partea *"colegilor"* din Al-Qaida. Din Afganistan se pare că aceştia ar fi răspuns cu răceală, fapt ce l-a determinat pe terorist să reacţioneze. Dar experţii sunt prudenţi în legătură cu aceste disensiuni, tipice acestor formaţiuni: azi certuri, mâine îmbrăţişări (...).

Planul lui Al Zarkawi, dar şi al reţelei Al-Qaida, este acela de a împiedica, cu orice preţ, procesul de normalizare din Irak; de a declanşa din nou o confruntare fratricidă între cele două suflete ale Islamului: Sunniţii contra Şiiţilor, pentru a-i împinge să reacţioneze în mod dur. O strategie a tensiunii care trebue desfăşurată şi condusă prin atentate care să provoace masacre. Odată ce incendiul se va extinde, va fi greu de controlat. Pe de altă parte, un eventual guvern irakian va trebui să depindă întru totul de Washington, şi atunci membrii Al-Qaida vor avea o carte în plus pentru a chema la revoltă împotriva unui executiv etichetat drept *"marionetă"*. Ca atare, răsturnat, la fel ca şi regimurile aflate la putere în Arabia Saudită şi în Iordania. Un punct asupra căruia sunt de acord Al Zarkawi şi adepţii lui Osama. Dacă însă lucrurile nu vor merge aşa cum s'a stabilit, iar aceasta este o altă elucubraţie a a sa, *"ne putem face bagajele"* şi căuta un alt front. Să fie oare acesta în Europa, unde banda a dovedit că are deja *"ofiţeri"* şi atentatori sinucigaşi?

WASHINGTONUL ÎŞI REDUCE TRUPELE DIN COREEA DE SUD

Pentagonul a confirmat existenţa unui proiect în legătură cu retragerea a 12500 de oameni, reprezentând o treime din efectivul militarilor staţionaţi în Coreea de Sud, până la sfârşitul anului 2005 - scrie cotidianul francez *Le Figaro*.

Redesfăşurarea trupelor americane în Asia se accelerează. La sfârşitul unor convorbiri bilaterale, ministrul sud-coreean al Apărării a anunţat că Statele Unite intenţionează să retragă, până la finalul lunii Decembrie 2005, o treime din cei 37000 de militari americani staţionaţi în Coreea de Sud, respectiv 12500 soldaţi.

Această cifră include 3600 militari ai Diviziei a II-a Infanterie, care vor pleca, începând din luna August, pentru a întări forţele coaliţiei din Irak şi care, odată misiunea lor încheiată, nu se vor reintoarce probabil în Coreea de Sud. Ei ar putea fi redesfăşuraţi atunci în Australia sau în Thailanda.

Anunţul respectiv se înscrie pe linia *"doctrinei Rumsfeld"*, care susţine diminuarea forţelor fizice americane din regiune şi utilizarea la nivel optim a extraordinarului progres recent al tehnologiilor de comunicaţie. Pentru Washington şi ministrul său al Apărării, sfârşitul Războiului Rece şi multiplicarea unor focare teroriste justifică o reorganizare a prezenţei forţelor americane în lume şi îndeosebi în Asia. De altfel, manevrele militare din regiune pot fi de acum înainte controlate din Hawai, Guam sau Japonia.

Deja anul trecut, Washingtonul a anunţat că 14000 de soldaţi americani staţionaţi între Seul şi frontiera de Nord vor fi deplasaţi în afara razei de acţiune imediate a forţelor din Nord. Iar în luna Ianuarie, Washingtonul şi Seulul au anunţat că efectivul de 7000 de soldaţi care staţionează în capitala sud-coreeană va fi redesfăşurat în Sud, până în 2007.

Sud-coreenii nutresc sentimente confuze faţă de *"protectorii lor americani"*, care le asigură protecţia împotriva ameninţării pe care Coreea de Nord o reprezintă în continuare.

Vechea generaţie nu a uitat faptul că războiul din Coreea a fost declanşat, în mod concret din cauza unei retrageri a trupelor americane. Dar tinerii, în ce-i priveşte, apreciază că, incluzând Phenianul în *"Axa răului"*, George Bush a turnat gaz pe foc în regiune şi se tem în legătură cu o acţiune unilaterală americană.

Phenianul se pricepe de minune să profite de ambiguitatea relaţiilor dintre Statele Unite şi Coreea de Sud. Pe de o parte, el rămâne surd la cererile Washingtonului, care revendică îngheţarea programului său militar nuclear. Dar, pe de altă parte, Coreea de Nord multiplică gesturile de destindere faţă de Seul. Astfel, recent, armatele celor două ţări au acceptat să înceteze să facă propagandă de cele două părţi ale frontierei Nord-Sud şi să amelioreze relaţiile între forţele lor navale respective cu scopul de a evita accidentele. În acest sens a fost redeschisă reţeaua rutieră şi feroviară dintre Nord şi Sud dintre cele două ţări.

Fost activist de stânga, care a mizat vreme îndelungată pe fibra patriotică antiamericană, preşedintele sud-coreean, Roh Moo Hyun, vorbeşte când într'un fel, când în altfel. Astfel, în mitingurile electorale, nu pierde nici un prilej de a-şi exprima regretul în legătură cu *"interferenţa"* pe care o constituie trupele americane pe teritoriul coreean. Dar, dela venirea sa la putere, în Februarie 2003, el nu a luat nici o decizie realmente ostilă faţă de Washington.

***

RUŞII ÎL VOR PE KERRY LA CASA ALBĂ

La întrebarea *"Dacă mâine aţi avea posibilitatea să luaţi parte la alegerile prezidenţiale din SUA, care dintre cei doi candidaţi ar obţine votul D-voastră?"*, doar 7 la sută dintre cetăţenii ruşi intervievaţi au spus că sunt gata să-i ofere lui George W.Bush posibilitatea de a rămâne la Casa Albă pentru încă patru ani de zile. Fiecare al patrulea repondent al sondajului desfăşurat la finele lunii Mai a răspuns că ar dori să-l vadă în Cabinetul Oval pe concurentul lui Bush - candidatul din partea Partidului Democrat, John Kerry. Totuşi, majoritatea covârşitoare dintre cei intervievaţi - 41 la sută - au spus că, în general, nu ar participa la alegerile prezidenţiale din SUA, relevă directorul Departamentului pentru Relaţii Internaţionale din cadrul Institutului pentru Studiere a Opiniei Publice din Rusia, Dmitri Polikanov, într'un articol scris în exclusivitate pentru cotidianul rus *Izvestia*.

Campania electorală care şi-a luat avânt în SUA nu poate să nu vizeze şi interesele Rusiei, scrie Dmitri Polikanov. S'ar părea că ultimele izbucniri ale bătăliilor electorale - legate de tensionarea situaţiei din Irak, de reevaluarea evenimentelor din 11 Septembrie şi de noua politică a Washingtonului în ceea ce priveşte reglementarea conflictului din Orientul Mijlociu - ar trebui să influenţeze şi opinia socială din Rusia. Doar, în condiţiile globalizării, problemele interne ale Americii devin unele de actualitate pentru întreaga lume, consideră Polikanov. Cu toate acestea, jumătate dintre Ruşi - 51 la sută - nu urmăresc deloc modul în care se desfăşoară campania electorală de peste ocean.

Atitudinea cetăţenilor ruşi faţă de SUA a fost mereu una neunitară şi supusă unor puternice oscilaţii, în dependenţă de conjunctura mondială şi internaţională. Până la această oră Ruşii nu au depăşit încă *"sindromul superputerii"*, ceea ce face ca Washingtonul să fie considerat dacă nu un adversar, atunci cel puţin un concurent al Rusiei.

CĂTRE CORESPONDENŢI

Rugăm pe toţi corespondenţii noştri să trimită articolele spre publicare până la data de 15 a lunii precedente editării ziarului. Redacţia ziarului nu asigură publicarea articolelor nesosite la sediu până la această dată.

CĂTRE CITITORI

SPRE CUNOŞTINŢĂ: Ţinem să facem cunoscut că Redacţia, acestul zlar nu împărtăşeşte întotdeauna ideile şi punctele de vedere ale colaboratorilor din articolele semnate.

CRONICA VREMII

PROBLEMA NESFÂRŞITĂ A RUSIEI ŞI A BASARABIEI

Ion BOIERU

Am mai scris despre Tratatul de Bază, semnat de Ion Iliescu şi Mircea Geoană cu Putin şi cu Rusia, adică cu veşnica şi neschimbata Rusie, vecina năbădăioasă a României. Spuneam că a fost o mare greşeală de a semna acest act, pentrucă a fost numai o cursă întinsă României şi nu a conţinut nici un fel de pasaj favorabil poporului român, ci numai aberaţii încărcate cu promisiuni vagi, fără nici un fel de valoare. Asta, pentrucă Iliescu şi Geoană nu aveau nici un fel de pregătire diplomatică în legătură cu problemele româneşti şi nici dorinţa de a obţine un Tratat care să respecte drepturile naţionale ale României.

Nu a trecut mult timp şi iată ieşirea pe teren a lui Putin, cu o încercare de a federaliza Basarabia cu Transnistria, pe neaşteptate, fără nici un anunţ legal, diplomatic, transmis României. Putin, personal, a venit la Chişinău, dar Voronin a refuzat să semneze un astfel de Act diplomatic.

Cum au reacţionat cei doi înţelepţi, Iliescu şi Geoană, la această provocare impertinentă, a prietenilor lor, cu care s'au înţeles atât de bine la Moscova, pe linia veche a ideologiei lor? Şi apoi au făcut declaraţii că totul este în bună regulă, totul a decurs bine în tratative, şi problemele nerezolvate vor căpăta o rezolvare ulterioară.

Acum, România se trezeşte cu o nouă lovitură de teatru, dată de aceeaşi Rusie a lui Putin şi a diplomaţiei imprevizibile a Moscovei de totdeauna şi lipsită de orice onestitate şi respect faţă de vecinii lor.

De data aceasta, Rusia vine cu o propunere nouă, făcută de Stanislav Belkovski, directorul Institutului de Strategie Naţională, din Rusia. Planul său a fost prezentat, în detalii la o Dezbatere a Societăţii Civile, organizată de ziarul *Ziua*, împreună cu Fundaţia România-Rusia. Iată ce propune Stanislav Belkovski: Rusia a ajuns la concluzia să considere în problematica Republicii Moldova şi factorul românesc şi de realitatea acestei problematici. Rusia şi-a schimbat vederile şi poziţia în legătură cu situaţia Republicii Moldova şi acum ar fi dispusă să accepte unificarea Republicii Moldova cu România şi cu integrarea în Europa, dar cu nişte condiţii *"sine qua non"*. Acestea sunt: Transnistria să aibă dreptul la autodeterminare. La fel, Ucraina, care are sub dominaţia ei trei judeţe româneşti care au fost rupte din trupul Basarabiei, precum şi Bucovina de Nord şi Ţinutul Herţei, ar avea dorinţa să-i fie îngăduit să le înglobeze, în cuprinsul Ucrainei.

Iată, deci, propunerile năzdrăvane ale unui funcţionar rus, care, în mod sigur are şi îngăduinţa lui Vladimir Putin. Adică acelaşi Putin care, nu de multă vreme a semnat un Tratat diplomatic cu România, şi spre batjocura poporului român, spre ruşinea atât a lui Putin, cât şi a lui Iliescu şi Geoană l-au intitulat Tratat de Bază. Ne întrebăm cu nedumerire de ce au vrut să-şi bată joc de noi, de Români şi de Ruşi, cu această noţiune care se cheamă *"de bază"*.

În orice caz, Iliescu şi Geoană şi-au bătut joc de Români cu acest tratat, despre care nici acum nu ştim ce cuprinde, căci nu a fost arătat nimănui.

O intervenţie esenţială, în cadrul discuţiilor, a fost a lui Adrian Severin, care este bine pregătit în materie de politică externă. Acesta a respins formula *"Transnistria contra Basarabia"*. Criza transnistreană este o *"criză europeană"*.

La fel, toate interesele noastre vor trebui corelate cu *"priorităţile europene"*. Principala noastră prioritate, în ce priveşte Republica Moldova, este să vedem dezvoltându-se în această ţară o conştiinţă naţională pe care o văd cetăţenii acestei ţări, să se dezvolte o democraţie puternică, să se dezvolte o economie eficientă şi să se dez-volte legături puternice şi durabile cu structurile euro-atlantice. Dacă acest proces se va desfăşura, ne va duce către soluţia logică a acestei situaţii.

Ne întrebăm cu stupoare, de unde vine neruşinarea Rusilor, care în 1940 au cerut, printr'un ultimatum să fie cedată Basarabia, într'un timp limitat, deoarece le aparţineau şi cereau şi Bucovina de Nord, împreună cu Ţinutul Herţei, care nici nu erau în vecinătatea geografică a Rusiei. Iar astăzi, s'au trezit peste noapte să recunoască Basarabia ca aparţinând României. Ce documente noi au aflat? Să nu uităm că, la semnarea ultimului Tratat de Bază al României cu Rusia, de curând, au negat existenţa Tezaurului românesc, care a fost dus la Moscova în timpul Primului Război Mondial. Şi nici nu au vrut să discute despre Pactul Molotov-Ribbentrop, prin care era acaparată Basarabia, în 1939. În schimb, s'a făcut menţiune despre atacarea Rusiei Bolşevice în 1941, pentru dezrobirea Basarabiei, ca un semn de obrăznicie tipică, de altfel, Ruşilor şi diplomaţiei lor...

Problema este foarte încurcată, şi vom reveni cu un articol viitor. Vrem numai să menţionăm aici o problemă. Oferta pe care o propune Belcovski, României, mai are un codicil al vicleniei. Rusia oferă, în realitate, României, cedarea numai a câtorva judeţe. Acestea, fără Găgăuţia şi partea sudică a Basarabiei, care va rămâne încorporată Ucrainei.

Marea stupiditate o reprezintă propunerea în sine, adică o formă absurdă de diplomaţie. Aşa ceva nu este de uzanţă obişnuită în desfăşurarea normală a relaţiilor diplomatice. Ar fi un lucru nou şi revoluţionar în diplomaţie, dacă s'ar adopta principiul acesta rusesc, ca un stat să facă distribuţia teritoriilor altor state, vecine, cu ajutorul unui simplu proiect, pregătit de un funcţionar la un Institut de Strategie Naţională. Dar vom reveni.

ULTIMA ORĂ

Transnistria provoacă Moldova şi România

Regimul separatist dela Tiraspol a oprit livrarea de curent electric produs la Centrala dela Cuciurgan, aflată în partea stângă a Nistrului. Mai multe localităţi din Sudul Moldovei, din raioanele Ştefan Vodă şi Căuşeni au rămas fără energie electrică. Sistarea curentului s'a produs la scurt timp după ce autorităţile separatiste dela Tiraspol au deblocat calea ferată la Tighina, linii ce unesc Chişinăul cu Sudul Republicii Moldova, Ucraina şi Rusia. Administraţia dela Tiraspol a blocat calea ferată, la o zi după sancţiunile economice impuse de către Chişinău regiunii nistrene, ca urmare a campaniei de închidere a şcolilor moldoveneşti cu predare în limba română cu alfabet latin din regiune.

Preşedintele Ucrainei Leonid Kucima a purtat convorbiri telefonice cu Premierul Republicii Moldova Vasile Tarlev, precum şi cu liderul separatist Igor Smirnov. Împreună au ajuns la un acord privind deblocarea traficului între restul Republicii Moldova şi Transnistria, precum şi între aceasta din urmă şi Ucraina.

România susţine acţiunile Chişinăului împotriva acelor unităţi economice din Transnistria care nu contribuie cu nimic la bugetul Republicii Moldova, a declarat ambasadorul român Filip Theodorescu. El a confirmat că România este gata să livreze energie Republicii Moldova în cazul în care Tiraspolul ar întrerupe legăturile de înaltă tensiune. Tot el a mai spus că România poate oferi ajutor umanitar şcolilor româneşti în Transnistria.

Sancţiunile de ordin economic impuse autorităţilor transnistrene de Chişinău au intrat în vigoare dela 1 August, potrivit unei decizii a Guvernului moldovean, adoptată la 29 Iulie a.c., ca măsuri de răspuns la închiderea în Transnistria a şcolilor de limbă română cu predare în baza grafiei latine. Sancţiunile prevăd ca Departamentul Controlului Vamal şi Camera de Comerţ şi Industrie să oprească perfectarea actelor pentru exporturile realizate de agenţii economici din stânga Nistrului, ce nu au relaţii fiscale cu R. Moldova; Ministerul Transportului şi Comunicaţiilor şi CFM să nu mai presteze servicii pentru societăţile comerciale din stânga Nistrului. Executivul dela Chişinău a suspendat provizoriu toate hotărîrile anterioare, ce reglementează activitatea agenţilor economici din stânga Nistrului.

Liderul dela Tiraspol, Igor Smirnov a declarat anterior că sancţiunile impuse de Chişinău reprezintă *"o blocadă economică a Transnistriei"*. O calificare similară a acestor sancţiuni a utilizat şi Ministerul rus al Afacerilor Externe.

Pentru orice schimbare de adresă, anunţaţi redacţia ziarului cu cel puţin 4 săptămâni înainte

CĂTRE CITITORI

SPRE CUNOŞTINŢĂ: Ţinem să facem cunoscut că Redacţia acestui ziar nu împărtăşeşte întotdeauna ideile şi punctele de vedere ale colaboratorilor din articolele semnate.

CĂTRE CORESPONDENŢI

Rugăm pe toţi corespondenţii noştri să trimită articolele spre publicare până la data de 15 a lunii precedente editării ziarului.

Din presa străină

MAFIA RUSĂ AMENINŢĂ EUROPA

Există semnale care nu mint, dar pe care experţii noştri, ocupaţi să-l laude pe Vladimir Putin, refuză să le vadă. Companii conduse de Ruşi se infiltrează în economie şi în cercurile politice ale ţărilor Uniunii Europene, inclusiv în Franţa. În timpul campaniei prezidenţiale în Franţa din 2002, un om de afaceri rus i-a propus lui Francois Bairou, preşedintele Uniunii pentru Democraţie Franceză, să-i finanţeze campania electorală. Când Bairou mi-a povestit aceasta, tocmai mă pregăteam să-i avertizez pe deputaţi că oameni de afaceri ruşi încearcă să corupă elita politică şi intelectuală franceză, să investească în mass-media şi în organizaţii obşteşti.

Aceste declaraţii au fost făcute de politologul Helene Blanc, director al revistei *"Tranziţie şi Societăţi"* într'un interviu acordat publicaţiei franceze *L'Express*. Helene Blanc a studiat timp de 20 de ani problemele URSS şi Rusiei, mafia, oligarhiile, puterea şi serviciile secrete.

Preşedintele Uniunii pentru Democraţie Franceză (UDF) a refuzat propunerea. După cum a mărturisit, este foarte dificil să se stabilească un control asupra banilor în timpul unei campanii. În afară de aceasta, donatorii nu sunt proşti. Banii vor fi transferaţi prin bănci europene, nu prin Moscova, ci prin Monaco, Luxemburg, Austria, Malta sau, cel mai probabil, prin Cipru, unde există peste 4.000 de companii ruseşti. Franţa nu mai este singurul loc unde noii bogătaşi ruşi îşi cumpărau bijuterii scumpe, haine ale unor case de mode moderne sau proprietăţi imobile la Paris sau în alte locuri. În 1999-2000, 600 de vile luxoase de pe Coasta de Azur au trecut în mâinile unor Ruşi bogaţi sau cetăţeni ai fostelor republici sovietice. Iniţial, aceştia au fost prieteni ai lui Boris Elţin, apoi apropiaţi ai lui Vladimir Putin - nici o diferenţă. De exemplu, bancherul senator de 41 de ani Serghei Pugaciov şi-a cumpărat un castel cu 8 milioane de euro, două vile şi o cabană în împrejurimile Nisei. Dela un timp, situaţia s'a schimbat. Au trecut la campaniile de mecenat - finanţarea festivalului din Avignon sau a unor filme ruseşti la festivalul dela Cannes, permit pătrunderea lor şi în sfera culturii. Banii ruseşti sunt absorbiţi şi în sfera economică franceză prin cumpărarea de piese de rezervă dela companii franceze sau prin participare în cadrul lor. Numai în anul 1997, vămile franceze au înregistrat 400 de cazuri de nerespectare a dispoziţiilor vamale legate de companii ruseşti. La finele anilor '90, peste 50% din dosarele secţiei financiare a Tribunalului oraşenesc din Paris se refereau la îndoielnice capitaluri ruseşti.

Potrivit serviciilor speciale franceze, în 1994, în Franţa au fost investiţi peste 40 de miliarde de dolari venind din Rusia. Nimeni nu ştie câţi sunt în prezent, întrucât nu este vorba doar de transferuri prin intermediul băncii naţionale. Cu siguranţă există şi transferuri având ca scop spălarea de bani.

Întreaga Uniune Europeană este ameninţată. Într'un raport al Interpolului din 2001 se afirmă că, după terorism, următoarea ameninţare este pătrunderea în UE a unor oameni de afaceri cu prestigiu îndoielnic, foşti cetăţeni sovietici şi ruşi. Aceşti oameni ameninţă democraţia. Este greu de spus cu siguranţă dacă este vorba de noi oligarhi sau foşti agenţi ai KGB. Dela venirea lui Vladimir Putin la Kremlin, FSB (fostul KGB) a revenit în forţă şi controlează puterea. Ceea ce nu-i împiedică pe unii specialişti francezi să prezinte Rusia ca fiind o mare democraţie.

Recent, revista "*Forbes*" a publicat lista celor mai bogaţi oameni din Rusia pentru anul 2004 - 36 de miliardari ale căror bunuri reprezintă 24% din PIB-ul rusesc. Potrivit unui studiu recent, Rusia este lider mondial în ce priveşte corupţia. Abia dacă se poate spune că Putin luptă cu succes împotriva acestui fenomen.

Acesta ajută pur şi simplu interesele corporatiste. Fost lucrător al KGB, fost şef al FSS, Putin se bazează pe oamenii, metodele şi reţelele serviciilor secrete, unice, în afară de câţiva colaboratori suspuşi, cu care el ţine legătura. Aceste persoane, considerând că au fost excluse dela marea împărţire din timpul lui Elţin, cer acum o parte din tort, din putere şi bani. Toţi oligarhii au obţinut întreprinderi în împrejurări îndoielnice, iar procuratura s'a ocupat doar de Mihail Hodorkovski, fost şef al IUKOS. Ceea ce înseamnă că motivul l-au constituit ambiţiile sale politice. Dacă îl excludem pe Roman Abramovici, acţionar principal la Compania petrolieră *"Sibneft"*, toţi ceilalţi oligarhi trăiesc liniştiţi. Se vorbeşte chiar de o amnistie.

Putin nu a făcut nimic să lupte împotriva naşilor, un alt mare pericol. FBS are dosarele tuturor capetelor criminale, despre activitatea lor, despre operaţiunile în care au fost amestecaţi. Le-ar trebui doar câteva ore pentru a-i aresta pe cei mai mari. Recent, unul din ei a spus *"dacă încă nu ne aflăm la răcoare, înseamnă că încă mai au nevoie de noi"*. Şi aceasta pentrucă există o osmoză între lumea criminalităţii şi elita politică, pentrucă deputaţii şi preşedintele sunt aleşi cu banii mafioţilor, iar *"contribuţiile"* regulate le cimentează statutul.

În acest context, dependenţa Uniunii Europene de gazul rusesc este îngrijorătoare. Iar Putin nu se jeneză s'o folosească. El nu a renunţat la vechiul vis sovietic de a domina lumea sau cel puţin Europa. Nu cu tancuri sau rachete, ci printr'o pătrundere economică şi financiară - noua armă atât a neocolonialiştilor dela Kremlin, cât şi a mafioţilor neocolonişti. Noi trebue să reacţionăm faţă de această ameninţare. Rusia este partenerul nostru, dar nu ne putem lăsa molipsiţi de mafioţi care o ţin ostatică.